1979 ஏப்ரல் 17]

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 1979.

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, ''தமிழ்நாடு, 1979 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்''.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி : இச்சட்டமுன் வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன் வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

(ஆ) கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, ''தமிழ்நாடு, 1979 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்ட முன் வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்''.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி : இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன் வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

(6) வரவு செலவு த்திட்டம் 1979–80 வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

(அ) கோரிக்கை எண் 3 : மேட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள்-நிர்வாகம்.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 39 : சாலைகளும் பாலங்களும்.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1979 ஏப்ரல் 17

(இ) கோரிக்கை எண் 40 : சாலை போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து.

(ஈ) கோரிக்கை எண் 54 : சாலைகள் பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு.

(உ) கோரிக்கை எண் 55 : சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு.

*திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசுப் போக்குவரத்து, சாலை மேம்பாடு மற்றும் இந்த மானியக் கோரிக்கைகள்மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில முக்கியமான கருத்துக்களை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்து கழகத்தின்கீழ் 5,366 பேருந்துகள் கூட்ஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் வாகனங்களையும் சேர்த்து இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல், 43,536 தொழிலாளர்கள் கூட்ஸ் டிரான்ஸ் போர்ட்டையும் சேர்த்து அதிலே பணி புரிவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு சுமார் 50,000 தொழிலாளர்கள் இந்த நிறுவனங்களின் கீழே பணி புரிகின்றார்கள் என்று நாம் அறிகிறோம்.

குறிப்பாக போக்குவரத்து துறையின் மேம்பாடு பற்றி இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது சில முக்கியமான விஷயங்களை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள முன் வரும்போது தமிழ்நாடு அரசு போக்குவரத்து கழகங்கள் அனைத்தையும் லாபகரமாக நடத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளில் நாம் முன் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். லாபத்தை ஈட்டுவதாகவும், தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதாகவும், மக்களுக்கு சேவை செய்வதாகவும் இந்த நிறுவனங்கள் அமையவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கும் தேவையான அனைத்து உதிரி உறுப்புகளையும், அதாவது அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கும் தேவையான அனைத்து உதிரி உறுப்புகளையும் அது சம்பந்தப்பட்ட பொறியியல் கழகங்களிலேயே தயாரிப்பதற்கான முறையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பொறியியல் கழகங்களில் பணியாற்றுகிற பி.ஈ., டி.எம்.ஈ., ஐ.டி.ஐ படித்தவர்களை அவர்கள் படித்திருக்கிற கல்வித்தகுதிக்கு ஏற்ப அவர்களுடைய திறமைகளை, திறனாய்வுகளை பயன்படுத்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

திக்கொள்ள அரசு முன் வர வேண்டுமே தவிர அவர்களை வேறு வேலைகளுக்கு ஈடுபடுத்தக் கூடாது. அரசு கழகங்களிலேயே இத்தகைய காண்டிராக்டுகள், அறவே இல்லாமல் போகின்ற நிலையில் அனைத்து கழகங்களிலேயேயும் இருப்பவர்களை பயன்படுத்தி நடத்துகின்ற நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும். சில இடங்களில் டிரைவர்கள், கண்டக்டர்கள் நியாயமற்ற முறையிலே நீடத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கழகங்களுக்கு தேவையான உறுப்புகள் வாங்கப்படும்போது, அதற்கு முன்னர் கூட்டப்படும் கூட்டத்தில், தொழிலாளர்களையும் அதிலே பங்குபெற்று அதை வாங்குகின்ற ஒரு முறையினை அரசாங்கம் உருவாக்க வேண்டும் என்பதையும் நான் வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன். அனைத்து பேருந்து கழகங்களிலும் பேருந்துகள் அனைத்து வழித்தடங்களிலும் எடுக்கின்ற அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். இஷ்டமான முறையிலே ஸ்டாப்பேஜ் போடுவது அல்லது வண்டிகளை நிறுத்துவது என்கிற நியாயம் அற்ற முறைகள் தடுக்கப்பட வேண்டும். பழுது ஏற்பட்டாலும் சீர்படுத்தி நிறுத்தாத நிலை உருவாகவேண்டும். நம்முடைய குறிக்கோள், இந்த நிறுவனங்களின் மூலம் லாபம் ஈட்டுவது ஒன்று, தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பது இரண்டு, மக்களுடைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்வது மூன்று என்கின்ற நிலைமையில் நம்முடைய நடவடிக்கைகள் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல்லவன போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு, பல்லவன் பொறியியல் கழகத்தை முழுமையாகப் பயன் படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். பி.டி.சி யினுடைய வளர்ச்சி, பி.டி.சி. யினுடைய செயல்முறை ஆகியவற்றைப்பற்றி விரிவான அறிக்கை ஒன்றை எங்கள் A.I.T.U.C.யின் மாநிலதலைவர் கே.எம். கந்தரம் அவர்கள் அமைச்சர் அவர்களை சந்தித்து கொடுத்திருக்கிறார் என்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசுப் போக்குவரத்து கழகங்களைப் பொறுத்த வரையில் காலத்தை முறைப்படுத்துவது, பேருந்துகளை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவது என்ற முறையில் நம் செயல்பாட்டை கொண்டு வர வேண்டும். ஒரு விஷயம் அரசுப் போக்குவரத்துக் கழக ஊழியர்களுக்கும், தனியார் போக்குவரத்துக் கழக ஊழியர்களுக்கும் இப்படி காலத்தை முறைப்படுத்தாத காரணத்தினால் மோதல்கள் ஏற்பட்டு, தஞ்சையில் 3 முறை பேருந்துகள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில இடங்களில் பிராஞ்சு மேனேஜர் தான் நினைத்த நேரத்தில் பேருந்துகளை விட அனுமதிக்கிறார். தனக்குப் பிடிக்காதவர்களையெல்லாம் சில இடங்களில், சில வழித்தடங்களில் அனுப்புகிறார். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில்

[திரு. மு. அம்பிகாபதி] [1979 ஏப்ரல் 17

அரசு போக்குவரத்து தொழிலாளர்களுக்கும் தனியார் போக்குவரத்து தொழிலாளர்களுக்கும் தஞ்சையில் 3 முறை மோதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அனைத்து கழகங்களிலும் உள்ள தொழிலாளர்கள் குறிப்பாக சகல விஷயங்களிலும் தங்கள் பங்கைப் பெற வேண்டும். அந்த முறை வர வேண்டும். இன்னொரு விஷயம். வழித்தடங்களையும் நேரங்களையும் கணிப்பு செய்கிறபோது ஒரு குறிப்பிட்ட வழித்தடத்தில் பேருந்து செல்கிற திட்டத்தை நிறுத்திவிடலாம் என்று கருதுகிறபோது அந்த வழித்தடங்களில் பணியாற்றுகிற டிரைவர்கள் கண்டக்டர்கள் ஆகியவர்களை கூட்டி பிராஞ்ச் மேனேஜர் பேசி முடிவெடுக்க வேண்டியது மிக முக்கியமாகும் என்பதை சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக போனஸ் வழங்குகிறபோது. தொழிற் சங்கங்களுடன் பேசி இது தீர்க்கப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அலக்கபிள் அல்லது அவைலபிள் சர்பிளஸ் என்பதை தொழிலாளர்களையும் இணைத்து செயல்பட வேண்டும். தொழிற்சங்கங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து செயல்பட வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் போலீஸை வைத்துக் கொண்டு போனஸ் வழங்கினால் அதன் விளைவாக போராட்டம், அடிதடி, கலாட்டா, மக்கள் பாதிப்பு என்று ஏற்படுகிறது. கலெக்டிவ் சிஸ்டம் என்ற முறையிலே அது அமுலாக்கப்படவேண்டும் என்று இந்த அரசை வணக்கத்தோடு வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10—50]

தொழிற்சங்கத்துடன் பேசி இது எடுக்கப்படவேண்டுமே தவிர அரசு, போக்குவரத்துக்கழகங்களே தன்னிச்சையாக நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது. செப்டம்பர் 1978-ல் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தம்—பி.டி.சி. யிலும், மற்ற இடங்களிலும் இங்கே அமல்படுத்தப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை அமல்படுத்துவதற்கான முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் சங்கம் வைக்கிறார்கள் என்பதற்காக அங்கிகரிக்கப்படாத சங்கங்களும் பெயர் பலகைகளை போக்குவரத்துக் கழகங்களின் பணி மனையில் தொங்க விடுகின்றன. உதாரணமாக, தஞ்சையில் இருக்கும் கிளை பி.டி.சி. அலுவலகத்தில் அனைத்திந்திய அண்ணா தொழிலாளர்கள் முன்னேற்றப்பேரவையின் பலகை உள்ளே வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது எந்த வகையில் நியாயம் என்பதை அரசு விளக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

அடுத்து, இன்றைக்கு அனைத்து கழகத்திலும் ஒரே மாதிரியான ஊதிய விகித முறை மட்டுமின்றி, படி, அல்லது பேட்டா, எல்லாமே ஒரே அடிப்படையாக டிரைவர், கண்டக்டர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். ஒருவருக்கு 10ரூ. அல்லது 15ரூ. என்று சொன்னால் அனைவருக்கும் அந்த அளவிற்குத்தான் இருக்க வேண்டும். இந்த கலெக்ஷன் பேட்டா அதிகமாக சிலருக்குக் கிடைக்கும் வகையில், சில பிராஞ்சு மானேஜர்கள் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு கும்பகோணம் — திருச்சி, கும்பகோணம்—மதுரை போன்ற ரூட்டுகளில் போட்டு, அதிக ஊதியம் அதனால் பெறுகின்றவர்கள் மூலமாக சங்கத்தை உடைப்பது, தொழிலாளர்கள் ஒற்றுமையைக் குலைப்பது போன்ற வைகள் நிகழ்கின்றன. கலெக்ஷன் பேட்டாவால் வருகிற விளைவு இது தான். நாம் பொது மக்களுக்கு பணி செய்கிறோம். அப்படி பணி செய்கிற ஊழியர்களுக்கு அதிக பேட்டா கொடுக்கவேண்டியது தான். எனவே எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்கள் அனைவரையும் ஊக்குவிக்கும் வகையில் ஒரு நிர்ணயிக்கப்பட்ட முறையில் பேட்டா கொடுக்கவேண்டும். ஊக்க ஊதியம், இன்சென்டிவ் போனஸ்-ஒரே முறையில் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொருள் போக்குவரத்துக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த 6 ஆண்டுகளில் 4 எம்.டி.க்கள் மாறியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது இப்போது முறையாக நடத்தப்படுவதாகவும், தகவல் கிடைக்கின்றது. லாபம் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. நல்லது. வரவேற்கத்தக்கது. அந்த எம்.டி.க்கு வாழ்த்துக்கள். அதை மேலும் செம்மைப்படுத்த, இன்னும் பல்வேறு வழித்தடங்களில்—கூட்ஸ்—பொருள்போக்குவரத்து வாகனங்களை விடுவதற்கான நடவடிக்கையை அரசு எடுக்கவேண்டும்.

அரசுத் துறையில் 53சதவீதம் பஸ் இன்றைக்கு நம்மிடம் இருக்கிறது. தனியார் துறையில் 47 சதவீதம் இருக்கிறது. தனியார் துறை பஸ்ஸைப் பற்றி ஒரு தெளிவான கொள்கை என்ன என்பதை பற்றி இன்னும் சர்க்கார் அறிவிக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். அது 4 பஸ்ஸா, 5 பஸ்ஸா, அல்லது ரூபாய் அளவில் சொன்னால் 10 லட்சமா, 15 லட்சமா, அவர்கள் எந்தஅளவிற்கு வைத்துக் கொள்ளலாம், அந்தத் தொழிலைக் ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்டிரிஸ் என்று அரசு கருதுகிறதா? சிறு தொழில் என்றால் 15 லட்சம் ரூபாய் வரை வைத்துக்கொள்ளலாம். 5—6 பஸ் வைத்துக் கொள்ளலாம். இதையெல்லாம் பற்றி தெளிவான முறையில் அறிவிக்கவேண்டும். காரணம், தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் பேருந்துகள் வாங்குவதற்கு வட்டிக் கடைக்காரர்கள் கடன் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். வட்டிக்கடன் வாங்குவதில் கூட சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இத்தகைய ஒரு கொள்கை அறிவிப்பின் மூலம், பொதுமக்களுக்கும் பாதுகாப்பு, தொழிலாளர்களுக்கும்

வேலை நிரந்தரம், உத்தரவாதம் ஆகியவை கிடைக்கிறது. தற் போது தனியார் துறையில் அந்த வாய்ப்பு இல்லை. தனியார் பேருந்து நடத்தும் நிர்வாகிகளுக்கே பாதுகாப்பு இல்லாதபோது தொழிலாளர்களைப் பற்றி என்ன சொல்வது? ஆகவே, தொழி லாளர்களைப் பாதுகாக்கவும் அந்தத் துறை பற்றி அரசாங்கம் தன்னுடைய தெளிவான கொள்கையை அறிவிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டு கும்பகோணத்திற்கும் முத்துப்பேட்டைக்கும் இடையே சி.ஆர்.சி. பேருந்து விட்டார்கள். அங்கே ஏற்கனவே கே.ஆர்.டி. பஸ் (தனியார் பஸ்) ஓடிக்கொண்டு இருந்தது. அந்த பஸ் அதிபர் ஒரு சேட்டிடம் கடன் வாங்கி அந்த பஸ்ஸை வாங்கி யிருந்தார். இந்த சி.ஆர்.சி. பஸ் வந்ததன் காரணமாக அந்த கே.ஆர்.டி. பஸ் நின்று போயிற்று. பஸ் ஷெட்டுக்குப்போய் விட்டது. தொழிலாளர்கள் சந்தியில் நிற்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு ரூட்டை எடுக்கிறபோது அரசாங்கம் பஸ்ஸையும் எடுக்க வேண்டும், தொழிலாளர்களையும் எடுக்கவேண்டும். அப்போது தான் இப்படிப்பட்ட நிலையைப் போக்கமுடியும்.

ஆகவே, தனியார் துறையைப் பற்றி ஒரு தெளிவான கொள் கையை சிறு தொழில் என்று கருதுகிற அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். 15 லட்ச ரூபாய் மதிப்பு அல்லது 5 —6 பஸ் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்கிற வகையில் முடிவு எடுத்து, அரசு அறிவிக்க வேண்டும். தனியார் துறை பாதுகாப்பு, சிறு தொழில் பாது காப்பு, தொழிலாளர்கள் பாதுகாப்பு என்கிற அடிப்படையில அதை அரசு பார்க்கவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ..... (குறுக்கீடு) ..... இந்த ஸ்மால் இன்டஸ்ட்ரீஸ் எப்படி இருக்குமோ அப்படி 15 இலட்சம் என்ற அந்த அளவுக்கு கணக்கு பண்ணிக்கொள்ளுங்கள். அரசாங் கமே செய்யலாம்.

அடுத்து சில முக்கியமான விஷயங்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தனியார் துறை போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் மாநாடு 13—4—1979 அன்று பட்டுக்கோட்டையில் நடந்து இருக்கிறது. அரசுப் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் மாநாடு 15—4—1979 அன்று குடந்தையில் நடந்திருக்கிறது. அந்த மாநாடுகளின் முடிவில் பல கோரிக்கைகள் அமைச்சருக்கு அனுப் பப்பட்டிருக்கின்றன.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு.மு.அம்பிகாபதி]

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியாகிய, தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள மன்னார்குடி தாலுக்காவில் ஆதிச்சபுரம், வேதபுரம், வங்கத்தான்குடி, மார்நகரி, நாணலூர், செந்தாமரைக்கண், தேவதானம், புத்தகரம், சித்தமல்லி என்ற ஊர்களிலுள்ள சாலைகள் நீண்ட நாளாக பேருந்து செல்லாத சாலையாக உள்ளது. இந்தச் சாலையை நன்கு அமைத்துக்கொடுக்கும்படி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடம் கூறி இருக்கிறேன். அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு நேரில் வருவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

மன்னார்குடி தாலுக்காவில் பெருகவாழ்ந்தான்—மதுக்கூர் சாலையில் பாமினி ஆற்றில் இந்த ஆண்டு பாலம் கட்டுவதற்காக அடிக்கல் நாட்ட மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் வருவதாக உறுதி கூறியுள்ளார்கள். அதற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பரமக்குடியையும், எமனேஸ்வரத்தையும் இணைக்கக்கூடிய இடத்திலே உள்ள ஆற்றிலே ஒரு ஓடு பாலம் கட்டிக் கொடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இராமநாதபுரம், தஞ்சை, நெல்லை ஆகிய இந்த மாவட்டங்களை இணைக்கும் முறையில் சேது சாலையை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளையும் அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காவில் பனையூர் பஞ்சாயத்தில் உள்ள கோலப்பேட்டை, அய்யனாற்றில் ஒரு பாலமும், கோட்டூர் யூனியன் பகுதியில் முள்ளியாற்றில் ஒரு பாலமும் தகுந்த முறையில் கட்டித் தருவதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பாமினி ஆற்றில் பாலத்திற்கு அடிக்கல் நாட்ட வருவதாக அமைச்சரவர்கள் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் விரைவிலே வந்து அடிக்கல் நாட்டிக் கொடுப்பதோடு மன்னார்குடி தாலுக்காவில் இலட்சக்கணக்கான அறிஜன உழைக்கும் மக்கள் வாழ்கின்ற கரியாற்றங்கரைச் சாலையை விசேஷ திட்டத்தின் மூலம், சிறப்பு நிதியின் மூலம் சீர்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று தாழ்மையோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பஸ் போக்குவரத்து பற்றிப் பேசுகின்றபோது குறிப்பாக அந்த இலாக்கா சம்பந்தப்பட்ட சில அதிகாரிகளையும் பற்றிப் பேச வேண்டிய அவசியத்திலே இருக்கிறேன்.

[திரு.ரா.மார்க்கபந்து] [1979 ஏப்ரல் 17

ஏற்கனவே மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சரவர்களும், முதலமைச்சரவர்களும், ஜூனியர் இன்ஜினியர்ஸ், டிப்ளமோ ஹோல்டர்ஸ் ஆகியவர்களுடைய நியமனத்தைப் பற்றியும், ப்ரமோஷன்களைப்பற்றியும் ஏற்கனவே பேசி இருக்கிறார்கள். பி. இ. பட்டதாரிகள் மூன்று பேர்களுக்கு டிப்ளமோ இன்ஜீனியர் ஒருவர் நியமனம் செய்யப்படவேண்டும் என்று ஏற்கனவே அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவில் இருக்கிறது. அதே போன்று அடுத்த நெக்ஸ்ட் காட்டகரி என்று சொல்லக்கூடிய ஏ.டி.இ. என்கிற ப்ரமோஷனுக்கு இன்ஜினியர்களாக அய்ந்தாண்டுக் காலங்கள் பணி செய்தவர்களுக்கும், டிப்ளமோ இன்ஜீனியர்களாக 10 ஆண்டு காலங்கள் பணி செய்தவர்களுக்கும் அதே ரேஷியோவிலே ப்ரமோஷன் தரப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தின் உத்தரவிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடரில்கூட இது குறித்துப் பேசினேன். ஆனால் அது இன்னும் அமலுக்கு வரவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்திலே இந்த ப்ரமோஷன் தருவதிலே 10 ஆண்டுக் காலம் டிப்ளமோ இன்ஜீனியராக இருக்கிறவர்களுக்கு இந்த ரேஷியோவிலே ப்ரோமோஷன் தரவேண்டும். இல்லை என்று சொன்னால் ஏற்கனவே டிப்ளமோ இன்ஜீனியர்களாக இருக்கிறவர்கள் அவர்கள் ரிட்டையராகிற காலம் வரையில் அதே நிலையிலே இருந்து ரிட்டையராக வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும். அவர்களுடைய மகன் இன்ஜீனியராக வந்துவிட்டால் அவர்களுக்குக் கீழே பணியாற்ற வேண்டிய அவல நிலை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. அதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெளிவாக அறிவார்கள். ஆகவே அதை நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதாவது 'The disparity has to be removed'.

அடுத்து எனக்குக் கிடைத்த தகவல்படி 15 வருட சர்வீஸ் உள்ளவர்கள் 280 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 10 வருடங்களுக்கு மேல் பணி புரிந்தவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் தாருங்கள். இப்போ கிட்டத்தட்ட 85 பேர்கள் அமைச்சர் அவர்களிடம் முறையிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இப்போது ஒரு ட்ரான்ஸ்பர் முறை வந்திருக்கிறது. அதாவது சர்க்கிள் விட்டு, சர்க்கிள் மாற்றவேண்டும் என்றும் டிஸ்ட்ரிக்ட் விட்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் மாற்ற வேண்டும் என்று தகவல் அளித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதை அமல்படுத்துவதன் மூலமாக 700 இன்ஜீனியர்களை மாற்ற வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும். அப்படி மாற்றப்படும்போது டி.ஏ. போன்றவைகள் மூலமாக அரசாங்கம் ஏறக்குறைய 15 இலட்ச ரூபாய் தர வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கின்றது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

(முற்பகல் 11-00).

அது அந்த அளவில் வேண்டுமா என்று கேட்க விரும்பு கிறேன். ஜூனியர் இன்ஜினியர் என்பவர்கள் அதிகமாக தங்கள் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்க முடியாது. டிஸ்டிரிக்குக்கு உள்ளே மாற்றலாம். அதை விட்டு சர்க்கிளுக்கு சர்க்கிள் மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது பலவிதமான சங்கடங்கள் அவர்களுக்கு ஏற்படும், அரசாங்கத் திற்கும் ஏற்படும். இது சம்பந்தமாக அரசு ஒரு உத்தரவு போட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது ஜி.ஓ. 593, தேதி 15—7—78. அதை ரத்து செய்வதன் மூலம் இந்த அதி காரிகள் மாற்றம் செய்யப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நான் மாற்றம் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. தவறு செய்கிற அதிகாரிகளை மாற்ற வேண்டும். ஆனால் அதை விட்டு விட்டு இந்தச் சிறிய அதிகாரிகளை மட்டும் மாற்றம் செய்வது என்பது சரியாக இருக்காது.

அடுத்து வடஆற்காடு மாவட்டம் கலசபாக்கம் பகுதியில் நேற்று முன் தினம் ஒரு விபத்து ஏற்பட்டு 15 பேர்கள் இறந்து வீட்டிருக்கிறார்கள். விபத்துக்கு உள்ளான பஸ் ஒருதனியார் பஸ். அது 1958 அல்லது 1959 ஆண்டு மாடல். இந்த விபத்து பற்றி பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. அந்தப் பஸ் மரத்தின் மீது மோதியிருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது அது வேகமாகச் சென்றதாகத் தெரியவில்லை. அதனால் அந்தப் பஸ்ஸில் உள்ள பயணிகள் கீழே விழுந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பஸ்ஸில் உள்ள சீட்டுகள் அவர்கள் மேல் விழுந்ததனால் அவர்கள் எழுந்திருக்க முடியாமல், அந்த 15 பேர்கள் இறந்து இருக்கிறார்கள். மற்றும் பல பேர்கள் அந்தத் தீக்கு இறை யாக்கப்பட்டு மருத்துவமனைகளில் இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட இந்த அரசாங்கம் ஏன் விட வேண் டும்? பிரேக் இன்ஸ்பெக்டர்கள் சர்டிபிகேட் கொடுக்கிறபோது, அத்தகைய சர்டிபிகேட் சரியாக இருக்கின்றதா என்று பார்க்க வேண்டி இருக்கிறது. அப்படி அந்தச் சர்டிபிகேட் கொடுப்ப தற்கு முன், அதற்கு அந்தப் பஸ் லாயக்கா என்று பார்த்து தர வேண்டும். பிரேக் இன்ஸ்பெக்டர்களைப் பார்த்து அவர்களைச் சரிசெய்துவிட்டால், பிரேக் இன்ஸ்பெக்டர் சர்டிபிகேட் கிடைத்து விடும் என்ற நிலைமைகள் உருவாக்கப்படுமானால் இது போன்ற சம்பவங்களை நீங்கள் அடிக்கடி சந்திக்க வேண்டியநிலைவரும். உயிர் இழந்த அந்த 15 பேர்களுக்கு நட்ட ஈடு தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு நிச்சயமாக இந்த அரசாங்கம் நட்ட ஈடு தந்தாக வேண்டும். இது ஒரு மேஜர் கெலாமிட்டி. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுக்கு நட்ட ஈடு தரப்படும் என்று அறிவிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பேருந்து என்னென்ன காரணங்களினால் விபத்திற்கு உள்ளாகியது என்ற தகவல் அரசுக்கு வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஏதேனும் சலுகை கொடுக்கப்படுமா என்று கேட்டார்கள். தமிழகத்தில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதுபற்றி உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். முதல்வர் அவர்கள் நிதியிலிருந்து இறந்துவிட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் அவரது வாரிசுக்கு ரூ. 2,500 தரப்படும் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்று காயம் அடைந்தவர்களுக்கும் உதவி தரவேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்லும்போது அதன்மூலமாக அவர்களுக்கு இந்த அரசு உதவி செய்யும்.

*திரு. ரா. மார்க்கபந்து : அறிவிப்புக்கு நன்றி, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் எங்களுக்கு 6 மினி பஸ் ரூட்டுகளை தரவேண்டும் என்று, 6 மாதத்திற்கு முன்பு அவர்கள் ப்ரபோசல்ஸ் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதிலே என்ன என்ன சிக்கல் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. 6 மாத காலமாக அது தரப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக அந்த 6 மினி பஸ் ரூட்டுகளை தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் பல பஸ் ரூட்டுகள் சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் அவற்றில் பஸ்கள் ஓட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. பெரணமல்லூர் ஆரணி ரூட்டில் டவுன் பஸ் விடுவதற்கு உத்தரவிட்டிருந்தும் பஸ் ஓடவில்லை. காரணம் கேட்டால் பஸ் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக பல ரூட்டுகள் விற்கப்பட்டு விடுகிறது விற்கவேண்டுமென்றால் மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் விற்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. பின்னால் ஏப்ரல் 1-ம் தேதியிலிருந்து சாங்ஷன் ஆகியிருந்தாலும் 15, 20 நாட்கள் பஸ் ஓடவில்லை என்று சொன்னால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார்கள் பஸ்கள் வைத்துக் கொள்வதைப் பொறுத்தவரையில் ஐந்து பஸ்கள் முதல் 7 பஸ்கள் வரை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் 7 பஸ்கள் என்று ஸீலிங் வைக்கலாம் என்று நீதிமன்றத்தில் சொல்லப்பட்டது. அதே நேரத்தில் எங்களுடைய மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு 60, 70 பஸ்கள் வரை இருக்கிறது. இதை இரண்டு மூன்று இடங்களில் வைத்துக்கொள்கிறார்கள். வேலூர், சோழிங்கர், குடியாத்தம், திருவண்ணாமலை ஆகிய ஊர்களில் வைத்துக் கொள்கிறார்கள், இப்படி 60, 70 பஸ்களை ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

வைத்துக் கொள்வதற்கு சட்டத்தில் இடம் கிடையாது. ஆகவே இதையெல்லாம தேசீயமயமாக்க வேண்டும். அதோடு மூன்று பஸ்களுக்கு மேல் ஒருவருக்கு தரக்கூடாது என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ரூரல் டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீமில் அரசாங்கம் அதிகமாக செலவு செய்யப் போகிறது. அத்துடன் மினி பஸ்களை குக் கிராமங்களுக்கு அதிகமாக விட வேண்டும். இதற்கு முக்கிய மாக பல பாலங்கள் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கட்ட வேண்டும். 10 ஆயிரம் செலவு செய்ய வேண்டும். அதற்கு இயலாத காரணத்தால் 'மினி' பஸ் விடு கின்ற முறையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது.

(மணியடிக்கப்பட்டது).

அடுத்தபடியாக, விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு நஷ்டஈடு கோரு வதற்காக எம்.ஏ.சி.டி.-யில் மனு போடுகிறார்கள். அதில் ரெகுலர் எக்ஸிக்யூஷன் ப்ராஸீடிங்ஸ் போட்டு பணத்தை வசூ லித்துக் கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறது. அதை ஆர். ஆர். ஆக்ட் பிரகாரம் வசூல் செய்ய வேண்டும். அதற்கு சில திருத்தம் தேவை.....

Once an award is passed by a court there should be provision to execute the awards under the Civil Procedure Code.

என்கிற முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போன்று அரசு பேருந்துகள் ஓடு கின்ற தடங்களிலேயே தனியார் துறை பேருந்துகள் போகும் போது, ஏதோ காரணத்தைச் சொல்லி அரசு பேருந்துகளை குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நிறுத்திவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. இதன் காரணமாக பல தவறுகள் நடைபெறுவதாகத் தெரிகிறது. இதையெல்லாம் தவிர்த்து அரசு பஸ்கள் நிரந்தர மாக ஓடுகின்ற வகையில் ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும். நேற்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மானியத்திற்கு பதில் அளித்துப் பேசும்போது, இப்போதுள்ள குறைபாடுகளை சரி செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். புதிதாக ரூட்டு களை சாங்ஷன் செய்யும்போது, மக்களின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்ற எம்.எல்.ஏ.-க்களை வைத்துக் கொண்டு அதற்குப் பின்னால் செக்ஷன் 55-ன் படி நோட்டிபிகேஷன் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் மக்களுடைய குறைகளை தேவைகளை தெரி விப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். (மணியடிக்கப்பட்டது). ஆகவே பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகள் அடங்கிய கன்ஸல் டேட்டிவ் கமிட்டி என்கிற முறையில் ஒன்றை அமைத்து, ரூட்

இன்ட்ரடியூஸ் செய்யும்போது, இந்தக் கமிட்டியையும் கலந்து முடிவு எடுப்பது நல்ல பலன் உள்ளதாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கே. சௌந்திரராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் சாலைப் போக்குவரத்தைப் பற்றியும், சாலைகளையும் எடுத்துக்கொண்டால், இந்த நாட்டில் பல்வேறு கருத்துக்கள் இருந்தாலும் நான் சில முக்கியமான விவரங்களை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். காரணம் நேற்று இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகை சில கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறது. அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளித்து பேசியிருப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். அதற்கு விளக்கம் அளிக்காதது எனக்கு ஏமாற்றத்தை அளித்தது. அந்த ஏமாற்றத்தைப் போக்குகின்ற பொறுப்பு அமைச்சருக்கு உண்டு என்பதை அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். காண்ட்டிராக்ட் தரப்படுகிற பொழுது, தரம் இன்றி செயல்பட்டதற்காகவும் அதற்கு உடந்தையாக இருந்து ஊழல் புரிந்ததற்காகவும் 50 பேர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து நாம் பாராட்ட வேண்டியிருக்க, இந்தப் பத்திரிகை வரிந்து கட்டிக்கொண்டு, அதிகாரிகளுக்காக ஏன் வாதாடுகிறார்கள் என்பது புரியவில்லை.

(முற்பகல் 11-10.)

இதைப்பற்றி இன்னும் சில விவரங்களைக் குறிப்பிட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஊழல்களுக்கும் சில காண்ட்ராக்டர்களுக்கும் அதிகாரிகள் உதவி செய்கிறார்கள். எந்த ஆட்சி வந்தாலும், கொடியை மாற்றிக்கொண்டு, சில பணக்கார காண்ட்டிராக்டர்கள் நெடுஞ்சாலைத் துறையிலே இன்னும் சலுகைகள் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் பல சலுகைகள் அதிகாரிகளாலே காட்டப்பட்டு வருகின்றன. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி வந்த பிறகு தரக்கட்டுப்பாடு கொண்டு வந்ததை எதிர்க்கிறார்கள் என்றும், இதற்காக ஒரு சதியேகூட நடக்கின்றது என்றும் இந்த நெடுஞ்சாலைப் பிரிவிலே இருக்கும் கீழ் மட்டத்திலே இருக்கும் அதிகாரிகளால் இன்றைக்குப் பரவலாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், இன்றைய தினம் அமைந்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு.கே.சௌந்திரராஜன்]

திருக்கின்ற அரசு ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பின்னால்தான், இந்தத் தரக்கட்டுப்பாடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து இன்றைக்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஒரு பணமற்ற பாப்பருக்கு கடந்த காலத்திலே, பாம்பன்பாலம் திட்டம் 1974ஆம் ஆண்டு துவங்கப்பட்டபோது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பாம்பன் பாலத் திட்டம் 1974ஆம் ஆண்டு துவங்கப்பட்டு, 1976ஆம் ஆண்டிலே முடித்து விடுவோம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால், 1978ஆம் ஆண்டு முடிவுற்றும் இன்னும் இந்த பாலத்தின் கால் பங்கு வேலைகூட முடியவில்லை. இதற்கு முன்னால் ஆட்சியில் இருந்த அரசு பாம்பன் பாலத் திட்டத்தை 1974ஆம் ஆண்டு போட்டு, பல ஊழல்கள் நடப்பதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறது. எனவே, நமது அரசு ஒரு பொது விசாரணையை உருவாக்கி, இதிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த காலத்தில், இந்த துறையிலே உள்ள அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்கு ஊழல் புரிந்திருக்கிறார்கள், இதிலே எந்த அளவுக்கு அரசியல்வாதிகள் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், இதை இன்றையதினம் எதிர்ப்பு நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வரும்போது அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்கு தங்களுடைய பொறுப்புணர்ச்சியைத் தட்டிக்கழித்து நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது, உள்ளபடியே கடந்த காலத்திலே நடை பெற்றிருக்கின்ற ஊழல்கள் தெரியாத படி, அதிகாரிகள் அதற்கு வக்காலத்து வாங்குகின்ற சூழ்நிலையும், அச்சமும் இருக்கின்றது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதேபோல், இன்றைக்கு இந்தியா விடுதலை அடைந்து முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும், தொடர்ந்து அதிகாரிகள் மட்டும் ஒரே இடத்தில் இருக்க வேண்டுமா என்று பொதுமக்கள் பேசினாலும், இவர்கள் செய்கின்ற ஊழல்களுக்கும், குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் அரசியல்வாதிகள்தான் பதில் சொல்லவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கின்றது என்பதையும், அரசியல்வாதிகளும், அமைச்சர்களும் தான் இந்த அதிகாரிகள் செய்கின்ற குற்றங்களையெல்லாம் 'ஷாக் அப்சார்வர்' போல் தாங்கி கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது என்பதையும், இத்தகைய பொறுப்பை அமைச்சர்கள் ஏற்க வேண்டியிருக்கின்றது என்பதையும், அதிகாரிகள் தொடர்ந்து ஊழல் செய்கின்ற சூழ்நிலை மட்டும் இருக்கின்றது என்பதையும்: இதைப் போக்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கின்றபோது அதிகாரிகளும், பத்திரிகைகளும் எதிர்க்கின்றன என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு.கே.சௌந்திரராஜன்] [1979 ஏப்ரல் 17

இந்தியா விடுதலை அடைந்து 30 ஆண்டுகள் ஆகிறது பல்வேறு கிராமங்களிலே சாலை போக்குவரத்து இல்லாத பரிதாப நிலைமை ஏராளமாக இருக்கின்றது. ஆனால் மேலிடத்து அதிகாரிகள் இன்றையதினம் இதற்கும் அமைச்சர்களும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும்தான் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று கருதிக் கொண்டு, கிராமங்களைப் பற்றி கிஞ்சித்தும் கவலைப்படாத மந்த நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதனால் கிராமப்புற சாலைகள் சரியாக இல்லாத காரணத்தினால், கிராப்புறங்களின் முன்னேற்றம் தடைப்படுகின்றது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்போது மினி பஸ்கள் பெயரளவில் 470 வழித் தடங்களுக்கு விடுகின்ற சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும், 46 வழித் தடங்களிலே பஸ்கள் விடுகின்ற அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது என்பதை அறியும்போது, உள்ளபடியே இதற்கான தடைக் கற்கள் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்து, அந்தத் தடைக் கற்களை அகற்றி, கிராமப்புறங்களிலே உள்ளவர்களுக்கு போக்குவரத்து வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல நேரங்களிலே கிராமப்புற சாலைகள் அபிவிருத்தி பற்றிச் சொல்லப்பட்டாலும், அங்கே ரோடுகள் அமைக்கப்படவில்லை. சாலைகள் அமைப்பிற்காக 30 கோடி என்று திட்டம் தீட்டப்பட்டு, அதற்குப் பின்னால் பராமரிப்பு செய்யப்படாத காரணத்தால், அதற்கான தொகை செலவு செய்யப்படாத காரணத்தால், கிராமங்களிலே தார்போட்டு, 10 ஆண்டுகள் ஆன பின்னர், இன்றைக்கு அவைகள் மண் மேடிட்டு இருக்கும் நிலையில் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றன என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இவைகளை யெல்லாம் மாற்றியமைக்கும் வகையில் நல்ல முறையில் செயல்படுத்துகிற முறையில் பிராக்டிகல் அப்ரோச் என்ற வகையில் கிராமப்புற சாலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் தரும் பணியை மேற்கொண்டால் கிராமப்புற மக்கள் நல்வாழ்வு மலர வசதியாக இருக்கும்.

அடுத்து, சாலைப் போக்குவரத்து மூலம் 60 கோடி ரூபாய் வருகிற நேரத்தில் அதிலிருந்து பெரும் பகுதியை பொது நிதிக்கு ஒதுக்கிவிட்டு 30 கோடி ரூபாயை மட்டும் சாலையின் முன்னேற்றத்திற்காகச் செலவழிக்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்குவோமானால் எப்படி எதிர்காலத்தில் நல்ல சாலைகள் தமிழகத்தில் இருக்க முடியும் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி நான் குறிப்பிடுகிறபோது இன்றையதினம் அரசு பல தடங்களை தன்னகத்தே வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. கே. சௌந்திரராசன்]

அரசினுடைய பேருந்துகள் வழியில் நின்றுவிடுகிற நிலை உருவாகிறது. சாலைகள் அமைக்கப்படுகிறபோது தரமான சாலைகளாக அமைக்கப்பட வேண்டும். சாலைகளின் ஒப்பந்தக் காரர்கள் சரியாக வேலை செய்கிறார்களா என்று பார்க்காத காரணத்தால் சாலைகளுக்குப் பழுது ஏற்படுகிறபோது சாலை களில் செல்லுகிற பேருந்துகளுக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டு பெரும் பகுதியான பேருந்துகள் நஷ்டத்தில் ஓடுகிற அளவுக்கு சூழ்நிலை கள் உருவாகியிருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் அரசு உடனடியாக கனைய சாலைப் பராமரிப்பில் முக்கியத்துவம் அளித்து சாலைக்குத் தேவையான நிதியை வேறு நிதியிலிருந்து கொண்டு வந்து பராமரித்தால்தான் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் கூட லாபகரமாக நடக்கும் சூழ்நிலை உருவாகும். இந்த நேரத்தில் நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறபோது நானே போக்குவரத்துப் பேருந்து சொந்தக்காரர் என்ற முறையில் கூறுகிறேன் — கடந்த காலங்களில் சாலைகள் மோசமாக இருந்தபோது எந்த அளவுக்கு பேருந்து வண்டிகளால் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்பதை உணர்ந்த காரணத்தால் சொல்லுகிறேன். நெடுஞ்சாலைத் துறை யில் பணியாற்றுகிறவர்கள், ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு வேண்டிய வர்கள். அந்த ஒப்பந்தக்கார்களுக்குத் தொடர்ந்து பக்கபலமாக இருந்து வரும் அரசியல்வாதிகளின் செல்வாக்கு ஆகியவற்றைத் தூக்கி எறிந்து நியாயமான முறையில் சாலைகளைச் சீரமைத் தால்தான் எதிர்காலத்திலாவது வளமுள்ள நாடாக கிராமப்புற மக்களுக்கு எல்லாம் நிச்சயமாக நல்ல எதிர்காலத்தை உருவாக்கு வதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

எப்படி ஒரு நாட்டிலே கல்வி அவசியமோ அதைவிட மிக அவசியம் ரோடு டிரான்ஸ்போர்ட் என்பதை இந்த நேரத்தில் நினைவு படுத்துவது என்னுடைய தலையாய கடமை என்று கூற விரும்புகிறேன். போக்குவரத்துத் துறை விரிவானால்தான் ஒரு நாட்டின் நாகரீகமே முன்னேற்றம் அடையும். மக்கள் வாழ்க்கை மலர முடியும். இந்தத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரி கள், இந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற அமைச்சர் பெருமக்கள் சாலைப் போக்குவரத்து என்று வருகிறபோது அதைப் பற்றி நிதானமாகக் கவனித்து சாலைகளைச் செவ்வனே போடு வதற்கான காரியங்களில் கவனம் செலுத்துவார்கள். அந்தக் காரியத்தைச் செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். அப்போது தான் நல்ல முறையில் போக்குவரத்தை அமைக்க முடியும். எந்த அளவுக்கு இதிலே இடைத்தரகர்கள், செல்வாக்கு உள்ள வர்கள் தலையிடுகிறார்கள் என்று எண்ணிப் பார்த்து அத்தகைய நிலை நீடிக்குமானால் அது எதிர்கால வளத்தை ஏற்படுத்தாது,

[திரு. கே. சௌந்திரராசன்] [1979 ஏப்ரல் 17

நாடு மிக மோசமான நிலைமைக்குப் போய்விடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் ஒரு லட்சம் கிலோ மீட்டர் சாலைகள் குண்டும் குழியுமாக இருக்கின்றன. இதனால் வாகனங்கள் பிரேக் டவுனுக்கு உள்ளாகின்றன. வசூலிக்கப்படும் மோட்டார் வரி முழுவதையும் நிச்சியமாக அந்தத் துறைக்கே பயன்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பஸ் போக்குவரத்தைப் பொறுத்தவரை அந்தத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்குப் பல்வேறு வசதிகள் செய்து தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள் ஒருபுறத்தில் இருந்து வருகின்றன. போக்குவரத்துக் கழகங்களை நிர்வகிக்கும் நிர்வாகிகள் ஐ.ஏ.எஸ். ஆபிசர்கள் போன்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தவறான போக்கின் காரணமாக பல்வேறு பிரச்சினைகள், கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. தொழிலாளர்கள் குறைகளைப் போக்கும் அளவுக்கு நிதிநிலை இல்லை. பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. நஷ்டக் கணக்கு காட்டப்படுகிறது. இது இந்த நாட்டில் இருக்கும் மிகப் பெரிய அவலநிலை.

கடந்தமாதம் நீண்டகால தொடர் ஊதியத் திட்டம் Longivity Pay Scheme என்ற பெயரில் திட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். எந்தத் தொழிலாளி வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டாலும் அந்தத் தேதியிலிருந்து அளிக்கப்படும் என்று உறுதி மொழி தந்தார்கள். தற்போது வேலைக்கு உறுதி செய்யப்பட்ட பின்னால்தான் தரப்படும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் மாற்றியமைக்கவேண்டும். கடந்த காலத்தில் எப்படி வாக்குறுதி கொடுத்தோமோ அதைப் போலவே எந்த நேரத்தில் வேலைக்கு சேர்க்கப்பட்டார்களோ அந்த நேரத்திலிருந்து அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

போக்குவரத்துத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகளுக்கு வீட்டு வசதி செய்து தர இந்த அரசு விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

எப்படி இரயில்வே துறையிலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு போக்குவரத்துக்கு குடும்ப பாஸ்கள் வழங்கப்படுகிறதோ அதைப் போன்று இந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவைகளையெல்லாம் நான் குறிப்பிடுகிறபோது அதிகாரிகள் தங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. கே. சௌந்திரராசன்]

கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசாங்கம் சில நேரங்களிலே சில உத்திரவுகளைப் போடுகிறது. ஆனால் அவைகளை நடைமுறைப் படுத்துகின்ற அதிகாரிகள் ஏனோ அவைகளைத் தாமதப் படுத்துகிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் பாகிஸ்தான் யுத்தத்தின்போது இராணுவத் துறையிலே பணியாற்றியவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசு ஒரு அரசாணை பிறப்பித்தது, மாநில சர்க்காரும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு ஒரு அரசாணை பிறப்பித்தது. ஆனால் அந்த அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்டு 6 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும்கூட அது அதிகாரிகளால் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என்பதை நான் மிகுந்த வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்ளக்கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இவைகளை எல்லாம் பார்க்கிறபோது அதிகாரிகளுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் இடையிலே சரியான முறையிலே நல்ல உறவிருந்தால்தான் அமைச்சர்களுடைய எண்ணங்களை அதிகாரிகள் செயல்படுத்தி நிச்சயமாக ஒளிமிக்க தமிழகத்தை உருவாக்கமுடியும். இறுதியாக, சாலைத் துறையிலே பணியாற்றுகின்றவர்கள் நல்ல முறையிலே செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நேற்றையதினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கிடு அவர்கள் பேசுகின்றபோது கிராமப்புறச் சாலைகளுக்கு என சென்ற நிதியாண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட தேக்கீட்டில் ஒரு கோடி ரூபாயை மத்திய அரசுக்குத் திருப்பித் தந்துவிட்டது என்று சில பத்திரிகைகளிலே செய்திகள் வெளி வந்தன என்று குறிப்பிட்டு விளக்கம் கேட்டபோது என்னுடைய விளக்கத்தின் ஒரு பகுதியை நான் நேற்றே கூறினேன். இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. சௌந்திரராசன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது அதற்கு அமைச்சர் இன்னும் சற்று அதிகமான விளக்கம் தந்திருக்கலாம். அவர்கள் தராதது எனக்கு ஏமாற்றத்தைத் தந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். எனவே அதைப் பற்றிய அரசினுடைய நிலைமையை முழுமையாகக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நேற்று கூறியதுபோல் 1978–79 ஆம் ஆண்டில் நிதி ஒதுக்கீடான ரூ. 23 கோடியே 57 லட்சத்தைவிட ரூ. 26 லட்சம் அதிகமாகவே செலவு செய்யப்பட்டுள்ளதேயொழிய செய்தியில் வந்துள்ளபோல் பட்ஜெட் அலாட்மெண்ட் தொகையான ரூ. 23 கோடியே 57 லட்சத்திலிருந்து ஒரு பைசா கூட மைய அரசுக்கோ, மாநில அரசுக்கோ திருப்பித்தரப்படவில்லை. மேலும், ஒரு சூப்பரின்டெண்டிங் எஞ்சினியர் மட்டும் கிராம சாலைத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து ரூ. 25 லட்சத்தை அரசுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டதாக வந்துள்ள செய்தியும் முற்றிலும் தவறான செய்தியாகும். உண்மை என்ன என்றால் கிராம சாலைத் திட்டத்துக்காக சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி ரூ. 300 லட்சங்கள் தான். ஆனால் அக்கிராமச்

சாலைகளுக்காகச் செலவு செய்யப்பட்டது ரூ. 301 லட்சத்து 98 ஆயிரம். ஆக, கிராமச் சாலைக்கு ஒதுக்கிய நிதியை விட ரூ. 1 லட்சத்து 98 ஆயிரம் அதிகமாகவே நெடுஞ்சாலைத் துறை செய்துள்ளதேயன்றி செய்தியில் தவறாக வந்துள்ளது போல், ஒரு பைசாகூட திருப்பித்தரப்படவில்லை.

நெடுஞ்சாலை, கிராமப் பணித் துறை, சாலை அமைப்பு மேம்பாட்டு பணிகளுக்காக ஒதுக்கப் பட்ட சென்ற பட்ஜெட் அலாட்மெண்ட் ரூ. 10 கோடியே 55 லட்சம். ஆனால், முழுமையாக ஆதாரமின்றி தவறாகவே வெளியிடப் பட்ட அச்செய்தியில் இப்பணிக்கு ரூ. 5 கோடியே 70 லட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதெனத் தவறாகக் கூறப்பட்டு உள்ளது.

நேற்று நான் கூறியதுபோல் நல்ல முறையில் திட்டமிட்டு நிதி ஒதுக்கீட்டில் ரிஅப்ரோபிரியேஷன் செய்து சாலை பராமரிப்புக்காக சுமார் ரூ. 2 கோடி பட்ஜெட் ஒதுக்கீட்டை விட அதிகம் செலவிடப்பட்டது. பட்ஜெட் அலொகேஷன் என்பது வேறு. பைனல் மாடிபைடு அப்ரோபிரியேஷன் என்பது வேறு. பைனல் மாடிபைடு அப்ரோபிரியேஷனில் கோரப்பட்ட தொகையை ஆண்டு இறுதியில் எம்முறையி லாவது செலவு செய்தே ஆகவேண்டும் என்ற ஒரு தவறான கருத்தில் மட்டுமே செயல்படுத்தல் கூடாது. செய்யும் வேலை எதுவாக இருந்தாலும் தரமாக அமைய வேண்டும். அரசு பணம் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் வீண் விரயமாகக் கூடாது. எப்படியும் ஆண்டிறுதியில் செலவு செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வம் அரசுக்கு நட்டத்தைத் தந்து ஒப்பந்தக்காரர்கள், ஊழல் அதிகாரிகள் ஆகியோருக்கு ஆதாயம் தருவதாக அமைந்துவிடக் கூடாது. அதற்குப் பதிலாக அப்பணத்தை அரசுக்கு திருப்பித் தந்து விட்டால் மற்ற எந்த நற்பணிக்கேனும் பயன்படும்.

மேலும் இது மைய அரசு நிதியல்ல. மாநில அரசு மற்றப் பணி களுக்கு இதைப் பயன்படுத்தலாம். உதாரணமாக பைனல் மாடி பைடு அப்ரோபிரியேஷன் தொகையிலிருந்து 1976–77 ஆம் ஆண்டு ரூ. 69 லட்சம் திருப்பித்தரப்பட்டது. அதேபோல் 1977-78-ம் ஆண்டு ரூ. 58 லட்சம் திருப்பித் தரப்பட்டது. ஆனால், இவ் வாண்டு பைனல் மாடிபைடு அப்ரோபிரியேஷன் தொகையில் கோரப்பட்ட நிதியிலிருந்து போதிய காரணத்தின் அடிப்படை யில் திருப்பப்பட்டது ரூ. 22 லட்சம் தான். கடந்த சில ஆண்டுகளோடு ஒப்பிடும்போது இவ்வாண்டு பணிகள் நல்லபடி நடந்துள்ளன என்பது தெளிவாகும். உதாரணமாக 25 ரோலர் களுக்கு புதிதாக எஞ்சின்கள் வாங்கி ரோலர்களை புதுப்பிக்க சனவரி மாதத்தில் அரசு ஆணையிட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது இதைச் சேர்த்துச் சொல்லலாமே.

1979 ஏப்ரல் 17]

மாண்புமிகு திரு சி. பொன்னையன் : மன்னிக்க வேண்டும். அவர்கள் சொன்னதற்கு விளக்கம் அளிக்க வேண்டும்.

பிப்ரவரி மாதம் விளம்பரப்படுத்தி டெண்டர் கோரப்பட்டது. ஒரே ஒருவர்தான் டெண்டர் கண்டிஷன்களுக்கு ஏற்ப டெண்டர் கொடுத்திருந்தார். மறு டெண்டர் அறிவிக்காமல் இந்த ஒருவருக்கே போட்டியின்றி கொடுத்துவிட்டால், அரசுக்குச் சாதகம் இல்லை. மாறாக, தனிப்பட்ட ஒரு காண்ட்ராக்டருக்கு இலாபமாக அமையும். எனவே, மறு டெண்டர் கோர முடிவு செய்து, இதற்காகக் கோரப்பட்ட 7 இலட்சம் ரூபாயை முதல் டெண்டரில் தனிப்பட்ட ஒரு காண்ட்ராக்டரின் இலாபத்திற்குச் சாதகமாக ஆக்கிவிடாமல், நல்ல முறையில் பயன்படுத்தும் நோக்கத்தோடு, அரசுக்குத் திருப்பப்பட்டது.

அடுத்து, தேசிய நெடுஞ்சாலைப் பிரிவுகள் அமைய அரசு ஒதுக்கிய நிதியில் 25 இலட்சம் ரூபாயை சரண்டர் செய்துள்ளது என்று கூறியுள்ள செய்தியும் முற்றிலும் தவறானதாகும்.

நல்ல தரமான ஒரு பத்திரிகை இப்படிப்பட்ட ஆதார மற்ற செய்திகளை எப்படி வெளியிட்டது என்பதுதான் புரியவில்லை. உறுப்பினர் சௌந்திரராஜன் அவர்கள் கூறியதைப் போல உண்மைக்குப் புறம்பான இந்தச் செய்தியை எப்படி வெளியிட்டது என்பதுதான் புரியவில்லை. ஒருவேளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சௌந்திரராஜன் அவர்கள் கூறியதைப் போல, உண்மைக்குப் புறம்பான இந்தச் செய்திகளைத் தந்தவர்கள், எந்த ஆட்சி தமிழகத்திலே வந்தாலும் செல்வாக்கும் பலனும் பெற முயலும் சில காண்ட்ராக்ட்காரர்களாகவோ அல்லது காண்ட்ராக்ட்காரர்களை அதாவது அவர்களால் பலன் பெற்ற பெற முயலும் ஊழல் அதிகாரிகளாகவோ அல்லது காண்ட்ராக்ட்காரர்களால் ஆதாயம் பெற்ற, பெற முயலும் அரசியல்வாதிகளாகவோ இருக்கக்கூடும். அது யாராக இருந்தாலும் சில உண்மை நிலைமைகளை நான் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மைய அரசு தேசிய நெடுஞ்சாலைப் பிரிவுக்கும் பாம்பன் பாலத் திட்டத்திற்கும் தனித்தனியே நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது. பாம்பன் பாலத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், அந்த வேலைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 1974 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் மைய அரசினுடைய நிதி சரண்டர் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பத்திரிகையில் வந்திருப்பது, தேசிய நெடுஞ்சாலைப் பணிக்கான நிதி சரண்டர் செய்யப்பட்டிருப்பதாக வந்திருக்கிறது. 1974–75 ஆம் ஆண்டில் 18

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1979 ஏப்ரல் 17

இலட்சம் ரூபாயும், 1975--76 ஆம் ஆண்டில் 88 இலட்சம் ரூபாயும் 1976-77 இல் 75 இலட்சம் ரூபாயும், 1977-78-ல் 23 இலட்சம் ரூபாயும் பாம்பன் பாலத் திட்டத்திலே சரண்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புவது, அந்தக் காண்ட்ராக்ட் ஒப்பந்தம், தனிப்பட்ட காண்ட்ராக்ட்காரருக்கு பண நிலை தட்டுப்பாடு இருந்த ஒரு காண்ட்ராக்ட்காரருக்கு, 1974 ஆம் ஆண்டுதான் கொடுக்கப்பட்டது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆனால், பாம்பன் பாலத் திட்டத்தில் சரண்டர் செய்யப்பட்ட தொகையை தேசிய நெடுஞ்சாலையின் ஓரிஜினல் நிதி ஒதுக்கீட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட பணிகளுக்கு மைய அரசிடம் அனுமதி பெற்று இதுகாறும் செலவழித்து வந்துள்ளது. இவ்வாண்டிலும், பாம்பன் பால திட்டப் பிரிவு சரண்டர் செய்த ரூபாய் 47 இலட்சத்தில் ரூபாய் 22 இலட்சத்தை மைய அரசு அனுமதியோடு தேசிய நெடுஞ்சாலை புதிய பணிகளுக்குப் பயன்படுத்தியது. பாம்பனில் சரண்டர் செய்த எஞ்சியுள்ள ரூபாய் 25 இலட்சம் மைய அரசுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், அந்த ரூபாய் 25 இலட்சத்தையும் தேசிய நெடுஞ்சாலைக்குப் பயன் படுத்த அனுமதி கேட்டும், மைய அரசு மறுத்துவிட்டது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சௌந்தரராஜன் அவர்கள் கூறியதைப்போல . . . .

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, அப்படியானால், பாம்பன் பால வேலை இனிமேலாவது நடைபெறுமா? அதன் நிதியைப் பூராவும் சரண்டர் செய்துக்கொண்டிருந்தால் இந்த அரசு அதைப் பரிசீலித்து அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் மிக முக்கியமான கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். கண்டிப்பாக அரசு அதைப் பற்றிப் பரிசீலித்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சௌந்திரராஜன் அவர்கள் ஒரு விசாரணை வைக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதைத் தீவிரமாக எடுத்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1974 நவம்பரில் தொடங்கப்பட்ட பாம்பன் பாலத் திட்டப் பணி, 1978 நவம்பரில் முடிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், ஒப்பந்தக்காரர் 1974-ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பத்தில் சரியான

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

டிசைன் தராமல், அவ்வப்பொழுது ரூபாய் 47 இலட்சம் முன் பணம் பெற்றும், ஒப்பந்தப்படியும் வாக்குறுதிப்படியும் டணியை நிறை வேற்றாதது, இது போன்ற பல காரணங்களால் இப்டணி 1974-இலிருந்தே முறையாகச் செயல்படவில்லை. இக்கார ணங்களால் தொடர்ந்து பாம்பன் பாலத் திட்டத்தில் இத்தகைய சரண்டர்கள் செய்யப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு, இது காறும் ஐந்து ஆண்டுகளாக 34 சதவீத வேலைதான் நடந்திருக் கிறது. பாம்பன் பாலத் திட்டத்தில் இத்தகைய நிலை இருக்கும் பொழுது, தேசீய நெடுஞ்சாலையினுடைய பணி, ஏதோ சாலைப் பணியிலிருந்து இந்தப் பணம் 25 லட்சம் ரூபாய் மைய அரசுக்குத் திருப்பப்பட்டு விட்டது போன்ற எண்ணத்தை உருவாக்குகின்ற அளவிற்குச் செய்திகள் வந்திருப்பது உண்மையிலேயே தவறான செய்தியாகும்.

அடுத்து முக்கியமான ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு ஊழலை ஒழிக்க வேண் டும், ஊழல் புரிகிற அதிகாரிகள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களு களுக்கு உடந்தை போகிற காண்ட்ராக்ட்காரர்கள் யாரானா லும், அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் ஆதரவு தருகின்ற ஊழல் புரிந்த அல்லது புரியமுயலும் அரசியல் வாதிகள் யாராக இருந் தாலும் அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டு மென்பது தான் இந்த ஆட்சியின் தலையாய எண்ணம், அதை நடைமுறையில் மிகக் கண்டிப்பான உத்தரவோடு, நாம் நடை முறையில் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், 50க்கும் மேற்பட்ட பொறியாளர் களைத் தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்ததால் மொத்தமாகவே துறை சோர்வுற்றதாகச் செய்தி வெளியிடப் பட்டிருக்கிறது. காண்ட்ராக்ட் பணிகளில் தரமற்ற செயலுக்கு உடந்தையாக இருந்து வேலைத் தரத்தைக் குறைத்து ஊழல் புரியும் அதிகாரி கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தால், சஸ்பெண்ட் செய்தால் அத னால் எப்படிச் சோர்வு உண்டாகும் என்பதுதான் புரியவில்லை.

(முற்பகல் 11—30)

உண்மையிலேயே ஊழல் புரிய முனைகின்றவர்கள், ஊழல் புரிந்தவர்களுக்கு வேண்டுமென்றால் சோர்வு ஏற்படலாம். ஆனால், ஊழலை ஒழிக்க வேண்டும், நாணயமாக இருக்க வேண் டும், நாட்டுப் பற்றோடு இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகின்ற அதிகாரிகளுக்கு, தரமான அதிகாரிகளுக்கு உண்மையிலே இது சோர்வைத் தராது. மாறாக, உற்சாகத்தைத் தான் தரும் என்பதனைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். காண்ட்ராக்ட் பணி களில் ஊழல் என்று தரத்தை நிலை நிறுத்த எடுக்கப்பட்ட நட

வடிக்கைகளின் விளைவாக, 45 அதிகாரிகள் தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யப் பட்டார்கள். அவர்களில் 23 அதிகாரிகள் மீது காண்ட்ராக்ட் வேலைகளில் இலஞ்சத்தில் ஈடுபட்ட குற்றத்திற் காக, இலஞ்ச ஒழிப்புக் கண்காணிப்புத் துறையும், தரக் கட்டுப் பாட்டை நிலை நாட்ட 4 பேர்கள் மீது வெள்ள நிவாரணத் தலைமைப் பொறியாளரும், காண்ட்ராக்ட் பணிகளில் ஊழலுக்கு இடம் தந்து தரம் குறையக் காரணமாக இருந்த 11 ஊழல் அதிகாரிகள் மீது முன்னாள் நெடுஞ்சாலைத் தலைமைப் பொறி யாளர் அவர்களும் 4 பேர்கள் மீது மாவட்ட ஆட்சியாளர் ஒரு அதிகாரி மீது தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியமும் 2 அதிகாரி கள் மீது கிராமம்புற வளர்ச்சித் துறை இயக்குநரும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஊழல் புரியும் அதிகாரிகள் மீதும் அதற்கு உடந்தையாக இருப்போர் மீதும் கடும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டு மென்பதில் யாரும் கருத்து வேறுபாடு கொள்ளமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். மற்றும், ஒன்றை மட்டும் நான் முக்கியமாகக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பதில் சொல்லும் போது சொல்விவிடுங்களேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது மிக முக்கியமான ஒரு பிரச்சினை. ஒரு பத்திரிகை, நெடுஞ்சாலைத் துறையிலே, ஊழல் நடவடிக்கை களை, ஊழல்களைக் களைய வேண்டுமென்ற தீவிரத்தோடு சில கட்டுப்பாடு ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வந்திருக்கும்பொ ழுது, பாதிக்கப்பட்டவர்கள், பாதிக்கப்பட இருக்கின்றவர்கள், அவர்களுக்கு உடந்தை போகும் ஒப்பந்தக்காரர்கள், அரசியல் வாதிகளுடைய கூட்டு சதி என்று கூட ஏற்கனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சவுந்திரராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில், அரசு தூய்மையை நிலை நாட்ட நடவடிக்கை களை எடுத்து வருகின்றபொழுது, சில குற்றச் சாட்டுகளுக்குப் பதில் கூறுவது என்னுடைய கடமை என்ற நிலையில்தான் அவர் கேள்வியை எழுப்பியிருக்கிறார். அதற்காக, நான் பதிலைக் கூறு கிறேன்.

நெடுஞ்சாலைத் துறை தலைமைப் பொறியாளரின் நேரடிப் பார்வையின் கீழ், பணிகளின் தொழில் நுட்பத் தரத்தை நிலை நிறுத்தவும், உறுதி செய்யவும், ஊழல் புரியும் அலுவலர், தர மான பணி செய்யாமல் தவறு செய்யும் ஒப்பந்தக்காரர்கள் ஆகி யோர் மீது நடவடிக்கைகளை எடுக்க உதவுதல் போன்றவை களுக்கு 'டெக்னிகல் செல்' ஒன்றும், 'ஆர்பிட்ரேஷன்' செல், ஒன்றும் நிறுவப்பட்டு செயல்பட்டு வருவதால், முறைகேடுகளை வரவேற்கும் சிலருக்கு சோர்வு ஏற்பட்டிருக்கலாம். மாண்புமிகு

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

முதலமைச்சரவர்கள் வெளிநாடு பயணம் சென்றிருந்தபோழுது 'டெக்னிக்கல் செல்' என்ற குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது என்று உண்மைக்கு மாறான ஒரு குற்றச்சாட்டையும் கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மையில், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வெளி நாட்டு பயணத்தை முடித்துத் திரும்பி வந்து, 6 மாதங்களுக்கு பிறகு, அதாவது, 21—3—1979 அன்றுதான் இந்த ஆணை வழங்கப்படிருக்கிறது.

அடுத்து, ஒரு கோட்டப் பொறியாளருக்கு, 20 கோட்டப் பொறியாளர்களை விட முன்னுரிமை அளித்து, அவருக்குப் பதவி உயர்வு தந்து விட்டதாகக் கூட கூறியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு மிகத் தவறான செய்தி. காரணம், தேர்வு நிலைப் பணியான கண்காணிப்புப் பொறியாளரின் பதவி உயர்வுக்குத் தகுதி உள்ள அனைத்து கோட்டப் பொறியாளர்களின் பெயர்களைக் கொண்ட பட்டியலை விதிமுறைகளின்படி தீர ஆய்வு செய்து தகுதி, திறமை இவை சமமாக இருக்கும்போது, அதிகாரிகளின் முதுநிலை வரிசை இவற்றின் அடிப்படையில்தான் பதவி உயர்வு தரப்பட்டது. அந்தக் குறிப்பிட்ட அதிகாரியைப் பொறுத்த வரைக்கும் "exceptional merit and high integrity, fit for promotion out of turn, an asset to the department, integrity impregnable. என்றெல்லாம் அந்த வரிசையிலே வந்த ஏனைய அதிகாரிகளை விட பல்வேறு அதிகாரிகளின்மேற் பணி புரிந்த காலங்களில் இத்த கைய சிறப்புத் தகுதிகளைப் பெற்றிருந்த காரணத்தாலும், அரசினுடைய கொள்கை— மூப்புரிமை வரிசைப்படி பதவி உயர்வு தருவோமேயானால், மூப்புரிமை வரிசைப்படி அந்த அதிகாரி எஸ்.இ., சி.இ. என்ற தலைமைப் பொறுப்புக்கு வருகின்ற பொழுது, முக்கிய பொறுப்புக்கு வருகின்றபொழுது, மூப்புரிமை என்ற ஒரு அடிப்படையை வைத்து அந்தப் பதவிக்கு அவர்கள் வந்து விடுவார்களேயானால், கடந்த காலத்தில் தவறு புரிந்து, ஊழல் புரிந்து ஒப்பந்தத்தாரர்களுக்கு உடந்தையாக இருந்து, அரசினுடைய பணத்தை வீணாக்கிய தவறு புரிந்தவர்களாக இருப்பார்களானால், தொடர்ந்து நாட்டுக்கு இழப்புத்தான் ஏற்படும் என்ற நோக்கத்தோடு தான் ஏற்கனவே விதியிலிருக்கிற விதிக்கு உட்பட்டு, seniorty will be given preference only when merit and ability are remaining the same என்ற அடிப் படையில் இந்தப் பதவி உயர்வு தரப்பட்டது. அதிலேயும் உண்மையிலே சோர்வு யாருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் என்றால், பன்னெடு ஆண்டுகளாக தவறு புரிந்தும் பதவி உயர்வு கிட்டவில்லையே, ஊழல் புரிந்த நமக்கு வாய்ப்பு கிட்ட வில்லையே என்று ஏங்குகிற அதிகாரிகளுக்கு வேண்டுமென்றால் சோர்வு ஏற்பட்டிருக்கலாமே ஒழிய, ஒழுக்கசீலர்களாவும், உண்மையிலே பண்பாளர்களாகவும் கறைபடியாத கரத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களாகவும் இருக்கிற அதிகாரிகள் இதுபோன்ற தரம் மிக்க, திறமைமிக்க அதிகாரிகளுக்கு ஊக்கம் தருகின்ற அரசினுடைய முயற்சியைக் கண்டிப்பாக வரவேற்பார்கள் என்று மட்டும் கூறி ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அந்தக் குறிப்பிட்ட பத்திரிகை நல்ல தரமான பத்திரிகை என்று பேரெடுத்த பத்திரிகைதான். பத்திரிகையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு தரப்பினரை மட்டும் பார்த்து இருப்பதை எழுதிவிடாமல், அரசு தரப்பில் என்னிடமோ அல்லது என்னுடைய செயலாளரிடமோ அல்லது தலைமைச் பொறியாளரிடமோ கேட்டிருப்பார்களேயானால் உண்மையான விளக்கம் கிடைத்திருக்கும். பத்திரிகை நடத்துபவர்கள் அரசினுடைய செயல்களைப் பற்றி விமர்சிக்கவும், கண்டிக்கவும் உரிமைப் பெற்றவர்கள். அது அவர்களுடைய சுதந்திரம். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் ஒரு தரப்பில் இருப்பதை மட்டும் கேட்டுவிட்டு மற்றவர்களை கேட்காமல் வெளியிடுவது நியாயம் அல்ல.

(மணி அடிக்கப்பட்டது).

(7) அறிக்கை அளித்தல்.

அரசு பதிவுபெறா அலுவல்களின் சங்கத்தோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்துவது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்போது 82—வது விதியின் கீழ்மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் அளிக்க விருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு காலையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள், என். ஜி. ஒ. வினரின் ஸ்டிரைக் பற்றிச் சொல்லி, என். ஜி. ஒ. வினரின் சங்கத் தலைவர்களை என்றைக்குச் சந்திக்கப்போகிறார் முதலமைச்சர் என்று இன்றைக்கு பேசும்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் பதில் கூறியபோது நாளை மாலையக் கோரிக்கை நடைபெறவிருக்கிறது, அதை முடித்ததற்கு பிறகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கலந்து பேசுவார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன். இப்பொழுது முதல் அமைச்சர் அலுவலகத்தில் இருந்து எனக்கு தகவல் வந்திருக்கிறது. என். ஜி. ஒ. வினரைச் சேர்ந்த சங்கத் தலைவர்களுக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் சார்பாக அவருடைய செயலாளர் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். சிவஇளங்கோ போன்ற தலைவர்களுக்கு அந்தக் கடிதம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்த கடிதத்தை மட்டும் உங்கள் அனுமதியோடு படிக்க விரும்புகிறேன்.

With reference to your letter, dated 16-4-79 I am to add that due to pressing official preoccupations, the Hon. Chief Minister is not in a position to meet your Association's representatives today or in the next two or three days. It will suit the covenience of the Hon. Chief Minister if representatives of our association could meet him on 22-4-79 at 5 P. M.

(7) வரவு செலவுத்திட்டம் 1979-80 வாக்கெடுப்பு
(தொடர்ச்சி)

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : தலைவர் அவர்களே, போக்கு வரத்து துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிறபோது, இண்டக்கிரிட்டி அண்டு எபிஷியன்சி என்ற முறையில்தான் புரோமஷன் தரப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படி என்று சொன்னால் ஏற்கெனவே இருந்த சீனியாரிட்டி முறை என்ன வாயிற்று ? அதை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துவிட்டதா ? இப் படிப்பட்ட முறைகளில், நீங்கள் சொல்லியபடி புரமோஷன் செய் வது என்று வரும்போது வேண்டியவர்களுக்கு புரமோஷன் தரு வதும் வேண்டாதவர்களை ஒதுக்கிவிடுவதும் ஏற்படும் சூழ்நிலை உருவாகும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இப்பொழுதும் ஏற்பட்டி ருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலையை மாற்ற முனைவீர்களா? முறையாக புரமோஷன் கொடுக்க வேண்டிய அந்த என்ஜினீயர் புறக்கணிக்கப்பட்டு, சீனியாரிட்டியில் அவருக்கு கீழே இரண்டு மூன்று பேர்கள் தள்ளி புரமோஷன் கொடுத்திருக்கிறீர் களே, அது எந்த அடிப்படையில் நடந்திருக்கிறது என்பதை அறி விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே விளக்கமாக இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டேன். இது ஏதோ வேண்டுமென்றே ஒருவருக்கு பதவி உயர்வுத் தர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தரப்பட்டதல்ல. ஏற்கெனவே நடைமுறையில் அனைத்துத் துறைகளிலும் இருக்கிற முறையைத்தான் பின்பற்றியிருக்கிறது. ''Merits and ability will be taken into account for giving promotion'. மெரிட்ஸ், எபிலிட்டி என்பதை 5 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என் றால், அந்த 5 பேருக்கும் மெரிட்ஸ் அண்டு எபிளிட்டி சமமாக இருக்கிறபோதுதான் சீனியாரிட்டி எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நடைமுறையில் இருக்கிறது. அப்படி நடைமுறையில் இருந்து வருகிற முறையைத்தான் கடைபிடித்து இருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். எல்லோரும் திரும்ப திரும்ப இதையே பேசிக் கொண்டிருந்தால் எப்படி ?..

[1979 ஏப்ரல் 17

திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு : தலைவர் அவர்களே அவர் பேசியதிலே சில கிளாரிபிகேஷன் கேட்கவேண்டியிருக்கிறது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்றைக்கு இந்தக் கருத்தை முடித்ததற்குப் பிறகு வேறொரு டிமாண்ட் இருக்கிறது. இதிலே விவாதம் நடத்திக் கொண்டே இருந்தால்..

திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு : துணைத் தலைவர் அவர்களே என்னுடைய இந்தக் கருத்தை மட்டும் சொல்லிவிட அனுமதிக்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் குறிப்பிட்ட பிரச்னையில் விவரமான அறிக்கையை அவை முன் வைத்தார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். மத்திய அரசு அளித்த அந்த 1 கோடி ரூபாயை மாநில அரசு முறையாகச் செயல் படுத்தாமல் அந்த ஒரு கோடி ரூபாயைத் திருப்பி அனுப்பப் பட்டதும் அதனுடையத் தொடர்பாக, இது பத்திரிகையில் வந்த செய்தி— அதிகாரிகள் இதில் உணர்வு இல்லாமல் ஊக்கம் இல்லாமல் அந்த வேலைகளில் செயல்பட்ட காரணத்தினால், பணம் செலவு செய்யப்படாமல் திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டிய நிலை என்று குறிப்பிட்டு அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமும் அளித்தார்கள். இப்படிப்பட்ட செய்திகள் அரசாங்கத்திற்கு தெரியாமல் பத்திரிகைக்கு எப்படிச் சென்றிருக்க முடியும் ?

(முற்பகல் 11—40)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பத்திரிகையில் வந்த செய்தி எப்படி அங்கே போயிற்று என்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் விளக்கம் கேட்டால் எப்படி அவர் பதில் சொல்ல முடியும். நான் எப்படி மற்ற நிகழ்ச்சிகளுக்குப் போக முடியும்? இப்படி நீங்கள் தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டே போனால், நான் நீங்கள் பேசியவைகளை நீக்கிவிட்டு, அவையை நடத்த வேண்டியிருக்கும். தயவு செய்து உட்காருங்கள். திரு. புஸ்பராஜ்.

திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு : நிலைமை என்னவென்றால் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாமலேயே இப்படி செய்தி போகக்கூடிய நிலைமை அந்த இலாகாவில் இருக்கிறது என்று சொன்னால், இப்படிப்பட்ட போக்கைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து கேட்டுக் கொள்கிறேன், பத்திரிகையில் வந்த செய்தி எப்படி அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாமல் போயிற்று என்று கேட்டுக்கொண்டு இருக்காதீர்கள்.

1979 ஏப்ரல் 17]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : புலன் ஆய்வுத் துறையால் புலன் விசாரணை செய்து அத்தகைய தவறைச் செய்தவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க அரசு உத்திரவிட்டு இருக்கிறது.

திரு. த. புஷ்பராஜ் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று அவை முன்னுள்ள மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களை கூறுகிறேன்.

இன்றைய தமிழகத்தில் போக்குவரத்துத் துறையில், போக்குவரத்துக் கழகங்களும், தனியார் பஸ் உரிமையாளர்களும் தங்கள் கடமையைச் செய்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். தனியார் பஸ் உரிமையாளர்கள் தங்கள் கடமையை போக்குவரத்துக் கழகங்களை விட சிறிய முறையில் தங்கள் பணியைச் செய்து வருகின்றார்கள். பஸ் தொழில் பொது மக்களுக்கு அதிலும் குறிப்பாக ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவி செய்கின்ற ஒரு தொழிலாகும். இந்த பஸ் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற உரிமையாளர்கள் நிலையிலை நாம் இன்று பார்க்க வேண்டும். தனியார் பஸ் உரிமையாளர்கள் நிரந்தரமாக தங்கள் தொழிலைச் செய்ய முடியாத நிலையில் இன்று இருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு பஸ் உரிமையாளரும் கடன் வாங்காமல் தங்களுடைய தொழிலைச் செய்ய முடியாத நிலையில் தான் இன்று இருக்கிறார்கள். கடன் கொடுப்பவர்கள் கூட அவர்கள் நிலையைக் கண்டு கடன் கொடுக்க யோசிக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அவர்கள் தங்கள் தொழிலைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியவில்லை. இந்த நிலையில் இருந்து தனியார் துறை பஸ் உரிமையாளர்களை காப்பாற்ற அரசு முன் வரவேண்டும்.

தனியார் பஸ் உரிமையாளர்கள் இத்தனை பஸ் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அறிவிப்பை அரசாங்கம் அறிவிக்க வேண்டும். குறைந்தது 5 பஸ்களையாவது அவர்கள் வைத்து நடத்தினால்தான் வொர்க்ஷாப் வசதி, ஸ்பேர் பஸ் ஒன்று வைத்து நடத்தவும், தொழிலாளர்களுக்கு பிராவிடென்ட் பண்ட் போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுத்து, பொதுமக்களுக்கு சீரிய முறையில் சேவைகள் செய்ய முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்குக் குறைவாக இருந்தாலும் மேலே கண்ட வசதிகளை அவர்கள் செய்து கொடுக்க முடியாது. அந்த அடிப்படையில் குறைந்தது 5 பஸ் வைத்து இருக்கலாம் என்ற முடிவை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. த. புஷ்பராஜு] [1979 ஏப்ரல் 17

அரசு எந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்தாலும், அதில் குறைகள் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்பவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு தான் இருப்பார்கள். அவர்களைப் பற்றி சிறிதும் யோசிக்காமல், தனியார் பஸ் உரிமையாளர்களும் சமுதாயத்தில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு தங்கள் சேவையைச் செய்கின்றவர்கள் என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் தங்கள் தொழிலை நிரந்தரமாகச் செய்வதற்கு அரசு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதிய பஸ் ரூட்டுகள் கொடுக்க காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆலோசனைக் குழு என்று இருந்தது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஆட்சித் தலைவர், தொழில் நிபுணர்கள் கொண்ட குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழுவின் ஆலோசனைப்படி புதிய பஸ் ரூட்டுகள் வழங்கப்பட்டால் பல தவறுகள் நடக்காமலிருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, ஆலோசனைக் குழுவை அரசு அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று வந்திருக்கிறார்கள். வெளி நாடுகளில்உள்ளது போல், சென்னை, மதுரை, கோவை முதலிய நகரங்களில் கேபிள் பஸ் (மின்சாரத்தில் இயங்கும் பஸ்) விடும் திட்டத்தை அரசு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை, மதுரை, கோவை போன்ற நகரங்களில் ஓடுகின்ற வாகனங்களுக்கு புகை போக்கியை மேல் நோக்கி உயரமாக வைக்க அரசு தீர்மானிக்க வேண்டும். இதனால் விஷப்புகையால் மக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற தீமைகள் ஒழிக்கப்படும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சாலை வசதி இல்லாத கிராமங்களுக்கு சாலை அமைத்துக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு அந்தச் சாலையில் பஸ் ஓட்டும் உரிமை வழங்கப்படும் என்று அரசு அறிவித்திருந்தும், இதுவரை அமல் படுத்தப்படவில்லை. இதனால் பல தனியார்கள் சாலை வசதியைச் செய்து கொடுத்துவிட்டு, பஸ் ஓட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு பஸ் ஓட்ட அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுமார் 1,300 பஸ்கள் சென்னை நகரத்தில் ஒரு நாளைக்கு ஓட வேண்டும். ஆனால் 1,000 பஸ்தான் ஓடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். நூறு பஸ்கள் தொழிலாளர்கள் இல்லாதாலும், 150 பஸ்கள் ரிப்பேரில் உள்ளதாலும், 50 பஸ்கள் ஆக்சிடென்டில் இருப்பதாலும் ஓடவில்லை என்று சொல்கிறார்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. த. புஷ்பராஜ்]

கள். 1,300 பஸ்கள் ஓட வேண்டிய இடத்தில் 1,000 பஸ்கள் ஓடுவதால்தான், ஜன நடமாட்டம் அதிகமாக உள்ள நகரங்களில் ஜன நெரிசலும், மக்கள் படிக்கட்டிகளில் தொத்திக் கொண்டு பயணம் செய்வதால் பஸ் விபத்தும் ஏற்படுகிறது.

குறிப்பாக பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் மட்டும் தினசரி 50 முதல் 112 பஸ்கள் வரை டிரைவர் இல்லை என்ற காரணத்தால் ஓடாமல் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது எப்படி இருந்தாலும் டிரைவர் இல்லாமல் சுமார் 100 பஸ்கள் ஓடவில்லை என்ற ஒரு நிலையைக் கேட்கிறபோது அது வேதனையான சூழ்நிலையாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இதை அரசு உடனடியாக கவனம் செலுத்தி இனிமேல், டிரைவர் இல்லாததால் பஸ் ஓடவில்லை என்ற நிலைமையைப் போக்க வேண்டும்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

அதோடு அந்த 1,300 பஸ்களும் ஓடுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து போக்குவரத்து நிறுவனத்தில் டிக்கட் வசூலிப்பதில் சார்ட்டேஜ் ஏற்பட்டு மாதந்தோறும் பெரும் அளவு பணம், கணக்கில் வராமல் நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதனைச் சரி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து சாலைகளில் கிடக்கும் ஆணி, லாடம் போன்ற, இரும்புத் துண்டுகளை சுத்தம் செய்யும் வேன்கள் வைத்தால், டயர்கள் பெரும் அளவு சேதம் அடைவதையும், பயணிகளுக்கு ஏற்படும் காலதாமதத்தையும் தவிர்க்கலாம். இம்முறையினை டி.வி.எஸ். நிறுவனம் பஸ் விடும்போது பின்பற்றப்பட்ட முறையாகும். ஆகவே இந்த முறையை அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்தில் தனியார் பஸ், லாரிகளில் வேலை செய்கின்ற டிரைவர், கண்டக்டர்கள் பலர் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் தினசரி சம்பளத்திற்கு வேலை செய்கிறார்கள். இந்த நிலையை உடனடியாக மாற்றி கட்டாயமாக அனைவருக்கும் மாதச் சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசு பணிமனை மருத்துவ மனைகளில் மருந்துகளே சரியாக வழங்குவதில்லை. போதுமான டாக்டர்களும் இல்லை. இந்த நிலை உடனடியாக போக்கப்பட வேண்டும்.

[திரு. த. புஷ்பராஜு] [1979 ஏப்ரல் 17

அதிகாலையில் பஸ் ஓட்டுவதற்காக இரவு நேரங்களில் பணிமனையில் தூங்கும் தொழிலாளர்களுக்கு கட்டில், படுக்கை வசதி, சுடு தண்ணீர் வசதி, குளியல் அறை, கொசுத் தடுப்பு வலை போன்ற வசதிகளை செய்து கொடுக்க அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

போக்குவரத்துக் கழக ஓர்க் ஷாப்புகளில் தரை கூட சிமிண்டு போடாத நிலையில் இருக்கிறது. தேவையான டூல்ஸ்கள் இல்லை. இந்த நிலை உடன் போக்கப்பட வேண்டும்.

பொதுவாக ஆர்.டி.ஓ. ஆபீஸ்களில், பொதுமக்கள், வேலை துரிதமாக நடக்கவில்லை என்று சொல்கின்ற குறைபாடு இருக்கின்றது. இதற்குக் காரணம் 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு அலுவலகத்தில் எத்தனை நபர்கள் வேலை செய்தார்களோ அதே அளவுதான் இன்றும் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றி தேவைக்குத் தகுந்த அளவு ஊழியர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆபீசிலும் ஊழியர்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சென்னை டு திருப்பதி சாலையில் திருவள்ளூர் டு திருத்தணி சாலையை தேசிய நெடுஞ்சாலையில் எடுத்து சீர்படுத்த வேண்டும். இந்த சட்டமன்றத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜன் அவர்களும், விஜயரகுநாத தொண்டமான் அவர்களும், சின்னையா அவர்களும் பேசி இருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டை டு சென்னை விரைவு பஸ் விட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அரசு காலதாமதம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த புதுக்கோட்டை டு சென்னை விரைவு பேருந்தை விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எனது ஆலங்குடி தொகுதியில் வேங்கடகுளம், கருக்காகுறிச்சி, மரமடக்கி ஆகிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு பஸ் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருமயம் தொகுதியில் பொன்னமராவதி, விராச்சிலை போன்ற இடங்களுக்கு பஸ் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசு விரைவு பஸ்களில் குறிப்பிட்ட டிக்கட்டுகளுக்கு அதிகமாக ஏற்றப்படுகிறது. இதனால் பொதுமக்களுக்கு பல தொல்லைகள் ஏற்படுகிறது. விபத்தும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அதிக டிக்கட் ஏற்றுவதைத் தடை செய்ய வேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. தா. புஷ்பராஜ்]

சென்னை போன்ற நகரங்களில் ஓடும் டவுன் பஸ்களில், படியில் நின்று கொண்டு பயணம் செய்வதால் ஏற்படும் விபத்துக்களைத் தவிர்க்க டவுன் பஸ்கள் அனைத்திலும் ஆட்டோமெட்டிக் கதவுகள் பொறுத்துவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சிங்கப்பூர் போன்ற மேலை நாடுகளில் இம்முறை பின்பற்றப்படுகிறது. அதனால் விபத்துக்கள் நடைபெறுவதில்லை.

அடுத்து சாலையை கடப்பதற்கு சுரங்கப் பாதைகள் அமைக்கிறார்கள். இந்த சுரங்கப் பாதைகளுக்குப் பதிலாக மேம்பாலம் அமைக்கவேண்டும். அவ்வாறு அமைத்தால் செலவும் குறைவு, மக்கள் பயம் இன்றி செல்வதற்கும், வசதியாக இருக்கும். பார்ப்பதற்கும் அழகாகவும் இருக்கும். சிங்கப்பூர் போன்ற நகரங்களில் அதுமாதிரி அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நமது அரசும் இதனைச் செய்ய முன்வரவேண்டும்.

அடுத்து கிராமப்புறங்களில் பஸ் ஓடும் சாலைகளை எல்லாம் தார் சாலைகளாக மாற்றுவதற்கு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெடுஞ்சாலை கிராமப்பணித்துறை, ஜூனியர் இன்ஜினியர், மேற்பார்வையாளர் மாறுதல் குறித்து ஜி.ஒ. 593 அமல் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கண்ட ஜி. ஒ. வை ரத்து செய்யவும், பணியாளர்களை சொந்த ஜில்லாவில் பணியாற்றவும், ஒரே இடத்தில் மூன்று ஆண்டுகள் என்ற முறையில் கட்டாயமாக பணியாற்றவும், சர்க்கிளில் ஐந்து ஆண்டுகள் என்று நிர்ணயம் செய்துள்ளதை மாற்றி அம்முறை அமல்படுத்துவதை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பாலம் கட்டுவதில், சாலை அமைப்பதில் காண்ட்ராக்ட் முறையை ஒழிக்க வேண்டும். ஏன் என்றால் இத்தனை சதவீதம் என்று ஒவ்வொருவருக்கும் லஞ்சம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகையால் காண்ட்ராக்ட் முறையை ஒழித்து அரசே ஏற்று நடத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் கரம்பக்குடி தஞ்சாவூர் சாலையில் தட்டாமனைப்பட்டி ஆற்றில் பாலம் கட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் பட்டுக்கோட்டை நகரம் மிக முக்கியமான நகரம் ஆகும். மழைகாலத்தில் இந்த பட்டுக்கோட்டை நகரம் துண்டிக்கப்படுகிறது. ஆகவே ஆவணம்

[திரு. தா. புஷ்பராஜு] [1979 ஏப்ரல் 17

டு பட்டுக்கோட்டை சாலையில் உள்ள நரியாற்றில் ஒரு பாலம் அமைத்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்த மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத்தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்து கொள்கிறேன், வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-50)

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் ; பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சாலைகள், பாலங்கள், சாலைப் போக்குவரத்து, கப்பல் துறை ஆகிய கோரிக்கையின்மீது ஒருசில வார்த்தைகள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு சமுதாய வளர்ச்சிக்கும், பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் மிகவும் இன்றியமையாததாக இருக்கக்கூடியது சாலைப் போக்குவரத்துத் துறை. ஆனால் இன்றைக்கு இந்தியாவில் 100-க்கு 80 சதவீதம் வாழக்கூடியவர்கள் கிராமப் பகுதியிலே இருந்தாலும, இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 32 ஆண்டுகள் ஆகியும் அவர்கள் உதாசீனப்படுத்தப்பட்டுவந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு கிராம மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்று வாயளவுக்குச் சொல்லப் படுகிறதே ஒழிய, கடந்த 30 ஆண்டுகளாக எந்த அரசியல் கட்சியும், இந்த கிராம மக்கள் நல்வாழ்க்கைக்குத் தேவையான எந்த ஒரு நல்ல சாலை வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவில்லை. இன்றைக்கு கிராமச் சாலைகள் அமைப்பதற்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் தேவைப்படுகின்றது. ஆகவே, மாநில அரசு மத்திய அரசை உதவி கேட்டோம். கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். கிராமச் சாலைகள் அமைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றி வாதாடி, தேவைப்பட்டால் போராடி அந்தத் தொகையைப் பெறவேண்டும். இத்தத் தொகையைப் பெறுவதற்கான எல்லாவிதமான முயற்சிகளிலும் மாநில அரசோடு தமிழகத்திலே இருக்கின்ற எல்லா அரசியல் கட்சிகளுக்கும் எந்தவிதமான கருத்து மாறுபாடும் இருக்காது.

இன்றைக்கு நம் சாலை போக்குவரத்தில், பஸ் போக்குவரத்தில், பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், நம்முடைய அரசின் திட்டவட்டமான நிலை என்ன என்பது கடந்த இரண்டாண்டுகளாகத் தெரியவில்லை. இதனால், தனியார் துறையிலே இருக்கின்றவர்கள் தினமும், செத்து செத்து பிழைத்து வருகிறார்கள். காரணம் அரசாங்கம் எந்த நேரத்தில் தங்கள் பஸ்களை எடுத்துக் கொள்வார்களோ என்று பயப்படுகிறார்கள். ஒன்று அரசாங்

கம் நடத்த வேண்டும் அல்லது பஸ்களை இன்ன இன்னார் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று திடமான, தெளிவான உறுதியான உத்தரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், அரசாங்கத்தின் தெளிவற்ற நிலை காரணமாக, தனியார்கள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கடன் பெற முடிவதில்லை. அவர்களுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கும் பயப்படுகின்றார்கள். அரசு திடீரென்று எடுத்துக் கொண்டால், கொடுத்த கடனை எப்படித் திரும்பப் பெறுவது என்று பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை வாழ விடுங்கள் அல்லது ஆளையாவது விடுங்கள் என்றுதான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறைந்தது 5 பஸ்கள் வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கவேண்டும். இல்லையென்றால், அவர்களுக்கு 5 பசுக்களையாவது கொடுத்து வாழ வகை செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழ்நாடு போக்குவரத்துத் துறையிலே அதிகமான நெரிசல் ஏற்பட்டு, சாலை விபத்துக்கள் அதனால் அதிகமாக ஏற்பட்டு வருகிறது. அதனால், போக்குவரத்திலே காலதாமதமும் ஆகிறது. ஏற்கனவே பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்ட பாலங்கள், வருங்காலத்தை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் கட்டப்பட்டதால், இன்றைக்கு போக்குவரத்து நெரிசல் காரணமாக விபத்துக்கள் அதிகமாக ஏற்படுகிறது. ஆகவே, போக்குவரத்துச் சாலைகள், பாலங்கள் வருங்காலத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பாலங்கள் கட்ட வேண்டும்; அமைக்கவேண்டும். அது மட்டுமல்ல. பாலங்கள், போக்குவரத்துச் சாலைகளுக்கு தரக் கட்டுப்பாடு பிரிவு நம்முடைய மாநிலத்திலே இல்லை. இன்றைக்கு பாலங்கள், சாலை போக்குவரத்துக்கான தரக் கட்டுப்பாடுகள் மத்திய அரசினால்தான் செய்யப்பட்ட வேண்டியிருகிறது.

இன்றைக்கு சாலைகளிலே அதிகமான போக்குவரத்து இருப்பதன் காரணமாக, உள்நாட்டு போக்குவரத்து வாணியப் போக்குவரத்து பக்கிங்காங் கால்வாய், கூவம் ஆற்றைப் பயன் படுத்தி, படகு விடமுயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். காரணம் என்னவென்று சொன்னால், நெரிசல் இப்போது அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக, அதைக் குறைக்க முடியும். ஆகவே, இன்றைக்கு இந்த கூவம், பக்கிங்காங் கால்வாயில் படகுகள் விடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு போக்குவரத்துத் துறைக்கு மோட்டார் வாகன வரியின் மூலம் ஆண்டுக்கு 60 கோடி ரூபாய் வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. இந்த 60 கோடி ரூபாய் எந்த வகையிலும்

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்] [1979 ஏப்ரல் 17

செலவு செய்யப்படாமல், இன்று அந்த 60 கோடி ரூபாய் ஒரு பொது நிதியில் சேர்த்து விட்டு, இதற்கு ஒரு குறைந்த தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்காரணமாக இன்றைக்கு சாலைப் போக்குவரத்துக்கு அதிகமாகச் செலவிட முடிய வில்லை. அதனால், வாகனங்கள் இன்றைக்கு செம்மையாக ஓட முடியவில்லை. அடிக்கடி இந்தப் பாதைகளில் வாகனங்கள் போவதால் அங்கேயுள்ள குண்டுகளிலும் குழிகளிலும் விழு வதின் காரணமாக பேரிங், கிர் பாக்ஸ், டயர்கள் இவைகள் எல்லாம் சேதமடைகிறது. இவையெல்லாம் பழு தடைவதற்கு காரணம் அரசாங்கம்தான், இந்தத் துறையில் கிடைக்கின்ற முழு தொகையையும் இந்தத் துறையில் செலவு செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் வாகனங்களுக்கு ஏற்படு கின்ற சேதங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கேட்டு வழக்கு மன்றத் திற்கு செல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எனவே அரசாங்கமானது போக்குவரத்துத் துறையின் வாகன வரி என்ற முறையில் 60 கோடி ரூபாய் வருகிறது. இதை பொதுநிதியில் சேர்க்காமல், இந்த நிதியிலிருந்து சாலைகள், பாலங்கள், சாலைப் போக்குவரத்து இப்படிப்பட்ட காரியங் களுக்கு மட்டும் செலவு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, சேலத்திற்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தமிழ்நாடு மாக்னஸைட் நிறுவனத்தை திறப்பதற்கு வந்தார் கள். அப்போது கெளரிமேடு டேனிஷ்பேட் ரோட்டில் குடுவம்பட்டி வழியாகத்தான் சென்றார்கள். அப்போது அந்த ரோடு முழுவதும் புழுதி நிறைந்து புகைமண்டலமாக காட்சியளித்ததை நமது போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் கண்ணால் கண்டார்கள். முதலமைச்சர் அவர் கள் வருவதற்கு முன்பாகவே அந்த ரோட்டில் லாரிகள் மூலமாக தண்ணீர் தெளித்திருந்தும் கூட, அந்த ஏரியா முழுவதும் புழுதிமண்டலமாக காட்சி அளித்தது. அந்த வழியாக போனவர்களுடைய முகத்தில் எல்லாம் மண் பவுடர் பூசிய காட்சியை யாரும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த நிலையில் இருக்கின்ற கோரி மேடு டானிஷ்பேட்டை ரோட்டை சீரமைத்து அங்கு மினி பஸ்-ம் விடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, சேலம் பவானி வழியில் 1949-ல் பத்தே பத்து வண்டிகள் விடப்பட்டது. 49-லிருந்து 79 வரைக்கும் இரண்டு வண்டிகள்தான் இந்த ரூட்டில் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக் கிறது. கடந்த 30 ஆண்டுகளாக 12 வண்டிகள்தான் அங்கு போய்கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் அங்கு மக்கள் படுகின்ற

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

கஷ்டத்தைப்பற்றி அங்குள்ளவர்கள் என்னிடம் கோரிக்கையாக கொடுத்தார்கள். சம்பந்தப்பட்ட துறையிடம் அவற்றை சேர்த்து இருக்கிறேன். இப்போதுள்ள இந்த 12 வண்டிகள் போதாது, இந்த இடத்தில் மேலும் 6 அல்லது 7 வண்டிகள். அதிகமாக விடுவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

மேலும் முக்கியமாக இப்போது டீசல் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு 120, 160 லிட்டர் டீசல் வேண்டுமென்றால், 80, 90 லிட்டர் டீசல் தான் கிடைக் கிறது. இதன் காரணமாக இரண்டு அல்லது மூன்று முறை வண்டிகளை விட முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதன் காரணமாக இப்போது காலாண்டு வரியை உரிய காலத்தில் செலுத்த முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்போதுள்ள காலாண்டு வரி இந்த மாதம் 24-ம் தேதியோடு செலுத்தியாக வேண்டும். அவர்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டத்தை உணர்ந்து 24-ந் தேதி என்றிருப்பதை 30 ஆம் தேதி வரை என்றுகாலத்தை நீட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டீசலைப் பற்றி சொல்லும்போது, அதைப்பற்றி உணவுத் துறை அமைச் சரிடம் தான் கேட்கவேண்டும் என்று சொன்னாலும் அமைச் சர்களுக்கு கூட்டுப்பொறுப்பு இருப்பதால், எப்படியாவது இதைப்பற்றி பேசி பஸ் தொழிலும் லாரி தொழிலும் நல்வாழ்வு பெற, அவை நசித்து விடாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, சரியான நேரத்தில் வரியை செலுத்துவதற்கு தகுந்த முறையில் வண்டிகளை ஓட்டு வதற்கு அவர்களுக்கு தேவைப்படும் டீசலை வழங்குவதற்கும் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது)

மேலும், குறிப்பாக நல்ல காரியங்களுக்குச் செல்லும்போது, ரயில்வே கேட் மூடியிருந்தால் அந்த நேரத்தை அபசகுனம் என்று நினைக்கிறோம். சேலம் நகரத்தைப் பொறுத்தளவில், காந்தி சிலைக்கு அருகே ஒரு மேம்பாலம் கட்டவேண்டும். இந்த இடத்தில் ரெயில்வே கேட் அடிக்கடி மூடப்பட்டுவிடுவதால் போக்குவரத்து அரை மணி நேரம் தடைபடுகிறது. ஆகவே சேலத்தில் காந்தி சிலை, சென்ட்ரல் தியேட்டர் இவைகளுக்கு அருகில் உடனடி யாக ஒரு மேம்பாலம் கட்டித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி நெடுஞ்சாலைத் துறை தலை மைப் பொறியாளர் அவர்களிடம் போய் கேட்டபோது, இது போன்று 20, 30 கோரிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன, ஆனால் ஒவ்வொரு பாலத்திற்கும் 40 லட்சம், 50 லட்சம் தேவைப் படுகிறது என்று சொன்னார்கள். நமக்கு தேவை லட்சியங்கள் தானே தவிர லட்சங்கள் அல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்] [1979 ஏப்ரல் 17

கிறேன். மக்களுக்கு தேவைப்படும் பாலங்களை அமைத்துக் கொடுத்தால்தான் மக்கள் முன்னேற்றம் அடைய முடியும். இப்படிப்பட்ட லட்சியங்களை நிறைவேற்றும்போது லட்சங்கள் குறுக்கிடக் கூடாது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரமாகிவிட்டது இத்துடன் முடித்து விடுங்கள்....

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : முக்கியமாக பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு எல்லா இடங்களிலும் செல்வதற்கு பஸ் பாஸ் வழங்க வேண்டும். அதற்கான அறிவிப்பை இப்போதே அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பஸ்களில் செல்லும்போது, பாதுகாப்பு மிகவும் தேவைப்படுகிறது. அண்மையில் முருகையன் கொலையை நாம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதுமட்டும் அல்ல, திடீரென்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ரத்தக் கொதிப்பு, மாரடைப்பு போன்றவை பாதிக்கும்போது, அவர்களுக்கு துணை இருக்கவேண்டும். ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பஸ்களில் பேமிலியோடு செல்வதற்கு தகுந்த படி அரசு அனுமதிக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) மேலும்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பல தடவை மணி அடித்தும் நீங்கள் முடிக்க மாட்டேன் என்கிறீர்கள், ஒன்று என்னைப் பார்க்க வேண்டும், அல்லது நேரத்தைப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : இன்னும் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் எவ்வளவோ கேட்டுவிட்டீர்கள், இவ்வளவையும் அமைச்சர் அவர்கள் செய்தாலேபோதும்... முடியுங்கள்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : சோடை காலத்தில் பஸ்களில் செலவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் அரசு பஸ்கள் செல்கின்ற எல்லா வழித் தடங்களிலும் குளிர்சாதனம் பொருத்திய வண்டிகளை விடவேண்டும். பஸ்களில் குளிர்சாதனம் இல்லாமல் இருப்பதால், பலரும் குளிர்சாதனம் உள்ள ரயில்களில் பிரயாணம் செய்வதால், நம்முடைய பணம்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

எல்லாம் மைய அரசிடம் போய் குவிந்து விடுகிறது. இந்தப் பணம் நம்முடைய மாநில அரசுக்கு வரக்கூடிய அளவில் எல்லாத் தடங்களிலும் குளிர்சாதனங்கள் உள்ள பஸ்களை விடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்புத் தந்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(நண்பகல் 12-00)

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று மன்றத்தின்முன் மோட்டார் வண்டிகள், சாலைப் போக்குவரத்து சம்பந்தமான மானிய கோரிக்கைகள்மீது பார்வேட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சுருக்கமாக கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மோட்டார் வண்டிகள் நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த ஆண்டைவிட, இந்த ஆண்டு மிக நல்ல முறையில், நுணுக்கமாக, தீவிரமாக, நடைமுறையிலே இருக்கின்ற சிக்கல்களை, இருக்கின்ற பிரச்னைகளை அலசி ஆராய்ந்து செயல்படுத்தியதன் மூலம், அதிகாரிகளையும், நிர்வாக எந்திரத்தையும் முறையாக முடுக்கியதன் மூலம், 7 கார்ப்பரேஷன்களில் ஏறக்குறைய 6 கார்ப்பரேஷன்கள் லாபம் ஈட்டக்கூடிய நிலைக்கு வந்திருப்பது உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. தமிழக மக்களின் சார்பாக, நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இதற்குச் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் பாராட்டு தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படி இங்கே நான் பாராட்டிப் பேசினாலும், இதிலே இன்னும் சைன்டிபிக் அப்ரோச் என்ற வகையிலும், ரேஷனேல் அப்ரோச் என்ற வகையிலும் விஞ்ஞான ரீதியான முறையிலே இதிலே இன்னும் கண்காணிக்கின்ற முறையிலே, அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய முறையில், Technical Cell to judge the standard of work குவாலிடி செல்ஸ் என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசிலே இப்படி வைத்திருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் தரக் கட்டுப்பாட்டைக் கண்காணிக்கின்றார்கள். அதேபோல், ஒரு குவாலிடி செல்சை ஏற்படுத்தி, தரக்கட்டுப்பாட்டு எந்திரத்தை நம் மாநிலத்திலும் அமைக்கவேண்டும். இது மிக அவசியம் என்பதை நான் மாண்பு மிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கத்திற்குப் பிறகு, கூறத் தேவையில்லை.

அதேபோல், இந்த நாட்டினுடைய நன்மைக்காகவும், நிர்வாகத்திற்கு பயன்படக்கூடிய அளவிலேயும் ஒரு ஆலோசனைக் குழுவை, அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆலோசனை

சொல்லக்கூடிய வகையிலே அமைத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். என்ஜீனியரிங் டிப்பார்ட்டுமெண்டைப் பொறுத்தவரையில், ஆலோசனை சொல்வதற்காக ஒரு ரிடையர்ட் அதிகாரியைப் போடலாம். அதேபோல் மெக்கானிகல் சைடிற்கும், டெக்னிகல் சைடிற்கும் அதற்கான நிபுணர்களைப் போடலாம். அதேபோல், இன்னும் பொது மக்கள் பிரச்னை அணுகுவதற்கு பொது மக்கள் பிரதிநிதிகள், பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியவர்களை இந்த ஆலோசனைக் குழுவிலே வைத்துக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும். உதாரணமாக, இதிலே ஏதாவது சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு, போராட்டம், ஊர்வலம் போன்றவை ஏற்படும்போது, அவர்களைச் சந்திக்கின்றது, அதேபோல் நிர்வாகத்திலே ஏதாவது ஏற்பட்டால், அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த ஆலோசனைக் குழு பயன்படும், அந்த வகையிலே இதை அமைத்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போக்குவரத்தைப் பொறுத்தவரையில் காம்போசிட் லாரி பர்மிட் கொடுப்பதை ராணுவத்திலே சேவைசெய்து விட்டு வந்தவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட குடிமகன், இன்னும் சமுதாயத்திலே பிற்பட்ட குடிமகன் ஆகியோர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பஸ் பேரூந்துகளில் பிரயாணம் செய்யும் போது, சென்னை டு கன்னியாகுமரி பேருந்துகளில் பிரயாணம் செய்யும்போது, அதிலே ஸ்டாண்டிங் டிக்கட் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஏதோ அவசரத்திற்கு பஸ்ஸிலே போகக்கூடிய ஒரு நிலைமை வருமானாலும்கூட, இப்படி நீண்டநேரம் பிரயாணம் செய்யக்கூடியவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே, எப்பேர்ப்பட்ட சூழ்நிலை வந்தாலும், இப்படி ஸ்டாண்டிங் டிக்கட் கொடுப்பதை அறவே கண்டிப்பாக மாற்றவேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சேலம் ஆறுமுகம் அவர்கள் 5 பஸ்கள் வைத்துக்கொள்வதற்காவது விடுங்கள் அல்லது 5 பசுக்கள் வைத்துக் கொள்வதற்காவது விடுங்கள் என்று ஆஸ்யமாகச் சொன்னார்கள். எங்கள் கட்சியின் நிலைமையும் அதேதான் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சோஷலிச பாதையிலே செயல்படப் போவதாகச் சொல்லி, அந்தக் கொள்கையிலே செயல்பட்டாலும்கூட, அவர்கள் சொன்னார்கள் ஒரு தனிப்பட்ட நபர் 10 பஸ்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று. நமது அரசு வந்ததற்குப் பின்னால், 5 பஸ்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னும் 7 பஸ்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இது குழப்பமாக இருக்கிறது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. கே. கந்தசாமி]

The situation is very liquid and ambiguous. It is the duty of the Government to make the point very clear and unambiguous, so that the business entrepreneurs may try to have a clear line of life

in future ஆகவே, யாரும் கடன் வாங்க முடியவில்லை. 3 மாதத்தில் இந்த ரூட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால் என்ன செய்வது என்று பிரைவேட் என்டர்பிரீனர்ஸ் பார்க்கிறார்கள். (We are for socialism definitely) இந்த நிலை இருந்தாலும், சோஷலிசம் என்ற காட்ச்—வேர்டை வைத்துக்கொண்டு தேர்தலிலே அரசியல் கட்சிகள் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

நம்முடைய அரசைப் பொறுத்த அளவில் அரசியலுக்காக அடுத்த தேர்தலுக்காக ஒரு காரியத்தைச் செய்கிற அரசு இல்லை. இருக்கிற வரை நல்லதைச் செய்ய இருக்கிறோம் என்று முதல்வர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் அமைச்சர் பெருமக்கள் பத்து பல்களுக்கு இல்லையென்றாலும் குறைந்த பட்சம் ஐந்து பஸ்களாவது வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி இவ்வளவு காலத்திற்கு உரிமம் வழங்குகிறோம் என்று சொல்லி உரிமம் அளிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் மார்வாடியிடம் கடன் வாங்கி பஸ்ஸை நடத்துகிறவர்கள் ஓரளவுக்கு முறையோடு செயல்பட முடியும். மதுரையில் நடைமுறையில் பார்க்கிறேன். சில பிரைவேட் தொழிலதிபர்கள் பஸ் விட முன்வருகிறார்கள். சில பகுதிகளுக்கு பஸ் விட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. பி.ஆர்.சி. மானேஜிங் டைரக்டர், கலெக்டரிடம் மனுக் கொடுத்தால் பஸ் விட வேண்டிய தேவையில்லை, அதற்கு வேண்டிய எண்ணிக்கை இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். நிப்பற்றி எரியும் போது கிணறுவெட்டி எப்படி தீயணைப்பது ? வருகிற தனி நபர் உரிமையைப் பாதிக்கிற அளவுக்கு போட்டி போட வேண்டுமா ? பி.ஆர்.சி. போட்டி போட்டுக் கொண்டு யாருக்கும் உரிமம் கொடுக்காதே என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் ஓட்ட முடியாத இடத்தில் தனியார் ஓட்டுவதில் என்ன தவறு ?

Live and let live என்பதுதான் —→ democratic principle.

ரூரல் ரோட்சைப் பொறுத்த வரை 13 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருப்பதாக அறிகிறேன். ஏறக் குறைய 30 அல்லது 40 கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். அரசின் திட்டம், முதல்வர் அவர்கள் திட்டம், காந்தியடிகளின் திட்டத்தை நடை முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்.

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1979 ஏப்ரல் 17

When the villages live India lives என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இந்தியாவின் உயிரே, ஆத்மாவே கிராமங்களிலே இருக்கிறது என்பதுதான் அரசியல் தலைவர்கள், தேர்ந்த தேச பக்தர்கள் கருத்து, ஆத்மாவாக இருக்கும் கிராமங்களை அபிவிருத்தி அடையச் செய்ய வேண்டும். ரோடுகள் நாகரிகத்தை, கலாச்சாரத்தை, பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்கிற தேசிய சாதனம் என்பதை உணர வேண்டும். கிராமங்களுக்கு லிங்க் ரோட்ஸ் மிக அவசியம். ரூரல் ரோட்சை லோகல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் நிர்வாகத்தின் மூலம் செயல்படுத்த முடியாது. பல ரோடுகளை பல லட்சம் ரூபாய்க்கு அமைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அரசே அவற்றை செயல்படுத்த முனைய வேண்டும். அதற்காக அரசு அதிகமாக நிதி ஒதுக்குவதோடு மாத்திரமல்லாமல் மத்திய அரசிடமும் மிகக் கடுமையாக வாதாடி, அவசியம் ஏற்பட்டால் போராடி நிதி வாங்க வேண்டும்.

மழையின்மைக்குக் காரணம், வறட்சிக்குக் காரணம் மரம் வெட்டப்படும் சூழ்நிலை என்று விஞ்ஞானிகளும் சொல்லுகிறார்கள், மெய்ஞ்ஞானிகளும் சொல்லுகிறார்கள். மரங்களை வளர்க்க 1954 ஆம் ஆண்டில் வன மகோத்சவம் என்று ஸ்ரீபிரகாசா அவர்கள் கவர்னராக இருந்தபோது ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் மரங்கள் குறைந்து கொண்டே வருவதைத்தான் பார்க்கிறோம். ஏறக் குறைய ஒரு லட்சம் கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள ரோடுகள் தமிழ் நாட்டில் இருப்பதாக அறிகிறோம். ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு 10 மரங்களை வைத்தால் பத்து லட்சம் மரங்களை ஏற்படுத்திவிட முடியும். டார்கெட் பிக்ஸ் பண்ணி மரங்களை வளர்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரை ஆண்டிப்பட்டி தொகுதி என்று சொல்லுகிற போது ஆண்டவனால் கூட கைவிடப்பட்ட பகுதி என்று கூறுவார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிற போது கூட அங்கு நாகரிகமே பரவவில்லை என்று சொன்னார்கள். அ.தி.மு.க. கட்சி அமைப்பாளர் வந்திருக்கிறார். அவருடைய மகன் 12 வயது. டவுன் தெரியாது. கம்பம் எங்கே இருக்கிறது என்று தெரியாது. தேனிக்கு வந்தது இல்லை. 25 மைல் தூரத்திலுள்ள முனிசிபல் டவுனை வந்து பார்த்ததில்லை. ஒரு அமைப்பாளர் குடும்பமே இந்த நிலையில் இருக்கிறது என்றால் மற்றவர்கள் நிலை என்ன என்று பார்க்க வேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. கே. கந்தசாமி]

போக்குவரத்துக்கு ரோடு வசதி இல்லாமல் அந்தப் பகுதி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசு அதிலே தனிக் கவனம் செலுத்தி அந்தப் பகுதியில் ரோடு வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக கொடு மலைக்குண்டு கோம்பைத் தூணிக்கு ஒரே வழிதான் ஓடுகிறது. அதிலே பாலம் கட்டி ரோடு போட வேண்டும். சென்ற ஆண்டே இதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். ஓடும் வழியாற்றிலே மாண்புமிகு குடிநீர் அமைச்சர் அவர்கள் வந்த போது நாங்கள் எல்லாம் விழுந்து விட்டோம்.

(பிற்பகல் 12-10)

ஆறு அடித்துக் கொண்டு போய் விட்டது. ஏறக்குறைய 20 எஞ்சினியர்களும் அமைச்சர் உள்பட, நான் உள்பட அன்றைக்கு தப்பினோம். அது புராவிடன்ஷியல் எஸ்கேப் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மயிலாடும் பாறையிலிருந்து ஏ. கல்லுப் பட்டிக்கும் பேருந்துகள் விட வேண்டும். இண்டர் டிஸ்ட்ரிக்ட்டை சேர்க்கக் கூடிய பகுதிகள், இந்த இரண்டு நகரங்களும் முக்கிய மானவை. ஆகவே அதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏ.டி.இ.-யிலிருந்து டி.இ. புரமோஷன் கிடைப்பது 15 ஆண்டு கள் ஆகியும் கிடைக்காமல் இருக்கிறது, ஸ்டாக்னேட் ஆகி யிருக்கிறது. டுவாட் போர்டிலே 5, 6 ஆண்டுகள் ஆனதும் அவர்களுக்குப் புரமோஷன் கிடைக்கிறது. ஆனால் இந்தத் துறையிலே மட்டும் மந்த நிலை இருப்பது ஏன்? எப்படி அவர் களுக்கு இன்சன்டிவ் இருக்கும்? ஆகவே மற்றவர்களுக்கு இருப் பதைப் போலவே இவர்களுக்கும் புரமோஷன் கொடுப்பதற்கு வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டும். தவறு செய்கிறவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள், நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். அதற்காக அவர்கள் சோர்வடைகிறார்கள் என்று அறிக்கை கொடுத்தால் அது தவறானதுதான், வேதனை தரத்தக்கதுதான்.

அடுத்தபடியாக, எம்.எல்.ஏ-க்களுக்கு உதவியாக வருகிற ஒரு அட்டன்டன்ட்டுக்கும் பஸ் பாஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டும். பத்திரிகைகாரர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் செய்திகளைச் சேகரிக்க வேண்டும், அத்தியாவசியமானது அது, அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள் கிறேன்.

திரு. கோ. ரகோத்தமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே போக்குவரத்து, சாலைகள், பாலங்கள் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக தங்களுக்கும் இந்த மாமன்றத்திற்கும் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி ஏற்பட்டு இரண்டாண்டுக் காலத்திற்குள் நம்முடைய போக்குவரத்துத் துறையைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்களும் அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் செம்மையாகச் செயல்பட்டதன் காரணமாக நம்முடைய தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடிய அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையைச் சேர்ந்த 7 போக்குவரத்துக் கழகங்களின் மூலமாக பல கோடி ரூபாய் லாபம் வரக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கிறது என்றால் நம்முடைய போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரின் இடையறாத உழைப்பின் காரணமாகவும் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டதன் காரணமாக இந்த அரசுக்குப் பல கோடி ரூபாய் லாபம் ஈட்டக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள பல குக்கிராமங்களை இணைக்கும் வகையில் 6 மினி பஸ் ரூட்களை இந்த அரசு வழங்கியுள்ளது. ஒன்று, திருக்கோவிலூர்-டு-கல்பட்டு வழி புத்தூர்-திருக்கோவிலூர், அரசண்டநல்லூர், கொல்லூர், புத்தூர், மேலக் குண்டூர், கீழக் குண்டூர், பரனூர், காகுப்பம், வீரசோழபுரம், ஆற்காடு, கூடலூர், ஆய்ந்தூர், மாம்பழப்பட்டு, கல்பட்டு வழியாக ஒரு ரூட். இரண்டாவதாக திருக்கோவிலூர்-டு-அனந்தபுரம் வழி ஆலம்பாடி, சித்தாதூர், கண்டாச்சிபுரம், நல்லாபாளையம், கடையம், கருவாச்சி, சி.என். பாளையம், பனைமலைப் பேட்டை, அனந்தபுரம், மூன்றாவதாக திருக்கோவிலூர்-டு-தேவனூர், வழி நாயனூர் அரசங்குப்பம், கிருஷ்ணாபுரம், ஆதிச்சனூர், வரபாண்டி, ஒட்டம்பட்டு, அருணாபுரம், வீராச்சிபுரம், புதுப்பாளையம், கண்டாச்சிபுரம், நான்காவதாக மல்லிகைப்பட்டு-டு-அனந்தபுரம், வழி கோழிபட்டு, பள்ளியந்தூர், அரியலூர், கச்சனூர், புதூர், அத்தியூர், திருக்கை, அமைந்தபுரம், அடங்குளம், கொசப்பாளையம், அன்னியூர், பனைலைப்பேட்டை, அனந்தபுரம், ஐந்தாவதாக கனக்கங்குப்பம்-டு-முகையூர், வழி கனக்கம்குப்பம், கல்லேரி, அனந்தபுரம், அள்ளியூர், சங்கீத மங்கலம், அத்தியூர், திருக்கை, ஒதியத்தூர், மேல்வாழை, ஒடுவன்குப்பம், இருதயபுரம், முகையூர், இவைகளை எல்லாம் இரண்டு ஆண்டுகளில் திட்டமிட்டு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 6 பஸ் ரூட்களையும் செயல்படுத்த ஒன்றிரண்டு மாதங்களில் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் சிற்றுந்துகளை விட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலந்தல்காங்கேனூர் -டு- மணலூர்பேட்டை இடையில் சோணை நதியின் குறுக்கே ஒரு பாலம் கட்டவேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டு கரும்பு செஸ் நிதியிலிருந்து 5 லட்ச ரூபாய்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. கோ. ரகோத்தமன்]

செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டு அதற்கு மதிப்பீடு எல்லாம் தயார் செய்யப்பட்டு அது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது, அதை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை நிறைவேற்றித்தந்தால் மூங்கில்துறைப் பட்டு-மணலூர்பேட்டை தார் சாலை மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதனால் அரசு செய்த செலவுத் தொகையையும் ஈடுகட்டும் முறையில் இந்தப் பாலத்தை அமைத்தால் தான் அரசு செலவு செய்த 11 இலட்சம் ரூபாய் தொகையும் நல்லதொரு பயனை அடைய ஏதுவாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் காரணை, புரவடை, சித்தேரிப்பட்டு ஆகிய இடங்களில் சுமார் 10,000 மக்கள் தொகை இருக்கிறது. அந்த மக்கள் பம்பை நதி என்ற நதியால் சூழப்பட்டு, வெள்ளக்காலத்திலும், மற்றக் காலங்களிலும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பேறு காலங்களில் பெண்களை அழைத்துச் செல்ல முடியாத நிலையில் அது அடைபட்டு இருக்கிறது. ரூரல் ஒர்க்ஸ் மூலமாக சுமார் நான்கு இலட்சம் ரூபாயில் ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. அது அரசின் ஆய்வில் உள்ளது. அதில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மணலூர்பேட்டையிலிருந்து தியாகதுருகம் சாலையில் பொன்னை நதியில் பாலம் அமைக்க வேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாகக் கோரிக்கை விடப்பட்டுள்ளது. அதையும் அரசு நடத்தித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் மாணங்கியூர், பையூர், சேத்தூர், கொங்கராயனூர் ஆகிய நான்கு கிராமங்களும் வடபுறத்தில் பெண்ணை நதியும், தென்புறத்தில் கோரையாறும் இருந்து அது ஒரு தீவுத் திடலைப்போலக் காட்சியளிக்கிறது. அங்கே சுமார் 15,000 ஜனத் தொகை இருக்கிறது. அந்த மக்கள் மிகவும் அவதிக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். வெள்ள நிவாரணத் தலைமை பொறியாளர் கடந்த மாதம் விசிட் செய்து பார்வையிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதையும் நடத்தித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி பற்றி பெரியார் போக்குவரத்து மேனேஜிங் டைரக்டர் அவர்களிடமும், மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடமும் பல கோரிக்கைகளைக் கொடுத்திருக்கிறேன். திருக்கோவிலூரிலிருந்து விழுப்புரத்திற்கும், திருக்கோவிலூரிலிருந்து திருவண்ணாமலைக்கும், பஸ் விட வேண்டும்.

விழுப்புரத்திலிருந்து முகையூருக்கு டவுன் பஸ் விட வேண்டும். விழுப்புரத்திலிருந்து கண்டாச்சிபுரத்திற்கு செல்லும் பொழுது அன்னியூர், அனந்தபுரம் சாலைகளில் இடைஞ்சல் ஏற்பட்டு போக்குவரத்து சரியாகச் செல்ல முடியாத நிலை இருக்கிறது. திருவிழாக் காலங்கள், மற்றும் திருமண நேரங்களில் மக்கள் இதனால் மிகவும் அல்லல் படுகிறார்கள். அந்த வழித் தடத்தில் செல்லும் வண்டிகளில் 100 பேர், 150 பேர் பயணிகள் என்று ஏற்றிச்செல்லும் நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் திருக்கோயிலூரிலிருந்து விழுப்புரத்திற்கு வாங்கும் கட்டணத்தை, அதே கட்டனைத்தை திருக்கோயிலூரிலிருந்து மாம்பழப்பட்டுக்கும், அதாவது அருகில் இருக்கின்ற இடத்திற்கும் வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதுபற்றி ஆர். டி ஓ., மற்றும் பிரேக் இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஏதாவது நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்குத் தயாராக இல்லாமல் இருக்கிறார்கள்.

எனவே மீண்டும் சொல்கிறேன், விழுப்புரத்திலிருந்து முகையூருக்கு ஒரு டவுன் பஸ் விட வேண்டும். விழுப்புரத்திலிருந்து கண்டாச்சிபுரத்திற்கு ஒரு டவுன் பஸ் விட வேண்டும். இந்த பஸ் சுரப்பட்டு, அனந்தப்புரம் அன்னியூர், பனைமலைப்பேட்டை வழியாக விடப்பட வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) இவைகளையெல்லாம் அரசு எடுத்து நடத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.,

திரு. க. நாச்சிமுத்து : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள் நிர்வாகம், சாலைகளும் பாலங்களும் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவரவர்களுக்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சாலைகள், பாலங்களைப் பொறுத்தமட்டில், சாலைகள் மேம்பாட்டிற்காக இந்த அரசு வேண்டிய அளவு நிதி ஒதுக்கியிருந்தாலும், இன்னும் கிராமங்களில் சாலைகள் மேம்பாடு அடையவில்லை என்பதால் மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தி இன்னும் அதிக நிதி கேட்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்காகக் கிராமங்களில் போராட்டங்களை வேண்டுமானாலும் நடத்துவதற்கு நாம் தயாராக இருக்க வேண்டும். அப்படிப் போராடியும் வாங்கலாம்.

சாலைகள் பராமரிப்பில் கிராமங்களில் இன்னும் நல்ல முன்னேற்றம் அடையவில்லை, கிராமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்திருக்கின்ற நம்முடைய புரட்சித் தலைவரவர்களின் அரசு, கிராமச் சாலைகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து கிராமச் சாலைகளைச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. க. நாச்சிமுத்து]

என்னுடைய தொகுதியில் காங்கேயத்திலிருந்து பல்லடம் மெயின் ரோட்டில் அவினாசிப்பாளையத்திற்கும், பொங்கலூருக்கும் இடையில் வேலாயுதம்பாளையம், தொட்டிபாளையம், ஓடக்கல் பாளையம், சொக்கம் பாளையம், கரைப்பாளையம், ருக்ராவதி, ஜோதியம் பட்டி, சேடபாளையம் ஆகிய கிராமங்கள் வழியாக குண்டடத்திற்கு ரோடு வசதி இல்லை. இதனால் போக்குவரத்துக்கு மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, அந்த ரோட்டை, கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்து ரோடு போட்டு, போக்குவரத்து வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாராபுரத்திலிருந்து பெரியபட்டி வழியில் கன்னிப்பாளையம் முதல் குமாரபாளையம் வரையில் சாலை சரியாக இல்லை. அந்தச் சாலையைச் சீர்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாராபுரம் தாலூக்காவைச் சேர்ந்த குண்டடத்திலிருந்து பொன்னாவரம் வரையில் உள்ள சாலையில் பெல்லம்பட்டிக்கும் மருதூருக்கும் இடையில் உப்பாறு என்ற ஆறு இருக்கிறது. இதனால் இரண்டு பக்கங்களிலும் உள்ள மக்கள் 10, 12 கிராமங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் பஸ் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே, அந்த உப்பாற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20.)

கிராமத்திலேயிருக்கிற மாணவர்களுக்கு பஸ் பாஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், கிராமத்திலே இருக்கின்றவர்கள் டவுனில் படிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் வசதியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். உடனடியாக கிராமத்திலே இருக்கிற மாணவர்களுக்கு பஸ் பாஸ் இலவசமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் தாராபுரம் தாலூக்காவில் பல டவுன் பஸ்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். அந்த பஸ் வசதிகளை உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். கோவை

[திரு. க. நாச்சிமுத்து] [1979 ஏப்ரல் 17

மாவட்டத்தில் சி. டி. சி. நல்ல முறையில் ஓடுகிறது. அதிகமாக இலாபம் கொடுக்கிறார்கள். திருப்பூர் தாராபுரம் பகுதியிலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உடனடியாக வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பல்லடம் பேரூராட்சிக்கு கிராமத்திலேயிருந்து வர அதிக வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.. (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: போதும். இதற்கு பின்பு பேசுகிற உறுப்பினர்கள் ஏதாவது, தொகுதி பற்றி 2, 3. நிமிடத்தில் பேசுகிறேன் என்று சொன்னால், பேசுங்கள். இல்லாவிட்டால், அமைச்சரைக் கூப்பிடுவேன், பேசுவதற்கு.

திரு. பொ. சிகாமணி: இன்றையதினம் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக, குளுகுளு வசதி கொண்ட பேருந்துகளை அதிகமாக விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, அந்தப் பேருந்துகளிலே டெலிவிஷன் போன்ற வசதிகளை செய்து தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழக அரசின் எல்லா போக்குவரத்து கழகங்களும் தமிழக அரசின் திறமையால், நிர்வாகத் திறமையால் இன்று லாபகரமாக நடத்தப்படுகிற காரணத்தால், எல்லாப் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் ஒரே சீரான வகையில் போனஸ் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு உற்சாகத்துடன் சோர்வில்லா மல வேலை செய்கின்ற தன்மையிலே அவர்களுக்கு இரவு நேரத்திலே டீ, பன் போன்ற வசதிகளை செய்து தருவதோடு, எல்லா கழகங்களிலும், இந்த வசதிகளை அளிக்க முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்துக் கழகங்களைப் பற்றி ஒன்றை, வேண்டுகோளாக வைக்கிறேன். எல்லாப் போக்குவரத்து தொழிலாளர்கள் எல்லோருக்கும் அதிகபட்ச சீரான போனஸ் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று முதலிலே குறிப்பிட்டேன். இன்று, போக்குவரத்துக் கழகங்கள் இலாப நிலையிலே இருக்கிற காரணத்தாலே தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்குக் குறைந்த வட்டி விகிதத்தில் சலுகை அளித்து, வசதி செய்து தரவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. பொ. சிகாமணி]

(சென்னையில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு பஸ் பாஸ் கலுகை கரப்பட்டதைப் போல், கிராமப்புறங்களிலே படிக்கும் மாணவர் களுக்கு டஸ் பாஸ் வசதி செய்து தரவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை—திருவனந்தபுரம் குளுகுளு பேருந்தில், கூட்டம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால், குறைந்தது 2 பைசா வீதம் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இக்கழகங்களில், 240 நாட்களுக்கு மேல் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தர வேலை வாய்ப்புத் தரவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்கு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை இலவச உல்லாச பயண வசதி செய்து தரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சென்னையிலே, ஸ்கூட்டர் ஓட்டுபவர் களுக்கு கர்நாடக மாநிலத்திலே இருப்பதைப் போல், ''ஹெல் மெட்'' வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன.

*திரு. என். பெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, போக்குவரத்து மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேச எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு எனது வரகூர் தொகுதி யின் சார்பிலும், என் சார்பிலும், நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தியாவைப் போன்று, வளரும் நாடுகளுக்கு போக்குவரத்து உயிர் நாடியாகும். நாட்டுடமையாக்கப் பட்ட 7 போக்குவரத்துக் கழகங்களும் செவ்வனே செயலாற்றி வருகின்றன. மக்கள் மனம் மகிழ்ந்து போற்றும் வகையில் புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சி ஏழை, எளிய மக்களுக்குச் சிரமம் இன்றி சென்று வர போக்குவரத்துக்களை அதிகரித்துள்ளது. மேலும், விலைவுப் பேருந்துகளில் கட்டணங்களைக் குறைத்து இருப்பதன் மூலம், புரட்சித் தலைவரை மக்கள் அனைவரும் பாராட்டுகின்றனர்.

இது நாள் வரை ஏழை, எளிய மக்கள் விலைவுப் பேருந்து களில் கால் எடுத்துக் கூட வைக்க முடியாத நிலைமை மாறி, எல்லோரும் பயணம் செய்யும் வண்ணம் செய்தமைக்காக ஏழை எளிய மக்கள் நமது புரட்சித் தலைவரையும், கழக அரசையும் பாராட்டி வருகின்றனர்.

[திரு. என். பெருமாள்] [1979 ஏப்ரல் 17

என்னுடைய தொகுதியில் சாலைப் போக்குவரத்துகளினறி மக்கள் மிகவும் அவதிப்படுகின்றார்கள்.

ஆலத்தூர் கேட்டிலிருந்து அரியலூர் செல்லும் பாதையில் தனியார் பஸ்களும், சி. ஆர். சி. பஸ்களும் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சாலையில் பல உயிர்களை இறையாக்கிய மருதையாறு சென்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பாலத்தில் ஒரு அணை கட்ட வேண்டும் என்று பல முறை எனது தொகுதி மக்கள் முனபிருந்த அரசிடம் எடுத்துச் சொல்லியும் கேட்பாரற்று கிடந்து வருகிறது.

இது குறித்து நமது கழக அரசு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்து நமது போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய எனது தொகுதி மக்களின் அவதியை இப்பாலத்தை கட்டியும், தார் ரோடு போட்டும் போக்குவரத்தை சீர் செய்யும்படி அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், 1962-ஆம் ஆண்டிலிருந்து திட்டக்குடி, சிகூர் பார்டர் நடுவில் வெள்ளாறு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியான ஆடுதுறை அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பல ஊர்களிலிருந்தும் பள்ளி மாணவ மாணவிகள் படித்து வருகின்றனர். மழைக் காலங்களில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடும் காலங்களில் சுமார் 30 மைல் தூரம் சுற்றி வந்து பள்ளியைச் சேரும் அவல நிலை ஏற்படுகின்றது.

மேலும் புதிதாக இவ்வாற்றில் பாலம் கட்டுவதால், தென் ஆற்காடு மாவட்டம், திருச்சி மாவட்டம், தஞ்சை மாவட்டம் ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களையும் இணைத்த பெருபை நமது கழக அரசுக்கு கிட்டும் என்றும், பொது மக்களின சௌகரியங்களுக்கும் உடனடியாக பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

இன்னும் கொஞ்சம்தான. மேலும் சிகூர்பார்டரிலிருந்து சென்னை தேசீய நெடுஞ்சாலை வரை சாலைகள் மிகவும் குறுகலாக இருப்பதால் எரையூர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு சர்க்கரை ஆலைக்கு கரும்பு ஏற்றி வரும் வண்டிகளும், எதிரிலே செல்லும் இதர வாகனங்களும் செல்ல வழி இல்லாததால் இந்த சாலையில் பல முறை விபத்துக்களும், உயிர் சேதங்களும் ஆகியுள்ளன என்பதை சுட்டிக் காட்ட ஆசைப் படுகிறேன். ஆகவே இந்தச் சாலையை அகலப்படுத்தி போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. என். பெருமாள்]

மேற்கொண்டு சுதந்தரம் பெற்று 31 ஆண்டு காலமாக குக் கிராமங்கள் அதிகம் இருப்பதால், ஊராட்சி ஒன்றிய மையங் களுக்கு அவசரமாக செல்வதென்றாலும், சுமார் 25 கிலோ மீட்டர் சுற்றித்தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது எனவே, இதனை இணைக்கும் வகையில் திருச்சியிலிருந்து சிகூர் பார்டர் வழியாக பாடாலூர், பெரம்பலூர், குன்னம்வேப்பூர், ஓலைப்பாடி, வயலப்பாடி, சிகூர் பார்டர் வரை புதிதாக டஸ் விடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : போதும். நிறுத் திக் கொள்ளுங்கள். திரு. சீனிவாச ரெட்டியார் அவர்கள் பேசட்டும்.

*திரு. போ. எ. சீனிவாச ரெட்டியார் : சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சாலைகள், பாலங்கள் போக்கு வரத்து மானியத்தின் மீது பேச அனுமதித்ததற்கு நன்றி கூறி என் தொகுதியில் உள்ள குறைபாடுகளை தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். திருச்சியிலிருந்து கரூர் செல்லும் நெடுஞ் சாலை குறுகிய பாதையாக இருப்பதால் அதனை விரிவு படுத்தி அகலமாக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த அரசிடம் கேட்டுக கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் சில இடங்களில் வளைவு பாதை கள் மிக மோசமாக இருக்கின்றன. அவைகளைச் செப்பனிட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்லாமல் லால்பேட்டையில் ரயில்வே லைனுக்கு மேல் மேம்பாலம் ஒன்று கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து திம்மாச்சிபுரம் கிழக்கு— குளித்தலைக்கு மேற்கே உள்ள பாலம் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது—அது மிகவும் குறுகியதாக இருப்பதால் அதையும் அகலப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பட்டவாய்த்தலையில் உள்ள பாலத்தில் அடிக்கடி லாரிகள் கவிழுகின்றன. விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. இருபக்கமும்கோவில் கள் உள்ளன. பாலத்தை மாற்றி நேராக கட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கட்டளை மேட்டு வாய்க்கால் பாலங்களில் 1933-ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட பாலம் இது. அந்தப் பாலங்கள் அகலம் இல்லாது குறுகியிருப்பதால் கிராமப்புறங்களுக்கு பஸ்கள் விட முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை அகலப்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. போ. எ. சீனிவாசரெட்டியார்] [1979 ஏப்ரல் 17 (பிற்பகல் 12-30)

அடுத்து, திருச்சியில் இருந்து சின்னப்பனியூர், தேசிய மங்கலம் வழியாக குளித்தலைக்கு பஸ் விட வேண்டும். திருச்சியில் இருந்து சின்னப்பனியூர், தேசியமங்கலம் வழியாக கீரனூர் பாளையம் கரூருக்கு பஸ் விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய பகுதியில்—திருச்சியில் நெடுஞ்சாலை தலைமைப் பொறியாளர் டிவிஷன் இன்ஜினியர் அலுவலகம் இல்லை. அது புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, திருச்சியில் தலைமைப் பொறியாளர் டிவிஷன் இன்ஜினியர் ஆபீஸ் இருக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

15—4—1979 அன்று மாலை 5 மணிக்கு பட்டவாய்த்தலையில் இருந்து திருச்சிக்குப் போகும் பஸ்ஸில் சென்றேன். அந்த பஸ் எண். டி. எம். என். 4118. சோழன் போக்குவரத்துக் கழக பஸ். அந்த பஸ்ஸில் அதிகமான பயணிகளை ஏற்றிச் சென்றார்கள். அதிலே நானும் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்று இருந்தும் நின்று கொண்டே பயணம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. இந்த நிலையைத் தடுக்க வேண்டும். பி.டி.சி. பஸ்களில் எம். எல். ஏ-க்களுக்கு என்று சீட்டு ஒதுக்கி இருப்பது போல சேரன், பாண்டியன், சோழன் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் இடம் ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் புறங்களில் சாலைகள் இரண்டு ஆண்டுகாலமாக செப்பனிடப்படவில்லை. அதுவும் வெள்ளம் வந்ததால் அந்தப் பாதைகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. அந்தப் பாதைகள் செப்பனிடப்பட வேண்டும். அதே நேரத்தில் சாலைகளுக்கு தார் போடவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மணப்பாறைப் பகுதியில் சமுத்திரம் அருகே பாலம் ஒன்று கட்ட வேண்டும். அது இரண்டாண்டு காலமாக பேசி இருக்கிறேன்., செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அவசியம் அந்தப் பாலத்தைக் கட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரயில்வே ஸ்டேஷன் அந்த ஒரு வழியாகத்தான் மக்கள் போகமுடியும் என்பதால் மழை பெய்து வெள்ளம் வந்துவிட்டால் அந்தப் பக்கம் போக முடியவில்லை. ஆகவே, அவசியம் அந்தப் பாலத்தைக் கட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குளித்தலை—காவேரி பாலம் திறக்கும்போது அதற்கு லைட் போடவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடம் கடிதம் மூலமாக எழுதிக் கொடுத்து இருக்கிறேன். அது லைட் போடாமல் திறப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. போ. எ. சினிவாச ரெட்டியார்]

அந்தப் பாலத்திற்கு லைட் வசதி செய்துத்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முசிரிக்கும்-குளித்தலைக்கு இடையே மக்கள் அந்தப் பாலம் வழியாகத்தான் போகவேண்டும் என்பதால் லைட் வசதி அவசியம் தேவை.

குளித்தலைக்கும் கன்னியாகுமரிக்கும் இடையே விரைவுப் பேருந்து விடவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், குளித்தலை-முசிரியிடையே உள்ள காவேரி பாலத்திற்கு காமராஜர் பெயர் வைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

*திரு. கு. இரா. சின்னராசு : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்று போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று பேசுகையில் என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

போக்குவரத்துத் துறையில் நமது ஆட்சி ஏற்பட்டபிறகு நல்ல மாற்றங்கள் செய்து, நல்ல லாபகரமான நிலைக்கு வந்து இருப்பது பாராட்டி, வரவேற்கத்தக்கதொன்றாகும். அந்த அடிப்படையில் பாராட்டி, என் தொகுதி சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தருமபுரி மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டம், அங்கே கிராமப் புறங்களுக்கு சரியான முறையில் சாலை வசதி இல்லாத காரணத்தால், கிருஷ்ணகிரி ஒரு நகராட்சிப் பகுதியாக இருப்பதால் பல கிராமங்களிலிருந்து அங்கே வருவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கிற வகையில் சில இணைப்புச் சாலைகள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதாவது கிருஷ்ணகிரி நீர்த் தேக்கத்தில் இருந்து சோக்காடி, மோரமோடுகு வரையில் சாலை அமைத்து, பஸ் போக்குவரத்து விட வேணடும். அதேபோல், கிருஷ்ணகிரியில் இருந்து கண்ணம்பல்லி கோயில் பெரிய மலைக் கோவில் வெலம்பட்டிக்கு சாலை அமைத்து பேருந்து விட வேண்டும். என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிருஷ்ணகிரி பெங்களூர் போகிற சாலையில் குருபரபள்ளி, எண்ணேகோல், புதூர் பாலிகானூர், பெல்லம்பள்ளி வழியாக ராயக்கோட்டை ரோடு இணைப்புப்பாதை ஏற்படுத்தி,—அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேட்க வேண்டும், அந்த வழியில் பெண்ணையாறு குறுக்கே வருகிறது. அதற்கு பாலம் கட்டி

[திரு. க. இரா. சின்னராசு] [1979 ஏப்ரல் 17

பேருந்து விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி செய்து கொடுத்தால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நல்ல வசதி ஏற்படும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரில் வரும் லாரிகளை வண்டிகளை சோதனைச் செய்கிறோம் என்று சார்ஜெண்டுகள் டிரைவர்களை மிரட்டி ஒன்றும் தவறு இல்லை என்றாலும் ஏதாவது லஞ்சம் பெறுவதற்காக நிறுத்துகிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே, போன அரசு ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு இருந்தார்கள். இரவு 8 மணிக்கு மேல் லாரிகளை நிறுத்தி சோதனை போடக் கூடாது. காலை 6 மணி வரை லாரிகளை நிறுத்தக் கூடாது என்று உத்தரவிட்டிருந்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் உத்தரவு போட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து தனியார் பஸ்களிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் அரசுத் துறையில் குடும்பநல நிதி ரூபாய் பத்தாயிரம் என்று இருப்பது போல் தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த வண்டி உரிமையாளர்கள் 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை வரி கொடுக்கின்ற போது இந்த குடும்பநல நிதிக்கும் அவர்கள் ஒரு பங்குத் தொகையைக் கட்ட வேண்டும் என்று அரசு ஆணை யிட்டு அதன்படி 10 ஆயிரம் ரூபாய் தொழிலாளர்களுக்கு சேர வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசுப் பேருந்துகளில் தொழிலாளர்கள் பணி புரிகின்ற போது 25 பைசா, 50 பைசா தவறிவிடுகின்ற போது உடனடியாக அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடுகிறார்கள். அந்த முறையை மாற்றி அவர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் வேறு வகையிலே பனிஷ்மெண்ட் கொடுத்து அவர்களைப் பணியிலே தொடர்ந்து இருக்க அமைச்சரவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

அடுத்து எண்ணூரில் ஒரு மீன் பிடிக்கும் துறைமுகம் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு உத்தரவிட்டுள்ளதாக நான் அறிகிறேன். உடனடியாக அந்த மீன் பிடிக்கும் துறைமுகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. க. இரா. சின்னராசு]

அடுத்து மாரண்டள்ளி—டு—கூரிமங்கலம் இடையில் உள்ள திருடன் பள்ளத்திற்கு ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டு இந்த வாய்ப்பைத் தந்த தலைவருக்கு நன்றி சொல்லி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு பட்ட அரிய கருத்துக்களையும், அரசு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டிய ஆலோசனைகளையும், மக்களின் உடனடித் தேவை களைப் பற்றியும், எங்கெங்கு நிர்வாகம் செம்மையாவதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றி பல்வேறு அரிய கருத்துக்களையும், ஆலோசனைகளை யும் நல்கி இருக்கின்றார்கள்.

அத்தோடு வேறு சில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பேச வாய்ப்பினைப் பெறாமல் போய்விட்டாலும், அவர்கள் நேரடி யாக என்னிடம் பல முறை வேண்டுகோள்களாகக் கொடுத்தும் பல கோரிக்கைகளை எழுப்பி இருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் மிக கவனத்துடன் ஆய்ந்து விரைவிலே நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதற்கு அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்பதனை முதற்கண் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மு. அம்பிகாபதி அவர்கள் சித்தமல்லி கோரையாற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் வேண்டும் என்றும் மாண்புமிகு திரு. லத்தீப் அவர்கள் பாலாற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் வேண்டும் என்றும் மாண்புமிகு திரு. கந்தசாமி அவர்கள் தோம்பைத்துண்டு பகுதியின் அருகே ஒரு பாலம் வேண்டும் என்றும் மாண்புமிகு திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் தமிழ்நாடு மேக்னசைட் கார்ப்பரேஷன் வழிச்சாலை உடனடியாக தார்ச்சாலையாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்றும் இது போன்ற பல கோரிக்கைகளை அவர்களும் மற்ற பல உறுப்பினர்களும் கூறினார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஆய்ந்து விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முயற்சிகளை மேற் கொள்ளும் என்பதனை முதற்கண் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட் டிருக்கிறேன்.

மோட்டார் வாகன மானியக் கோரிக்கையைப் பொறுத்த வரைக்கும் பல்வேறு கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். பவானி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சௌந்திரராஜன் அவர்கள் பேசுகின்ற போது மோட்டார் வாகனத் துறையிலே உள்ள மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்களுக்கு உயர் பதவிகள் தருவதிலே முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது பற்றிக் குறிப்பிட்டு அது சிறந்ததொரு நடவடிக்கை எனக் கூடக்

கூறினார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரின் ஆரம்பத்தில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் போது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைக் கூறினார்கள். மோட்டார் வெஹிக்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும், சூப்பிரண்டுகளுக்கும் 1:1 என்ற அளவில் இதுவரை கொடுக்கப் பட்டுவந்த பதவி உயர்வு 4:1 என்று மாற்றப்பட்டதில் மோட்டார் வாகன இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு சலுகை வழங்கப்பட்டது என்றும் ஏறத்தாழ 150-க்கு மேற்பட்டவர்களிடமிருந்து பெரும் பணம் வசூலித்துக் கொடுத்த பிறகு இந்தச் சலுகையைப் பெற்றிருக் கின்றார்கள் என்றும் அணு அளவும் ஆதாரமற்ற முற்றிலும் உண்மைக்குப் புறம்பான வகையிலே புழுதிவாரி தூற்றுகின்ற வகையிலே குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறியிருக்கின்றார்கள். அதற்கு நான் பதிலிறுக்க வேண்டியது என்னுடைய கடமை எனக் கருது கிறேன். இந்தப் பதவி உயர்வு முடிவு இந்த ஆட்சிக் காலத்தில் செய்யப்பட்டது போலும் அன்றையதினம் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் போது அவையிலே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறினார்கள். ஆதாரம் இன்றி, ஆய்வு நடத்தாமல், புழுதி வாரி இறைப்பது போல் ஏதேனும் ஒரு விஷமான குற்றச்சாட்டைக் கூற வேண்டும் என்ற நோக்கத் தோடு அது கூறப்பட்டிருக்கிறது என நான் கருதுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

அவசரத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல், நிதான ஆய்விற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பாரேயானால், இப்படி ஒரு பொறுப்புள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அன்று கூறியிருக்க மாட்டார் என்று கருதுகிறேன். இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்ற பிறகு நிர்வாகத்தில் தூய்மை ஏற்படுத்த வேண்டும், ஏழாண்டு காலமாக சீர்கெட்டிருந்த மாசு இந்த ஆட்சிக் காலத்தில் போக்கப் படவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு மோட்டார் வாகன ஆய்வாளராக இருந்தாலும் சரி, மற்ற எந்தப் பிரிவினராக இருந்தாலும் சரி, ஊழல் அதிகாரிகள் மீது கடும் நடவடிக்கை களை நாங்கள் எடுத்துவருகிறோம். அந்த அடிப்படையில் இந்தத் துறையில் மட்டும் இந்த ஓராண்டு எட்டு மாத ஆட்சிக் காலத்தில் மட்டும் 13 அலுவலர்கள் மீது தற்காலிக பணி நீக்கம் செய்து, கடும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி, 1974-75 ஆகிய இரண்டாண்டு காலத்தில் 4 அலுவலர்கள் மீது மட்டும் தான் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். நான் இதை ஏன் கூறுகிறேன் என்றால், எங்களைப் பொறுத்த வரையில் மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்கள் மூலமாகவோ, மற்ற எந்த அதிகாரிகள் மூலமாகவோ, வேறு எந்த வித்திலோ, அவர்களுக்கு சலுகை

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

காட்டுவதற்காகவோ, வேறு எந்த நலனுக்காகவோ, எவ்வித நிதியும் வழங்கப்படவுமில்லை, வசூலிக்கப்படவுமில்லை. என்பதனை இந்த அவைக்கு திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் முதல்வராக இருந்த ஆட்சிக் காலத்தில் எந்த எந்த வித நிதி வசூலுக்கெல்லாம் மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்களும், மற்ற மேல் அதிகாரிகளும் கட்டாயமாக உட்படுத்தப்பட்டார்கள் என்னும் கசப்பான உண்மைகளுக்கு ஆதாரமாக, அப்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரிகள் விசாரணைகளின்போது முன்னர் எழுத்துமூலம் தந்த விளக்கங்கள் இன்றும் அரசு ரிக்கார்டுகளாக இருக்கின்றன.

மேலும், மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்களுக்கு உயர் பதவியில் அதிக வாய்ப்புத் தருவது பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலோ, பின்னரோ, எடுக்கப்படாத ஒரு முடிவு தற்போது இந்த ஆட்சிக் காலத்தில்தான் எடுக்கப்பட்டுள்ளது போன்ற உண்மைக்குப் புறம்பான ஒரு தகவலையும், அவைக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். இதுபற்றிய உண்மை நிலையை அவைக்குக் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்றேன். இந்தகைய முடிவு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறுவது போல், இந்த ஆட்சிக் காலத்தில் எடுக்கப்பட்டது அல்ல, மாறாக, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் முதல்வராக இருந்த 1974 ஆம் ஆண்டிலேயே இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டு விட்டது.

1974-ல் தமிழக போக்குவரத்துத் துறையை சீரமைப்பு செய்ய வேண்டுமென்று கருதிய போது, இத்துறையை முழுதும் பொறியியல் துறையாக மாற்ற அப்போதைய அரசு கீழ்க்கண்ட முடிவு எடுத்தது.

போக்குவரத்துத் துறையின் பெரும் பணி, வாகனங்கள் நல்ல நிலையில் இருக்கின்றனவா, வண்டி ஓட்டுனர்களுக்கு உரிமங்கள் பற்றிய விவரம் தெரிந்துள்ளதா, உரிமம் வழங்குவதற்கேற்ற தொழில் நுட்பத் தேர்வுகளில் தேர்வு பெறுகின்றனரா என்றே பார்க்க வேண்டி வரும். இன்று மாவட்டப் போக்குவரத்துத்துறை அலுவலராக, தொழில் நுட்பத் தகுதி இல்லாத வரும் வரலாம் என விதி இருப்பதால், தொழில் நுட்பம் தேவைப்படும் காரியங்களில் குறைபாடு ஏற்படுவது இயற்கை.

இத்தகு தொழில் நுட்பக் குறையைப் போக்கிடவும், வழித் தடங்களை உருவாக்குவதில் பயணிகள் எண்ணிக்கை, பயணிகள் விருப்பம் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப வழித் தடங்களை விஞ்ஞான

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1979 ஏப்ரல் 17

முறையில் சீரமைத்திடவும், போக்குவரத்துத் துறை அலுவலாளர் தொழில் நுட்ப வல்லுநராக இருக்க வேண்டும் என்றும், அரசு தீர்மானித்துள்ளது. ஏற்கனவே, மராட்டியம், குஜராத் போன்ற மாநிலங்களில், போக்குவரத்துத் துறை முழுவதையும் தொழில் நுட்ப வல்லுநர்களே நடத்தி வருவது இங்கே குறிப்பிடத் தக்கது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

ஆகவே, நிர்வாக அமைப்பு முறையை நான்கு நிலைகளாக சீரமைத்தும், நிர்வாக அலுவலர்களைப் படிப்படியாகத் தொழில் நுட்ப வல்லுநர்களாக மாற்றி அமைக்கவும் இச் சீரமைப்பு வழிவகை செய்கிறது.

இந்த முடிவை 1974-லே இருந்த அரசு ஒரு வெளியீட்டிலே வெளியிட்டிருக்கிறது. அதைத்தான் நான் இங்கே படித்துக் காண்பித்தேன். இந்த முடிவைத்தான் எடுத்தார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை மறந்து விட்டார்கள். மறந்துவிட்டதுபோல், நாங்கள் தேடிப்பார்க்க மாட்டோம் என்ற எண்ணத்தில் கூறினார்கள். நாங்கள் இதை யெல்லாம் தேடி எடுத்து, ஆய்வு செய்து, முடிவெடுத்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு பண்ருட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் போக்கு வரத்து அமைச்சராக இருந்தார்கள். அப்போது நடக்கவில்லை. இப்போது நடந்திருக்கிறது. 1974 ஆம் ஆண்டு அதிகாரப் பூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்டதற்கு அரசு ரிக்கார்டு இருக்கிறது. அதிலே குறிப்பிட்டதைத் தான் நான் கூறியிருக்கிறேன்.

தற்போது மோட்டார் வாகனப் உதவிப் பொறியாளர் ஒருவரையும் சேர்த்து மொத்தம் தமிழகத்தில் 21 மண்டல போக்குவரத்து அதிகாரிகள் பணிபுரிகின்றார்கள். இவர்களது தலையாய பணி பொறியியல் தன்மை வாய்ந்தது. மேலும் பொறியியல் பயிற்சி பெற்ற மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர் களின் பணிகளை மேற்பார்வை செய்வதுமாகும். எனவே, 1974-ம் ஆண்டிலேயே பொறியியல் வல்லுநர்களுக்கு மட்டும் வட்டாரப் போக்குவரத்து அலுவலர்களாகப் பதவி உயர்வு கொடுப்பதென முந்தைய அரசு முடிவு செய்யது.

இத்தகைய பதவிக்கு உயர்வு கொடுக்கும் போது, அமைச்சுப் பணியாளர்கள், மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்கள் ஆகிய இரு சாராருடைய கல்வி, பயிற்சி முதலியவற்றைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். எழுத்தர், உதவியாளர், கண்காணிப்பாளர் ஆகிய அமைச்சுப் பணியாளர்கள் எஸ். எஸ். எல். சி. எனும் பள்ளி இறுதி வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தால் போதும். ஆனால், மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர் பதவிக்கு பள்ளி இறுதிக் கல்விக்குப்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

பிறகு எல். ஏ. இ. என்கிற பொறியியல் டிப்ளோமா பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அல்லது எல். எம். இ., டி. எம், இ. போன்ற டிப்ளோமா தகுதி அல்லது மோட்டார் வாகன பொறியியலில் போஸ்ட் டிப்ளமா இன் ஆட்டோமொபைல் என்ஜினியரிங் என்ற தேர்ச்சி போன்றவை பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

அல்லது எல். இ. இ. படித்தவர்கள், அதாவது மூன்று ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்றவர்கள் மோட்டார் வெகிக்கல்ஸ இன்ஸ்பெக்டர்களாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். அதோடு, எஸ். எஸ். எல். சி. படித்துவிட்டு அமைச்சுப் பணியில் இருக்கிற வர்கள் மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்களை வேலை வாங்கக் கூடிய அளவில் பதவி தரவேண்டும் என்று சொல்வது தவறு என்று 1974-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான ரிக்கார்டும் இருக்கிறது. இந்தக் கருத்தை புத்தகத்திலும் குறிப்பிட்டிருக் கிறார்கள்.

அதோடு வட்டார போக்குவரத்து அலுவலர்கள் என்பதில், நான்-டெக்னிக்கல் தகுதியில் இருப்பவர்களும் டெக்னிக்கல் தகுதியுள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். இதிலும் பொறியியல் தகுதியுள்ளவர்கள் 21 ஆகவும், பொறியியல் தகுதி யில்லாதவர்கள் என்ற முறையில் 4 ஆகவும் இருந்ததின் அடிப், படையில் 5:1 என்ற விகிதத்தில் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை பொறியியல் தகுதியுள்ள வர்கள் மோட்டர் வாகன ஆய்வாளர்கள் பதவி உயர்வு தகுதியில் உள்ள 'பீடர்' போஸ்டில் இருப்பவர்கள் 84 பேர்கள். ஆனால், வெறும் எஸ். எஸ். எல். சி. படித்துவிட்டு உயர் பதவிக்கு வரக் கூடிய தகுதி பெற்ற பீடர் போஸ்டில் இருக்கிறவர்கள் 16 பேர் கள். அந்த 16 பேருக்கு அந்த பதவி எனறால், எஸ். எஸ். எல் சி. படித்தவர்களுக்கு எஸ். எஸ். எல். சி. க்கு மேல் 4½ ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்று மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்களுக்கு கண்டிப் பாக அதுபோல் ஐந்து மடங்கு தரவேண்டும். காரணம் என்ன வென்றால், 84 பேர்கள் அந்த பீடர் போஸ்டுக்கு இருக்கிறார்கள்.

இருப்பினும் 74-ல் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் அடிப்படையில், படிப்படியாக பொறியியல் தகுதியில்லாதவர்களுக்கும் சலுகை தரும் முகத்தான் முதற்கட்டமாக 4 : 1 என்று இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டது என்பதைக் கூறி, இது போன்ற முடிவு தமிழகத் தில் மட்டுமல்ல, 74-ல் தமிழகத்தில் எடுக்கப்பட்ட போதே, மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலும், குஜராத் மாநிலத்திலும், மேற்கு வங்கத்திலும் இது போன்ற முடிவு நடைமுறைக்கு வந்து முழுமையாக அங்கு வந்து, மோட்டார் வாகனத் துறை என்பது ஒரு டெக்னிக்கல் துறையாக இருக்கிறது. இந்த அரசு அந்த முடிவு எடுத்ததற்குக் காரணம் சென்ற அரசு எடுத்த முடிவு நியாயமான முடிவு என்று எடுத்ததற்குக் காரணம், இந்த முடிவு களை எடுத்து நடைமுறைப்படுத்துவதில் சில தாமதம் செய்தார்

கள். நாங்கள் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம், இந்த மோட்டார் வாகனத் துறையைப் பொறுத்தவரைக்கும் முழுக்க முழுக்க—உதாரணமாக போலீஸ் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் போலீஸ் துறையில் எழுத்தர் இருப்பார், ஜூனியர் அசிஸ்டெண்டு என்று இருப்பார். போலீஸ் துறையில் கான்ஸ்டபிள் என்றும், அதற்கு மேல் பதவி உயர்வு பெற்று ஹெட் கான்ஸ்டபிள் ஆகி, சப்-இன்ஸ்பெக்டராக மாறி அதற்கு மேல் டி. எஸ். பியாகவும், எஸ். பி. அளவுக்கும் வந்துவிடலாம். ஒரு கான்ஸ்டபிள் அந்தத்துறையில் வரலாம், காரணம் காவல் துறையின் அடிப்படையிலானது அது.

அதுபோல மோட்டார் வாகன் துறையில் ஆணிவேராக இருப்பதுமோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்கள். மோட்டார் வாகனத் தைப்பற்றி தொழில் நுட்பம் தெரிந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தவறு செய்கின்றார்கள் என்றால் அது வேறு. தவறு செய்பவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். பத்திரிகையில் கூட அறிக்கை விட்டிருக்கிறேன். மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்கள் தனியார் துறையிலுள்ள பேருந்து உரிமையாளர்களுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்றும் அத்துடன் பிட்னெஸ் சர்ட்டிபிக்கேட் கொடுப்பதில் கூட தவறுகள் நடக்கின்றன என்றும் பத்திரிக்கையில் அறிக்கை விட்டு கடுமையாக நடவடிக்கை எடுத்து வந்திருக்கிறேன். ஆனால், அது வேறு. எப்படி காவல்துறையில் கனக்கு எழுதுகிற ஒருவர் ஹெட்கான்ஸ்டபிளாக அல்லது ஹெட்கான்ஸ்டபிள்களையெல்லாம் மேய்க்கிற இன்ஸ்பெக்டராக வரவேண்டும் என்றோ அல்லது டி. எஸ். பி-யாக வரவேண்டும் என்றோ கேட்க முடியாதோ அது போலத் தான் மோட்டார் வாகனத் தொழில் நுட்பத் துறையில் வெறும் கணக்கு எழுதுகிறவர்கள் வெறும் எஸ், எஸ். எல். சி. வரை படித்தவர்கள் அந்த மோட்டார் வாகன தொழில் நுட்பம் வாய்ந்த 3, 3½ ஆண்டுகள் காலம் பயிற்சி பெற்று பணியாற்றுகின்ற மோட்டார் வாகன ஆய்வாளருக்கு மேலதிகாரிகளாக வரவேண்டும், ஆர். டி. ஓ. வாக வரவேண்டும், டெப்யூடி டிரான்ஸ்போர்ட் கமிஷனராக வரவேண்டும், ஜாயின்ட் டிரான்ஸ்போர்ட் கமிஷனராக வரவேண்டும் என்றால் இது செம்மையான நிர்வாக சீரமைப்பாக இராது என்பதின் அடிப்படையில் தான் 74 -ல் முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள் எல்பதை விளக்கமாக கொடுத்துவிட்டு மற்றும் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கிக் கொண்டிருக்கிற இந்த விஷயம் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் பேசும் போது, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டது.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி): தங்களுக்கு ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால் முடிவில் கேட்கலாம்.

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் சொல்லப்பட்ட ஒரு குற்றச்சாட்டிற்கு அன்றைக்கே பதில் அளித்திருக்கலாம், அன்றைக்கு பதில அளிக்காமல் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இல்லாத நேரத்தில் பதில அளித்தால் அதற்கு விளக்கம தரக்கூடிய சூழ்நிலை இப்போது சபையில இல்லாமல இருக்கிறது. ஆகவே இது ஒருதலைப்பட்சமாக இருக்கிறது அதற்கு என்ன காரணம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50).

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, அன்று நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்திற்கு பதிலளிக்கின்ற பொறுப்பை தமிழக முதலவர் அவர்கள் எடுத்திருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் அதற்கான விளக்கத்தை நான் அவரிடம் கொடுத்திருந்தும், நேரம் போதாத காரணத்தினால், அன்றைய தினம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. இப்போது நான் கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கண்டிப்பாக தொடர்ந்து இந்த அவைக்கு வரமாட்டார் என்ற நிலை இல்லை. அவர்கள் அப்படி வருகின்ற காலத்தில், இது பற்றி கேட்டால் கண்டிப்பாக அப்போதும் இதற்கான விளக்கங்களை, ஆதாரங்களைத் தந்து, அதற்கும கண்டிப்பாக பதில் கூறுவேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விழைகிறேன்.

அடுத்து, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தாழ்ந்த நிலையிலிருந்து உயருவதற்கு, வெறும் பிரசாரம் செய்தால் மட்டும் போதாது, அதற்கு மாறாக பொருளாதாரத் துறையிலே அவர்களுக்கு செம்மை ஏற்படுத்தினால் தான், அவர்கள் சமுதாயத்திலே ஒரு பொருளாதார மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டு, அதன் மூலம் சமுதாய மறுமலர்ச்சி ஏற்படும் என்ற நோக்கத்தோடு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் போக்குவரத்துத் துறையிலே பர்மிட் கொடுப்பதிலே, குறிப்பாக, ஆட்டோ பர்மிட் வழங்குவது, லாரி பர்மிட் வழங்குவது, இன்னும பேருந்து அதாவது பஸ் பர்மிட் வழங்குவதில் இனிமேல் நடப்பு ஆண்டிலிருந்து கட்டாயமாக 18 சதவீதம பர்மிட் தாழ்த்தப்பட்ட ஆதி திராவிட அருந்ததி மக்களுக்கு, மலைவாழ் மக்களுக்கு அளிக்கப்படும் என்ற முதல்வர் அவர்களின் முடிவை நான் இங்கே அறிவிக்கிறேன்.

அடுத்து, ஏற்கெனவே இந்த அவையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எச். பாண்டியன அவர்களால் எழுப்பப்பட்ட, டெல்லி மாநிலம்-பாரதத்திலே இருக்கின்ற அனைத்து மாநிலங்களுக்கும், இந்தி பேசாத, தமிழ் மாநிலங்களுக்கும் டெல்லி தலைநகராக இருக்கின்ற காரணத்தால், மோட்டார் வாகனங்களிலே

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1979 ஏப்ரல் 17

இருக்கின்ற இந்தி நெம்பர் பிளேட்டுகளை, அதிலே எண்ணும், எழுத்துக்களும் இந்தியில் மாற்றப்பட்டிருப்பதை எடுத்துக் கூறி, இந்த அவையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துகளையும், அதோடு தன்னுடைய உணர்வையும், வெளிப்படுத்தி, இதை மாற்ற வேண்டும் என்றும், இந்த நெம்பர் பிளேட்டில்லே ஆங்கிலத்திலும், ரோமன் லெட்டர்களிலும் இருக்க வேண்டும் என்பதையும், இது இந்தி திணிப்பதாக இருக்கின்றது என்பதை எடுத்துக் காட்டியதன் பேரில், அந்த அஞ்சலுக்கு பதில் தருகின்ற முறையில், பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் இனி பாரதம் முழுவதும் இந்திக்குப் பதிலாக ஆங்கிலமும், ரோமன் லெட்டரும் இருப்பது பற்றி விரைவில் பரிசீலனை செய்வதாக பதில் அஞ்சல் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, மோட்டார் வாகன வரியை எளிமைப்படுத்தியிருக்கிறோம். தற்போது இந்த மோட்டார் வாகன வரியைச் செலுத்த வேண்டுமானால், அவர்கள் ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசுக்குச் சென்று, பல மணி நேரம் காத்திருந்து அவர்களுக்குத் தாமதம் ஏற்பட்டது. அதோடு, இடையிலே தரகர்கள் மூலமாக சில தவறுகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு, மோட்டார் வாகன வரியை இந்தியன் வங்கியிலும், இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கியிலும், நகரத்திலே உள்ள பல கிளைகளிலும், தமிழகத்திலே எல்லாப் பகுதிகளிலும் செலுத்துகின்ற முறையில் வழி வகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. மோட்டார் வாகனங்கள் என்றால், ஆட்டோ மோட்டார்பைக், ஸ்கூட்டர், மற்றும் லாரிகள் போன்ற அனைத்தும்தான்.

அடுத்து, சென்னை மாநகரத்தில் சாலைப் போக்குவரத்தில் விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன....

திரு. கே. கந்தசாமி : பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன், 1—4—1979 முதல் 30—6—1979 முடிய ஒரு குவார்டருக்கு கட்ட வேண்டிய பணம், காலதாமதமாகக் கட்டலாம் என்ற அறிவிப்பு இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது எந்தத் தேதி என்று தெரியாமல் குழப்பமாக இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதைத் தெளிவு படுத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : இது பற்றி இன்னும் முடிவெடுக்கப்படவில்லை. இன்றோ, நாளையோ முடிவு எடுக்கப்படும்.

அதோடு, குறிப்பாக சென்னை போன்ற பெருநகர்ப் பகுதிகளில் விபத்துக்கள் ஏற்படுவது புட்போர்டிலே அதாவது படிக்கட்டுகளிலே செல்வதால் விபத்து ஏற்படுகின்றது என்பதைத்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

தடுப்பதற்காக, முதல்வர் அவர்கள் விருப்பப்படி சென்னையில் ஓடுகின்ற பேருந்துகள் அனைத்திலும் ஆட்டோமாடிக் குளோஸ் டோர்ஸ் பொருத்துவது என்று அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது.

அடுத்து, விபத்துக்குக் காரணமாக இருப்பது, ஆட்டோக்களில் வலது பக்கம் இறங்குகின்ற காரணத்தினால் ஏற்படுகின்றது என்பதை அறிந்து, ஆட்டோக்களில் வலது பக்கம் தடுப்பு அதாவது அடைப்புப் போடுவதற்கு அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

15-4-79 அன்று திருவண்ணாமலையில் தனியார் பேருந்து ஒன்று விபத்துக்குள்ளாகி, அதிலே மண்ணெண்ணெய், டீசல் ஏற்றிச் சென்ற காரணத்தால் தீ விபத்துக்குள்ளாகி வேதனை தரத்தக்க முறையில் பலர் இறந்து போனார்கள். அதிலே யிருந்த பயணிகள் பலர் தப்ப முயன்றும் ஒரே வழியில் இறங்க வேண்டிய நிலை இருந்த காரணத்தால் இறங்க முடியாத நிலையில் தீப்பிடித்து தீயில் கருகி விட்டார்கள். நகரப் பேருந்துகளில் இரண்டு வழிகள் இருக்கின்றன. அதே போன்று இனி மேல் மஃபசல் பஸ்களிலும் இரண்டு கதவுகள் பொருத்தப் பட்டு இரண்டு வழிகள் கட்டாயமாக அமைக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவைத் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்).

மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது லாரி பர்மிட் வழங்குவதில் ஓட்டுநர்களுக்கு முன்னுரிமை தர வேண்டுமென்று கூறினார்கள். கடந்த காலத்திலே அது போன்று இல்லையென்ற உண்மையை உங்களுக்குச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். யார் உடனடியாக சேசிஸ் வாங்க முடிகிறதோ, புது வாகனத்தைக் கொண்டு வந்து நிறுத்த முடிகிறதோ அவர்களுக்குத்தான் அன்று முன்னுரிமை தரப் பட்டது. அந்த நிலையில் பணம் படைத்தவர்கள் சேசிஸை வாங்கி லாரிக்கான பாடி கட்டி முன்னுரிமை பெறக் கூடிய சூழ்நிலையில் இருந்தார்கள். இந்த அரசு பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு அதை மாற்றி, ஓட்டுநர்களுக்கு முன்னுரிமை தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் ஏற்கெனவே உத்தரவிட்டு அதை நடை முறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

கடந்த காலத்தில் லாரி பர்மிட் வழங்குவதில் 'பிக் அண்டு சூஸ்' என்ற முறை இருந்தது. ஆயிரம் பேர் பர்மிட்டுக்காக மனுச் செய்து 100 பேருக்குத்தான் பர்மிட் தர முடியும் என்ற நிலை இருந்ததால் அன்று 'பிக் அண்டு சூஸ்' என்ற முறையில் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அதிலே தவறுகள் நடக்கவாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த முறையைக் கடைப் பிடிக்கக் கூடாது என்று அரசு கருதி ஆயிரம் பேர் ஓட்டுநர்கள் மனுச் செய்திருந்தால் அதிலே யார் யார் முதல்

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1979 ஏப்ரல் 17

முதலாக ஹெவி டிரைவிங் லைசென்ஸ் வாங்கி இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து அந்த ஆண்டு, மாதம், தேதியைக் கணக்கில் எடுத்து மூப்புரிமைப் பிரகாரம் உரிமம் வழங்கப்படுகிறது. அதிலே 50 வயதுக்கு மேற் பட்டவர்களுக்கும் 20 வயதுக்கு கீழ்ப்பட்டவர் களுக்கும் உரிமம் வழங்கப்படுவதில்லை. சீனியாரிட்டி அடிப் படையில் இந்த ஓட்டுநர்களுக்கு உரிமம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றிக் குறை சொல்லி எழுதிய பத்திரிகை மீது அரசு வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆதித் திராவிட, அருந்ததிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், மலை வாழ் மக்கள் எவ்வளவு பேர் மனுச் செய்திருந் தாலும், அத்தனை பேருக்கும் உரிமம் தர வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டு அனைவருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ராணுவ வீரர்கள் ஓய்வு பெற்றவர்கள் மனுச் செய்திருந்தால் அப்படி மனுச் செய்தவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் ஓட்டுநர் உரிமம் இருந்தால் உரிமம் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தர விடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கூத்தகுடி. ச. சண்முகம் : ராணுவ வீரர்களுக்கு வயது வரம்பு உண்டா? 50 வயதானவர்களுக்கு உரிமம் தரப் படுவதில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : ராணுவ வீரர்களைப் பொறுத்த வரை 30, 35 வயதிலேயே, பத்தாண்டுகள் பணி செய்து விட்ட உடனேயே அனுப்பிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, 50 வயது வரம்பு என்பது அனைவருக்கும் பொருந்தும்.

அண்டை மாநிலங்களில் சரக்குப் பேருந்துகள் ஓட்டுகிறவர் களுக்கு உரிமம் வழங்கப்படுகிறது. முக்கியமான ஒன்றைக் கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆந்திரம், கேரளம், கர் நாடகம் ஆகிய மாநிலங்களுக்கு ஏற்கெனவே சரக்கு உந்துகளை, லாரிகளை ஓட்டி அனுபவம் பெற்றவர்களுக்கு உரிமம் வழங்கு வதில் முன்பு 'பிக் அண்டு சூஸ்' முறையைக் கடைப்பிடித்து வந்தார்கள். அந்த முறையை மாற்றி, முதல் முதலாக ஆந்திர மாநிலத்திற்குள் செல்ல யார் யார் வாகன உரிமையைப் பெற் றார்களோ, அதே போல் கேரள மாநிலம், கர்நாடக மாநிலம் ஆகியவற்றில் என்றைக்கு காலடி வைத்தார்களோ அந்த ஆண்டு, மாதம், தேதியைக் கணக்கில் எடுத்து மூப்புரிமைப் பிரகாரம் உரிமம் வழங்கப்படுகிறது. ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால், முதல் முறையாக புதிதாக விண்ணப்பம் செய்கிற ஓட்டுநருக்கு உரிமம் வழங்கப்படவில்லை என்பதைக் கூறுவதற்காகத்தான் இதை நான் கூறினேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

(பிற்பகல் 1·00).

அத்தோடு, சாலைகள், பாலங்களைப் பற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனியப்பன் பேசுகின்ற பொழுதும் இன்னும் மற்ற உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற பொழுதும் தமிழகத்தின் சாலைகள் எல்லாம் மிகப் பழுதுண்டு, குண்டும் குழியுமாக இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக ஒன்றியச் சாலைகளைப் பற்றியும், பஞ்சாயத்துச் சாலைகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். நான் பொறுப்பேற்றிருக்கிற நெடுஞ்சாலைத் துறையில் ஒன்றியச் சாலைகளும், பஞ்சாயத்துச் சாலைகளும் இல்லை என்ற போதிலும் அதற்கும் நான் பதில் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

தமிழகத்திலே ஒட்டு மொத்தமாக இருக்கும் சாலைகள் 1,48,002 கிலோ மீட்டர். இதிலே பஞ்சாயத்தின், ஒன்றியத்தின் அதாவது உள்ளாட்சித் துறையின் கீழ் உள்ளது 68,247 கிலோ மீட்டர், நெடுஞ்சாலைத் துறையின் பொறுப்பிலே இருப்பது 29,248 கிலோ மீட்டர், அத்தோடு, 1,852 கிலோ மீட்டர் நேஷனல் ஹைவேஸ் என்ற முறையிலே தேசிய நெடுஞ்சாலைத் துறையின் பொறுப்பிலே இருக்கிறது.

நிதி ஒதுக்கீட்டைப் பொறுத்த வரையிலும் பஞ்சாயத்து சாலைகளுக்கு காலணா கூட அரசு நிதியாகத் தருவதில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளை எடுத்துக் கொண்டால் சராசரியாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3 கோடி ரூபாய் நிதி தரப்படுகிறது. பல பஞ்சாயத்துக்கள் வறுமையில் இருக்கின்றன, சில ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இன்றைக்கு வறுமை நிலையில் இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் பஞ்சாயத்துக்களும் ஒன்றியங்களும் சாலைகளைச் செப்பனிடுவதற்காக எந்தச் செலவையும் செய்யமுடியாத சூழலில் இருந்து வருகிறார்கள்.

ஒன்றை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். கடந்தகால ஆட்சிக் காலங்களில் நடந்த ஒரு குறை என்று கூட நான் அதைக் குறிப்பிடுவேன். தமிழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சாலைகள் மேம்பாடு என்றால் பஞ்சாயத்துச் சாலைகளை சில ஆண்டுகளில் பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளாக ஆக்குதல், பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளை சில ஆண்டுகளில் சிறிது மேல் நிலை சாலைகளாக மாவட்ட சாலைகளாக மாற்ற வேண்டும், மாவட்ட சாலைகளை, மாநில சாலைகளாக மாற்றுதல், மாநில சாலைகளை தேசிய நெடுஞ்சாலைகளாக மாற்றுதல் என்ற முறையிலே வர வேண்டும். ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு தரம் இருக்கிறது. இதைக் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு தான் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படுகிறது. தமிழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால், மாநில நெடுஞ்சாலை என்பது 1745, கிலோ மீட்டர் இருக்கிறது. ஆனால் தமிழகத்தைப்

போன்ற மற்ற மாநிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால், கர் நாடகாவிலே 6,090 கிலோ மீட்டர் இருக்கிறது, மகாராஷ் டிரத்திலே 14,782 கிலோ மீட்டர் இருக்கிறது, மத்தியப் பிரதேசத்திலே 10,635 கிலோ மீட்டர் இருக்கிறது, பீகாரிலே 14,418 கிலோ மீட்டர் இருக்கிறது, ஆந்திராவிலே 5,098 கிலோ மீட்டர் இருக்கிறது, அதைப் போலவே இதர சாலைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்த 5 மாநிலங்களை விட குறை வாகத்தான் தமிழகத்திலே இருக்கின்றன.

ஏன் நான் இதைச்சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால் படிப்படியாக கடந்த 31 ஆண்டுகளில் சாலை மேம்பாட்டிற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். இந்த நிலையிலே தமிழகத்தின் பல்வேறு சாலைகள் ஒரு கோரமான நிலையில் இருக்கின்றன, அந்தக் கோர நிலையி லிருந்து தமிழகத்தை மீட்க துணிவுமிக்க முடிவுகளை எடுத்து அரசு செயல் படுத்தத் தொடங்க உள்ளது. தமிழகத்திலே கிராமப் புற சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைச் செய்து தர வேண்டுமென்பதிலும், கிராமப் புற மக்களுக்கு சாலைகளை செம்மையாக அமைத்துத் தந்து அவர்களுக்கு போக்குவரத்து வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தந்தால் ஆண்டுக்கொரு முறை ஆறு மாதங்களுக்கொரு முறை மக்கள் கையில் கிடைக்கிற விளைப் பொருட்களை காசாக்கிட, அன்றாடம் காய்கறி, பால் போன்ற வற்றை எடுத்துச் செல்வதற்கு வசதி ஏற்படுத்தித் தந்தால் கிராமப் புற பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்பதிலும் இந்த அரசு மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தான் கிராமப் புற சாலைகளைச் செப்பனிட்டு கிராமப் புறப் பொருளாதாரத்தைச் செம்மைப்படுத்த வழி வகை காணவேண்டுமென்றால் 600 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும் என்று ஆய்விலே கணக்கிடப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் 1951 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இது வரையில் 84 கோடியே 58 இலட்சம் ரூபாய் தான் ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகளிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக் கிறது. இந்தக் கணக்கிலே நாம் நிதியை ஒதுக்கிக் கொண்டே போனால், தமிழகத்திலே கிராமப் புற சாலைகளைச் செப்ப னிட்டு போக்குவரத்து வசதிகளைச் செய்து தருவதற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3 கோடி ரூபாய் வீதம் ஒதுக்கினால் இன்னும் 200 ஆண்டுக் காலம் ஆகும். ஆகவே உண்மை நிலை என்ன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டு மென்றுதான் இதைக் கூறுகிறேன்.

தமிழகத்தில் பேருந்து சாலைகளின் தரத்தை உயர்த்த, மண் சாலைகளை மெட்டல் சாலைகளாக மாற்ற, மெட்டல் சாலைகளாக இருக்கின்றவற்றை முதல் நிலை தார் சாலைகளாக மாற்ற இது போன்ற பணிகளைச் செய்வதற்கு 76 கோடி ரூபாய் ஆகும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

இவைகளையெல்லாம் உடனடியாகச் சரியாகச் செய்ய நமக்கு நிதி நிலையைப் பொறுத்த வரையில் வாய்ப்பு இல்லை. மைய அரசுக்கும், மாநிலங்களுக்கும் கோர் செக்டார் என்ற பிரிவிலே இதைச் சேர்த்துத்தரக் கூடிய அளவிற்கு மனப்பாங்கு வரவில்லை. ஆனால் மாநில அரசு மக்களுக்கு வேண்டிய திட்டங்களைக் கையாளாமல் இருக்க முடியாது என்பதற்காகச் சில அணுகுமுறைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

அந்த அடிப்படையில், ஏற்கெனவே, பல வழித் தடங்களில் பேருந்துகள் ஓடி நின்று விட்ட வழித் தடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு தேவை இருக்கிறது, மக்கள் தொகை இருக்கிறது, பொருளாதார வளர்ச்சி இருக்கிறது, பேருந்துகள் ஓட்டப் பட்டன. ஆனால் சாலை சரியில்லை என்ற காரணத்தால் பிறகு பேருந்துகள் ஓடவில்லை. அந்த வகையில் 3,886 கிலோ மீட்டர் சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்த சாலைகளை உடனடியாகச் செப்பனிட வேண்டுமென்றால் 20 கோடி ரூபாய் தேவைப் படுகிறது.

கிராமப் புறங்களில் பல சாலைகளுக்கு, மக்கள் தொகை இருக்கிறது, பொருளாதார வளர்ச்சியும் இருக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் மூட்டைகளை வண்டிகளிலும், சைக்கிள்களிலும், நடந்தும் எடுத்துச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கு சிறு சிறு செப்பனீடுகளை நாம் மேற் கொண்டால் அந்த வழித்தடங்களில் உடனடியாக பேருந்துகளை விடுவதற்கு முடியும். அப்படியிருக்கக் கூடிய சாலைகள் 1,243 கிலோ மீட்டர்கள். இந்தச் சாலைகளை உடனடியாகச் செப்பனிட்டு நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டுமென்றால் 70 கோடி ரூபாய் உடனடி நிதி தேவைப்படுகிறது.

இன்னும் ஒரு விதமான சாலை இருக்கிறது, கிராமங்களில் ஒரு சாலை 20 கிலோ மீட்டருக்கு நல்ல சாலையாக இருக்கும், மற்றொரு சாலையும் இருக்கும். ஆனால் இணைப்புச் சாலை இல்லாமல் இருப்பதால் பேருந்துகள் விடப்படாமல் இருக்கும் அப்படியிருக்கின்ற சாலைகள் 1,925 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள இணைப்புச் சாலைகளை உடனடியாகத் தமிழ் நாட்டிலே அமைத்தால் இங்கு பேருந்துகளை விட முடியும். இதற்கு 21 கோடி ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. ஆக, 111 கோடி ரூபாயை உடனடியாகச் செலவு செய்தால் ஒருவாறு சாலைப் போக்கு வரத்து வசதிகளைப் பெருக்கலாம் என்று ஆய்வு நடத்தி கணக் கிட்டிருக்கிறது. இது வரையில் இது போன்ற ஆய்வு மேற் கொள்ளப்பட வில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்பு கிறேன்.

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1979 ஏப்ரல் 17

பராமரிப்பு ஒழுங்காக இல்லை என்பதைப் பற்றி வருத்தத் தோடும், வேதனையோடும் இங்கே சில உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். தமிழகத்திலே இருக்கின்ற சாலைகளைப் பராமரிக்க நெடுஞ்சாலைத் துறையிலே இருக்கிறவற்றைப் பராமரிக்க ஆண்டுக்கு சராசரியாக 26 கோடி ரூபாய் தருகிறது. ஆனால் கடந்த காலத்தில் பல ஆண்டுக் காலமாக ஒதுக்கப்படுவதிலே சாலைகளின் பராமரிப்புக்காகத் தேவையான நிதியில் பாதி நிதியைக் கூட ஒதுக்க வில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு ஆண்டு அல்ல, பல ஆண்டுகளாகச் சாலை பராமரிப்புக்காக 30 கோடி ரூபாய் தேவை என்றால் அல்லது 26 கோடி ரூபாய் தேவை என்றால், 10 கோடி ரூபாய், 12 கோடி ரூபாய்தான் இதுகாறும் ஒதுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதையெல்லாம் கணக்கில் கொண்டுதான் இந்த ஆண்டு அரசு சாலைப் பராமரிப்புக்காக சென்ற ஆண்டு 2 கோடி ரூபாய் அதிகமாகச் செலவிட்டது, இந்த ஆண்டு பேருந்து ஓடும் வழித் தடங்களைப் பற்றிப் பிரத்தியேகமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் ஒடிக் கொண்டிருந்து நின்று விடக் கூடாது என்பதற்காக 6 கோடி ரூபாயை அதிகப்படுத்தி செலவிடப் படுகின்ற அந்த நிலையை மேற் கொள்ள இருக்கிறது, முயற்சித்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோர் செக்டார் என்ற பிரிவின் கீழ், எப்படி நீர்ப்பாசனத் திற்கும், கல்விக்கும், மின்சாரத் துறைக்கும் அதிக நிதி ஒதுக்கு கிறார்களோ அதைப் போல சாலைப் போக்குவரத்திலும் கிராமப் புற வளர்ச்சிக்காக அந்த செக்டாரில் சேர்த்து அதிக நிதியை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்கின்ற முயற்சியை மேற் கொண்டிருக்கிறது. தமிழக முதலமைச்சரவர்கள் கூட பாரதப் பிரதமர் அவர்களிடத்திலும், மற்றவர்களிடத்திலும் இது பற்றி வற்புறுத்தி வருகிறார்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவரவர்களே, அமைச் சரவர்கள் 1947 ஆம் ஆண்டிலிருந்து எவ்வளவு ஒதுக்கினார்கள் என்று அதையும் விளக்கினார்கள். இப்பொழுது எல்லா சாலைகளையும் பராமரிப்பது எவ்வளவு என்பதையும் விளக்கி னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். 1978 ஆம் ஆண்டிலே பெய்த மழை, புயலின் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டுள்ள சாலைகளுக்காக மாவட்ட வாரியாக ஒதுக்கி யிருக்கிறீர்கள். நான் கேட்பது என்னவென்றால், 1978 ஆம் ஆண்டிலே நவம்பர் மாத மழை, புயலா பாதிக்கப்பட்ட வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஒரு சல்லிக்காசு கூட ஒதுக்கப் படவில்லை. உங்கள் அறிக்கையிலேயே அப்படி இருக்கிறது. இதைப் பார்த்தால் தெரியும், எந்த அளவிற்கு வடாற்காடு

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

மாவட்டத்தைப் புறக்கணித்திருக்கிறீர்கள் என்று. அதற்குக் காரணம் என்ன ? பல முறை எழுதியும் கொடுத்திருக்கிறேன், அதிகாரிகளைப் பார்த்தும் இருக்கிறேன், எனக்கு அவர்களிடத்திலிருந்து வந்திருக்கின்ற பதில் என்ன தெரியுமா ? அந்த மாவட்டத்திலேயிருந்து எந்தவிதமான தகவலும் வரவில்லை என்பதுதான். அது எந்த அளவிற்கு உண்மை ? அப்படியிருந்தால் எவ்வளவு பொறுப்பற்ற முறையில் அந்த அதிகாரிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, ஒரு வேளை புயல் இல்லை என்று நீங்கள் சொல்வதாக இருந்தாலும், 2, 3 மாவட்டங்களிலே அப்படி இருக்கலாம். ஆனால் மழையால் எல்லா மாவட்டங்களுமே பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(பிற்பகல் 1–10.)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தற்காலிகத் தலைவரவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டம் மட்டுமல்ல, ஒட்டுமொத்தமாக தமிழகத்தின் அனைத்து மாவட்டங்களுக்குமேதான் நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக பல குறைபாடுகள் இருக்கலாம். இருப்பினும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறுவது என்ன என்பதை மீண்டும் பார்த்து அதற்கேற்ற நடவடிக்கையும் நான் எடுப்பேன் என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) பார்க்கின்றேன். சல்லிக் காசு கூட இல்லை என்பது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது. இருந்த போதிலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகின்ற கூற்றை ஏற்று, பார்த்து என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம் என்பதனை நான் மேற்கொள்கிறேன்.....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையிலே விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி) : மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள், அமைச்சர் பேசி முடித்த பிறகு, அவரது சந்தேகத்தைக் கேட்கலாம். நடுவிலே குறுக்கிட்டால் நேரம் போகிறதே என்பதற்காகத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்ல சௌகரியமாக இருக்கலாம். அரசாங்கம் கொடுத்த அறிக்கையிலே, எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும்போது வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்படவில்லை என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணங்களைத்தான் அவர்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : ஏற்கனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் கூட பாலாற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் வேண்டுமென்று கேட்டார். நிதியிலே ஒதுக்கவில்லை, ஆகவே முடியாது என்று நான் கூறவில்லை. அதைக் கூட நான் ஆய்வேன், பார்ப்பேன் என்றுதான் கூறி உள்ளேன், எனவே....

திரு. க. பாலாஜி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு சென்னை–காஞ்சிபுரம், சென்னை–திருவள்ளூர், சென்னை–செய்யாறு, சென்னை–வந்தவாசி, சென்னை–ஆரணி, சென்னை–போரூர் இப்படிப்பட்ட ஊர்களிலேயிருந்து தனியார் பஸ்கள் இங்கே வருகின்றன. தனியார் பஸ்களை எல்லாம் தேசியமயத்திலே நாம் தேசியமாக்கியிருக்கிறோம். ஆனால், உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அவர்கள் சென்று கூட அரசுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டும், இப்பொழுது அந்த தனியார் பஸ்கள் இங்கே ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அது அமைச்சர் கவனத்திற்குத் தெரியுமா ? அப்படியென்றால் உடனடியாக, அதன்மீது அவர்கள் நடவடிக்கைகள் எடுத்து, அரசுப் பேருந்துகளை விட..... (குறுக்கீடு) இப்பொழுது காஞ்சிபுரம் பாலாற்றில்.....

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியது பற்றி அரசுக்கு ஏற்கனவே தெரியும், அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. அந்த வழித் தடங்களில் அரசு பேருந்துகள் ஓட இருக்கிறது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விழைகின்றேன்.

சாலைப் போக்குவரத்து அதிகாரக் குழு என்ற Rural Road Transport Authority ஒன்றை அமைக்க அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளது. நல்ல சாலைகளும், சாலை போக்குவரத்து வசதிகளும் கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கு மிகவும் அடிப்படைத் தேவையாயிருந்த போதிலும், நாடு விடுதலை அந்த நாள் முதல் கிராமப்புற வளர்ச்சியைப் பற்றி பேசப்பட்டிருக்கிற அளவுக்கு அதனை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான முயற்சிகள் எடுக்கப்படாததோடு போதுமான அளவு நிதியும் ஒதுக்கப்படவில்லை. ரூ. 600 கோடி கிராமப்புற சாலைகளைச் செப்பனிடவே தேவை என்று இருக்கும் போது, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 3 கோடி என்றால், 200 ஆண்டுகளாகும் என்ற காரணத்தால், இதற்கு ஒரு தீவிர ஆய்வு செய்து ஒரு பரிகாரம் தேட

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

வேண்டுமென்ற நோக்கோடு தீர பரிசீலித்து கிராமப்புறங்களில் நல்ல சாலைகள் அமைத்து பராமரிப்பதற்கு பெருமளவில் முதலீடு செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றி அரசு ஆய்ந்தது. அதன் அடிப்படையில் தற்பொழுது அரசின் நிதி ஒதுக்கீடு மட்டும் இதற்குப் போதாது. எனவே, மோட்டார் வாகன வரியிலிருந்து கிராமப்புற சாலை மேம்பாட்டிற்காக ஏற்கனவே, பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல் ஒரு குறிப்பட்ட அளவு நிதி ஒதுக்குவது. ஐந்து முதல் பத்து இலட்சத்துக்குமேல் செலவில் கட்டப்பட்ட பாலங்களை பராமரித்து வருவோரிடமிருந்து சுங்க வரி வசூலிப்பது, பற்றியும் பெட்ரோல் மீதான கலால் வரியை உயர்த்தியும், டீசல் எண்ணெயின் மீது வரி விதித்தல், மலைத் தோட்டப் பயிர்களான காப்பி, தேயிலை, ஏலக்காய் போன்றவற்றின் மீது ''கரும்பு செஸ்'' போன்ற வரி விதித்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் மத்திய சாலை நிதியை அதிகப்படுத்துதல் அரசு போக்குவரத்துக் கழகங்களின் கூடுதல் இலாபத்தில் ஒரு பங்கினைப் பயன்படுத்துதல், உலக வங்கி போன்ற நிறுவனங்கள் மூலம் நிதி திரட்டுதல் போன்ற புதிய நிதி திரட்டும் வாய்ப்புகளைக் கண்டறிவதற்காக, Rural Road Transport Authority என்னும் ஒரு ஆணைக் குழு முதன் முறையாக இந்தியாவிலேயே தமிழகத்திலே நிறைவேற்றப்பட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு உள்ளன.

அதோடு பொதுப் பணத்தில் செலவிடப்படும் தொகையை பொது மக்களுடைய நன்மைக்கு முழுவதுமாகப் பயன்படுத்துவதற்காகவும், ஊழலை ஒழிப்பதற்காகவும், பணிகள் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் தேசிய நெடுஞ்சாலை பிரிவின் கண்காணிப்பு பொறியாளர்கள் நேரிடை கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இதுகாறும் இயங்கி வந்த குவாலிடி கண்ட்ரோல் டிரையினிங் போன்ற ஒன்றை அரசு நெடுஞ்சாலைப் பிரிவிலும் குவாலிடி கண்ட்ரோல் டிரையினிங் ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

அத்தோடு பல இலட்சக்கணக்கான மதிப்புள்ள ஒப்பந்தங்களைப் போட்டிருக்கிற ஒப்பந்தக்காரர்கள் வழக்குகளைப் போட்டிருக்கிற காரணத்தினால், ஒப்பந்தங்களில் கையெழுத்திட்ட நெடுஞ்சாலைப் பொறியாளர்களுக்கும், நிர்வாகப் பொறியாளர்களுக்கும் நடுவர் குழுவிலே ஒப்பந்தக்காரர்கள் தாக்கல் செய்திருக்கும் போது, அவர்கள் தங்கள் நிலைமையை போதிய அளவு எடுத்துச் சொல்ல இயலாது இருந்தால் அவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே அறிவுரை வழங்கி நடத்திச் செல்ல வல்லுநர்களை உருவாக்குவதற்காக நடுவர் தீர்ப்பு அறிவுரைக் குழு, ஆர்ப்பிட்ரேஷன் செல் ஒன்று அமைக்க அரசு 9–7–79 அன்று ஆணையிட்டிருக்கிறது. இவ்வசதி நெடுஞ்சாலைத் துறை முழுவதற்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு.சி. பொன்னையன்] [1979 ஏப்ரல் 17

சென்ற 2 ஆண்டுகளாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் பலனாக நடுவர் தீர்ப்புக் குழுவிலே வழக்கமாக ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு அதிகமாக சலுகைகள், காண்டிராக்ட் காரர்களுக்கு அதிகமாகச் சலுகைகள் கிடைத்து அவர்கள் ஒப்பந்தத்தில் கோரியிருக்கிற தொகையை விட பல லட்சங்கள் அதிகமாக ஆர்பிட்ரேஷன் மூலமாக பெற்று விடுவதற்கு தடைக் கற்களாக துறையிலே என்னென்ன குறைபாடுகள் இருந்தனவோ அவைகளை களைவதற்காகத்தான் இந்த ஆர்பிட்ரேஷன் செல் தற்போது நிறுவப்பட்டிருக்கிறது.

அத்தோடு தரக்கட்டுப்பாட்டை வலியுறுத்தவும் ஓழுங்காக சாலைகளை அமைக்கவும், நல்லவிதமாகப்பாலங்களை அமைக்கவும், செயல்படுகின்றன. அதோடு ஒப்பந்தக்காரர்கள் விதிமுறைகளுக்குஉட்பட்டு வேலைசெய்கிறார்களா, தரம் காக்கப்படுகிறதா எனபதை கண்டறிய நேரடியாக அந்தப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிற மேல் அதிகாரிக்கு கட்டுப் படாமல், தலைமைப் பொறியாளரின் கீழ் உட்பட்டு அவர்கள் தன்னிச்சையாக சுதந்திரமாக, அஞ்சாமல் செயல்படுவதற்காக டெக்னிகல் செல் ஒன்று அண்மையில் வேலையின் தரத்தை காக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அத்தோடு சாலைகளை யெல்லாம் செப்பனிட குறைந்த செலவில் செப்பனிடுவதற்காக ஹைவேஸ் ரிசர்ச் ஸ்டேஷன் மூலமாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு லோ காஸ்டு (குறைந்த செலவில்) ரோடு என்று சொல்லப்படுகிற சாலைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் உள்ள சாலைகள் எல்லாம் மழை பெய்தால் அடித்துக் கொண்டு சென்றுவிடுகின்ற நிலைமையில் இருக்கின்றன. மழைக்காலங்களைப் பார்த்து சில ஒப்பந்தக்காரர்கள் சாலைகளை அமைத்து விடுவதும் அவர்களுக்கு தவறு செய்யும் அதிகாரிகள் சிலர் உடந்தையாக இருந்து வருவதை படிப்படியாக மாற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கோடு தற்போது மெட்டல் சாலைகளில் போடப்படுவது போல வாட்டர் பவுண்டு மெக்காடம் என்ற முறையில் 6 அங்குல உயரத்திற்கு கிராவல் போட்டு அதற்கு மேல் குறைந்தது 6 அங்குல உயரத்திற்கு கப்பி சாலை போடப்பட்டு வருகிறது. அந்த முறைக்குப் பதிலாக கிராமப்புற சாலைகளில் 6 "உயரத்திற்கு சரளை மண் மட்டும் போடுவதற்கு பதிலாக சரளை மண்ணையும் மணலையும் ஒன்றாக கலந்து 6" உயரம் பரப்பி அதற்கு மேல் வழக்கமான 6" உயரத்திற்கு பதிலாக 3" உயரத்திற்கு மட்டும் கப்பி சாலை வாட்டர் பொளண்ட் மெக்காடத்தைப் போட்டு, மேற்பகுதியில் தாரை ஸ்ப்ரே செய்து அதற்கு மேல் மணலை லேசாகத் தூவி சாலை அமைக்கலாம். கிராமப்புற சாலைகளில் புழுதியும் தூசும் இல்லாமல் இருக்கும். கிராமபுறங்களில் மாட்டு வண்டிகள் ஓடுவதால் கற்கள் உடைந்து பின்னால் பேருந்துகள் செல்லும்போது, புழுதியாக மாறி விடுகிறது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

போக்குவரத்து அதிகமாக வளரும்போது இச் சாலைகளின் மீது 1/4 அங்குல 1/2 அங்குல அகலத்திற்கு ஜெல்லிப் போட்டு, தாரை ஸ்ப்ரே செய்தால்—சிங்கள் லேயர் சர்ப்பேஸ் டிரஸ்ஸிங் என்னும் இந்த முறை தார் சாலையை விட சிறந்ததாகவும், செலவும் குறைவாகவும் இருக்கும். இந்த முறை முதன் முதலாக தமிழகத்திலே கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு சாலை ஓரங்களில் மரங்களை நட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தசாமி அவர்கள் கேட்டார்கள். வனத்துறையின் உதவியோடு இணைந்து செயல்பட வேண்டியது இது. மரங்கள் தமிழகத்தில் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தினால்தானோ என்னமோ, அண்டை மாநிலங்களில் பெய்யும் அளவுக்கு மழை தமிழகத்தில் பெய்வதில்லை என்பதை கூட மனதில் கொண்டு எந்த அளவுக்கு அதிகமான சாலைகளில் மரங்களை நடவேண்டும் என்று ஆய்வு செய்து சென்ற ஆண்டு தமிழகத்திலே 32 லட்சம் பனை மரங்கள் தமிழகத்தின் பல்வேறு இடங்களில் நடப்பட்டிருக்கிறது. பனை மரங்களை நட்டதன் மூலமாக மக்களுக்கு பலன்கள் அதிகமாக கிடைக்க வாய்ப்பு உண்டு. அத்தோடு பல்வேறு மரங்களையும் நடுவதற்கு அரசு ஆய்வு செய்து கொண்டு வருகிறது.

(பிற்பகல் 1—20)

சாலை ஓரங்களில் மரம் நடுவதற்கும், சாலை ஓரப்பூங்காக்கள் அமைப்பதற்கும் நெடுஞ்சாலையை அழகு படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு சிறு சிறு மரத்தோப்புகளை அமைப்பதற்கும் அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு அதற்கு என்று தனி ஹார்ட்டிகல்சர் கூட தற்போது அரசு அமைத்து இருக்கிறது.

அதோடு, அரசே தற்போது ஒரு மாபெரும் முயற்சியினை மேற்கொண்டு முதன்முறையாகத் தமிழகத்தில் கிராமப்புறங்களில் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் சாலைகள் இருந்தும், பேருந்துகள் விடப்படவில்லை, எந்தெந்தப் பகுதிகளில் சிறிது செலவு செய்து செப்பனிட்டால் உடனே பேருந்துகள் விடமுடியும், மககள் தொகை அதிகமான இருந்து, எந்தெந்த பகுதிகளில் பேருந்துகள் விடப்படவில்லை. என்பதைப் பற்றி ஆய்வு நடத்தியது. கடந்த காலத்தில் பேருந்து உரிமம், பஸ் பர்மிட் கொடுப்பது என்றாலே ஒரு மாவட்டத்திலே பணம் படைத்த ஒரு பேருந்து உரிமையாளர் அல்லது செல்வாக்கு மிகக அரசியல் வாதி வரும்பினால் ஏதோ ஒரு வழித்தடத்தில் பேருந்து உரிமம் பெற்றுவிடமுடியும். அந்தச் சூழ்நிலைதான் இருந்து வந்தது. அந்த உண்மை நிலையை நாம் ஒத்துக்கொண்டாக வேண்டும்.

எந்தெந்த பகுதிகளில் பேருந்துகள் விடவேண்டும், எங்கெங்கே பேருந்துகள் தேவைப்படுகிறது, எங்கெங்கே மக்கள் தொகை இருக்கிறது, எங்கெங்கே சாலைகள் இருக்கின்றன என்ற தேவையின் அடிப்படையில் ஆய்வுசெய்து இதுகாறும் தமிழகத்தில் பேருந்து உரிமங்கள் வழங்கப்படவில்லை. இதனால் ஒரு நகர்ப்புறத்தில் இருந்து மற்றொரு நகர்புறம் இணைக்கப்பட்டு வந்த சூழ்நிலை இருந்தது. கிராமப்புறத்தில் இருந்து நகர்ப்புறத்திற்கு இணைக்கப்படாமல் இருந்த சூழ்நிலை இருந்து வந்தது. அதை மாற்றவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு முதலமைச்சர் அவர்கள் விருப்பப்படி அரசு ஒரு நடவடிக்கை மேற்கொண்டது. அதற்கு ஒரு குழுவை அமைத்து, டேட்டா சென்டர் என்று சொல்லப்படுகிற 'புள்ளி விவர கம்ப்யூட்டர் மையத்தின்' மூலமாக நெடுஞ்சாலை தலைமைப் பொறியாளர், கிராம வளர்ச்சித்துறை இயக்குநர், நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்துக் கழகங்கள் மற்றும் அரசு டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மெனட் ஆகியவர்கள், உள்ளாட்சித் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அடங்கிய குழு அமைக்கப்பட்டு ஒரு விரிவான ஆய்வு நடத்தி அரசு தற்போது சிலவற்றைக் கண்டறிந்து இருக்கிறது.

அதன் மூலமாக எந்தெந்த வழித்தடங்களில் பஸ் ரூட் விடவேண்டும் என்று தன்னிச்சையாக மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்கள் விடாமல் ஏற்கனவே சில உறுப்பினர்கள் கூறியது போல், எந்தப் பகுதியில், அந்த மாவட்டத்தில் இந்த ஆண்டு பேருந்து உரிமம் வழங்கவேண்டுமானாலும் முன்னுரிமையாக மகளின் தேவை எங்கெங்கே இருக்கிறதோ அங்கே தான் உரிமங்கள் வழங்க வேண்டும் என்ற உத்தரவை அரசு எடுப்பதற்கு வசதியாக இந்த ஆய்வினை முதன்முறையாக நடத்தினோம். அந்த ஆய்வின் பிரகாரம் தமிழகத்திலுள்ள தற்போது 17,86,248 மக்கள் வசிக்கின்ற 1,656 கிராமங்களை உள்ளடக்கிய 968 பஞ்சாயத்துகளுக்கு நல்ல சாலைகள் இருக்கின்றன. பேருந்துகள் உடனடியாக விட முடியும். ஆனாலும் இதுகாறும் ஒரு ரூட் பிளானிங் இல்லாத காரணத்தால், தன்னிச்சையாக பேருந்து உரிமங்கள் வழங்கிய காரணத்தால், சாலைகள் இருந்தும் அதனால் 476 வழித்தடங்கள்—நல்ல வழித்தடங்களாக பேருந்து ஓடுகிற அளவிற்கு தரமான வழித்தடங்களாக இருப்பது இப்போது கண்டு பிடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கே பேருந்துகள் விடப்படவில்லை. அந்த வழித்தடங்களில் அந்த 476 வழித்தடங்களில் 118 வழித்தடங்களில் பெரிய பேருந்துகளையும், 67 வழித்தடங்களில் மினி பஸ்-சிற்றுந்துகளையும், மீதமுள்ள 291 குறைந்த தூர வழித்தடங்களில் பேருந்து வழித்தட நீட்டிப்பும் 30-6-1979-க்குள் கிராமப்புற மக்களின் நலன் கருதி, முன்னுரிமை தந்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இங்கே எல்லாம், இந்த கிராமங்களுக்கு எல்லாம் பேருந்துகளை உடனே விடவேண்டும், உரிமங்கள் வழங்க வேண்டும் என்ற உத்தரவினை அரசு பிறப்பித்து இருக்கிறது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

இரண்டாவது கட்டமாக அந்த ஆய்வின் பிரகாரம் 21,73,959 மக்கள் வசிக்கின்ற 2,508 கிராமங்களை உள்ளிட்ட 637 பஞ்சாயத்துக்களுக்கு 426 வழித்தடங்களில் சிறுசிறு செம்மைகளைச் செய்வோமானால், உடனடியாக பேருந்து களைச் சிற்றுந்துகளை விடலாம் என அந்த ஆய்வில் கணக் கிடப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காக 12,78,86,000 ரூபாய் நிதி தேவை என்று கூறப்பட்டு இருக்கிறது. தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட நடப்பு ஆண்டிலேயே இது பற்றியும் ஒரு நல்ல முயற்சியினை மேற்கொண்டு கிராமப்புறங்களில் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 31 ஆண்டுகளாக புறக்கணிக்கப்பட்டு கொடுக்கப் படாத இந்த சலுகையை, வசதியைச் செய்துதர நிதிநிலை உயர் வினை எப்படி ஏற்படுத்துவது என்பதைப் பற்றி ஒரு முடிவை விரைந்து எடுக்கலாம் என்ற உறுதியினைத் தந்து இருக்கிறார் கள். விரைவில் அது கண்காணிக்கப்படும்

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட மோட்டார் வாகன சம்பந்தப்பட்ட மானியங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏற் னவே வெட்டுத் தீர்மானத்திலேயே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஈஸ்வர மூர்த்தி என்கிற சொரணம் போன்றவர்கள் எல்லாம் அரசு நாட்டுடமை கொள்கையை விரைந்து செயல்படுத்தவில்லை என்று கூட எழுதியிருந்தார்கள். இதிலே அரசின் கொள்கையை நான் சற்றுதெளிவாகக் கூற விரும்புகிறேன். பயணப்பேருந்து நாட்டுடமைக் கொள்கை என்பது அரசால் ஏற்கனவே ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்ட ஒன்று. அதிலே இந்த அரசு ஒருக்காலும் பின்வாங்கப் போவது இல்லை. கண்டிப்பாக அது செம்மை யாக படிப்படியாக நடைமுறைப் படுத்தும் என்பதை முதற்கண் நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1969-ல் 25·5 சதவீதம் மட்டுமே நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பேரூந்துகள் என்ற நிலை தமிழகத்திலே இருந்தது. அது படிப்படியாக உயர்ந்து 1975–76–லே 46.7 சதவீதமாக வந்து இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு 46·7 சதவீதத்திலி ருந்து இன்றைக்கு 53·2 சதவீதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இது காறும் போக்குவரத்து உரிமங்கள் தற்காலிகப் போக்கு வரத்து உரிமங்கள் திருவிழாக்களுக்கு தனி உரிமங்கள் ஆகி யவை வழங்கப்பட்டதில் கூட சில உறுப்பினர்கள் கேட்டார் கள். திருவிழாக்களுக்கு தற்காலிக உரிமங்களை எல்லாம் தனியாருக்கும் தரவேண்டும் எனறு. அரசு முடிந்த அளவுக்கு தனியாருக்கு தற்காலிகப் பேருந்து உரிமங்களைத் தருவது என்றால் அதிலே சிக்கல்கள் இருப்பதோடு மட்டுமல்ல அரசு

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1979 ஏப்ரல் 17

எந்தக் கிராமங்களுக்கு பேருந்துகள் மக்களின் நலன் கருதி செல்ல வேண்டும் என்று விரும்புகிறதோ அங்கெல்லாம் தனியார்கள் பேருந்துவிட முன்வரமாட்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக தற்காலிகப் பேருந்து உரிமங்கள் பூராவும் குறிப்பாக கிராமப்புற வழித்தடங்களுக்கு கிராமப்புற மக்களுக்கு அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு மட்டும்தான் தரவேண்டும் என்ற உத்தரவை அரசு விதித்திருக்கிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆப் இளாரிபிகேஷன். சில இடங்களில் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. மதுரை போன்ற இடங்களில் சித்திரை திருவிழாக்கள் நடைபெறுகிறது. வீரபாண்டி போன்ற இடங்களிலும் நடைபெறுகிறது. அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு பி.ஆர்.சி. பேருந்துகள் ஓடிக்கொண்டிருந்தாலும், தனியார்கள் உடனடியாக பேருந்து விடுவதற்கு தயாராக இருக்கும்போது, பி.ஆர்.சி.க்காரர்கள் வேண்டுமென்றே போட்டியிட்டுத் தடுக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கிறபோது கொடுக்கட்டும். பொதுமக்கள் வசதியைக் கருதி நம்போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்லியும் கொடுக்க மறுக்கிறார்களே, அதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் உணருவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, அரசும் ஏற்கனவே அதை உணர்ந்து இருக்கின்ற காரணத்தால் தான் எங்கெங்கு அரசுப் பேருந்துகள் இன்று நிதித்தட்டுப்பாடு காரணமாக விடப்பட முடியாமல் இருக்கிறதோ, அல்லது உண்மையான காரணத்தால் விடப்பட முடியாமல் இருக்கிறதோ, பேருந்து உரிமங்களை வழங்கி 4 மாதம் கழித்து அங்கே டெப்போ இல்லை என்ற காரணத்தால் தனியாருக்கு அந்தப் பேருந்து ஆர்.டி.ஏ. மீட்டிங் மூலமாகச் சென்றுவிடுமேயானால் பரவலாக ஒன்று கூறப்படும். அதாவது 4 மாத காலமாக அரசுப் பேருந்து ஓடி தற்போது திடீரென தனியார் பேருந்து ஓடுவதின் மர்மம் என்ன என்று கூட குற்றச்சாட்டு கூறுகின்ற வகையிலே கேட்டு விடுகிறார்கள். இது சட்டத்திலே இருக்கின்ற ஓட்டை, சிக்கல் ஆகியவற்றால் வந்துவிடுகிறது.

ஆனால், அரசினுடைய எண்ணம் எல்லாம் முடிந்த அளவுக்கு தமிழகத்தின் பல பகுதிகளில், இன்னும் பொருளாதாரத்தை வீருத்தி செய்து டெப்போக்களை அமைத்து முடிந்த அளவுக்கு மக்களின் நலன் கருதி அரசுப் பேருந்துகளை படிப்படியாக விடவேண்டும் என்பதுதான். ஆனால் அதுவரைக்கும் மக்களைத் தொல்லைக்கு உட்படுத்த வேண்டும் என்று, இன்னலுக்கும் இடுக்கணுக்கும் ஆட்படுத்த வேண்டும்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

என்று விட்டால் அரசுப் பேரூந்துகளைத்தான் விடுவோம் இறைல் பேருந்துகளை யாரும் விட மாட்டோம் என்ற கொள்கை அரசினுடைய கொள்கை அல்ல. அந்தப் பகுதிகளில் தனியார் பேருந்துகள் விடுவதற்கு அரசு ஏற்கனவே அனுமதி அளித்து வருகிறது. அதோடு தற்போது நான் ஏற்கனவே கூறிய படி இத்துணை கிராமப்புற பகுதிகளுக்கு பேருந்துகள் இல்லாத சூழ்நிலையில் பேருந்துகளே கண்டிராத கிராமங்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான கிராமங்கள் சாலைகள் இருந்தும் பேருந்துகள் இல்லாத சூழலில் அரசுக்கு நிதிப்பற்றாக்குறை இருக்கின்ற சூழலில் அரசுக்கு இருக்கின்ற நிதியை முதலில் எங்கு செலவிட வேண்டும் எனபதுதான் அரசினுடைய ஆய்வாக இருக்கின்றது.

ஏற்கனவே பேருந்துகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற வழித்தடங்களில் உள்ள தனியார் பேருந்துகளை எல்லாம் அந்த இடத்தை விட்டு அகற்றுவதையே முன்னுரிமையாக நாம் எடுப்போமேயானால் நம்மிடம் இருக்கின்ற குறைந்த நிதியை முதற்கண் நாம் அதற்கு செலவழிக்க வேண்டி வரும். அப்படி அந்தப் பணியிலே ஈடுபட்டால் தற்போது இருக்கின்ற ஏறத்தாழ 5 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தனியார் பேருந்துகளை அகற்றுவதற்காக நிதியை சேர்ப்பதற்கே நமக்கு 12 ஆண்டுகள் ஆகிவிடும். கஷ்டப்பட்டு சேர்க்கின்ற நிதியை எல்லாம் முழுமையாக அதற்கே நாம் செலவழித்தோமேயானால் 31 ஆண்டுகாலமாக புறக்கணிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற, சாலைகள் இருந்தும் பேருந்துகளைக் காணாத அப்பாவியான அந்த கிராமப்புற மக்களுடைய வளர்ச்சிக்கு தடைக்கற்களாக நாம் இருக்கக்கூடாது என்ற நோக்கோடுதான் அரசுப் பேருந்துகளை இதுவரையில் கண்டிராத சாலைகள் இருக்கின்ற கிராமங்களுக்கு முன்னுரிமை தரவேண்டும் என்ற நோக்கோடு அந்தப் பகுதிகளுக்கு தற்போது பேருந்துகளை அரசு விட்டு வருகிறது.

நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பேருந்து என்றாலே நட்ட நிலைதான் ஏற்படும் என்றிருந்த நிலை முடிந்த அளவுக்கு மாற்றப்பட்டு பல்வேறு நிர்வாக சீர்திருத்தங்களையும் நவீன அணுகுமுறைகளையும் இவ்வரசு மேற்கொண்ட காரணத்தால் இன்று லாப நிலைக்கு வந்திருக்கின்றன. அரசு போக்குவரத்துத்துறை பொறியியல் வல்லுநர்கள் மற்றும் உற்பத்தியாளர்கள் ஆகியோர் ஒருங்கிணைந்து ஆய்வு செய்து புதிய முறையில் மேம்பாடு செய்த அடாப்ஷன் கேப்ஸூல் என்ற உறுப்பினை ஃபூயல் பம்புகளில் பொருத்துதல் போன்ற தொழில் நுட்ப நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்ட காரணத்தால் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் செலவில் பெரும் பங்கை வகிக்கும் டீசல் செலவில் பெரும் சிக்கனத்தை சென்ற ஆண்டிலிருந்து ஏற்படுத்தியதோடு தற்போது குறித்த

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1979 எப்ரல் 17

காலத்தில் தரமான உயர்ரக ரப்பரை பயன்படுத்தியும் நவீன தொழில் நுணுக்க முறைகளைக் கடைப்பிடித்து போக்குவரத்துக் கழகங்களின டயர்களை போக்குவரத்துக் கழகங்களே ரெட்ரீட் செய்வதால் சாதாரணமாக 10 ஆயிரம் கிலோமீட்டர் பயணத்திற்கு மட்டுமே ஓடக்கூடிய ரெட்ரீட் டயர்கள் 25 ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் வரை ஓடுவதன்மூலம் டயர் வாங்கும் செலவில் பெரும் சிக்கனம் ஏற்படுத்துதல், ரியர் ஆக்சில், ஃபிரண்ட் ஆக்சில், கியர் பாகஸ், ஸ்டீரிங் பாக்ஸ் போன்ற முக்கிய தேய்ந்து விட்ட பெருந்து உறுப்புகளை போக்குவரத்துக் கழகங்களே நல்லமுறையில் ரீக்கண்டிஷன் செய்து மீண்டும் சோதித்து உபயோகப்படுத்துவதன் மூலம் செலவில் பெரும் சிக்கனத்தை ஏற்படுத்துதல் போன்ற.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு பேரவையின நேரத்தை சற்று நீட்டிக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30).

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேருந்துகளை ஓட்டுவதில் சில நுணுக்கமான முறைகளை கவனத்தோடு கையாளுகின்றபோது பேருந்துகளுக்கு ஏற்படும் வீண் தேய்மானங்களைத் தடுக்க முடியும் என்ற அடிப்படையில் ஓட்டுநர்களுக்கு அது பற்றி பயிற்சி அளித்தல் போன்ற பொறியியற் மேம்பாடுகளை சென்ற ஆண்டிலிருந்து தீவிரமாக மேற்கொண்ட காரணத்தால் அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் செலவினங்கள் பெரிதும் குறைக்கப்பட்டன.

1975-76-ல் ஓட்டு மொத்தமாக போக்குவரத்துக் கழகங்கள் ரூபாய் 8 கோடியே 37 லட்சத்து 11 ஆயிரம் நட்டத்தில் ஓடின. ஆனால் 1977-78-ல் முன்னர் கூறிய பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டதினாலும், அச்சீர்திருத்தங்களுக்குப் பணியாளர்கள் தந்த ஆக்க பூர்வமான ஒத்துழைப்பினாலும், ஒட்டு மொத்தமாக அனைத்து போக்குவரத்துக் கழகங்களும் ரூபாய் 4 கோடி, 16 இலட்சத்து, 70 ஆயிரம் நிகர லாபம் ஈட்டின. 1978-79-ல் இந்த மார்ச்சு 31 முடிய அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகங்களும் ஒட்டு மொத்தமாக ரூபாய் 7 கோடியே, 50 இலட்சத்து, 58 ஆயிரம் நிகர லாபத்தை ஈட்டியுள்ளன.

எங்குமே மெட்ரோபாலிடன் சர்வீஸ் என்றாலே நட்டத்தில் தான் இயங்கி வருகிறது அனைவரும் அறிந்ததே.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

டில்லி மெட்ரோபாலிடன் பேருந்து துறையில் 1977–78-ம் ஆண்டு மட்டும் 15 கோடியே 17 இலட்சத்து 36 ஆயிரம் ரூபாய் நட்டம் ஏற்பட்டது. அதேபோன்று 1977–78 பாம்பே மெட்ரோபாலிடன் பேருந்துத் துறையில் 5 கோடியே 18 இலட்சத்து 71 ஆயிரம் ரூபாய் நட்டம் ஏற்பட்டது. ஆனால் சென்னை மெட்ரோபாலிடன் போக்குவரத்துத் துறையைப் பொறுத்த வரைக்கும் 1975–76-ல் 2 கோடியே 88 இலட்சத்து 29 ஆயிரம் ரூபாய் நட்டத்தில் இருந்த நிலைமை மாறி இந்த மார்ச்சு மாதம் முடிய 1978–79 மாணவர் சலுகைக் கட்டணம் இழப்பீடாக அரசு பல்லவன் பெருநகர்ப் பிரிவிற்குத் தந்துள்ள தொகையினையும் சேர்த்து நிகரமாக 24 இலட்சம் ரூபாய் லாபமீட்டிருக்கிறது. எந்த மெட்ரோபாலிடன் சர்வீஸிலும் இல்லாததை நாம் இந்த ஆண்டு கண்டு இருக்கிறோம்.

தந்தை பெரியார் போக்குவரத்துக் கழகம் சென்ற ஆண்டு நட்டத்திலேயே இயங்கி தற்போது 5 இலட்சத்து 15 ஆயிரம் ரூபாய் லாபம் ஈட்டியுள்ளது. சென்ற ஆண்டு நட்டத்திலே இயங்கிய பல்லவன் புறநகர்ப் பிரிவு 29 இலட்சத்து 19 ஆயிரம் ரூபாய் லாபமீட்டியுள்ளது. அடுத்து பல்லவன் துரித பிரிவு 57 இலட்சத்து 29 ஆயிரம் ரூபாயும், அண்ணா போக்குவரத்து கழகம் 65 இலட்சத்து 72 ஆயிரம் ரூபாயும், சோழன் போக்குவரத்துக் கழகம் 1 கோடியே 8 இலட்சத்து 79 ஆயிரம் ரூபாயும், சேரன் போக்குவரத்துக் கழகம் 1 கோடியே 18 இலட்சத்து 61 ஆயிரம் ரூபாயும், கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக்கழகம் 1 கோடியே 26 இலட்சத்து 90 ஆயிரம் ரூபாயும், பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம் 2 கோடியே 37 இலட்சத்து 93 ஆயிரம் ரூபாயும் லாபம் ஈட்டியுள்ளன. அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகங்களும் ஒட்டு மொத்தமாக 7 கோடியே 50 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாய் ஈட்டியுள்ளன. இது வரவேற்கத் தக்க ஒரு வருவாயை ஈட்டித் தந்திருக்கிறது என்று கூறிக் கொள்ள விழைகிறேன்.

பல போக்குவரத்துக் கழகங்கள் போனஸ் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய போனஸ் தொகைக்கென நிதியினை ஒதுக்கிய பிறகும் தொழிலாளர்கள் பயனுறும் வகையில் பல சேமநலத் திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கிய பிறகும், எஞ்சிய இலாபத்தில் ஒரு பெரும் பகுதி குண்டும் குழியுமாக உள்ள பேருந்து வழித்தட சாலைகளைச் செப்பனிட ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிலாளர்களுக்கு போனசை பொறுத்த வரைக்கும் மத்திய அரசின் போனஸ் சட்ட விதிக்குட்பட்டு, பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம் போனஸ் மற்றும் அதற்கு ஈடான சிறப்புத் தொகையாக 20 சதவீதம், கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகம் போனஸ் மற்றும் அதற்கீடான சிறப்புத்

தொகையாக 20 சதவீதம், அண்ணா போக்குவரத்துக் கழகம் போனஸ் மற்றும் அதற்கீடான சிறப்புத் தொகையாக 20 சதவீதம், சேரன் போக்குவரத்துக் கழகம், போனஸ் மற்றும் அதற்கீடான சிறப்புத் தொகையாக 20 சதவீதம், சோழன் போக்கு வரத்துக் கழகம் போனஸ் மற்றும் அதற்கீடான சிறப்புத் தொகையாக 17 சதவீதம் அளிக்கப்படும்.

நட்ட நிலை எல்லாம் தாண்டி லாபத்தினுடைய எல்லையில் அடி எடுத்து வைத்திருக்கின்ற தந்தை பெரியார் போக்குவரத்து நிறுவனத்தில் போனஸ் கொடுக்க இயலாத நிலையில் சட்டம் தடையாக இருக்கிறது. காரணம் தொடர்ந்து நான்கு ஆண்டு களாக நட்டத்தில் இயங்கி வந்திருக்கின்ற காரணத்தால் 8.3 சதவீதம் போனஸ் கொடுக்கக் கூடாது என்று போனஸ் சட்டத்தில் இருக்கிறது. இருந்தாலும் இதிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு சலுகைகள் தர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் 8.3% போனஸ் தந்தை பெரியார் போக்குவரத்துக் கழக தொழிலாளர்களுக்கும், பல்லவன் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கும் தரப்படு கிறது. மேற் கொண்டும் தற்போது நடை முறையில் இருந்து வருகின்ற நிலையைப் போல் இன்னும் ஆறு மாத காலத்திற்கு நீடிக்குமானால், காரணம் ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தம் நடந்தால் அரசுக்கு இழப்பு 6 இலட்சத்திலிருந்து 9 இலட்சம் ரூபாய் வரை ஆகிறது, வேலை நிறுத்தம் செய்வது தொழிலாளர்களுடைய உரிமை. அதை நான் வேண்டாம் என்று கூறவில்லை. இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட அரசு தான். எந்தப் பிரச்னையாக இருந்தாலும், எதுவாக இருந்தாலும், அவைகளை எல்லாம் நேரடியாக சந்தித்துப் பேசி வேலை நிறுத்தங்களுக்குத் தீர்வு காணலாம். கடந்த காலத்தில் இதை நாம் கண்கூடாக கண்டிருக்கிறோம். போக்குவரத்துத் துறையி லுள்ள தொழிலாளர்களும் கண்டிருக்கிறார்கள். எந்தச் சங்கங் களாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய பிரச்னைகள் என்ன என் பதை போக்குவரத்துத் துறை சரியான முறையில் அணுகி வருகிறது என்பதை அனைத்துச் சங்கத் தொழிலாளர்களுக்கும் தெரியும். இப்போது கடந்த ஆறு மாத காலமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்ற முறை, இன்னும் ஆறு, ஏழு மாத காலத்திற்கு நீடித்து வருமானால் பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகமும் மற்ற போக்குவரத்துக் கழகங்களைப் போல் லாபத்தை எட்டிவிடு முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

அதோடு போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுக்கும் திட்டம் ஒன்றை அரசு நடைமுறைக்கு கொண்டு வருகிறது. போக்குவரத்துத் துறையிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் இந்த பேரவையில் பல உறுப்பினர்கள் ஆர்வம் காட்டினார்கள். தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியத்தின் 'உங்களுக்கு சொந்த வீடு' என்ற திட்டத்தின் கீழ் 1,500 வீடுகளை பல்லவன் போக்குவரத்து தொழிலாளர்களுக்கு ஒதுக்கிக் கொடுப்பதற்கு ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்) இது முதல் கட்டமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் 1,220 வீடுகள் அடுத்த ஆண்டில் தொகுதி தொகுதியாக ஒதுக்கப்படும். நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களின் முயற்சியால் 'ஹட்கோ' திட்டத்தின் கீழும் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வகையில் இப்போது ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 2,720 வீடுகள் நீங்கலாக இதர கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்தும், ஹட்கோ மூலமாகவும், எல். ஐ. சி. போன்ற நிறுவனங்களில் உதவி பெற்றும், மேலும் 3,000 வீடுகள் கட்டித் தர வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு அதற்காக 6 கோடி 34 லட்சத்து 43 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து அனைத்து போக்குவரத்துக் கழக தொழிலாளர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுக்க அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு என்று இதுபோன்ற முயற்சிகள் முதன் முதலில் மேற் கொண்டிருப்பது தமிழகத்தில் தான்என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அத்துடன் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும், திருவாளர்கள் கூத்தகுடி சண்முகம், சுந்தரராஜன், ஆறுமுகம், கந்தசாமி போன்றவர்கள், போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் குடும்பத்தோடு செல்வதற்கு பாஸ் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதை இந்த அரசு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருகின்ற முறையில், போக்குவரத்துக் கழகங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளிகள் தங்கள் குடும்பத்துடன் அரசு பேருந்துகளில்—ரயில்வே தொழிலாளர்களுக்கு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை சுற்றுப்பயணம் செய்ய அனுமதிப்பதைப்போல்—தமிழகத்திலுள்ள போக்குவரத்து தொழிலாளர்கள் தங்கள் குடும்பத்தோடு அரசு பேருந்துகளில் இலவசமாகப் பயணம் செய்ய சலுகை அளிக்கின்ற வகையில், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,500 கிலோ மீட்டர் வரை குடும்பத்துடன் இலவசமாகச் செல்ல பாஸ் வழங்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். (ஆரவாரம்.)

அத்துடன் போக்குவரத்துத் துறையில் லாபத்திற்கு வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு காரணம் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஆர்வமும், பணியில் அவர்கள் காட்டுகிற ஆர்வமும், அவர்கள்

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1979 ஏப்ரல் 17

தருகின்ற பலவுதமான ஆலோசனைகளும், பல புதிய ஆராய்ச்சி களை கண்டுபிடிப்பவர்களுக்கும் வெகுமதி வழங்க வேண்டும் என்று புதியதொரு திட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ரயில்வே துறையில் ரயில்வே தினம் என்று ஒவ்வொரு ஆண்டும் கொண்டாடி ஓட்டுநரிலிருந்து டொறியாளர் வரையிலும் வெகு மதிகள் வழங்கப்படுகின்றன. அதேபோல் நமது போக்குவரத்துக் கழகங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கும், ஓட்டு நர், நடத்துநர், பொறியியல் பிரிவில் பணிபுரிபவர்கள், நிர்வாகப் பிரிவினர், மற்றும் மேல்நிலை அலுவலர் மற்றுமுள்ள பல பிரி வினருள் போக்குவரத்துக் கழகங்களில் வளர்ச்சிக்கும் சிக்கனத்திற் கும், பொதுமக்கள் நலனுக்கும் உகந்த சிறப்பு ஆலோசனைகளை வழங்குபவர்களுக்கும், புதிய முன்னேற்றங்களை ஆராய்ச்சி மூலம் கண்டுபிடிப்பவர்களுக்கும் மிகச்சிறந்த முறையில் பணி புரி வோருக்கும், அவர்களை ஊக்குவிக்கின்ற வகையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும், தங்கப் பதக்கமும், பாராட்டுச் சான்றுதழும், 500, 250, 100 ரூபாய் என்ற மூன்று பிரிவுகளில் வெகுமதி பணமுடிப்பும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த நாளன்று அளிக்கப்படும்.

(பிற்பகல் 1—40)

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் பேசுகின்றபோது, போக்கு வரத்துக் கழகங்களிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் இரவு நேரங்களிலே பணியாற்றுகின்றபோது அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த வகையிலே போக்குவரத்துக் கழகங்களில் இரவு நேரங்களில் பணிபுரிகின்ற இரவு நேர ஷிப்டு தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் ஒவ்வொரு தினமும் நடப்பு ஆண்டிலிருந்து டீயும் பன்னும் இலவசமாக தினமும் வழங்கப்படும்.

வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு அனைத்து அரசு போக்குவரத்துக் கழகங்களின் மூலமாகவும் தொழில் நுணுக்கப் பணியாளர், ஓட்டுநர், நடத்துனர் ஆகிய பிரிவுகள் முதல் பல்வேறு பிரிவுகளில் 4,021 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு தரப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் அதாவது வரு கின்ற ஆண்டில் கிராமப் புறங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அனைத்து அரசு போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் பல் வேறு பிரிவுகளில் மொத்தம் 4,689 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தரப்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் வெங்கிடு அவர்கள் பேசு கின்றபோது கூறினார்கள். என்ஜினியரிங் கார்ப்பரேஷனில் ஏன் ஆட்கள் அதிகம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப் பிட்டார்கள். அது டெக்னிக்கல்லாக இருக்கின்ற காரணத்தால், அதிலே இந்த டெக்னிகல் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக அமர்த்தப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

அதோடு, பேருந்துகளுக்குத் தேவையான உறுப்புக்கள், உதிரி பாகங்கள் போன்றவற்றைத் தயாரிப்பதற்கு, தமிழகத்திற்கு அப் பாற்பட்டுள்ள மாநிலங்களிலுள்ள தனியாரைச் சேர்ந்த தொழில் களுக்கு லாபம் போகக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு, பொறியியல் பட்டதாரிகள், டிப்ளமோ தாரர்கள் போன்ற பொறியியல் கல்வி பயின்றவர்களுக்கு சிறுதொழில் தொடங்கவும், தொழிற் கூட்டுறவு தொடங்கவும், தொழில் நுணுக்க அறிவுரையும், நிதி உதவியும் அளிக்க போக்குவரத்துக் கழகங்கள் நடவடிக்கை எடுக் கும். அப்படி ஏற்பாடு செய்கின்றபோது, அதன்மூலம் சிறு தொழில்கள் பெருகவும், வேலை வாய்ப்பு ஏற்படவும் வழி ஏற் படும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு அரசு இத்தகைய நடவடிக்கை களை மேற்கொண்டிருக்கிறது.

அதோடு மிக, முக்கியமான முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர் களால் எடுக்கப்பட்ட இந்த அரசின் முடிவை அறிவிக்க விரும்பு கிறேன். நகர்புறத்திலே இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு பேருந்து களில் கட்டண சலுகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நகரப் புறத்திலே இருக்கின்ற இந்த மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற இந்தச் சலுகை, ஏழ்மைநிலையிலே கிராமப் புறங்களிலே இருக் கின்ற மாணவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை வழங்கப்படவில்லை. இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கோடு, அதோடு நகரப் புறங்களிலே உள்ள பேருந்துகளுக்கு கட்டணம் மிகவும் குறைவு, கிராமப்புறத்திலே உள்ள மாணவர்கள் நகரப் புறத்திலே உள்ள மாணவர்களை விட அதிகமான கட்டணம் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருப்பதை இந்த அரசு உணர்ந்து, பொருளாதாரத்தில் பெரிதும் நலிவுற்றுள்ள கிராமப்புற மக்களின் நலனில் அக்கரையுள்ள தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர் களின் விருப்பப்படி, தமிழகத்தின் அனைத்து கிராமப் பகுதிகளி லுள்ள மாணவர்கள் தங்கள் இல்லங்களிலிருந்து பள்ளிக்களுக்கும், கல்லூரிகளுக்கும், ஒரு முறை சென்றுவர கிராமப் பேருந்துகளிலும், நகரப் பேருந்துகளிலும் 33/3 சதவீதம் கட்டணச் சலுகை வரும் கல்வி ஆண்டிலிருந்து வழங்கப்படும். அரசுப் பேருந்துகளோடு, தனியார் பேருந்துகளிலும் கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு இச் சலுகை வழங்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும். இதற்கு அரசு சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்து, கிராமப்புற மாணவர் களுக்கு இச்சலுகையை வழங்க இந்த அரசு நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும்.

சென்னை பத்திரிகை சங்கத்தின மூலமாக ஏற்கனவே ஒரு வேண்டுகோள் கொடுக்கப்பட்டது. பத்திரிகையாளர்கள் தமிழ் நாடு பேருந்துகளில் சென்றுவர சலுகை தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படை யிலே சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னாலும்,

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1979 ஏப்ரல் 17

சென்னையிலே, இருக்கின்ற சில பத்திரிகையாளர்கள், பல்வேறு பகுதிகளிலே, வெகு தொலைவிலிருந்து அரக்கோணம், செங்கற்பட்டு போன்ற பகுதிகளிலே இருந்து வருகின்ற காரணத்தால், சென்னையிலே பணியாற்றும் பத்திரிகையாளர்களுக்கு அந்தப் பகுதிகளிலே இருந்து இங்கே வருவதற்கு சலுகைகள் வழங்க வேண்டும் என்ற குறிப்பிட்டார்கள்.

அதன் அடிப்படையில் சென்னை புறநகர் பகுதியிலும் பல்லவன் போக்குவரத்தில் பத்திரிகையாளர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அவர்கள் சென்று வர சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. மாவட்டங்களில் கூட சப்-அர்பன் ஏரியாக்களிலிருந்து பத்திரிகையாளர்கள் வரவேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக, நெல்லையில் பத்திரிகையாளருக்கு சேரந்தில் பயணம் செய்ய சலுகை இருக்கிறது. தூத்துக்குடியிலிருந்து வரவேண்டுமென்றால் சலுகை இல்லை. கோவையில் பத்திரிகையாளருக்குச் சலுகை இருக்கிறது. ஈரோட்டிலுள்ள பத்திரிகையாளருக்கு சலுகை இல்லையென்று கூறினார்கள். இந்தக் குறையைக் களைய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பத்திரிகையாளர்கள் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் இருந்தாலும் மாவட்டத் தலைநகருக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட சலுகை வட்டப் பகுதிகளில் உள்ள அனைவருக்கும் அந்தச் சலுகை அளிக்கப்படும் என்பதை நடைமுறைக்கு அரசு கொண்டு வரும்.

ஏற்கனவே நீங்கள் எல்லாம் அறிந்த ஒன்று, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே அறிவித்து விட்டார்கள். பெட்ரோல் விலை ஏறிய போதிலும், டீசல் விலை ஏறிய போதிலும், ஆயத் தீர்வை ஏறிய போதிலும், ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் விலை ஏறிய போதிலும் பல சிக்கன நடவடிக்கைகளை நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்துக் கழகங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டதன் மூலம், தனியார் பெருந்துகளும் தாங்கும் என்ற நம்பிக்கையோடும் இந்த விலை உயர்வின் காரணமாக பேருந்துக் கட்டணங்களை அரசுத் துறையிலே உயர்த்தாது, தனியார் துறையிலும் உயர்த்தப்படமாட்டாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979ஆம் ஆண்டு உலகக் குழந்தைகள் ஆண்டாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. குழந்தைகளுக்கு ஏதாவது சலுகைகள் தர வேண்டுமென்று கடந்த ஒருவார காலமாகவே திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் வற்புறுத்திக் கேட்டு வந்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் 5 வயது வரையிலுள்ள குழந்தைகள் அரசுப் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் பேருந்துகளில் இலவசமாகப் பயணம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுவார்கள். தற்போது 3வயதுவரை உள்ள குழந்தைகள் அரசுப் பேருந்துகளிலும், தனியார் பேருந்துகளிலும் இலவசமாகச் செல்லலாம். அதுபோன்று ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

குழந்தைகள் அனைவரும் குழந்தைகள் ஆண்டான இந்த ஆண்டு அரசுப் பேருந்துகளிலும் தனியார் பேருந்துகளிலும் இலவசமாகப் பயணம் செய்ய உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும்.

அதேபோன்று தமிழக முதல்வர் அவர்கள் எடுத்த முடிவின் அடிப்படையில் பார்வையிழந்த அனைத்து மக்களும் மாநில முழுவதும் அரசுப் பேருந்துகளில் மருத்துமனைக்கும், வேலை செய்யுமிடங்களுக்கும், பள்ளிகள் போன்ற இடங்களுக்கும் சென்று வர இலவசமாக அனுமதி வழங்கப்படும்.

எட்டு ஆண்டிற்கு மேல் வயதான பேருந்துகளை மாற்றி, அவ்வழித் தடங்களில் புதிய பேருந்துகளை பயணிகளின் வசதி கருதி விடவேண்டுமென்று அரசு மேற்கொண்ட திட்டத்தின் அடிப்படையில் சென்ற ஆண்டு மட்டும் 886 புதிய பேருந்துகள் விடப்பட்டன. அதே அடிப்படையில் 1979–80 ஆம் ஆண்டான நடப்பு ஆண்டில் எட்டு ஆண்டிற்கு மேற்பட்ட 933 பழைய பேருந்துகளுக்குப் பதிலாக 933 புதிய பேருந்துகள் விடப்படும்.

மாண்புமிகு வெங்கிடு அவர்கள் வழித்தடங்கள் மிகுந்து புதிதாகப் பேருந்துகள் விடப்பட்டும் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கிறதே என்று கூறினார்கள். போக்குவரத்துக் கழகங்களில் எட்டு ஆண்டுகளான பழைய பேருந்துகள் ஏலம் விடுவதற்காக வைக்கப்பட்டு ஏலம் விட்ட பிறகு பேருந்துகள் கணக்கில் எண்ணிக்கை குறைந்திருக்கும்.

அதோடு, பேருந்து வசதி இதுவரை அறவே இல்லாத அவசரத் தேவை மிகு பகுதிகளுக்கு முன்னுரிமை தந்து பேருந்துகள் உடனே விட வேண்டுமென்றும், மக்கள் பெரிதும் அல்லல் படுமளவிற்கு நெரிசல் மிக அதிகமாக உள்ள பேருந்து வழித் தடங்களில் கூடுதல் பேருந்துகள் விட வேண்டுமென்றும் அரசு எடுத்த முடிவின் அடிப்படையில் சென்ற ஆண்டு 468 புதிய பேருந்துகள் விடப்பட்டன. அதே அடிப்படையில் இந்த நடப்பாண்டில் 557 புதிய பேருந்துகள் விடப்படும்.

ஆக, பழையனவற்றை மாற்றுதல், புதிய வழித் தடங்களிலும் கூடுதலாகவும் பேருந்துகள் விடுதல் என்ற அடிப்படையில் சென்ற ஆண்டு 1,354 புதிய பேருந்துகளை விட்ட போக்குவரத்துக் கழகங்கள், நடப்பாண்டில் மேலும் 1,490 புதிய பேருந்துகளை மேலும் விடும்.

பெட்ரோல், டீசல் விலை உயர்வினால் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மக்கள் தங்களது அவசரப் பணிகளுக்கும் அலுவலகங்களுக்கும் காலதாமதமில்லாமலும் குறைந்த செலவில் விரைந்து செல்ல உதவுகின்ற வகையில்

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1979 ஏப்ரல் 17

சென்னை மாநகரத்தில் மட்டும் பொதுமருத்துவமனைகள், மிக முக்கிய அலுவலகங்கள் உள்ள குறிப்பிட்ட சில இடங்களில் மட்டும் நிற்கக் கூடிய, பயணிகள் உட்கார்ந்து மட்டுமே செல்லக் கூடிய சற்று வசதிகள் நிறைந்த 70 சிறப்புப் பெருநகர விரைவுப் பேருந்துகள் இந்த ஆண்டிலே சென்னை மாநகரத்தில் விடப்படும். சாதாரண நகரப் பேருந்துக் கட்டணத்தைவிட இரண்டரை மடங்கு அதிகக் கட்டணம் இச் சிறப்புப் பேருந்துகளுக்கு வசூலிக்கப்படும். பெட்ரோல், விலை உயர்வின் காரணமாக ஆட்டோ, டாக்சி கட்டணங்கள் உயர்த்தப் பட்டு விட்ட காரணத்தால் இந்தப் பேருந்துகள் பொதுமக்கள் நலன் கருதி முதன்முறையாக விடப்படுகிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி : சென்னை நகரைப் போன்றே மதுரை நகரத்திலும் டாக்சி கட்டணம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கும் இந்த மாதிரி பேருந்து விடப்படுமா ?

(பிற்பகல் 1-50)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய உணர்வை படிப்படியாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். அத்தோடு இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுக்கு புதிய பேருந்துகள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஓடுகின்ற பேருந்துகள் பழைய பேருந்துகளாக இருப்பதால் நல்ல வசதிகள் உள்ள புதிய பேருந்துகள் வேண்டு மென்று கேட்டார்கள். அதன் அடிப்படையில் நடப்பு நிதி யாண்டில் 195 புதிய விரைவுப் பேருந்துகள் விடப்படும். அவற்றில் வசதிகள் நிறைந்த பேருந்துகள் 50 பேருந்துகள் சொகுசுப் பேருந்துகளாகப் நடப்பு ஆண்டிலே விடப்படும். பயணிகட்கு நெடுந்தூரம் பயணக் களைப்பைக் குறைக்கும் வண்ணம் மிக வசதியுள்ள சொகுசு பேருந்துகளாக அவை இயங்கும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசும்போது மத்திய அரசுக்கு மாநிலத்தினுடைய வருவாய் சென்றுவிடுகிறது. ரெயில்வேயில் அதிகமான வசதிகள் இருப்பதால் அங்கே அதிகமாக வருமானம் போகிறது. ஆகவே இங்கேயும் ஏர்கண்டிஷன் பஸ்கள் விட வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ரயில் வசதி இல்லாத முக்கிய நகரப் பகுதிகளிலிருந்தும், ரயில் வசதி உள்ள நகர்ப் பகுதிகளில் அப்பகுதிக்கென ரயில்வேயில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரிசர்வேஷன் இருக்கைகள் போதிய அளவு இல்லாத இடங்க ளிலிருந்தும், பல வழித்தடங்களில் நெடுந்தூரம் செல்லும் பயணிகட்கு வசதியாக சென்ற ஆண்டு குளுகுளு வசதி பொருந்திய சொகுசு விரைவுப் பேருந்துகள் விட வேண்டுமென

முடிவெடுக்கப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் சென்னையிலிருந்து திருச்சி, மதுரை, நெல்லை, நாகர்கோவில் வழியாக திருவனந்தபுரம்வரை 2 குளுகுளு பேருந்துகள் சென்ற ஆண்டு மாண்புமிகு முதல்வர், புரட்சித் தலைவரால் திருவள்ளுவர் என்னும் பெயர் சூட்டப்பட்டு துவக்கி வைக்கப்பட்டன. அவை பயணிகட்குப் பலனுள்ள வகையிலும் லாபத்திலும் நன்கு இயங்கி வருகின்றன. சென்ற ஆண்டு எடுத்த முடிவை ஒட்டியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரின் கோரிக்கைக்கு ஏற்பவும் இந்த ஆண்டு, சென்னையிலிருந்து திருச்சி, புதுக்கோட்டை, காரைக்குடி தேவக்கோட்டை, ராமநாதபுரம் வழியாக மண்டபம் வரைக்கும் 2 பேருந்துகளும் சென்னையிலிருந்து சித்தூர் வழியாக பெங்களூர் வரைக்கும் ஒரு பேருந்தும், நாகர்கோவிலிலிருந்து, திருநெல்வேலி மதுரை, சேலம் வழியாக பெங்களூர் வரைக்கும் 2 பேருந்துகளும், சென்னையிலிருந்து சேலம் வழியாக கோவை வரைக்கும் 2 பேருந்துகளும், சென்னையிலிருந்து பாண்டிச்சேரி வரைக்கும் ஒரு பேருந்தும் இத்தகைய வழித்தடங்களில் நடப்பாண்டில் எட்டு குளுகுளு சொகுசு பேருந்துகள் விடப்படும்.

மொத்தமுள்ள இந்த பத்து குளுகுளு சொகுசு விரைவுப் பேருந்துகளிலும், மதுவிலக்கு, தீண்டாமை ஒழித்தல், சாலை விபத்துகளை தடுத்தல், கிராமப்புற பொருளாதார வளர்ச்சி, தமிழ்நாட்டு சுற்றுலாச் சிறப்புகள் மற்றும் செய்திகள்பற்றிய டாகுமெண்டரி படங்களும் நல்ல சமுதாய முன்னேற்றக் கருத்துள்ள படங்களும் 16 எம்.எம். படங்கள் மூலம் ஏர்கண்டிஷன் செய்யப்பட்ட சொகுசு பஸ்களில் பயணத்தின் போது பயணிகளுக்குக் காட்டப்படும்.

இந்த ஏ.சி. குளுகுளு பேருந்துகள் விடுகிறபோது செலவினம் அதிகமாக இருக்காதா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணலாம். இத்தகைய அதிக வசதிகள் படைத்த குளுகுளு பேருந்துகளின் கட்டணம் ரயில்களில் முதல் வகுப்பிற்கு விதிக்கப்படும் கட்டணத்தில் பாதியாகவும், ரயிலில் ஏ.சி. வகுப்பில் வசூலிக்கப்படும் கட்டணத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்காகவும் இருக்கும்.

அடுத்து இன்னொன்று முக்கியமானது. பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தினுடைய முப்பிரிவுகளும் மிகப் பெரிய அளவிலே வளர்ந்துவிட்ட காரணத்தாலும், தூரிதப் பேருந்துகளைப் பொறுத்தவரைக்கும் தமிழகத்தின் மூலைமுடுக்குகளில் எல்லாம் இப்போது ஓடிக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தாலும் பல்லவன் விரைவுப் பேருந்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் கூறியது போல் சிறப்பான முறையிலே இன்னும் ஆட்களைக் கூட அதிகப் படுத்தி நல்ல முறையிலே கொண்டு வர வேண்டுமென்ற நன்

நோக்கோடு நடப்பு ஆண்டிலிருந்து பல்லவன் துரிதப் போக்கு வரத்துப் பிரிவு 'திருவள்ளுவர் போக்குவரத்துக் கழகம்' என மாற்றப்பட்டு அது தனித்து இயங்கும்.

அடுத்து இந்த ஏ.சி. பஸ்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு வருத்தம். அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த ஏ.சி. பஸ்களில் பயணம் செய்ய அனுமதி தரப்படவில்லையே என்று ஒரு வருத்தம் இருந்து வருகிறது. அந்தக் குறையைக் களைய ஏ.சி. பேருந்துகள் தமிழகத்தின் பல பகுதிகளிலேயும் நடப்பு ஆண்டிலிருந்து விடப்படுகிறகாரணத்தால் மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் ஏ.சி. பஸ்களில் மற்ற பேருந்துகளில் பயணம் செய்வதுபோல் பயணம் செய்ய நடப்பு ஆண்டிலிருந்து அனுமதிக்கப்படுவார்கள்.

அதோடு இன்னும் ஒரு முக்கியமான அறிவிப்பு நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்துக் கழகங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் அதிலே பல்வேறு முன்னேற்றங்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர அமைச்சுப் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற நானோ அல்லது அதிகாரிகள் மட்டும்தான் முன்னேற்றங்களைக் கொண்டு வரமுடியும் என்று எண்ணிக்கொண்டு நாங்கள் செயல்படவில்லை. மாறாக அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் பங்கு வகிக்கின்ற ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் கன்சல்டேடிவ் கமிட்டியில் அங்கம் வகிக்கின்ற அந்த உறுப்பினர்களும் போக்குவரத்துக் கழகங்களில் முன்னேற்றங்களை கொண்டுவருவதற்கும் குறைபாடுகளைக் களைவதற்கும் அதிகாரம் அளிக்கின்ற முறையில் தமிழகத்திலே நமது போக்குவரத்துக் கழகங்களின் பஸ்கள் எங்கு ஓடினாலும், அந்தப் பேருந்துகளில் அவர்கள் அவ்வப்பொழுது பயணம் செய்து, அதை அவர்கள் சோதனையிட்டு, அதில் இருக்கின்ற குறைபாடுகளைக் களைவதற்கு அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யச் சற்று அதிகாரம் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்குத் துணையாக பாஸ்கூட அளிக்கப்படும். அந்த வகையிலே சர்வகட்சி உறுப்பினர்களையும் கொண்ட அந்த ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் கன்சல்டேடிவ் கமிட்டி உறுப்பினர்களுக்கு நடப்பாண்டிலிருந்து இந்த அதிகாரம் வழங்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நகரங்களிலிருந்து 25 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்குட்பட்ட அருகாமையிலுள்ள குறுகிய தூர கிராமப் புற பயணிகள் நகர்ப் புறங்களுக்குச் செல்வதற்கோ, அல்லது நகரங்களிலிருந்து கிராமங்களுக்குத் திரும்பி வருவதற்கோ, நகரப் பேருந்துகள் நீங்கலாக பயணப் பேருந்துகளில் இடம் பெற முடியாமல் அல்லல் படுகின்ற சூழல் பன்னெடு ஆண்டுகளாக தமிழகத்தில் பரவலாக இருந்து வருகிறது. கிராமப்புற மக்கள் பட்டணங்களுக்குச் செல்ல வேண்டும். அவர்களுடைய காய்கறி, பால் போன்ற

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

பொருட்களை எடுத்துச் சென்று விற்பதற்குச் செல்லும்பொழுது மொபசல் பஸ்களில் அவர்களை ஏற்றிச் செல்வதில்லை. அதனால் அவர்கள் பலவிதமான சிக்கல்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். இதைக் களைய வேண்டுமென்று அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டு, தற்பொழுது அருகாமையிலுள்ள நகரங்களுக்கு கிராமப்புற மக்கள் சிரமமின்றி சென்று வர வாய்ப்பினை ஏற்படுத்துவது கிராமப்புற மக்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், மற்ற தேவைகட்கும் மிக்க அவசியமென அரசு கருதுகிறது. அந்த அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்து முனிசிபாலிடிகளிலிருந்து 25 கிலோ மீட்டர் தூரம் வரையிலுள்ள கிராமப்புற மக்கள் அந்தந்த நகரங்களுக்கு அல்லலின்றி வந்து செல்ல உதவும் வகையில் அக்கிராமங்கள் வரை நகர்ப்பேருந்துகள் விடப்படும். (குறுக்கீடு) 25 கிலோ மீட்டர் என்பது ஏற்கெனவே இருக்கிறது. ஆனால் நகரப் பேருந்துகள் வசதி இல்லை. அதைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். நகரப்பேருந்துகள் பல முனிசிபாலிட்டிகளில் இல்லாத சூழ்நிலையில் கிராமப்புறங்களில் சிக்கல்கள் இருப்பதால் சொல்கிறேன், 25 கிலோ மீட்டரை 30 கிலோ மீட்டராக உயர்த்துவதற்கு அரசு ஆய்வு செய்து முடிவெடுக்கும்.

அடுத்து, இன்னும் முக்கியமான ஒன்று. தமிழகத்திலே இருக்கின்ற பேருந்து நிலையங்களில், குறிப்பாக முனிசிபாலிட்டிகளில் கண்ட்ரோலில் இருக்கும் பேருந்து நிலையங்களில் பயணிகளுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல், பல சுகாதாரம் கேடுகள் ஏற்படும் அளவில், செம்மையாகப் பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்ற குறை இன்றைக்கு இருக்கிறது. முனிசிபாலிட்டிகள் தனியாருக்கு லீசுக்கு விடுகின்றன. தனியார்களைப் பொறுத்த வரையில், முனிசிபாலிட்டி பேருந்து நிலையங்களைக் கவனிக்காத நிலையிருப்பதால், பயணிகள் பல சிக்கல்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். அத்துடன், பேருந்து நிலையங்களைப் பராமரிப்பதற்கு முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு போதிய நிதிநிலை இல்லாத காரணத்தால் பல சிக்கல்கள் அவர்களுக்கும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, உள்ளாட்சித் துறையும், போக்குவரத்துத் துறையும் சேர்த்து நல்ல முடிவை எடுத்திருக்கிறது. பராமரிப்புக்கான செலவை நீக்கி அந்த நகராட்சிக்கு உட்பட்டுத்தப்பட்ட போக்குவரத்து பஸ் நிலையங்களைப் பூராவும் படிப்படியாக நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்துக் கழகங்களே எடுத்து, அந்த பஸ் ஸ்டாண்டுகளிலே பயணிகளுக்கு வேண்டிய பல வசதிகளைச் செய்து தந்து, அவர்களுக்கு நல்ல கழிவறைகள், ஓய்வெடுப்பதற்கான வசதிகள், சிற்றுண்டி வசதிகள், சுகாதார மேம்பாடு ஆகியவற்றைச் செய்து, அந்த முனிசிபாலிட்டிகள் தனியாரிடம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அரசுப்போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்குக் கொடுத்து, போக்குவரத்துக் கழகங்கள் இலாபத்திலே ஓடுவதால் அந்த லீசை அவர்களுக்குக் கொடுத்து—நல்ல முறையில், செம்மையாக அந்த பஸ் நிலையங்களை அமைக்க நடப்பாண்டிலிருந்து அரசு படிப்படியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

[1979 ஏப்ரல் 17

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மணி இரண்டு ஆகப் போகிறது. இன்னும் எவ்வளவு நேரம் வேண்டும் உங்களுக்கு ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : டென் மோர் மினிட்ஸ். பேருந்துகள் நிற்கும் இடங்களில் வெயில், மழை ஆகியவற்றிலிருந்து பேருந்துகளுக்காகக் காத்திருக்கும் பயணிகளுக்குப் பாதுகாப்புத் தர நிழற்குடைகள் பரவலாக, விரைவாக நிறுவ வேண்டுமென அரசு எடுத்த முடிவின் அடிப்படையில் சென்ற ஆண்டு 402 நிழற்குடைகள் அனைத்து போக்குவரத்துக் கழகங்கள் மூலமாகவும் நிறுவப்பட்டன. நடப்பாண்டில் மேலும் 600 நிழற்குடைகள் அனைத்துப் போக்குவரத்து கழகங்களாலும் நிறுவப்படும். அத்தோடு, மருத்துவ மனைகளின் அருகில் பேருந்துகள் நிற்குமிடங்களில் நிழற் குடைகள் அமைப்பதோடு, ஆங்கு பேருந்துகளுக்காகக் காத்திருக்கும் நோயாளிகளின் நலனுக்காக அந்த பஸ் ஸ்டாண்ட் இருக்கும் இடங்களில் இருக்கைகளும் அமைக்கப்படும்.

(பிற்பகல் 2–00)

எல்லா முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களிலும், சுற்றுலாத் துறை முக்கியத்துவம் கொடுத்து விரிவுபடுத்துகின்ற இடங்களிலும், திருவிழாக் காலங்களில், மக்கள் பெருந்திரளாகக் கூடும் இடங்களிலும் பயணிகளுக்குத் தேவையான குடிநீர், ஓய்விடம், கழிவிடம் போன்ற வசதிகளை நடப்பாண்டிலே படிப்படியாக போக்குவரத்துக் கழகம் செய்து தரும்.

அதோடு, சாலை விபத்துக்களிலே உயிர்ச் சேதங்கள் ஏற்பட்டு, அப்படி உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டு, அடிப்பட்டுக் கிடக்கின்றவர்கள், விரைவிலே அருகாமையிலே இருக்கிற நகர்ப்புற மருத்துவ மனைகளுக்குச் சென்று சிகிச்சை பெற வாய்ப்பில்லாமல் இதுகாறும் இருந்து வருகிறது. இந்தக் குறையைப் போக்க மருத்துவத் துறையிலே எடுத்த முயற்சியின் அடிப்படையில், போக்குவரத்துக் கழகங்களுடைய இலாபத்திலிருந்து 150 ஆம் புலன்ஸ் வண்டிகள் வாங்கி அந்தச் சாலை விபத்திலே சிக்குண்டவர்களுக்கு, உயிர்ப் பாதுகாப்பு விரைவிலே அளிக்க, மருத்துவ வசதி அளிப்பதற்காக, நடப்பாண்டிலிருந்து மருத்துவ வசதி செய்து தரப்படும். 1979–80 ஆம் ஆண்டில் 50 ஆம்புலன்ஸ்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

வண்டிகள் ஆரம்பத்தில் விடப்படும். படிப்படியாக, அது இன்னும் மேற்கொள்ளப்படும். அடுத்து, ஏற்கெனவே, பலமுறை நான் வெளியிலே கூறியிருப்பது போன்று தமிழகத்திற்கு வருகின்ற கப்பல்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் சென்னைத் துறைமுகத்திலே இங்கு பழுதடைந்து விட்டது என்றால், பல இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து, அவர்கள் விசாகப்பட்டினத்திற்கோ, கல்கத்தாவுக்கோ, பம்பாய்க்கோ சென்று தான் அவர்கள் பழுது பார்க்க வேண்டிய சூழல் இருக்கிற காரணத்தால், சென்னைத் துறைமுகத்திலேயே, கப்பல் பழுது பார்க்கும் தொழிற்கூடம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென மைய அரசை மாநில அரசு கேட்டு, தமிழக முதல்வர் அவர்கள் பலமுறை வற்புறுத்தி ஆரம்பத்தில் 180 மீட்டர் நீளம் உள்ள தொழிற்கூடம் அமைக்க ஒப்புக்கொண்ட மைய அரசு, தற்பொழுது 220 மீட்டர் நீளமுள்ள தொழிற்கூடம் — பெரிய கப்பல்கள் கூட வந்து செல்ல வாய்ப்பிருக்கும் வகையில் அமைக்க, மைய அரசு அமைச்சர் சாந்த்ராம் அவர்கள் புரட்சித் தலைவரிடம் உறுதி அளித்துள்ளார்.

அதோடு, சேதுசமுத்திரம் திட்டம் பொறுத்தவரைக்கும் இந்தியாவின் மேற்கு கடற்கரை ஓரப்பகுதிக்கும் கிழக்கு கடற்கரை ஓரமாகவும் சென்று வருகிற கப்பல்கள், தமிழகத்தை விடுத்து, இலங்கைக் கடற்கரையைச் சுற்றி வருகிற காரணத்தால் ஏறத்தாழ போக வர 660 மைல்கள் அதிகமாகப் பயணம் செய்து, அதனால் காலமும் எரிபொருளும் வீணாகின்ற காரணத்தால், இந்தத் திட்டத்தை விரைவில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென தமிழக முதல்வர் அவர்கள் மைய அரசை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். 1955-லும், 1968-லும், 1974-லும் ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டும் மைய அரசு இன்றைக்கு ஏற்காமலிருந்தபோதிலும், அதனால் ஏற்படுகின்ற ஆரம்பச் செலவைவிட, இறுதியிலே கிடைக்கிற பலன் நிச்சயமாக மிக அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் இதை விரைவிலே மேற்கொள்ள வேண்டுமென மைய அரசை மாநில அரசு மிகவும் வற்புறுத்தி இருக்கிறது.

அதோடு, கப்பல் துறையிலே, இந்தியாவிலே வேலை பெற வேண்டுமென்றால், தென்னாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும், கல்கத்தாவுக்கோ, பம்பாய்க்கோ சென்று எம்பிளாய்மென்ட் எக்சேஞ்சில் பதிவு செய்தால்தான் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிட்டும். அதற்காக, நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து, தமிழகத்திலே இருக்கிற ஏழை, பம்பாய்கோ, கல்கத்தாவுக்கோ சென்று எம்பிளாய்மென்ட் எக்சேஞ்சில் பதிவு செய்து, வேலை பெற முடியாத சூழ்நிலையில் அவர்கள்

இருக்கிற காரணத்தால், தமிழகத்திலேயே (Employment Exchange for Sea-men at Madras) ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்று அரசு கேட்டிருக்கிறது.

அதோடு, தூத்துக்குடி சிறு துறைமுகம் பெரும் துறை முகமாக, மாற்றப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், பெரிய துறை முகங்களுக்கு வழக்கமாக வரும் சரக்குக் கப்பல்களில் வரும் பொருள்களைத் துறைமுகங்களிலிருந்து நாட்டின் உட்பகுதி களுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றால், அதற்கு மீட்டர் காஜ் இருப்புப் பாதைக்குப் பதிலாக, பிராட் கேஜ் இருப்புப்பாதை தான் வேண்டுமென்றும் பெரும் துறைமுகம் தூத்துக்குடி யில் திறக்கப்பட்ட காலத்திலே பிராட் கேஜ் என்ற அகலப் பாதை அமைக்கப்படாத காரணத்தாலும் அதை மேற்கொள்ள வேண்டுமென மைய அரசு மாநில அரசைக் கேட்டது. மாநில அரசு அதற்குத் தற்பொழுது ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது.

அதோடு, விழுப்புரத்திலிருந்து திருவண்ணாமலை காட்பாடி வரைக்கும் மீட்டர் கேஜ் பாதையில் சென்று, காட்பாடியிலிலே யிருந்து மாறி, ஜோலார்பேட்டை வழியாக, பெங்களூர் செல்லும் தூரத்தை விட, 100 கிலோ மீட்டர் குறைவாக அமையும் அள விற்கு, பாண்டியிலிருந்து பெங்களூருக்கு, திருவண்ணாமலை, செங் கம், கிருஷ்ணகிரி வழியாக இரு புதிய இருப்புப் பாதை அமைக்க மைய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்தியிருக்கிறது.

சென்னையிலிருந்து திருவள்ளூர் வரை உள்ள மின்சார இருப் புப் பாதையை அரக்கோணம் வரைக்கும், சென்னையிலேயிருந்து விழுப்புரம் வரை உள்ள இருப்புப் பாதையை திருச்சி வரைக்கும் நீடிக்கவும் அரசு மைய அரசை வற்புறுத்தியுள்ளது. நேற்று கூட தமிழக முதல்வர் அவர்கள், கூட அதைப் பெரிதும் வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நான் இதுகாறும் கூறிய அரசு முடிவுகளையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய பல கோரிக்கை களுக்கு அரசு தரப்பிலே நான் அளித்த விளக்கங்களையும் ஏற்றும் நான் எவற்றிற்கேனும் பதிலுரைக்க முடியாமல் போயிருந்தால், நேரமில்லாத காரணத்தால் தான் என்பதனை அவர்கள் ஏற்று, வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்று, மானியக் கோரிக் கைகளை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு தனியார் துறைகளும் வளர வேண்டும். அதற்காக தனியார்களுக்கு எத்தனை பஸ்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அரசின் பதில் என்ன ?

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நாட்டுடைமை ஆக்குவதை வரவேற்பவன் நான், இருந்தாலும், இடைக்காலத்தில் மக்களுடைய போக்கு வரத்துக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காக தனியார்கள் எவ்வளவு பஸ்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று திட்ட வட்டமாக ஐந்து, ஆறு, ஏழு அல்லது எட்டு என்று இவ்வளவு பஸ்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அறிவித்துவிட்டால், அதுவும் காலம் தாழ்த்தாமல் சீக்கிரம் அறிவித்துவிட்டால், அரசின் மீது ஏற்பட்டிருக்கும் தவறான அபிப்பிராயம் நீங்கிவிட இடமுண்டு. அதனால் சீக்கிரமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தனியார்களுக்கு எத்தனை பஸ்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம் மூன்றா, ஐந்தா, அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிலே அனுமதிக்கப்பட்டதுபோல பத்தேவா என்பதையெல்லாம் விரைந்து முடிவெடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் கூறினார்கள்.

தமிழகத்தில் தற்போதுள்ள சாலைகளைப்பற்றி, போக்கு வரத்து துறையைப் பற்றி மாபெரு ஆய்வுகளை நடத்தி என்னென்ன மேம்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும், எந்தெந்த வழித்தடங்கலில் தனியார்பேருந்துகளை ஓட்டலாம் எந்தெந்த வழித்தடங்களில் அரசு பேருந்துகளை ஓட்டலாம், தனியார் பேருந்துகளை கிராமப்புற சாலைகளுக்கு அளிப்பதால், அவர்கள திடீரென்று நிறுத்திவிட்டால் அவர்கள் மீது வழக்குகள் தொடர வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதற்கான வழி முறைகள் என்ன? இப்படிப்பட்ட பல பிரச்சினைகளை பல ஆய்வுகளை அரசு கடந்த 4 மாத காலமாக நடத்தி வருகிறது. இந்த ஆய்வு முடிந்து விட்டால், எந்தெந்த வழித்தடங்களில் தனியார் துறை பேருந்துகள் ஓட வேண்டும், அல்லது இரண்டும் இணைத்து செயல்பட வேண்டுமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் முடிவு எடுத்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு: ஒரே ஒரு பாயின்ட் தான். தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு விவரங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே தொழிலாளர்களுடைய விஷயத்திலே 240 நாட்கள் வேலை செய்தால் டெம்பரரி தொழிலாளர்கள் பெர்மனன்ட் செய்யப்பட வேண்டும் என்று பல்லவன் போக்கு வரத்துக் கழகத்தில் இருக்கிறது. அதுபோல மற்ற கழகங்களுக்கும் கொண்டு வரப்படுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவர் அவர்களே, போக்கு வரத்துக் கழகங்களில் பணி செய்பவர்களில் பல்லவன் போக்கு வரத்துக் கழக தொழிலாளர்கள், பாண்டியன் போக்கு வரத்துக் கழக தொழிலாளர்கள் என்று இந்த அரசு பிரித்துப்பார்ப்பது இல்லை. பிரித்து பார்த்த காலம் இருந்தது. ஆனால் இனி மேல் அது கூடாது என்று எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது. உத்தரவுகள் சில இடங்களில் நடை முறைபடுத்தப்படவில்லை. அவைகள் நடை முறைக்கு கொண்டு வரப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருவாளர்கள் டெ. வீ. சவுந்தரராஜன், வி. கே. கோதண்டராமன், அ. சுவாமிதாஸ், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி —

"மானியக் கோரிக்கை எண். 3— மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள்-நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,55,25,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 39

திருவாளர்கள் செ. சதாசிவம், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

1979 ஏப்ரல் 17]

திருவாளர்கள், என். பழனிவேல், திரு. பொ. விஜயராகவன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டு தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—''சாலைகளும் பாலங்களும் என்ற தலைப்பில் ''மானியக் கோரிக்கை எண்.39—ன் கீழ் ரூ. 35,37,13,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும் ''.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

(பிற்பகல் 2-10)

கோரிக்கை எண். 40-

திருவாளர்கள் ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன், அ. சுவாமிதாஸ், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

திரு. தே. ஞானசிகாமணி அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாதால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—''மானியக் கோரிக்கை எண். 40—சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 39,56,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும் ''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 54-

திருவாளர்கள். வி. கே. கோதண்டராமன், அ. சுவாமிதாஸ், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாதால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது

[1979 ஏப்ரல் 17

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—"மானியக் கோரிக்கை எண். 54-சாலைகள்—பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 10,55,03,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 55-

திருவாளர்கள் ரெ. வீ. சவுந்திராஜன், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், பொ. விஜயராகவன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத்தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றதாகக் கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—"மானியக் கோரிக்கை எண். 55—சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 57,53,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

(8) அரசினர் தீர்மானம்:

விதி 22-ஐ தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :-

"சட்டமன்றப் பேரவையில் முதல் ஒரு மணி நேரம் வினாக்கள்-விடைகள் என்று உள்ள தமிழ் நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 22-ஐ 1979 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 18-ம் நாளன்று தளர்த்தி, அந்நேரத்தை வேறு அலுவல்களுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்".

1979 ஏப்ரல் 17]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒருமன தாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மாலை 4 மணி மீண்டும் கூடுவது என்பதற்கு பதிலாக 5 மணி என்று வைத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, இன்று மாலை 5 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-14 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

—GISL—

மாலை 5-00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

(7) வரவு-செலவுத் திட்டம் 1979–80 வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி)

(ஊ) கோரிக்கை எண். 12—1959–ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்துசமய அறக்கட்டளைகள்—சட்ட நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

''மானியக் கோரிக்கை எண். 12—1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள்–சட்டநிர்வாகம் என்ற தலைப் பின் கீழ் ரூ. 1,61,42,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.''

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆலய ஊழியர்களுக்கு அரசு ஊழியர் களுக்கு உள்ள சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க—

''மானியக் கோரிக்கை எண். 12—1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள்–சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,61,42,000-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.''

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தைமொழிகிறேன்.

[1879 ஏப்ரல் 17

திரு. செ. சிவசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கோவிலுக்கு வருகின்ற நன் கொடை, வருமானங்களை அந்தந்தக் கோவிலின் சுற்றுப்புறமுள்ள ஊர்களின் சாலைகள் மற்றும் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்குப் பயன் படுத்துவது குறித்து விவாதிக்க—

''மானியக் கோரிக்கை எண். 12 —1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு இந்துசமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட—நிர்வாகம் என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,61,42,000-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.''

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக் கையும், வெட்டுத்தீர்மானங்களும் பேரவையில் விவாதத்திற் காக வைக்கப்படுகின்றன.

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1959-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்டநிர்வாகம் பற்றியகொள்கை விளக்கக்குறிப்பு * ஒன்று அச்சடிக்கப்பட்டு அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் அவையில் பேசியதாகக் குறிப்பேடுகளிலே பதிவு செய்யும்படி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதையொட்டி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தருகின்ற கருத்துக்களையும் ஆராய்ந்து இறுதியிலே விடையளிப்பதற்கு அனுமதி வழங்குமாறும் கேட்டு அமைகிறேன்.

*திரு. ரெ.வி. சவுந்திரராஜன் : பேரவைத் துணைத் தலை வரவர்களே, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் என்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

இந்து சமயம் வளர்வதற்கும் காப்பாற்றப்படுவதற்கும் மிக ஆதாரங்களாக உள்ளவை ஆலயங்கள், மடங்கள், மட்டாலயங்கள் அறக்கட்டளைகள் முதலியவைகள் ஆகும். இவைகளை காப் பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அரசின் முக்கிய கடமையாகும். அது எந்த அரசாக இருந்தாலும் இந்த அறநிலையங்களைக் காப்பாற்றவேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாதது.

@ . . . . 271-281—ம் பக்கங்களில் இணைப்பு IV ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்]

எங்களுக்குகூட முதலில் இந்த அரசு பதவி ஏற்ற பிறகு இந்த அரசின் மீது சந்தேகமும் கொஞ்சம் பயமும் கூட இருந்தது. காரணம், நாமும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு இங்கே பதவி பிரமாணம் எல்லோரும் எடுத்துக்கொண்டோம், அப்போது கடவுள் பெயரால் பதவிப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டவர்கள் 45பேர். மற்றவர்கள் எல்லோரும் அந்தப் பதவிப்பிரமாணத்தில் உளமாற உறுதி கூறினார்கள்.

அதன்பிறகு இதனால்தான் எனக்குக் கொஞ்சம் அச்சம் ஏற்பட்டது. ஆனால் சென்ற நிதிநிலை அறிக்கையின்போது அந்தத்துறையின் மீது விவாதங்கள் நடைபெற்ற பிறகு நமது மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் பேசியபோதும், இப்போது அளிக்கப்பட்டுள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளைப் பார்க்கும்போதும் உண்மையிலேயே எனக்கு மன நிம்மதி ஏற் படுகிறது. காரணம் ஆலையங்களில் அர்ச்சகர்களாக நியமிப் பதற்கு உள்ள வழி வகைகளை வகுப்பதற்கு வல்லுநர்கள் அடங்கிய ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தப் போவதாக அதிலே அறிவிக்கப்பட் டிருக்கிறது. அதிலே யார் யார் வல்லுநர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றால் வேதங்கள், ஆகமங்கள், திருமுறைகள் முதலியவற்றில் மிகவும் புலமை பெற்றவர்கள் அவர்களைத்தான் நியமிக்க போவ தாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் நமது பண்டைய நாகரீகத்திற்கும், கலைகளுக்கும், பண்பாட்டிற்கும் கருவூலங் களாக உள்ள ஆலையங்களின் பணி பாதுகாப்பிற்காக அரசு அனைத்து முயற்சிகளையும் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளும் என்று அரசு முடிவு எடுத்திருப்பதைக்காண உண்மையிலேயே நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்காக அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். சமய நிறுவனங்களில் நல்ல முறையில் அன்றாட பூஜைகள் சரிவர ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டுமானால் அந்த நிறுவனங்களின் நிதி நிலைமை சரியாக இருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நிர்வாக அதிகாரிகள், பணியாளர்கள், அறங் காவலர்கள் ஆகியவர்களுக்கும் முக்கிய பங்கு உண்டு. ஆனால் இப்போது எடுத்துக்கொண்டால், நிதி நிலையைப் பொறுத்த வரையில் பல கோயில்களில் நிதி நிலை பற்றாக்குறை இருந்து வருகிறது. அந்தக் கோயில்களுக்கு நிறைய நிலங்கள், சொத்துக் கள் இருந்தபோதிலும் அதை நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய நிலைமை இல்லை. காரணம், வரவேண்டிய பணத்தை சரியாக வசூலிப் பதில்லை. அந்தக் கோவில்களுடைய நிலங்களின் குத்தகை பாக்கிகளை கொடுப்பதிலும் அலட்சியம் காட்டுகிறார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இந்த ஊராட்சி நிலங்களை எல்லாம் ஏலம் விடுவதுபோல், இந்தக் கோயில்களின் நிலங்களையும், ஒரு வருஷ அல்லது மூன்று

வருஷம் என்று ஏலம் விடுவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அந்தக் கோயில், மடம் ஆகியவற்றின் நிலங்களை உழுபவனுக்கே சொந்தமாக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதைப் பற்றியும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அந்தக் கோயில் களின் நிலங்களை விற்று அந்தப் பணத்தை பிக்சட் டிபாசிட்டில் போடடுவிட்டால் அதில் இருந்துவரும் வட்டியைக் கொண்டு தாராளமாக அந்தச் சமய நிறுவனங்களை நன்றாக பேணி காக்க முடியும்.

அதோடு, நிர்வாக அதிகாரிகள், அவர்களை நியமனம் செய்த உடன் அவர்களுக்கு தனியாக நிர்வாக நலன் கருதி மூன்று மாதங் களுக்காவது பயிற்சி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். நிர்வாக அதிகாரிகள் ஒழுங்காகவும், நேர்மையாகவும் இருக்கவேண்டும். மேலும் அவர்கள் கட்டாயமாக பக்தியுள்ளவர் களாகவும் இருக்கவேண்டும். அதைப் பார்த்து அந்த நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, முக்கியமாக கோயில் பணியார்களுக்குப் பணிபாது காப்பு இல்லை. பணி நிரந்தரம் இல்லை. அதிலே பல கோயில் பணியார்களுக்கு சம்பளம் 6 மாதம் முதல் 2 வருஷம் வரையில் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றுசொல்கிறார்கள். அதற்கு இந்த அரசு அறநிலையத்துறை ஆணையாளர் அவர்களுக்குக் கடனாகக் கொடுத்தாவது இன்றைக்கு அந்தந்தக் கோயில்களில் பணியாற்றுகின்ற 6,000 பணியார்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-10)

மேலும் அவர்களுக்கு வருங்கால சேமிப்புத் திட்டம், குடும்ப நலப் பாதுகாப்புத் திட்டம் எல்லாம் ஆண்டு வருமானம் 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வரக்கூடிய கோவில்களுக்கு மட்டும் அமல் நடத்தப்போவதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இங்கு தமிழ்நாட்டில் எல்லா கோவில்களிலும் இது அமல் நடத்தப்பட வில்லை. ஒருசில கோவில்களில் மட்டும்தான் அமல் நடத்தப் படுகிறது. ஆகவே எல்லா கோவில்களில் உள்ளவர்களுக்கும், அரசு ஊழியர்களைப்போல் நினைத்து அரசு ஊழியர்களுக்கு எந்தெந்த வகையில் சலுகைகள் அளிக்கப்படுகிறதோ அந்த சகல வசதிகளும், சலுகைகளும் சம்பளம், படிகள், பணிப்பாதுகாப்பு போன்ற என்னென்ன சலுகைகள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக் கின்றதோ அதை எல்லாம் கோவில்களில் பணியாற்றக்கூடியவர் களுக்கும் கொடுத்தால்தான் கோவில்களில் பணியாற்றக் கூடியவர்களுக்கு உற்சாகமாக இருக்கும், அவர்கள் உற்சாகமாக ஒழுங்காக பணியாற்ற முடியும்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்]

மேலும் இந்த சமய நிறுவனங்களை நான்கு வகைகளாக பிரித்து இருக்கிறோம். ஆண்டு வருமானம் 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு உட்பட்டது, 10 ஆயிரம் ரூபாய் முதல் 50 ஆயிரம் ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ள நிறுவனங்கள், 50 ஆயிரம் ரூபாய் முதல் 1 இலட்சம் ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ளவை. 1 இலட்சத்திற்கு மேல் வருமானம் உள்ள நிறுவனங்கள் இப்படி பிரித்திருக்கிறார்கள். இதில் ஒரு இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டு வருமானம் வரக்கூடிய நிறுவனங்களில் தமிழ் புலவர்களை ஒவ்வொரு நிறுவனத்திற்கும் ஒரு புலவர் வீதம் 100 நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்போவதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது பாராட்டப் படவேண்டிய விஷயம். அந்தப் புலவர்களுக்கு என்ன வேலை என்றால், இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்ற வேண்டும், தமிழ் நெறிகளை பரப்பவேண்டும், நூல் நிலையங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்தந்த ஸ்தலத்தைப்பற்றி ஸ்தல புராணம் எழுத வேண்டும் என்றெல்லாம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்றைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 50 ஆயிரம் ரூபாய் முதல் 1 இலட்ச ரூபாய்க்குள் வருமானம் உள்ள நிறுவனங்களிலும் தமிழ் புலவர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அறங்காவலர்களை நியமிக்கும்போது, கட்சி சார்பில்லாமல் எல்லோருக்கும் பிரதிநிதித்துவம் வரக்கூடிய முறையில் நியமிக்க வேண்டும். கட்சி சார்பற்ற முறையில் யார் யார் உண்மையில் கடவுள் பக்தர்களாக இருக்கிறார்களோ, யார் ஒழுக்கம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்களைப் பார்த்து நியமனம் செய்ய வேண்டும். அதற்காக இப்போது வட்டாரக்குழு 'ஏரியா கமிட்டி' போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஏரியாக் கமிட்டியில் பெரும்பாலும் ஆளும்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைத்தான் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஏரியாக் கமிட்டிக்கு அறங்காவலர்களை நியமனம் செய்ய அதிகாரிகளுக்கு பரிந்துரை செய்யக்கூடிய அதிகாரம் இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பரிந்துரை செய்வதில் ஒரு கோயிலுக்கு மூன்று அறங்காவலர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்றால் குறிப்பிட்டு 5 அல்லது 10 பேர்களை குறிப்பிட்டு எழுதி அனுப்பினால் அதிலிருந்து 3 பேர்களை எடுக்கலாம் என்பதற்காக இந்த கமிட்டி போடப்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. ஆனால் ஏரியா கமிட்டி எத்தனை பேர்களை பரிந்துரை செய்கிறதோ அத்தனை பேர்களையும் அறங்காவலர்களாக நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. அரசு இதை கவனிக்க வேண்டும். இந்த அறங்காவலர் நியமனம் விஷயத்திலும் ஏரியாக் கமிட்டி விஷயத்திலும் ஒழுக்கமாக இருப்பவர்களையும், நல்லவர்களாக இருப்பவர்களையும் பார்த்து போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் நமது இந்து மதம் பழம்பெரும் மதம். நமது நாடு மதசார்பற்ற நாடு. எல்லா மதங்களுக்கும் சம உரிமை

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்து மதத்திற்குத்தான் இன்றைக்கு எல்லாவிதமான ஆபத்துக்களும் வந்துகொண்டு இருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்து மதத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒருவர் ஒரு கல்யாணத்திற்கு மேல் கல்யாணம் பண்ண முடியாது. ஆனால் ஒருவர் முஸ்லீமாக இருந்தால் 4 கல்யாணம் வரை செய்யலாம். சட்டப்படியே செய்து கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறது. அதற்காக எல்லோரும் இன்னொரு கல்யாணம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. அதுமாதிரி யாரும் ஒருவருடைய மதத்தில், மத நம்பிக்கையில், இன்னொருவர் தலையிடக் கூடாது என்று அரசியல் சட்டம் கூறுகிறது. இங்கு பெரியாரைப்பற்றி பேசினார்கள். பெரியார் அவர்கள் பல நல்ல விஷயங்களை இந்த நாட்டுக்கு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டின் விடுதலைக்காக பாடுபட்டவர். ஒரு பெரிய தலைவர்.

அவரது சிலை வைப்பதைப்பற்றிக்கூட ஒரு பிரச்னை இங்கே ஏற்பட்டது. காஞ்சீபுரத்தில் சங்கராச்சாரியார் மடத்திற்குப் பக்கத்திலே அந்த பெரியார் சிலை வைப்பதில் சில தகராறுகள் எல்லாம் ஏற்பட்டு, நமது புரட்சித் தலைவர் முதல்வர் அவர்கள் கூட அங்கே வைப்பதற்கு அனுமதி அளித்திருப்பதாக, அப்படி வைக்கலாம் என்று அபிப்பிராயப்பட்டதாக (குறுக்கீடு) இல்லை, அங்கே வைக்கத் தேவையில்லை என்றும், முடியாது என்றும் சொல்லி விட்டார்கள். ஆனால், உண்மையிலேயே பெரியார் அவர்கள் உயிரோடு இருந்திருப்பார்களானால், எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் செய்திருக்கமாட்டார்கள் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன். அங்கே வைக்கக்கூடாது என்பதற்கு ..... (குறுக்கீடு) பெரியார் அவர்கள் உயிரோடு இருந்திருந்தால், தன்னுடைய சிலையை வைக்க வேண்டாம் என்றுதான் சொல்லியிருப்பார்கள். அவர்களுக்கு தனியாக ஒரு மதிப்பும், மரியாதையும் இருந்தது. ஆகவே, பெரியார் அவர்கள் அங்கே சிலையை வைப்பதற்கு ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். அங்கே சிலை வைத்தால் பல இந்துக்களுடைய மனம் புண்படும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், சுவாமிமலையில், சுவாமிநாத சுவாமி கோயில் இருக்கிறது. அங்கே உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு பிரார்த்தனைக்கூடம் கட்டுவதற்கு ரூ. 25,000 வரையில் அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு ஆட்சியாளருக்கு வந்தது. அங்கே பிரார்த்தனைக் கூடம் கட்ட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடம் நான் ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பு எழுத்து மூலமாகக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்]

மதிப்பிற்குரிய அறநிலைய ஆணையாளர் அவர்கள் சுவாமி மலைக்கு வந்தபோது, நான் இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, இந்த உயர்நிலைப்பள்ளியில் கண்டிப்பாக ஒரு பிரார்த்தனைக்கூடம் அவசியம் தேவை என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், இந்த சுவாமிமலைக் கோவிலில் தொன்றுதொட்டு யானை இருந்துவந்தது. ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக யானையை விற்றுவிட்டார்கள். பழைய பண்பாட்டின்படி, அங்கே ஒரு யானை அந்தக் கோயிலுக்கு வாங்கித் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யும்படி இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். எல்லாப் பெரிய கோயில்களிலும், யானை இருப்பது முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. என்வே, சுவாமிமலையிலே அந்த யானையை வாங்கித் தர இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பின்தங்கிய பகுதிகளிலும், அரிசனங்கள் குடியிருப்புப் பகுதிகளிலும் கிராமக் கோயில்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு 1,000 2,000 ரூபாய் அரசு மானியமாக கொடுக்கின்றது என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அதுமாதிரி இங்கே பல கோயில்கள் அரிசன குடியிருப்புகளில் பாதி கட்டப்பட்டு, பூர்த்தியடையாமல், நிதி நிலைமை இல்லாத காரணத்தால் அப்படியே கட்டப்படாமல் இருக்கின்றன. அந்தக் கோயில்களுக்கு எல்லாம் 1,000, 2,000 என்று கொடுப்பதைவிட, அந்தக் கோயில்கள் கட்டுவதற்கு எவ்வளவு தொகை செலவாகுமோ, அவ்வளவு தொகையையும் கொடுக்கும்படி, அரசு ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பிரசித்தி பெற்ற மாங்காடு காமாட்சி அம்மன் கோயில் இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்தக் கோயிலுக்கு பஸ் போக்குவரத்து வசதி சரியாக இல்லை, மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, இந்த பஸ் போக்குவரத்தை அதிகப்படுத்த அவசியம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 5—20)

மேலும் அங்கு காலையில் இருந்து இரவு வரையில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிகவும் குறைவு என்று கூறுகிறார்கள். அந்தச் சம்பளத்தையும் அதிகரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எந்த அரசாக இருந்தாலும் மத விஷயத்தில் தலையிடக் கூடாது என்று முன்பே சொன்னேன். சென்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது கூட கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் ஓடாத தேரை ஓட்டிக் காண்பித்தார் திருவாரூரில். மகாமகத்தின்போது மக்களுக்கு எவ்வளவு வசதி செய்து தர முடியுமோ அவ்வளவு வசதிகளையும் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 19·16 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு கோயில்களுக்கு வரவேண்டிய பணம் பாக்கி இருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. அந்தப் பணத்தையெல்லாம் வசூலிக்க உள்ள ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். முன்பு இருந்தவர்கள் எந்தெந்தக் காரியத்திற்காக மடங்களுக்கும் கோயில்களுக்கும் சொத்துக்களை எழுதி வைத்தார்களோ அந்த நோக்கம் நன்கு நடைபெற வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சவுந்தர ராஜன் அவர்கள் பேசும்போது அறங்காவலர் குழுவுக்கு கட்சி சார்பில் போடப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். கும்ப கோணம் ஏரியா கமிட்டிக்கு போடுகிற போது கும்பகோணம் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் தியாகராஜ அய்யரைப் போட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களே சொல்லி போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்றும் கட்சி சார்பு இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : ஏதோ ஓரிருவரைப் போட்டிருப்பார்கள். பெரும்பாலானவர்கள் கட்சி சார்பில் போடப்படுகிறார்கள்.

*திரு. ர. ஜெபமணி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தில் பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு சுந்தரராஜன் அவர்கள் ஆலயங்களில் பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதே மாதிரி தேவஸ்வம் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் இருக்கிறது. அங்கே பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களுக்கெல்லாம் அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளைக் கொடுப்பதாக அரசாங்கம் அறிவிக்கும் என்று கருதுகிறேன். அவர்களுக்கும் பென்ஷன் கொடுப்பதற்கான எல்லாக் காரியங்களையும் மாண்புமிகு வீரப்பன் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். காரணம் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் தெய்வ பக்தி உண்டு, அவர்களுடைய குடும்பத்தில் நிறைந்த தெய்வ பக்தி இருக்கிறது என்று நன்றாகத் தெரிந்தவன். ஆலயங்களைப் பற்றிக் கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்து வருகிறார். அதிலே மெத்த மகிழ்ச்சி.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ர. ஜெபமணி]

கன்னியாகுமரி அப்போது தமிழ்நாட்டோடு சேர்ந்தபோது 13 லட்சம் ரூபாய் வருஷத்திற்குக் கொடுத்தார்கள். அப்போதுள்ள விலைவாசியில் 13 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தார்கள். இன்று ஆண்டவனுக்குக் கொஞ்சம் விலைவாசி ஏறவில்லையா? அந்தத் தொகையைக் கொஞ்சம் கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். அதையும் செய்வார்கள் என்று மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன்.

தமிழகத்திலுள்ள ஆலயங்களுக்கு வரவேண்டிய பாக்கி 19 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கிறது என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 'சிவன் சொத்து குலநாசம்' என்று சொல்வார்கள். இதை ஜாக்கிரதையாகப் பரிசீலிக்கவேண்டும். அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் ஆளும் கட்சியாக இருக்கலாம். பக்தியில் வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். நம்முடைய மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பாண்டியனைப் பற்றியும், சோழனைப்பற்றியும், சேரனைப்பற்றியும் சொல்லும் போது, அவர்கள் மோதிக் கொள்ளுகிறார்களோ, முட்டிக் கொள்கிறார்களோ, அவர்கள் வருமானத்தைத் தருகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. ஏன் சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் என்று பெயர் வைத்தார்கள்? அவர்கள் எல்லாம் கடவுள் இல்லையென்று சொன்னவர்களா? கோயில்களை அழித்தவர்களா? அவர்கள் தங்களுக்காக அரண்மனையைக் கட்டி வைக்கவில்லை, ஆலயங்களைக் கட்டி வைத்தார்கள். நம்முடைய சரித்திரங்களைச் சொல்ல நமக்கு அவற்றை விட்டுச் சென்றார்கள். நம்முடைய கலையும், கலாசாரமும், வாழும் முறைகளும், வாழவேண்டிய முறைகளும்— கல்லால் அடித்து வைத்து விட்டுப் போனார்கள்—வருங்கால சந்ததியினர் அழித்துவிடக்கூடாது என்று. அவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதற்காக எத்தனையோவிதத்தில் சொத்துக்களைச் சேர்த்துவைத்தார்கள். நல்லவர்கள் தங்களுடைய ஆலயங்கள் நன்றாக இருக்கவேண்டுமென்று தங்களுடைய சொத்துக்களை எல்லாம் எழுதி வைத்தார்கள். அவர்கள் எல்லாம் ஒன்றும் அறிவற்றவர்கள் அல்ல. அது இந்த நாட்டின் பாரம்பரியம் தெய்வபக்தி நிறைந்த நாடு நம்முடைய தமிழ்நாடு. தேவ ஆலயங்களை நாம் மரியாதை செய்ய வேண்டும். அதற்குத்தான் கோயில் இல்லா ஊரிலே குடியிருக்க வேண்டாம், ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று, தெய்வம் இகழ்ந்தன்ற பொன்மொழிகளை குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும், அது தான் அவர்களுக்கு அஸ்திவாரமாக அமையவேண்டுமென்று கற்றுக் கொடுத்தார்கள். ஆகவே, நான் உங்களைப் பணிவோடும் கேட்டுக்கொள்கிறேன், எந்த ஆலயத்திலேயும் இன்றைக்கு

[திரு. ர. ஜெபமணி] [1979 ஏப்ரல் 17

நடக்கவேண்டிய காலக்கிரமமான பூஜைகள் நடக்காமல் நின்றுவிடக்கூடாது. ஒரு முறை வைத்தீஸ்வரன்கோயில் மூடப் பட்டு இருந்ததை நான் பார்த்தேன். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அந்தக் கோயிலுக்குத் தரவேண்டிய பாக்கியை வசூல்பண்ண முடியாமல் தவித்தபோது, நான்கு வருஷ பாக்கியை நீங்கள் தரவேண்டியதில்லை என்று அரசு உத்திரவிட்டது. கொடுக்கவேண்டியதில்லை என்று உத்திரவிட்டவுடனே, பொதுவாக மக்கள் கடன் வாங்கும்போதும் தருகிறேன் என்று சொல்லும்போதும் சந்தோஷமாகச் சொல்லுவார்கள், கொடுக் கக்கூடாது என்று சொல்லுவதன் அடிப்படையில் நம்முடைய தத்துவமே அடிபட்டுப்போகிறது. வாங்கியதைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லவே கூடாது. மனிதனுடைய ஒழுக் கத்திலே ஏதோ ஒரு பாதகம் ஏற்பட்டுவிட்டால் அது ஒரு இடத்திலே மட்டும் சேதம் ஏற்படுத்தாது, எல்லா இடத்திற்கும் அது பரவிவிடும். கடன் பெறுவது எவ்வளவு அவசியமோ அதைப் போல் திருப்பிக் கொடுப்பதை வட்டியோடு கொடுக்க வேண்டு மென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஆனால் வட்டிகூட வேண்டாம், பஞ்சாயத்துப் பண்ணி கொடுக்கச் சொல்லி இருக்கிறார்கள், பஞ்சாயத்துப் பண்ணி கொடுக்கச் சொல்லவேண்டியவர்களே கூட கொடுக்கவேண்டாம் என்று சொன்னதால் தான் சோவில் மூட்டப்பட்டு இருக்கிறது. கோவிலை மூடியதற்குக் காரணம்ாக இருந்தவர்களையே அவன் மூடினான். நம்புகிறவர்களுக்கு அவன் நடராசன், நம்பாதவர்களுக்கு அவன் யமராசன். அதை மாற்ற முடியாது. நம்முடைய முன்னோர்கள் எழுதி வைத்ததை எல்லாம் நாம் மாற்றமுடியாது. நாம் பகுத்தறிவு வாதிகளாக இருக்கலாம். அதனால் வருஷத்திற்கு 365 நாட்கள் என்பதை ஆயிரம் நாட்கள் என்று மாற்ற முடியுமா ? அதை எழுதிவைத்தவன் யார் என்று நாம் இது வரையிலே ஆராய்ச்சி செய்ததுண்டா ? உலகத்தைப் பற்றியெல்லாம் என்னவெல்லாம் அப்போதே எழுதி வைத்தான். அவன் தானே உலகத்தைப்பற்றி ஒழுங்காக எழுதினான். காய்களைச் சாப் பிட்டுவிட்டு கனிகளைத் தின்றுகொண்டிருந்தவன் ஆண்டவ னோடு பேசி உலகத்தின் எல்லா அண்டசராசரங்களை பற்றி எழுதி வைத்தான். ஆலயத்திலே கற்களிலே செதுக்கி வைத்தான். அதைத்தானே நாம் இன்றைக்கு மைபோட்டு பார்க்கிறோம். அந்த ஆலயங்கள் சிதைவுறாமல் இருக்க நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், அந்த ஆலயங்களுக்கு வரவேண்டிய எந்த குத்தகை பாக்கியாக இருந்தாலும் கண்டிப் பாக வசூலித்தாக வேண்டும். காரணம் அது எல்லோருக்கும் பொதுவான காரியம். ஒரு தனிப்பட்டவன் காரியம் அல்ல. அதை நீங்கள் தீர்க்கமாகச் செய்தால் தான் ஆலயங்களுக்கு வருமானம் வரும். ஆலயங்களைப் பார்க்கத் தான் வடக்கே யிருந்தும் மேற்கேயிருந்தும் தெற்கேயிருந்தும் வருகிறார்கள். ஏன் கலைகளைக் கண்டேன், கடவுளைக் காணேன் என்று பாடுவதற்கு வரவில்லை. கோயிலைக் கண்டேன், உயர்ந்த கோபுரங்களைக கண்டேன், கலையைக் கண்டேன், கடவுளைக் காணேன் என்று

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ர. ஜெபமணி]

சொன்னால் கல்லூரியைக் கண்டேன், நான் பேராசிரியரைக் கண்டேன், நான் டிகிரி வாங்கவில்லை என்றால் என்ன பொருள்? நான் படித்தால்தானே டிகிரி வாங்கமுடியும், கோயிலில் கும்பிட்டால்தானே ஆண்டவன் எண்ணத்திலே வருவான். அதைப்பற்றி நான் உபதேசம் பண்ண வரவில்லை. ஆனால் அவைகள் அழிக்கப்பட்டுவிடக்கூடாதே என்று தான் அங்கலாய்க்கிறேன், ஆனால் அழியாது, வீரப்பனைப் போன்றவர்கள் வந்து மாட்டிக் கொள்வார்கள், அழியாது அவைகளைக் காப்பார்கள். காரணம் என்ன என்றால நாம் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டாலும் அதிலே கடலிலே ஒரு முத்து கிடைப்பதைப்போல நான் அதைச் செய்து காட்டுகிறேன் என்று இப்போது சேரிகள் பக்கம், ஏழைகள் வாழும் குடியிருப்புகள் பக்கம் எல்லாம் கோயில் வேண்டுமென்று அவர்கள் கட்டிய கோயில்களுக்கு எல்லாம் முடியாத நிலையில் இருப்பவைகளை முடித்துக்கொடுக்க பணம் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னதை நினைத்தபொழுது எனக்கு உள்ளூற மகிழ்ச்சி; அன்றைக்கு நான் நன்றாகத் தூங்கினேன். காரணம் என்னவென்றால் நீங்களும் கோயிலுக்கு வேட்டு வைப்பீர்களோ என்று எனக்கு ஒரு பயம். ஆனால் சில காரியத்தில் எனக்குக் கொஞ்சம் பயம். நான் இந்த கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டேட்டிற்குள்ளே வருகிறபோது பெரிய போர்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, கடவுளைக் கும்பிடாதே, கோயிலுக்குப் போகாதே என்று. அதை சர்க்கார் எஸ்டேட்டிலே வைக்கலாமா ? அவன் எழுதிவைக்கிறான். கடவுளைக் கும்பிடுகிறவன் காட்டுமிராண்டி, கடவுளைக் கற்பித்தவன் முட்டாள் என்று. நான் கும்பிடுகிறவன், கடவுள் இல்லை என்று சொன்னவன் காட்டுமிராண்டி, கடவுள் இல்லை என்று ஊரெல்லாம் எழுதிவைக்கிறவன் முட்டாள் என்று எழுதி வைத்தால் என்ன டென்ஷன் ஆகும் ? ஒன்றும் ஆகாது என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும் ? நாம் எல்லாம் ஆண்கள் தானே ? ஆத்திரம் வராதா ? நாங்கள் எல்லாம் அடக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றால் முடியாதவர்கள் என்ற அர்த்தம் அல்ல. ஏதோ விளையாட்டுப் பிள்ளைகள் செய்கிறார்கள் என்று நினைக்கலாம். ஆனால் அரசாங்க இடங்களை கொடுக்கக் கூடாது. அரசாங்க இடங்களிலே அதை அனுமதிக்கக்கூடாது. தனிப்பட்டவர்கள் இடங்களிலே வேண்டுமானால் அவர்கள் வைக்கலாம். அதைப் பற்றி எங்களுக்குக் கவலையில்லை. அதை எழுதி அங்கே வைத்தால் எங்களுக்கு எவ்வளவு துன்பம் வரும் ? நான் மட்டுமா ? நான் இந்தத் தொப்பியை அணிகிறேன் என்—றால் இதை ஆண்டவனைக் கும்பிடுகிற சின்னமாக அல்ல. ஆனால் இஸ்லாமியர் ஒருவர் தொப்பி அணிகிறார் என்றால் அது அவர்களின் தெய்வச் சின்னம். இப்போது நம்முடைய பெண் அமைச்சர்கள் பொட்டு அணிகிறார்கள். அது அவர்களுடைய மதச் சின்னம். அவர்கள் எல்லாம் காட்டுமிராண்டிகளா ? நாங்கள் எல்லாம் காட்டுமிராண்டிகளா ? இப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் வரக்கூடாது. என்னைக் காட்டுமிராண்டி என்றால்

[திரு ர. ஜெபமணி] [1979 ஏப்ரல் 17

(மாலை 5-30)

என்னோடு வளர்ந்த வீரப்பன் யார்? நான் சின்னக் காட்டு மிராண்டி. இவ்வளவுதானே வரும்? நான் என்னையே பழித்துக்கொள்வதா? எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோரும் ஓர் இனம், எல்லோரும் இந்நாட்டு மக்கள், எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் என்று பாடியவன் மறைந்துவிட்டான். ஜாதியைத் தூண்டிக்கொண்டிருந்த காலத்தில், அவரை யாரோ, ஐயரே என்று அழைத்துவிட்டனாம். உடனை அவர், பாப்பானை ஐயர் என்ற காலமும் போச்சு, வெள்ளைப் பரங்கியரைத் துரை என்ற காலமும் போச்சு, பூமியில் எவர்க்கும் இனி அடிமை செய்யோம், பரிபூரணனுக்கே, புராணனுக்கே அடிமை செய்வோம் என்று பாட வில்லையா? மனிதனுக்கு மனிதன்தான் அடிமையாக இருக்கக் கூடாதே, தவிர, சர்வேஸ்வரனுக்கு அடிமையாக இருக்கலாம். எந்த சேகண்டில் என்ன ஆகும் என்று தெரியாது. என்னுடைய நண்பர், என்னோடு பழகியவர், அவரைப்பற்றி இன்று செய்தி வருகிறது, மோட்டார் சைக்கிளில் செல்லும்பொழுது இறந்துவிட்டார் என்று. கொடியோ, செடியோ, நடுக்காடோ, தின்னையோ என்று எங்கே முடிவு வரும் என்று தெரியாது. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் அந்தமானுக்குச் சென்றார். அவரது உயிரைப் பிடிக்க முடியவில்லை. அவரைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. எனவே, நாம் எல்லோரும் ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும். தெய்வத்தை எதிர்க்கின்ற எந்தக் காரியத்தையும் பொது இடத்தில் நடத்தக்கூடாது. அதைப் பெரியாரே அனுமதிக்கமாட்டார். அவர் மனிதத் தன்மை உள்ளவர். அவரோடு நான் பழகியிருக்கிறேன். மேடையிலே பேசுவாரே தவிர தனிப்பட்ட முறையில் யாரையும் புண்படுத்த மாட்டார்.

பிள்ளையார் உடைப்புப் போராட்டத்தைப் பற்றி ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பிருந்தே விடுதலையில் எழுதினார். பிள்ளையாரை உடைக்க வேண்டும், தோழர்களே, துணிந்து வரவேண்டும், ஆனால் ஒன்று, பிள்ளையாரை நீங்களே களிமண்ணால் செய்து கொண்டு வர வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்தோ அல்லது கோயில்களிலிருந்தோ நீங்கள் பிள்ளையாரை எடுத்து வரக்கூடாது, அந்தப் பக்கம் போகக்கூடாது, அப்படிப் போகின்றவர்களை எச்சரிக்கிறேன், அவர்கள் கருங்காலியாக இருப்பார்கள் என்று சொல்லியிருந்தார். அவர் கொண்டு வந்து பொத்தென்று போட்டார். புலியைத் திறந்து விடுவாரே தவிர, யாரையும் கடித்துக் குதற விடமாட்டார். அந்த ஒழுக்க நெறியைப் போதித்தார். காரணம், அவரிடம் மனிதப்பண்பு இருந்தது.

குன்றக்குடிக்குப் போனார், சாமியார் திருநீறு கொடுத்தார். பட் என்று இட்டுக்கொண்டார். நண்பர்கள் கேட்டார்க சோறு போட்டார், சாப்பிட்டேன், விபூதி கொடுத்தார்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு ர. ஜெபமணி]

போட்டுக் கொண்டேன் என்று சொன்னார். பிரார்த்தனைக்குப் பாடலாமா என்று இருந்த நேரத்தில் அவரே எழுந்து நின்று பிரார்த்தனை பாடுங்கள் என்று சொல்லியதும் எல்லோருக்கும் அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. எனவே, அவர்கள் எந்தக் காலத்திலும் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் தலையிடுவது இல்லை.

காஞ்சிபுரத்தில் அவருக்குச் சிலை வைக்கப் போகிறார்களாம், எங்கே வைக்கப்போகிறார்கள் என்றால் ஆச்சார்ய சுவாமி இருக்கிறாரே அந்த இடத்திற்கு எதிரிலே வைக்கப்போகிறார்களாம். சிலை வைப்பது என்றால் யாருக்கு வேண்டுமானாலும், எங்கே வேண்டுமானாலும் வைக்கலாம். அப்படி வைத்துத்தான் இவ்வளவு கோயில்கள் வந்துவிட்டன. புதுக்கோயில்கள் இவை. அந்தக் கோயில்கள் வேறு. நாம் அதற்காக இன்னும் ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம், எப்படி வந்தன என்று. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் சென்றால், இந்தச் சிலைகள் எப்படி வந்தன என்று ஆராய்ச்சி செய்வார்கள். ஆங்காங்கே முக்குக்கு முக்கு சிலை ஆகிவிட்டிருக்கிறதே. ஆனால் எதை எங்கே வைப்பது என்று பார்க்க வேண்டும்.

நான் முதலமைச்சரவர்களைப் பாராட்டுகிறேன், அந்த இடத்தில் வைக்க அனுமதிக்க மாட்டேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு நான் இல்லை. இருந்தாலும் அதை அறிந்த பொழுது நான் நெக்குருகிவிட்டேன். நல்லதைச் செய்யும் பொழுது ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அப்படியொரு போராட்டம் என்று முடிவு செய்தால், அந்தப் போராட்டத்தை எதிர்க்கக்கூடிய முதல் ஆளாக இருப்பவன் இந்த ஜெபமணி என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு நாளும் நான் அதை அனுமதிக்க மாட்டேன்.

பெரியார் மீது அக்கறை இருக்கட்டும். ரஷியாவிலே லெனின் இருந்தார். அவர் அந்த நாட்டின் தலைவராக இருந்தவர், அவர் சோஷலிசத் தந்தை என்று மதிக்கப்பட்டவர். அவர் இறந்தவுடனே மக்கள் ஆசைப்பட்டதாலே ரஷியாவிலே இன்னும் இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்ததாலே தைலம் பூசி வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே மாசே துங், அதைப்போலப் பெரியாருக்கும் தைலம் பூசியிருக்க வேண்டும்.

ஒருவரைப் போஸ்ட்மார்ட்டம் செய்வது என்றால் நான்கு காரணங்கள் இருக்க வேண்டும். ஒன்று அவர் எழுதி வைத்திருக்க வேண்டும், இரண்டாவது அவர் மனைவி, அவர் அப்படி நினைத்தார் என்று எழுதியிருக்க வேண்டும். அல்லது அவர் தற்கொலை செய்திருக்க வேண்டும். அல்லது ஒருவரால் கொலை செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்த நான்கும் நடக்காமல் எப்படி அறுத்தார்கள் ? இதற்கு நீதி விசாரணை வேண்டாமா ?

[திரு ர. ஜெபமணி] [1979 ஏப்ரல் 17

இவ்வளவு விஞ்ஞானம் வளர்ந்தும், மேதைகள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தும், அவர் உடலை வேலூரிலேயிருந்து கொண்டு வந்து இந்த ஜெனரல் ஆஸ்பிடலில் ஐஸ் ரூமிலே வைத்திருக்கக் கூடாதா ? அறுத்து எடுத்து இருப்பதை அறிந்த நான் என்ன பாவம் என்று நினைத்தேன். இதோ இருதயம், இதோ ஈரல், இதோ குடல் என்று சொல்வதைப் பார்க்கும்பொழுது, அய்யோ பாவம், இப்படிப்பட்ட பெரியாருக்கு இந்தக் கதியா என்றுதான் நினைக்கத் தோன்றுகிறது. இவர்கள் சிலை வைக்கிறார்கள் என்றால் எப்படி இருக்கும் என்று அல்லவா மனம் நினைக்கிறது. புண்படாத மனிதர். யாரையும் புண்பட பேசமாட்டார், தனிப்பட்ட முறையிலே, மேடையில் பேசுவார். அதைப்பற்றி நாங்களும் கவலைப்படவில்லை, மற்றவர்களும் கவலைப் படுவதில்லை. 'பிராமணனை ஏன் பேசுகிறீர்கள் ? மற்ற ஜாதிக்காரர்கள்தானே அரிவாள், கத்தி தூக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். 'பிராமணன் வீட்டிலே, அரிவாள்மனை தவிர கத்தி இருக்காதே' என்று பெரியாரைக் கேட்டோம். 'அதனாலேதான் அவனைப் பேசுகிறோம்' என்றார். ''மற்றவர்களைப் பேசினால், அன்றைக்கே அரிவாளோடு வருவான். அதுதான் முதல் கூட்ட மாகவும் இருக்கும், கடைசிக் கூட்டமாகவும் இருக்கும்'' என்பார். 'நீங்கள் இந்துக்களைத்தானே திட்டுகிறீர்கள். மற்றவர்களைத் திட்டுவதில்லையே' என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர் சொன்னார், 'அதனாலேதான் அவனைத் திட்டுகிறேன். மற்றவர்களைத் திட்டினால் எப்படி நடமாடவிடுவான் ? அவன்தானே எல்லாம் ஓத்துப் போவான்' என்பார். அதுதானே, இந்து மதம், இந்து வேதம், இந்து தர்மம், யாருக்கும் இன்னல் செய்வதில்லையே ?

'இன்னாசெய் தாரை ஒருத்தல் அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல் '

எந்த உலகத்திலும் சொன்னான், அய்யா? இங்கே வள்ளுவன் சொன்னான், இயேசு சொன்னான், அடுத்து காந்தி சொன் னான். நாம் அதைப் புரிந்துகொண்டோம். ஆனால், நாம் அந்தப் பாரம்பரியத்தைக் காப்பதற்காகத்தான் இங்கே, சோழன் பெயர், பாண்டியன் பெயர், சேரன் பெயர், பல்லவன் பெயர், இந்தப் பெயர்களை எல்லாம் ஏன் வைத்திருக்கிறீர்கள்? எதற்காக. நான் கேட்கிறேன். உங்களையெல்லாம் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், என்ன செய்தார்கள் என்று வைத்திருக் கிறீர்கள்? வேறு பெயர்களை வைத்துக்கொள்ளுங்கள், அது உங்கள் கட்சி. வ. உ. சிதம்பரம் பெயரை வைத்தீர்களா ? பாரதியார் பெயரை வைத்தீர்களா ? சத்தியமூர்த்தி பெயரை வைத்தீர்களா ? திரு.வி.க. பெயரை வைத்தீர்களா ? அதை நீங்கள் வைக்க மாட்டீர்கள். அவர்கள் பெயரை ஏன்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ர. ஜெபமணி]

வைப்பீர்கள் ? அவர்கள் தேசியவாதிகள், சுதந்திரம் வாங்கித் தந்தவர்கள். நீங்கள் சுதந்திரம் வேண்டாம் என்றீர்கள், நீங்கள் எப்படி அவர்கள் பெயரை வைப்பீர்கள் ? (ஓர் குரல் : கட்டபொம்மன் பெயர் வைக்கப்பட்டது) அதை நீங்கள் பேசக் கூடாது. அது இந்தச் சபையிலே ஒரு முறை பேசப்பட்டு, சங்கடப்பட்டது. நீங்கள் எந்தப் பெயரை வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். கல், மண், முள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நமக்குத் தெரிய வேண்டியது— 1, 2 என்று போலிசுக்குப் பெயர்கள் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது — ஆள் தெரிய வேண்டுமென்பதற்காக நீங்கள் பெயர் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். பாண்டியன், சேரன், சோழன் என்ற பெயர்களை ஏன் வைத்தீர்கள் ? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை உண்டுபண்ணினார்கள் என்றா வைத்தீர்கள். அந்தப் பெயர்களை எதற்காக வைக்கிறீர்கள்? ஆலயங்களைக் கட்டி, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு அளித்துவிட்டுச் சென்றார்கள். ஆலயங்கள் இல்லையென்றால் — அந்தக் காலத்தில், கோர்ட்டு கிடையாது, கோயில்தானே. 'சத்தியம் பண்ணப்பா' என்பான். 'நான் சத்தியம் பண்ணமாட்டேன், வாங்கியது உண்மைதான், நான் செய்தது தப்புதான்,' என்பான். இவன். ஏனென்றால், அந்த ஆலயங்களே நீதிபதியாக இருந்தன. காரணம் என்ன வென்றால், நீதிமன்றமாக இருந்தது. அப்படித்தானே நீதி வழுவாது, எல்லா அரசர்களும் வாழ்ந்தார்கள். இப்பொழுது, இந்த அமைச்சர்களுக்குப் பயம் ஏன் ? வீட்டிலே போன உடனே, பெண்களே சொல்லிவிடுவார்கள், தப்பு பண்ணி விடாதீர்கள், கடவுள் இல்லையென்று வெளியே பேசுங்கள், ஒன்றும் தப்பு பண்ணிவிடாதீர்கள், என்று. ஆமாம். நான் கூட ஒரு கல்யாண வீட்டிலே மாட்டிக்கொண்டேன். 'தாலி கட்டக்கூடாது' என்று பேசினார் ஒரு ஆள். 'உங்கள் வீட்டிலே கட்டி இருக்கிறீர்களா' என்று கேட்டேன். 'அய்யா, கட்டாவிட்டால் என் வீட்டுக்காரி சோறு போட மாட்டாளே' என்று சொன்னான், ஆகவே, அது வேறு, நம்முடைய பாரம் பரியம் வேறு. இந்து தர்மம் உலகத்திலே உயர்ந்த தர்மம். இது யாரையும் எங்கள் தர்மத்திற்கு வா என்று அழைப்ப தில்லை. காரணம் என்னவென்றால், இது பலாப்பழம். பழுத்தால் வருவார்கள். இப்பொழுது, ஐரோப்பிய நாட்டில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் ஆராய்ச்சி பண்ணுகிறார்கள். இப்படி ஒரு கைவல்யமா ? இப்படி ஒரு திருக்குறளா ? இப்படி ஒரு கீதையா ? இப்பேர்பட்ட இந்துவா, கை அடக்கத்திற்குள்ளே கடவுளைக் காட்டியிருக்கிறானே, சந்திரகிரணம், சூரிய கிரணம் பிடிக்கும் என்று இந்த நாட்டில் விஞ்ஞானத்தை எழுதியிருக்கிறானே ? சூரியனை பூமி எத்தனை தடவை சுற்றும் என்று எழுதியிருக்கிறானே, இது எப்படி சுற்றும் என்று இதையெல்லாம் அவர்கள் மெய்மறந்து கண்டுகொண்டிருக் கிறார்கள். சித்தர்களைப் பற்றியும், ஆழ்வார்களைப் பற்றியும், நாயன்மார்களைப் பற்றியும், சமயக் குறவர்களைப் பற்றியும் அவர்கள் நினைத்து, நினைத்து, உள்ளம் உரு

கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், நமக்குத் தெரிய வில்லை. ஆகையினாலே, அந்த அருமை, பெருமையெல்லாம் ஆழ்ந்து அறிந்திருக்கிற நல்ல அறிவாளிகளையெல்லாம் இவர்கள் இப்பொழுது கோவில்களிலே போடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த நல்லவர்களுடைய எல்லா திவ்விய சரித்திரங் களையும் திவ்விய நூல்களாக வெளியிட்டு எல்லா மொழிகளிலும் கொடுத்தால், உலகத்திற்கு உய்யும் வழியும் கிடைக்கும். உண்பதற்கும் உறங்குவதற்கும், பிள்ளைகளைப் பெறுவதற்கும் ஒருவன் பிறக்கவில்லை. அப்படியானால், அதை ஆடு களும், மாடுகளும் செய்கின்றன. அதற்கு, எதற்காக நமக்கு வேட்டி, சட்டை, செருப்பு? அது இலட்சியவாதியின் காரிய மல்ல. நாம் பிறந்தது எதற்கு என்பது அப்பொழுது தான் புரியும். ஆகையினாலே, தெய்வம் தொழுவது சாலவும் நன்று, விதைப் பேணிக் காப்பது, நன்று, வீரப்பன் அதைச் செய்வார், செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன். ஜெய் ஹிந்த்.

(மாலை 5-40)

*திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்து சமய அறநிலையத் துறை மானியத்தில் பேச வதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்காக முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருவில்லிப்புத்தூரிலே உள்ள கோயில், பாடல் பெற்ற ஸ்தலம், வரலாற்று சிறப்பு மிக்க தொன்மையான இடம். திருவனந்தபுரத்தைப் போன்ற 3 நிலைகளில் கண்டு களிக்கக்கூடிய விஷ்ணுவின் சைன திருக்கோலம் வாயில்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழிலே சிறப்புபெற்ற திருப் பாவை உருவான இடம். சூடிக்கொடுத்த சுடர்கொடி பிறந்ததும் சுற்றுலாப் பயணிகள் அதிகமாக வருகின்ற இடம். ஆனால் அந்த ஆலயம் மிகவும் பழுதுபட்டு கிடக்கிறது. அதை யெல்லாம் சீர்திருத்தி பழுது பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அழகிய சிற்ப வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த ராஜகோபுரம் அங்கே இருக்கிறது. கடந்த காலங்களில் அது விஷ்ணுகோயில் என்ற கருத்து இருந்தது. அதிகாரிகள் பழுது பார்க்க (திருப்பணிக்கு) குறிப்பு அனுப்பவில்லை. இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு அதிகாரிகளால் குறிப்பிடப்பட்டு ராஜ கோபுரத்தை பழுது பார்ப்பதற்கு வேலை செய்வதற்கான முயற்சி களில் இப்போதுதான் முனைந்திருக்கிறார்கள். அந்த ராஜ

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. இரா. தாமரைக்கனி]

கோபுரம் கீழே விழுந்துவிடும் தருவாயில் இருக்கிறது; அது விழுந்து விடுமோ என்ற அச்சத்தில் அங்கே ஊரில் உள்ள பிராமணர்களும் மற்றவர்களும் ஊரைவிட்டே வெளியேறிவிடக்கூடிய நிலைமையில் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் ஆர். எம். வி. அவர்களிடம் எடுத்துச் சொன்னேன். அதற்கு அவர் எந்தச் சமயத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும் சரி நமக்கு ஒன்றுதான். ஒன்றே குலம் ஒருவனே தெய்வம் நமக்கு என்று சொன்னார். திருவில்லிபுத்தூர் கோவிலுக்கும், மற்றும் திருவரங்கம், சிதம்பரம் கோவிலுக்கும் சேர்த்து இம்மானியத்தில் 17 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக அரசு தரப்பில் கூறியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். அதனால் இந்த மானியத்தை நான் மனதார வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து திருவில்லிபுத்தூரில் தேர் ஒன்று இருக்கிறது. அது திருவாரூர் தேர் போன்று பெரியது, புகழ் பெற்றது. அது இப்போது கவனிப்பாரற்று மிகவும் சீர் குலைந்த நிலைமையில் இருக்கிறது. அதை சீரமைத்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமீபத்தில் தேரில் தீப் பிடித்து பொதுமக்களும், தீயணைப்பாளரும் அணைத்தனர்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டம், நமது அமைச்சர் அவர்கள் கூட அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்தான். புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் அறந்தாங்கியில் ஆவுடையார் கோயில் ஒன்று இருக்கிறது. இந்த ஆவுடையார் கோயிலில் பத்து வருஷமாக திருவிழாக்களே நடைபெறவில்லை. என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. ஆனால் நமது அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே சென்றிருந்தபோது, அதை நடத்த முன் வந்ததால் நமது அமைச்சர் அவர்களை அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகவும் பாராட்டுகிறார்கள். அது மட்டும் அல்லாமல் 25 ஆண்டு காலமாக அங்கு தேர் ஓடாமல் நின்றுகொண்டிருக்கிறது. அதற்கும் காரணம் என்னவென்றே தெரியவில்லை. ஆனால் எல்லாக் கோயில்களிலும் கடவுள் விக்கிரகங்களை வைத்துத்தான் தேர் இழுத்துச் செல்வார்கள். ஆனால் இந்தக் கோவிலிலே தமிழுக்கு முதலிடம் கொடுத்து, திருவாசகம் பாடிய மாணிக்க வாசகரை வைத்துத்தான் தேர் இழுப்பார்கள். அமைச்சர் கூட சொல்லிவிடலாம்; அந்தக் கோவில் திருவாடுதுறை ஆதினத்திற்கு சொந்தமானது, நாம் எப்படி அதில் தலையிட முடியும் என்று கேட்கலாம். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் மனது வைத்து ஆதீனக்காரர்களை சந்தித்து அவர்களை கம்பெல் பண்ணி அங்கே தேரை மீண்டும் ஓட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படி ஏற்பாடு செய்தால், தமிழுக்காக, தமிழ் இனமக்களுக்காக தேர் இழுத்தார் என்ற பெருமை அமைச்சர் அவர்கள் பெறுவார்கள். அரசுக்கும் அந்தப் பெருமை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருவில்லிப்புத்தூருக்கே வருகிறேன். அந்த திருவில்லிபுத்தூரில் பெரிய தெப்பக்குளம் இருக்கிறது. இது மதுரை வண்டியூர் தெப்பக்குளம் மாதிரி உள்ளது, அங்கே 'போட்' விட ஏற்பாடு செய்தால், கோயிலுக்கும் நல்ல வருமானம் ஏற்படும். வெளிநாட்டு பயணிகளுக்கும், அங்குள்ள மக்களுக்கும் நல்ல பொழுதுபோக்கு அம்சமாகவும் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிலப்பிரச்சினை. கோயிலுக்கு சம்பந்தமான நிலங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. பல நிலங்கள் ஒரு சிலரால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக தமிழகம் தழுவிய ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தி யார், யார் எந்த எந்த இடத்தில் கோவில் நிலங்களை மறைத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கண்டு பிடித்து அவைகளை திரும்பவும் கோவிலுக்கே சொந்தமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல, பெரிய பெரிய அரசியல் வாதிகள் எல்லாம் தங்களுடைய மனைவி, மகன்களுடைய பெயரில் கோயில் நிலங்களை குத்தகை எடுத்துக் கொண்டு அதைக் கொடுப்பது கிடையாது. அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் அல்லது எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கூற வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நமது சமய நிலையங்கள் 7 கல்லூரிகளை நடத்துவதாக இந்த மானியக் கோரிக்கையில் அறிவிக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. திருவில்லிபுத்தூர் பாடல் பெற்ற சிறப்பு பெற்ற ஸ்தலம், தமிழிலே மிகச் சிறந்த திருப்பாவை பாடிய ஆண்டாள் பிறந்த ஊர். நம் தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் ஆண்டாள் திருப்பாவையை மிகவும் விரும்பி படிக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த ஆண்டாள் பெயரால் ஒரு தொழிற் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்லூரி கட்டுவதற்கு, கோயில் நிலங்கள் எக்கச்சக்கமாக இருக்கின்றன. இப்படிச் செய்தால் பெண் குலம் உங்களை பாராட்டிக் கொண்டே இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. இரா. தாமரைக்கனி]

இந்த திருவில்லிப்புத்தூர் கோயில் கோபுரத்தை மாடலாகக் கொண்டு தான் நம்முடைய அரசு முத்திரைச் சின்னம் உருவாக்கப் பட்டு உள்ளது. ஆகவே, இது தான் அரசு முத்திரைச் சின்னத் திற்கு எடுக்கப்பட்ட கோபுரம் என்று கல்வெட்டு வைக்க வேண் டும். இது சம்பந்தமாக கேள்வி கூட கேட்டு இருக்கிறேன். இரண்டு வருஷமாகிறது. சம்பந்தப்பட்ட டிபார்ட்மென்டில் இருந்து பதில் வரவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாக கவனம் செலுத்தி, கல்வெட்டை அந்த கோபுரத்தில் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

36 கருணை இல்லங்கள் கோயில் நிதியில் இருந்து நடத்தி வருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கது. திருவில்லிப்புத்தூரில் திராவிட முன் னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்தில் கருணை இல்லம் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. அந்தத் திறப்பு விழாவிற்கு மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வருவதாக அறிவிப்பு இருந்தது. அந்த கருணை இல்லத்திற்கு மாணவர்களைச் சேர்க்க முடியவில்லை. ஆகவே, தெருவில் பிச்சை எடுத்துக் கொண்டு இருந்த பிள்ளை களைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து அன்றைக்கு அந்தக் கருணை இல்லம் திறக்கப்பட்டது. அவர் திறந்து வைத்து விட்டுப் போய் விட்டார். பின்னர் ஒரு மாதத்திற்கு பிறகு அது குளோஸ் ஆகி விட்டது. ஏன் என்று கேட்டால் கலைஞர் திருவில்லிப் புத்தூருக்கு வருகிறார், அரசு நிகழ்ச்சி ஒன்று கூட கிடையாது, அரசு நிகழ்ச்சிக்காக ஏற்பாடு செய்தோம் என்று சொன்னார்கள். இது சம்பந்தமாக பெரிய தவறுகள் நடந்து இருக்கின்றன. அர சுக்கு ஏகப்பட்ட செலவு, பணம் வீணாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, இது சம்பந்தமாக விசாரணை நடத்த வேண்டும். மீண்டும் கருணை இல்லம் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருவில்லிப்புத்தூரில் உள்ள ஸ்ரீவைத்தியநாதசுவாமி கோவிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் ராஜபாளையத்தில் 37.50 ஏக்கர் இருப்பதாகவும், அதனுடைய மதிப்பு 10 லட்சம் பெறும் என்றும், அதில் உள்ள சங்கம சொத்துக்கள் குறிப்பாக புளியமரம் அதிக அளவில் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதனை ராஜபாளையத்தில் உள்ள ஒருவர்** அவரது அறக்கட்டளைக்கு ரூ. 60,000-க்கு வாங்கிவிட்டார் என் றும், அதில் இருந்த புளிய மரங்களை 3 லட்ச ரூபாய்க்கு விற்று விட்டார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அவர் சொல்வார்; எனக்கு ஜனாதிபதி சொந்தக்காரர், அமைச்சர் கூடப்படித்தவர், எஸ். பி., கலெக்டர் என்று இப்படிப்பட்ட பெரிய அதிகாரிகள் எல்லாம் எனக்கு வேண்டியவர்கள் என்று சொல்லும் பெரிய

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க மாற்றப்பெற்றது.

மனிதர் அவர். அங்கே இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடந்து இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை வைத்து ஒரு அறக்கட்டளை அவர் நடத்துகிறார்கள். அரசு அதை எடுத்துக் கொண்டு, ஏழை எளியவர்களுக்கு குத்தகைக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் இருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் அறக்கட்டளை என்று வைத்துக் கொண்டு அரசாங்கத்தை ஏமாற்றுவதற்கு பணக்காரர்களால் உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பு என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மானியக்கோரிக்கையில் விலங்குகள், பறவைகள், பலித் தடைச்சட்டம், தமிழ்நாடு 1950–ம் ஆண்டு விலங்குகள், பறவைகள், பலித்தடைச் சட்டத்தின் கீழ் இந்து கோவில்களுக்கு வெளியேயும், உள்ளேயும் பலி இடுவதை தடை செய்யும் அளவில் மானியக்கோரிக்கையில் அதனைச் செயல்படுத்தும் வகையில் செயற்குறிப்பு உள்ளதால் வரவேற்கிறேன். இன்றும் குல தெய்வங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, கிராமப் புறங்களில் மாரி, காளி, இருணப்ப சாமி என்று சொல்லி அங்கே பலியிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வத்ராயிருப்பு அருகே உள்ள சதுரிகிரி சுந்தரமகாலிங்கம் கோவிலில் வருஷா வருஷம் ஆடி அமாவசைக்கு ஆயிரக்கணக்கில் விலங்குகளை பலியிடுகின்றனர். இதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு முழுவதும் இருந்து இக்கோவிலுக்கு மக்கள் வத்ராயிருப்பு வழியாக வருகின்றனர். வத்ராயிருப்பு யூனியனில் இருந்து கோவில் அடிவாரம் வரையில் ரோடு போட்டு உள்ளனர். மீதி 5 கிலோ மீட்டர் மலை மீது அரசு ரோடு போட வேண்டும் எனக்கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது ரோடு இல்லாததால் பக்தர்கள் ஒத்தையடிப் பாதையில் தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மலைமேல் ரோடு போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். பக்தர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு ஆலயங்களில் தமிழ் நெறிகளையும், தமிழ் இலக்கிய உணர்வுகளையும் வளர்ப்பதற்காக சுமார் 1 லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு மேற்பட்டு வருவாய் உள்ள கோயில்களில் வேலை வாய்ப்பு அற்ற தமிழ் புலவர்களை 100 தமிழ் புலவர்களை நியமிக்க ஆணைபிறப்பித்துள்ளதாக இந்த மானியக்கோரிக்கையில் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்கு என் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. இரா. தாமரைக்கனி]

தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேதாரண்யம் கோவில் திருவிழா நடக்கவில்லை. ஏன் என்று கேட்டால் ஒரு சிங்களவர் அந்தக் கோவிலில் அறங்காவலராக இருக்கிறார் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஒருவரை அறங்காவலராக அந்தக் கோயிலுக்கு நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த கோயிலுக்குச் சொந்தமான 1800 ஏக்கர் உப்பளங்களை 50 வருடத்திற்கு முன்னால் மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டது. அதை மத்திய அரசு தனியார்க்கு லீசுக்கு விட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இதனால் அந்த கோயிலுக்கு வருடத்திற்கு ரூ. 1,800 தான் வருமானம் வருகிறது. ஆகவே, பழைய படி மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து அந்த உப்பளங்களை கோவிலுக்கு பெற்று தந்தால் வருஷத்திற்கு 2 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரும். அதனைச் செய்தால் அங்கே திருவிழா நடத்தவும் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-50)

சமயபுரம் மாரியம்மன் கோயில் இருக்கிறது. இந்த சமயபுரம் மாரியம்மன் கோயிலில் நிறைய தங்கம் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு தங்கத் தேர் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அதிகாரிகள் செயற்குறிப்பு எழுதிக் கொடுத்து விட்டார்கள். ஆனால் இங்கே உள்ள அறநிலையத்துறை அதிகாரிகள் இன்னும் அதைப் 'பெண்டிங்கில்' வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே சமயபுரம் மாரியம்மன் கோயிலிலே தங்கத் தேர் உருள வேண்டிய ஏற்பாடுகளை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து ஆண்டாள் கோவிலுக்குச் சொந்தமான பனை மரங்களை எல்லாம் அதாவது மம்சாபுரத்திற்கு அருகே இருக்கிற கோயில் இடங்களில் உள்ள பனை மரங்களை யெல்லாம் பனை ஏறும் தொழிலாளர்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து ஊசிப்பட்டாவுக்கு எடுத்து குத்தகை ஒழுங்காக கட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அந்த பனைப் பொருட்களை சிலர் திருடிக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக அந்தக் கோயிலின் ஈ. ஓ. அவர்கள் கூட போலீசுக்கு பெட்டிஷன் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அங்கே எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட வில்லை. ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இதில் தலையிட்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கோயில்களுக்கென்று அறங்காவலர் அமைக்க இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் குழுக்களுக் கூட பலர் அப்ளிக்கேஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு அவர்களை நியமிக்கும்போது கொஞ்சம் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் அந்தக் கோயிலுக்கு இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வருகின்றது என்பதைக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து ராஜபாளையத்தில் தேவதானத்தில் திருமிகு நச்சாடை தவத்தருளிய சுவாமி தேவஸ்தான கோயிலுக்குச் சொந்தமான 100 ஏக்கர் தென்னந்தோப்புகள் நிறைந்த நிலத்தை ஒருவர்குத்தகைக்கு எடுத்திருக்கிறார், ஆனால் அவர்கள் 1 இலட்சத்து 40 ஆயிரம் ரூபாய் குத்தகை பாக்கி கோயிலுக்குச் செலுத்த வேண்டி இருக்கிறது. அதற்கு கோர்ட்டிலே சென்று ஸ்டே வாங்கி விட்டார்கள். இந்த நிலையில் அந்தத் தென்னந் தோப்புகள் கவனிப்பாரற்ற நிலையில் அழிந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவை 5 வருடத்திற்கும் மேலாக இந்த நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே அரசாங்கம் மீண்டும் அவற்றை எடுத்து அந்தத் தோப்புகளை கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். அண்ணாமலை : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளை சட்ட நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை மீது மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே எனது கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். மடம், கோயில், அறக்கட்டளைகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் சாகுபடி செய்யக்கூடிய குத்தகை விவசாயிகள் 4 ஆண்டுகளாக குத்தகை கட்ட முடியாத நிலையில் இருப்பதால் இன்றைக்கு அறநிலையத்துறை அதிகாரிகளால் வழக்கு தொடரப்படக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை பல்வேறு பகுதிகளில் இருக்கின்றது. குத்தகை பாக்கிக்கான காரணத்தை பார்க்கும் போதும் 1385—வது பசலியிலிருந்து 1388—வது பசலி வரையிலும் தான் இந்த பாக்கிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி ஏற்படும் போது இதற்கான யதார்த்தமானகாரணங்களையும் நாம் ஆராய வேண்டும் என்று முதலில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒன்று இந்த நான்கு ஆண்டுகள்தான் கடுமையான இயற்கை பாதிப்புகள் ஏறபட்ட ஆண்டுகளாகும் என்பதும், பூச்சி நோய் தாக்குவதாலும்

1979 ஏப்ரல் 17] (திரு. எம். அண்ணாமலை)

அதனால் ஏற்பட்ட சூழ்நிலையும் அடுத்தது 60, 40 என்ற அளவிலே இதுவரையிலும் வாரம் கொடுக்கப்பட்டு வந்த நிலையினை கொண்டும்தான் இன்றைக்கு இந்தப் பாக்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் இந்த அவையிலே கூட நிறை வேற்றிய 75, 25 என்ற வார சட்டத்தின் நோக்க அடிப்படையில் நாம் பார்த்தாலும் இன்றைக்கு குத்தகை கட்ட முடியாத நிலை இருக்கிறது என்பதை அரசும் உணர்ந்துள்ளது என்பதை நம்மால் நம்ப முடிகிறது. ஆகவே இந்த யதார்த்தமான நிலைமைகளைக் கொண்டு பார்த்தாலும் இந்தக் குத்தகை பாக்கியைக் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை நன்கு தெரியும். மற்றும் ஒரு எடுத்துக்காட்டு; இன்றைக்கு சொந்த சாகுபடியை செய்யக்கூடிய விவசாயிகளும் கூட தங்களுடைய கடன்களையும், இதர வரிகளையும் செலுத்த முடியாத நிலை நாடு முழுவதும் இருக்கின்றது. அதனால் அவர்கள் கிளர்ச்சிகள் நடத்தி கோரிக்கைகள் வைக்கக்கூடிய இந்த கால கட்டத்தில் யதார்த்த மான நிலைமைகளைப் பார்க்கும்போது இயற்கையின் பல பாதக நிலைமைகளாலும் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக் கிறார்கள் என்பதும் ஏற்கெனவே இருந்த 60, 40 என்ற வார அடிப்படையில் நிலுவைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டும் ஏழை விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்திற்கும், உணவு உற்பத்தியில் ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு, நடப்பு ஆண்டு குத்தகையை செலுத்தினால் பெற்றுக் கொண்டு மேற்கொண்டு செலுத்த வேண்டிய குத்தகை பாக்கியைத் தள்ளிவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.]

அடுத்து, இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரைக்கும் 6 இலட்சம் ஏக்கர் நிலம் கோவில்களுக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கோயில் நிலங்களை அரசு எடுத்துக் கொண்டு கோயில்களுக்கான செலவுகளை அரசே ஏற்று இந்த 6 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தையும் பாடுபடும் நிலமற்றவர் களுக்கும், ஏழை எளியவர்களுக்கும், அரிஜனங்களுக்கும் கொடுக்கக் கூடாதா? குடும்பம் ஒன்றுக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலம் கொடுத்தாலும் போதுமே, இன்றைக்கு அந்த விவசாயிகள் எந்தவிதமான பாது காப்பும் இல்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலங்களை அரசு எடுத்துக் கொண்டு ஏழை விவசாயிகளுக்கு வினியோகிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. எம். அண்ணாமலை) [1979 ஏப்ரல் 17

அடுத்தபடி கருணை இல்லங்கள். இன்றைக்கு 36 கருணை இல்லங்கள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றில் 2,700 சிறுவர், சிறுமியர்கள் தங்கி வருகிறார்கள். இந்த குழந்தைகளுக்கு தினம் ஒன்றுக்கு 50 பைசா செலவழிக்கப்படுகிறது, என்று சொல்லப்படுகிறது. 50 பைசா என்கிறபோது எந்த அளவிற்கு அந்தக் குழந்தைகளுக்கு உணவு கொடுக்க முடியும். எப்படி பராமரிக்க முடியும் என்ற நிலைமையை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதோடு அந்தச் சிறுவர்களுடைய இல்லங்கள் பெயரளவிற்குத் தான் நடைபெறுகின்றன. ஒன்றுக்கு மூன்று வருவதாகக் கணக்கு காட்டப்பட்டு, முறைகேடுகள் செய்யப்படுவதாக கொல்லப்படுகிறது. இதை பரிசிலிக்க வேண்டும். உணவும் பாதுகாப்பும் முழுமையாக கொடுக்கும் முறையில் மாற்றம் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, இன்றைக்கு கோயில்களுக்கு பக்தர்கள் மூலமாகவும், பல்வேறு குத்தகை ஏலங்கள் விடுவதன் மூலமாகவும், ஏராளமான கோடிக் கணக்கில் வருமானம் வருகிறது. அப்படி வரும் அந்த வருமானத்தில் ஒரு பெரும் பகுதியை தொழு நோய் ஒழிப்புக்கு ஒதுக்க வேண்டும். அந்தத் தொழு நோயாளிகள் பொது இடங்களிலும் பஸ் நிலையங்களிலும், ரயில்வே பிளாட்பாரத்திலும் இன்றைக்கு பிச்சை எடுத்து பொது சுகாதாரத்திற்கும் மனித ஆரோக்கியத்திற்கே அச்சுருத்திக் கொண்டிருக்கும் கொடிய நோயை ஒழிக்கவும், கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டு தொழு நோயாளிகளுக்கு என அந்தக் கோயில் நிதியிலிருந்து பணத்தை ஒதுக்கி ஒரு மருத்துவ மனையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைச் செய்தால்தான் அறநிலையத்தின் உண்மையான அறப்பணி செய்தவர்களாவோம். இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடியிருப்புகள் இன்றைக்கு அறக்கட்டளைக்குச் சொந்தமான நில இடங்களில் வீடுகட்டியும், வாடகைக்கு குடியிருந்தும் கடைகளைவைத்தும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் சாதாரண மக்கள் இன்று நாடு முழுவதும் சில கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கைகள் ஒன்று நில வாடகை, வீட்டு வாடகை 5 மடங்கிலிருந்து 10 மடங்கு வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதனால் இன்றைக்கு அந்த வரி உயர்த்தப்பட்டு அவர்கள் கட்ட முடியாத நிலையாலும், வகுல் நிர்ப்பந்தங்களாலும் பல, இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதோடு குத்தகைக்கு மொத்தமாக எடுத்து சில்லரையாக வாடகைக்கு விட்டு அதிகப்படியான பணம்சம்பாதிக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அந்த வீடுகளுக்கு எந்தவிதமான ரிப்பேரும். பாதுகாப்பும் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலை நாடு பூராவும் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுடைய கோரிக்கையை உடனடியாகப்பரிசீலித்து, வருமானத்தின்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. எம். அண்ணாமலை]

அடிப்படையில் வரி விதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். மேலும் கோயில் அறக்கட்டளைக்குச் சொந்தமான அந்த வீடுகளை அவர்களுக்கே இலவசமாகப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பல கோயில் நிலங்கள் எல்லாம் கைமாறிக் கொண் டிருக்கும் நிலை பல இடங்களில் இருக்கின்றன. குறிப்பாக ஒருவர் பினாமியின் பெயரில் நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டு அதிகப்படியான வாடகை வசூலித்து லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை சம்பாதிக்கும் முறையில் செயல்பட்டு வருகிறார். அப்படி நடைபெறுகிறவற்றிற்கு எடுத்துக் காட்டாக ஒரு நிகழ்ச்சியைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர் களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். அதைத் தூரித மாகப் பரிசீலித்து பரிகாரம் காணுவதாகச் சொன்னார்கள். இருந்தும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் குறிப்பிடுகிறேன், குமாரபா ளையம் திரு. லட்சுமிநாராயணா தேவஸ்தானத்திற்கு உட்பட்டு 50 ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அது அந்த நகரத்தின் எல்லைக்குள் இருக்கிறது. அந்த தேவஸ்தான நிர்வாகிகளில் சிலர் அந்தநிலங்களை வேறு நபர்களுக்கு விற்று பில் பிளாட்போட்டு அதிகப்படியான லாபம் சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலையில் செயல் படுகிறார்கள்.

(மாலை 6—00)

இதை உடனடியாக அரசு தலையிட்டு அந்தப் பகுதியிலுள்ள வீடற்று இருக்கும் மக்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல் வேதாந்த மடம், அப்பராய சத்திரம் என்ற இரண்டு இடங்களில் 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக 500 நெச வாளர் குடும்பங்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறு சொத்துக்களும் இல்லையாதலால் இந்த வீடுகளின் பேரில் கடன் பெற்று தொழில் செய்யவும் செக்யூரிட்டி எதுவும் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி நாடு பூராவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போ தும் நில வாடகை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அரசு பரிசீலித்துக் குறைவாக வருமானம் வரக்கூடிய நெசவாளர் கள் எல்லோருக்கும் இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் இவர்கள் எல்லாம் 30 ஆண்டு களாக நில வாடகை கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டாலும் கொடுத்த வாடகைத்தொகையை ஈடான தொகையாகக் கருதி, வீடுகட்டியுள்ள இடங்களை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

[திரு. எம். அண்ணாமலை] [1979 ஏப்ரல் 17

அடுத்தபடியாக, மறைக்கப்பட்டுள்ள நிலங்கள்; இவை ஒரு பகுதியில் மட்டுமல்ல, பல இடங்களிலும் அறக் கட்டளைக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் மறைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் என்று சிறு அளவு நிலங்களைக்கூடப் பெரு நிலச் சுவான்தார்களே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்களை எல்லாம் தங்களுடைய நிலமாகவே பாவித்து வருகிறார்கள். இவை கோயில் அற ஸ்தாபனங்களுக்கு வெளிப்படையாகத் தெரிந்து கொள்ளமுடியாத அளவுக்குச் சேர்ந்தவை என்று மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி மறைக்கப்பட்ட இடங்களைப் பற்றி கிராம அதிகாரியிடம் போய் கேட்டால், சரியான விவரம் கிடைப்பதில்லை. எடுத்துக் காட்டாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் மன்னார்குடி வட்டத்தில் புள்ளி மங்கலம் கிராமத்தில் ஆறு தேவஸ்தானங்களுக்கு சொந்தமான நிலத்தில் இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் என்று சுமார் 25 ஏக்கர் உள்ளதை அறிந்து அப் பகுதி விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இதைப்பற்றி கிராமக் கர்ணத்திடம் போய் கேட்கும்போது, கர்ணம் அவர்கள் ஒன்றும் தெரியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார், கணக்கில் உள்ள நிலம் திருடாபோய் இருக்கும் என்று சிலர் கேட்டதற்கு சாமி சிலையே திருடுபோய் விடுகிறது. இது என்ன பெரிய காரியம் என்று பதிலைச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்த அளவுக்கு நிலம் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போன்ற நிலத்தை எல்லாம் எடுத்து, கண்டுபிடிக்க அனைத்துக் கட்சிகள் கொண்ட சர்வகட்சிக் குழுவின்க் மூலமாக கிராம மட்டத்தில் ஆய்வு செய்தால் மறைக்கப்பட்ட நிலங்களைக் காண முடியும். கிடைத்த நிலங்களை நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கோவில் பணியாளர்கள். தமிழ் நாட்டில் 51 ஆயிரம் பணியாளர்கள் இருப்பதாக இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கோவில் பணியாளர்கள்கூட இன்றைக்குத் தங்கள் கோரிக்கைக்காக போராடக்கூடிய ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலைமைக்கு தள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் இன்றைக்குச்சொல்லக்கூடிய கோரிக்கைகள் என்ன என்று பார்த்தாலும் மிகச் சாதாரண கண்டிஜென்ஸி ஸ்டாஃப் என்ற நிலையையாற்றி அவர்களைக் கடைநிலை ஊழியர் என்ற அளவுக்கு மாற்றி, ஊதியம், அலவன்ஸ், ஓவர் டைம் ஊதியம், அகவிலைப்படி இவைகள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கோரியுள்ளார்கள். சில இடங்களில் நான்கு மாதம், ஐந்து மாதம் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இத்தகைய குறைந்தபட்ச கோரிக்கைகளை எடுத்துச் சொன்னதற்கும் கூட அவர்களைப் பழி வாங்கக் கூடிய நிலைமையைக் கைவிடக் கோரியுள்ளதோடு பல கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இதற்காக போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். எடுத்துக் காட்டாக இரண்டைக் குறிப்பிடுகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள ஊழியர்கள் 1,000 பேர்கள் — அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் பிரியும்போதே திருவிதாங்கூர்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. எம். அண்ணாமலை]

தேவஸ்தானத்தில் இருந்தபோது கொடுக்கப்பட்டு வந்த சம்பள விகிதப்படி வழங்கப்பட வேண்டும் என்று வாக்குறுதி சொல்லப் பட்டதாகவும் அதன்படி இன்றுவரை அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்கப்படவில்லை. தற்போது ரூ.27 முதல் ரூபாய் 80 வரை என்ற அளவில் கொடுக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில், திருவிதாங்கூர் தேவஸ்தானத்தில் குறைந்தபட்சம் ரூ. 200 என்றும் உயர்ந்த பட்சம் ரூ.365 என்றும் இன்னும் பல சலுகைகளும்கொடுக்கப்பட்டு வருவதாக சொல்லப்படுகிறது. இதே போன்று வழங்கவேண்டும் என்றுதான் அவர்கள் கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். இதை வலியுறுத்தி ஒருநாள் அடையாள வேலை நிறுத்தமும் நடைபெற்றுள்ளது. இருந்தும் கோரிக்கை தீர்க்கப்படவில்லை.

அடுத்து திருச்செந்தூர் அருள்மிகு சுப்பிரமணியசுவாமி ஆலயத்தில் பணியாற்றக் கூடிய ஊழியர்களும் போராட்டத்தை ஆரம்பித்து அதன் தொடர்பாக அற நிலைய ஆணையாளரிடம் அவர்களுடைய கோரிக்கையைப்பற்றி பேசி சில முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டு நான்கைந்து மாதங்கள் ஆகின்றன. அந்த முடிவுகள் இன்னும் அமலாக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தால் மற்றொரு போராட்டத்திற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இந்த நிலை இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. துரிதமாக பரிசீலனைசெய்து தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் பொதுவாக கோவில்களில் பணியாற்றக் கூடியவர்களுக்கு வெள்ள நிவாரண கடனுதவி ஒருவருக்கு 200 ரூபாய் வீதம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இது எல்லா கோவில்களில் உள்ளவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. பழனி கோவில், திருச்செந்தூர் கோவில், மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில், திருமலைக்கோவில் திருத்தனி கோவில், சுவாமி மலை கோவில் இந்த ஆறு பணக்கார கோவில்களில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு மட்டும்தான் இந்த உதவி கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இப்படிப்பட்ட வெள்ளநிவாரண உதவியும்கூட சிறியகோயில்களிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இல்லை. இந்த வெள்ள நிவாரண கடன் ரூ.200 பெற தகுதி உடைய அந்த 6 கோவில்களுக்கு மட்டும்தான் பொருந்தும் என அறநிலையத் துறை ஆணையர் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார் என்று சொன்னால், அது உண்மையிலேயே வருந்தத் தக்கது. வெள்ள நிவாரண உதவி பெறுவதிலே கூட பெரிய கோயில்கள், சிறிய கோயில்கள் என்ற நிலை, அதிலும் அறநிலையத் துறையிலே கடைபிடிப்பது வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். இதை மாற்ற வேண்டும். இந்தச் சலுகை அனைவருக்கும் கிடைக்க வேண்டும்.

அடுத்து, தாழ்த்தப்பட்டவர்க்கு ஒதுக்கப்பட்ட வேலையே பழனி தேவஸ்தானத்திலே இன்றைக்கு அரிசனங்களுக்கு அந்த ஆலையப் பணியாளர்களாக பதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதாவது 490 பேர்களில் 66 பேர்கள் அரிசன். இதிலே, குறைந்தது உயர்ந்தது என்பதற்குள் நான் போகவில்லை. ஆனால், இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புவது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய நிலை என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒதுக்கப்படுகின்ற நிலையில்தான் அங்கே அவர்களது பணி இருக்கிறது. அங்கே அவர்களுக்கு எடுபிடி வேலைகள்தான் ஒதுக்கப்படுகிறன்ன என்பதோடு அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் அரிசன் என்பதால், ஒரு நிகழ்ச்சிக்கும் கூப்பிடப்படுவது இல்லை. பொது நிகழ்ச்சிக்கு அங்குள்ள பெரிய மனிதர்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் அரிசனப் பெரியவர்கள் அழைக்கப்படுவதும் இல்லை. இதுபோன்ற நிலைமையை மாற்றியாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நிர்வாகத்தினுடைய நிலை. அறநிலைய துறையினுடைய நிர்வாகத்தைப்பார்க்கும்போது, இன்றைக்குப் பெருமளவுக்கு முறைகேடாக நிலங்களைக் குத்தகை விடுவதற்கு மோசடி வழிகளில் விற்கக்கூடிய ஏஜண்டுகளாகவும் தான், அவர்கள் செயல்பட்டு வருகிறார்கள்என பல புகார் மனுக்கள் உள்ளன. லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் சுருட்டுவதற்குத் தான் அவர்கள் உதவி செய்கிறார்கள். ஆனால் தங்களுடைய கடமைகளை ஒழுங்காக ஆற்றக் கூடிய பணியாளர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைப்பதில்லை. அவர்களை பழி தீர்க்கின்ற வகையிலே இன்றைக்கு அவர்கள் காட்டுப் பிரதேசங்களுக்கும், மற்றப் பகுதிகளுக்கும் மாற்றப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை எல்லாம் இன்றைக்கு அந்த இலாகாவிலே இருக்கின்றது. முறைகேடுகளில் துறையிலே உள்ள எல்லா அதிகாரிகளும் இல்லா விட்டாலும், ஒருசில அதிகாரிகள் இன்றைக்கு பல லட்சக்கணக்கான வருமானங்களை அபகரிக்கவும் கையாடல் மோசடி காரியங்கள் செய்யக் கூடிய சூழ்நிலையும் உருவாகி இருக்கின்றது.

உதாரணமாக, பழனியில் பி.ஏ. ராமன் வாத்தியார் என்ற ஒரு சாது, அவர் ஒரு தர்மஆஸ்ரமம் உருவாக்கி, 5லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள ஒரு மடத்தை உருவாக்கினார் என்றும், அவருக்கு வாரிசு இல்லை என்ற நிலைமையில், 14—11—1977 அன்று சென்னை இந்து அறநிலைய ஆட்சியாளர்களிடம் ஒப்படைப்பதாக எழுதிக் கொடுத்தும்கூட, இன்றைக்கும் அந்த மடத்தை இந்த இலாகாவினர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மாறாக, அவருடைய சிஷ்யர் ஒரு அறையிலே இருந்தார் என்றும், அந்த சிஷ்யரைக் கூட அங்கே உள்ள ஒரு சிலர் அடித்து வெளியேற்றி விட்டு, அந்த மடத்தை ஆக்கிரமிப்பு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தன்னை அடிக்கிறார்கள் என்று அவர் காவல்துறையினரிடம் சொன்னால், காவல் துறையினரும் சேர்த்து அவரை

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. எம். அண்ணாமலை]

அடித்து வெளியேற்ற உதவியிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றிய ஒரு மனு அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மற்ற துறையினருக்கும், என்னைப் போன்றவர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அனுப்பப்பட்டும், அந்த இடத்தை ஒப்படை செய்யப்பட்ட அறநிலையத் துறையும் கவனிக்கப்பட காவல் துறையின் பாதுகாப்பும் இல்லை.

இப்படிப்பட்ட ஒருவர் சொத்தை ஒப்படை செய்தும் அவர் துன்புறுத்தப்படுவதிலிருந்து பாதுகாப்புத் தரவேண்டிய ஒரு காவல் துறையே இன்றைக்கு துன்பப்படுத்தக் கூடிய அளவுக்கு நிலைமையை உருவாக்குகின்ற சூழ்நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த ஆலயத்துறைக்கு கமிட்டிகளை அமைக்கும்போது, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதைப் பார்க்காமல், இந்த ஆலயத் துறை ஈடுபடும் நிர்வாகத்திலே அனுபவம் பெற்றிருக்கக் கூடியவர்கள் விருப்பம் உடையவராக இருந்தாலும் யாரோ, அவர்களைச் சேர்த்து, எந்த அளவுக்கு இந்த ஆலயங்களை, அதன் நிர்வாகத்தை சீரமைக்க உதவ வேண்டுமோ, அந்தளவு அதைச் செய்ய வேண்டும் என்பதோடு பொதுவான சீரமைப்பு காரியங்களுக்கும் பரிகலனைக்குரிய காரியங்களைச் செய்யும்போது, சர்வ கட்சிகள் கொண்ட ஒரு மக்கள் குழுவின் மூலமாக இத்தகைய கருத்துக்களை எல்லாம் அறிந்து, அவைகளை நடைமுறைப்படுத்தினால், பலனுள்ளதாக இருக்கும். அப்போதுதான் இந்த ஆலயத்திலுள்ள சொத்துக்கள் பல லட்சக்கணக்கான, பல கோடிக்கான சொத்துக்களைப் பாதுகாக்க முடியும். இந்த உண்மையான நிலையிலே பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதோடு அறவழிக்கு எடுத்துக்காட்டாக பாடுபடும் ஏழைஎளிய மக்களுக்கு (6 லட்சம் ஏக்கர்) நிலங்களைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். அதேபோல், இன்றைக்கு தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்களை யெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து, நோய் தீர்க்கவும்— தடுக்கும்படியான விரிந்த மருத்துவ மனையை உருவாக்க பாதுகாத்திட இந்தப் பணத்தைச் செலவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றிகூறி விடை பெறுகிறேன்.

(மாலை 6--10)

*திரு. ரா. மார்க்கபந்து ; தலைவர் அவர்களே, இந்து அறநிலையத் துறையில் நியமிக்கப்பட்ட சில பணியாளர்கள் மீண்டும் வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டிய சூழ்நிலை இருப்பதாக அறிகிறோம். இந்து அறநிலையச் சட்டம் செக்ஷன் 55-ன் கீழ் ஒரு கோவிலுக்குரிய பணியாளர்களை அந்த டிரஸ்டிகளே நியமனம் செய்யலாம் என்று விதி

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1979 ஏப்ரல் 17

இருக்கிறது. அதன்படி 1976-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 1-ம் நாளுக்குப் பின்னாலே நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளை எல்லாம், கோவில் பணியாளர்களை எல்லாம் வெளியிலே அனுப்ப வேண்டு மென்ற உத்தரவை கமிஷனர் அவர்கள் அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தக் கமிஷனருடைய சர்குலரை அமல்படுத்து வதன் மூலம் ஏறக்குறைய 500 பேர்கள் வேலை இழக்கக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது.

Commissioner's orders cannot have overriding effect over the Act. என்று சொல்வது போல் சட்ட விதியில் சொல்லப்பட்ட விதி களுக்கு மாறாக கமிஷனர் அவர்கள் ஒரு சர்குலரை அனுப்பினால் அது செல்லுபடியாகாது என்ற நிலைமை இருக்கும் காரணத் தால் ஏற்கனவே சர்குலர் மூலமாக வெளியிலே அனுப்பப்பட்ட பணியாளர்களை வெளியிலே அனுப்பாமல் அரசாங்கம் மீண்டும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஏற்கனவே ஆலயப் பணியாளர்களாக இருப் பவர்கள் மீது செக்ஷன் 56-ன் கீழ் டிசிப்ளினரி ஆக்ஷன் எடுக்க வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (ஆக்ட் 24/1976 என்ற புதிய சட்டத்தின்கீழ் 'பிட் பர்சன்ஸ்' (Fit persons) நியமிப்பார்கள். Accusers, தவறு செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க ஃபிட் பர் சன்ஸுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. குற்றம் சுமத்திவிட்டு அவ்வாறு குற்றம் சுமத்தியவரே விசாரிக்கும் அதிகாரம் 'ஃபிட் பர்சன்ஸ்' என்பவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. யார் ஒருவர் குற்றம் சுமத்து கிறாரோ அவரே நீதிபதி பொறுப்பில் இருந்து நீதி வழங்க வேண்டும், விசாரிக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கும் காரணத் தால் நியாயம் கிடைப்பதில்லை. வேடிக்கை என்னவென்றால்— செக்ஷன் 56-ன் கீழ் 'ஃபிட் பர்சன்ஸ' என்குயரி செய்து தீர்ப் பளிப்பார். அப்பீல் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் டெபுடி கமிஷனரிடத்திலே அப்பீல் செய்ய வேண்டும். டெபுடி கமிஷனர் உத்தரவுக்கு மேல் அப்பீல் செய்ய வேண்டுமென்றால் கமிஷ னருக்கு அப்பீல் செய்ய வேண்டும். அதற்குப் பின்னால் சட்டத் தில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. செக்ஷன் 7-ன், கீழ் சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்று சொன்னால்—

Restricted for heriditary trustees

என்ற முறையில் இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படி கோவில் பணி யாளர்களைக் குற்றம் சுமத்த வேண்டுமென்று ஒரு முறை நிலைத்துவிட்டால் குற்றம் சுமத்தியவர்களே தீர்ப்பு சொல்லும்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

நிலைமை இருக்கும் காரணத்தால் நியாயம் கிடைப்பதில்லை. 'ஃபிட் பர்சன்ஸ்' என்குயரி ஆபீசராக இருக்கக் கூடாது. வேறு ஒருவர் என்குயர் ஆபீசராக இருக்க வேண்டும். நான் கூட ஒரு மனு கொடுத்தேன். சோளிங்கர் கோயில் கணக்காயர் மீது வழக்கு விசாரணைக்கு வந்தது. 'ஃபிட் பர்சன்' எப்படி ஐயா குற்றம் சுமத்தியவரே விசாரிக்கலாம் என்று நான் கேட்ட போது விசாரித்தால் என்ன என்று அரசாங்கத் தரப்பிலே சொன்னார்கள். எங்கே நீதி கிடைக்கும்? அவரிடத்திலே வேலை பார்க்க வேண்டும்.

Whether it is a judicial order, whether it has been judicially passed

என்ற முறையில் அணுகுவதற்காக கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்புகளைப் பரிசீலிக்கும் உரிமையை நீதிமன்றங்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், எங்களுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே பரதராமியிலே ஒரு கோயில் இருக்கிறது. அந்தக் கோயிலிலே ஊழியம் செய்கிறவர்களுக்கு 1970 ஆம் ஆண்டிலே நிலத்தைப் பட்டா செய்து கொடுத்தார்கள்.

As long as they render service, they can enjoy the property.

என்ற கன்டிஷனின் பேரிலே அந்தச் சொத்தை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்தார்கள். ஆனால் அதற்கு மேலே எக்ஸிக்யூடிவ் ஆபீஸர் எம்.ஜ.ஏ.டி. அப்பீல் என்ற முறையிலே செய்கிறார், அது காலம் கடந்தது என்று தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. உடனே அந்த தர்மகர்த்தா அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து அவர்களை டிஸ்மிஸ் செய்கிறார். அதன் காரணமாக அந்தப் பட்டா அவர்களிடமிருந்து பறிமுதல் செய்யப்படுகிறது. பின்னாலே அஸிஸ்டெண்ட் கமிஷனருக்கு அப்பீல் செய்யப்பட்டது. இப்போது அது கமிஷனரிடம் 3 ஆண்டுகளாக Pending—ல் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை வேண்டுமா? நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டது மட்டுமல்லாமல் டிஸிப்ளினரி ஆக்ஷன் என்ற முறையிலே எடுத்து டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டு 3 ஆண்டு காலமாக அப்பீல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

தஞ்சாவூரிலே சட்டநாதக் குருக்கள் என்பவர் இருக்கிறார், அவர் மீது வழக்கு ஒன்றும் இல்லை, சி.பி.ஐ. ரிப்போர்ட்டும் இல்லை. கடந்த நான்கு ஆண்டுக் காலமாக அவர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டு இருந்து கொண்டிருக்கிறார். அரசாங்கத்திடம் அந்த மனு பெண்டிங்காக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது

வரையில் அது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. இந்த நிலைமை வேண்டுமா ? இந்த நிலைமைகளைத் தெரிந்து நீதித் துறையில் அந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவில் பணியாளர்கள் என்ற முறையிலே உங்களுடைய பாலிசி நோட்டிலே 51 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு 1971-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் 15, 10,5 என்று சம்பளஉயர்வு கொடுப்பதாக அறிவித்தார்கள். 1977-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் 10, 5 என்று பஞ்சப்படி தருவதாக அறிவித்தார்கள். ஆனால் அவைகள் இதுவரையில் கொடுக்கப்படவில்லை. ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை இந்த அரசாங்கம் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோவில் பணியாளர்கள் குறித்த சட்டத்திலே செக்ஷன் 12-இல் கோவில் பணியாளர்கள் அரசாங்க ஊழியர்கள் ஆகிறார்கள் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வில்லை. வில்லேஜ் ஆபீஸர்ஸ் என்று வருகிறபோது மணியம், கர்ணம், தோட்டி, தலையாரி இருக்கிறார்கள். தோட்டி இன்றைக்கு கடைநிலை ஊழியர், அரசாங்க ஊழியராக அந்தஸ்து அவர்களுக்குத் தரப்படுகிறது. அந்த அந்தஸ்து தரப்படுகிற காரணத்தினாலே அவர்கள் பணிக்காலத்தில் இறந்துவிட்டால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் குடும்ப நல நிதி என்ற முறையில் தரப்படுகிறது. உங்களுடைய பாலிசி நோட்டிலே 1,409 கோயில்கள் 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானத்தைப் பெறக் கூடியவையாக இருக்கின்றன என்று இருக்கிறது. அந்தக் கோயில்களிலே பணியாற்றுகின்றவர்கள் பணிக் காலத்திலே இறந்துவிட்டால் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் குடும்ப நல நிதி என்று வைத்திருக்கிறீர்கள், ஆனால் இதுவரையில் நன்மை பெற்றவர்கள் 100 கோயில்கள்தான். 1,409 கோயில்கள் எங்கே, பலன் கிடைத்த 100 கோயில்கள் எங்கே, என்று அரசு சிந்தித்துப் பார்த்து அரசாங்கம் அதிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தக் கோயில்களில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு 6 மாதம் முதல் 2 ஆண்டுக் காலம் வரையிலும் சம்பளமே இல்லாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கோயில் சம்பந்தப்பட்ட நிலத்திலிருந்து வருகின்ற வருமானத்தைக் கொண்டுதான் அவர்களுக்குச் சம்பளம் தர வேண்டியிருக்கிறது. ஊராட்சி மன்றங்களிலே பணியாற்றுகின்ற துப்புரவாளர்கள் போன்றவர்களுக்கு ஊராட்சி நிதியில் இருந்துதான் சம்பளம் தருகிறார்கள். கோயில்களிலேயும் அதே மாதிரிதான் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கிற ட்ரீட்மெண்ட் வேறு, கோயில் பணியாளர்களுக்கு தரப்படுகிற ட்ரீட்மெண்ட் வேறு. இவர்களுக்கு எஸ்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

விதப் பாதுகாப்பும் இல்லை, அதனால் அவர்கள் பசியால் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். செத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் காப்பாற்றுவது இந்த அரசாங்கத்தின் கடமை என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். நிலங்களை வாரத்திற்கு விட்டிருக்கிறார்கள். Cultivating Tenants Protection Act மூலமாக கோயில் நிலங்கள் குத்தகை பயிரிடுவோர், சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு சட்டத்தின் கீழ் பாதுகாப்பு தரப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது நீங்கள் 25, 75 என்று அறிவித்து இருக்கிறீர்கள். அதை தயவுசெய்து கோயில்களுக்கு அமலாக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே கோவில் வருமானத்தையே நம்பியிருக்கின்ற 51 ஆயிரம் கோயில்களில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றவர்கள் பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். முனிசிபாலிட்டிஸ் ஆக்டின் கீழ் லீஸ் அண்ட் லைசென்ஸ் என்ற சட்டத்தின் கீழ் முனிசிபாலிட்டிக்குச் சொந்தமான நிலங்களை ஏலம் விடுகிறார்கள் 3 ஆண்டுகளுக்கு.

(மாலை 6-20)

அந்த மூன்றாண்டுக் காலம் முடிந்தவுடன் லைசென்சானது ரத்து செய்யப்பட்டு, நிலம் கையகப்படுத்தப்படுகிறது. அதன்மூலம் அந்த முனிசிபாலிட்டிக்கு வருமானம் வருகிறது. அதே சட்டத்தை இந்தக் கோயிலுக்கும் அமல்செய்து லைசென்ஸ் என்ற முறையில் தர வேண்டும். 19.16 கோடி ரூபாய் வசூலிக்கவேண்டிய அரியர்ஸ் இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இவைகளெல்லாம் பட்டினியால் செத்துக் கொண்டிருக்கும் கோயில் பணியாளர்களுக்கு சேர வேண்டியவை. இவைகளுக்கு மாற்று விதிகள் ஒன்றும் செய்யவில்லையே. நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், நீங்கள் வசூலித்துக் கொடுக்க முடியவில்லை என்றாலும், இந்த அரசாங்கமே 20 அல்லது 25 இலட்சம் ரூபாயை முதலீடாக வைக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்து பசியால் செத்துக்கொண்டிருப்பதை உணர்ந்து, அரசாங்கமாவது கடனாகக் கொடுத்து அவர்களுடைய பசியைத் தீருங்கள். பிறகு அந்த வருமானத்தை வசூல் செய்து ஈடு செய்து கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

46-ஏ என்ற செக்ஷன், ஏற்கனவே இந்தச் சட்டத்திலேயிருந்து, இடைக்காலத்திலே அது ரத்து செய்யப்பட்டு, மீண்டும் இந்த ஆட்சியாளராலே அது அமலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏரியாக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து தர்மகர்த்தாக்களை நியமிக்கவேண்டுமென்றால், இந்தக் கமிட்டி மூன்றுபேர்களைப் போடலாம், மீதம் இரண்டு பேர்களை அரசாங்கம் போடலாம் என்ற விதி இருக்கிறது. நீங்கள் தானே இந்த ஏரியாக் கமிட்டிகளை நியமித்தீர்கள், அதில் உங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லையா?

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1979 ஏப்ரல் 17

அவர்களே அந்த ஐந்து பேர்களையும் தேர்ந்தெடுக்க மாட்டார்களா? இப்படியெல்லாம், அரசாங்கம் இரண்டு பேர் களை நியமிக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. எவ்வளவு நாட் களுக்கு முன் போட்டீர்கள்? எந்த இடங்களிலெல்லாம் அது பூர்த்தி செய்யப்பட்டு அந்தக் கோயில்களுக்குத் தர்மகர்த் தாக்களின் ஆளுகையில் வந்திருக்கிறது என்பதைச் சற்றுக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும், காட்பாடி தொகுதியில் காங்கேய நல்லூர் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே பெரிய வேலைப்பாடு அமைந்த தேர் சீர்கெட்டு இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியிலே இருக்கின்ற விரிஞ்சிபுரம் பகுதிக்கு 25,000 ரூபாயை இந்த அரசாங்கம் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல் இந்த காங்கேய நல்லூர் கோயிலுக்கும் அதைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும், ஒலி-ஒளிக் காட்சி என்பதைப் பொறுத்தவரையில், சமீபத்தில் நான் டெல்லிக்குச் சென்றபொழுது பார்த்தேன், டெல்லியிலே வடநாட்டுப் பகுதியிலே இருக்கும் வடநாட்டுச் சரித்திரம் மட்டும் ஒளி பரப்புகிறார்கள். தமிழகத்தின் சரித் திரம் அங்கே சொல்லப்படுவதில்லை. ஆகவே, தமிழகத்தின் ஒட்டுமொத்தமான சரித்திரத்தை ஒலி-ஒளி காட்சியில் அமைப் பதன்மூலம் தமிழகத்தின் பழம்பெரும் வரலாற்றைத் தமிழக மக்கள் அறிந்து கொள்ளும் நிலையிலும், வெளிநாடுகளிலே யிருந்து வருபவர்கள் தமிழ்நாட்டின் பெருமையை அறிந்து கொள்ளும் வகையிலும் அந்த ஒலி-ஒளிக் கண்காட்சியை அமைக்கும் பொறுப்பை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

குறிப்பாக கோயில் பணியாளர்களின் துயரைத் துடைக் கின்ற அரசாக இந்த அரசு இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டு முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. க. பாலாஜி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்கள் வைத்துள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களை நான் எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டுள் ளேன்.

தமிழகத்தில் உள்ள எல்லா அறநிலைய நிர்வாகத்திற்குள் உட்பட்ட ஆலயங்களின் பராமரிப்பு அந்த ஆலயங்களின் வருமானத்தைப் பொறுத்தது என்பது தெள்ளத் தெளிவாக எல்லோரும் உணர்ந்ததுதான். ஆனால் தமிழகத்தில் உள்ள

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. க. பாலாஜி]

எல்லா ஆலயங்களின் சொத்துக்களும் வசதி படைத்தோர் ஆதிக்கத்தின் கீழும், விவசாயிகள் என்ற போர்வையில் உள்ள சில நிலச்சுவான்தார்களின் ஆதிக்கத்திலும் இருக்கின்ற காரணத்தால் ஆலயங்களுக்கு வருகின்ற வருமானம் பாதிக்கப்படுகின்ற அதேநேரத்தில், ஆலயங்களில் அன்றாடம் நடைபெற்று வருகின்ற நடைமுறைகள் முறையாக நடத்தப்படாமலும், தொன்றுதொட்டு பாரம்பரியமாக நடைபெற்று வந்த தேவாரம் ஓதுதல், ஏழை மாணவர்கட்கு உணவு அளித்தல், இயல்–இசை மூலமாக மாணவர்களுக்கு பயிற்சி அளித்தல், அறிவார்ந்த புலவர் பெருமக்களைக் கவுரவித்தல் ஆகிய இவைகள் எல்லாம் தடைப்பட்டதோடு அல்லாமல் அன்றாட வழிபாடுகளும் இன்றி, சில கோவில்களை மூட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுமோ என்கின்ற அச்ச உணர்வை வருத்தத்தோடு எடுத்துச்சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறேன்.

இதற்கெல்லாம் உள்ள மூலகாரணம், தமிழகத்தில் உள்ள ஏழை எளிய கூலி விவசாயிகளையும், ஏழை குத்தகைதாரர்களையும் காப்பாற்றவேண்டி சில பாதுகாப்பான சட்டங்களை, குறிப்பாக குத்தகை வாரப் பாதுகாப்புச் சட்டம், விவசாயக் கடன் நிவாரணச் சட்டம், குத்தகைதாரர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றாமல் இருக்கப் பாதுகாப்புச் சட்டம் போன்றவைகளைத் தமிழக அரசு பொதுவாக நல்லெண்ணத்துடன், செயல்பட்டு வருகின்ற சமயத்தில், விவசாயிகள் என்ற போர்வையில் உள்ள நிலச்சுவான்தார்களும், பெரும் வசதி படைத்தவர்களும் இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டங்களையே தங்களுக்குப் பாதுகாப்பாகக் கொண்டு, கோவில்களுக்கு வருகின்ற வருமானங்களை முழுமையாகத் தங்களின் வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்றார்கள்.

தமிழகத்தின் பண்டைய பாரம்பரியத் தன்மையைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்துடனும், தொன்று தொட்டு வரும் தெய்வீகத் தன்மை பாழ்பட்டு விடாமல் இருக்கவும், கோவில்களின் வருமானம் சீரோடும் சிறப்போடும் அதிகரிக்கவேண்டும் என்பதனை கருத்தில் கொண்டு, ஆலயங்களின் சொத்துக்களை முழுமையாகப் பாதுகாக்கின்ற வகையில் சட்ட இடர்ப்பாடுகள் களையப்பெற்று, இதற்கென தனியாக அரசு ஆய்வு செய்து ஓர் புதிய சட்டத்தையே உருவாக்கி, எங்கெங்கு கோவில் சொத்துக்களை சொந்தமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அச்சொத்துக்களை இப்

புதிய சட்டத்தைக் கொண்டு கோயில் சொத்துக்களாக மாற்றி விட முடியும் என்று இந்தருணத்தில் எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழக அரசு இதனைச் செயல்படுத்துமானால் குத்தகை நிலுவை பாக்கிகளும், மற்றும் இதர நிலுவைகளும் ஒட்டு மொத்தமாக கோயில்களின் வருமானம் சுமார் 50 கோடி ரூபாய் அளவு உயரும் எனக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இதன்மூலம் பல புதிய திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி பொருளாதாரத்தில் சீர்குலைந்து வாழும், ஏழை எளிய மக்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்க உதவும் என எடுத்துச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். காரணம், இன்றைக்கு என்னுடைய தொகுதியான காஞ்சிபுரம் தொகுதியில் ஏகாம்பரேஸ்வரர் பெரிய கோயிலும், அதைப் போல் வரதராஜர் பெரிய கோயிலும், குத்திர கோட்டீஸ்வரர் ஆலயம், இப்படிப்பட்ட ஆலயங்களின் சொத் துக்களை, நிலங்களை முன்னாள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர், அவருடைய சொந்தக்காரர் பேரில் நீண்ட காலக் குத்தகைக்குக் குறைந்த வாடகையில் எடுத்து வைத்தி ருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் ஒரு நல்ல கடுமையான சட்டம் போட்டு, அப்படிப்பட்ட பெரிய மனிதர்கள் வைத்திருக்கிற கோயில் சொத்துக்களை அரசாங்கம் கைப்பற்றி நிலமில்லாத ஏழை-ஏளிய மக்களுக்கு, விவசாயம் செய்வதற்கு, அதிலே அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு, தங்களுடைய வாழ்க்கையைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் தலைமையிலே இயங்குகின்ற அரசு அதிலே கடுமையாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். காரணம், ஏராளமான கோயில் நிலங்களை, இன்றைக்கு பெரும், பெரும் பணக்காரர்கள், பெரும், பெரும் நிலச்சுவான்தார்கள், அரசியல் சாதகபாதகங்களை வைத்துக்கொண்டு, ஆட்சியிலே இருப்பவர்களது அனுசரணை கொண்டு, முன்னாலே இருந்த அந்த நண்பர்கள் எல்லாம், கோயில் நிலங்களைச் சொந்த மாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று, அறநிலையத் துறை அமைச்சர், அண்ணன் அவர்கள், கடுமையாக நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதைத் தமிழகம் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள திருக்கழுக் குன்றத்திலுள்ள வேதகிரிஸ்வரர் மலைக்கு மின்சார ரயில் போட வேண்டுமென்று நீண்டகாலமாகவே சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு ஏன் போட வேண்டுமென்று நான் கூறுகிறேன் என்றால், அந்த மலை செங்குத்தாக இருக்கிற மலை. அதிலே குழந்தைகளும், பெரியவர்களும் கொஞ்சம் தவறினால்கூட இடறி விழுகின்ற அளவுக்கு அந்த மலை செங்குத்தாக இருக்கிறது. இந்திய துணைக் கண்டம் எங்கிலுமிருந்தும்,

1979 ஏப்ரல் 17] (திரு. க. பாலாஜி)

வெளிநாட்டிலே இருந்தும் வருகின்றவர்கள் எல்லாம் தமிழகத்திற்கு வந்தால், குறிப்பாக, திருக்கழுக்குன்றம் வேதகிரீஸ்வரர் மலைக்குச் செல்வதை சுற்றுலாக் காட்சியாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மின்சார ரயிலை அங்கே போட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு அங்கேயிருக்கிற அருள்மிகு ருத்தரகோடீஸ்வரர் கோயில் இன்றைக்குப் பாழடைந்திருக்கிறது. அந்தக் கோயிலையும் நீங்கள் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, பல மானியங்கள் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. இன்னும் வர இருக்கின்றன. அந்த மானியங்களில் எல்லாம் சமுதாயத்தினுடைய ஒரு பெரும்பான்மை— அந்தப் பெரும்பான்மையினுடைய தன்மை அந்தத் தன்மை காப்பாற்றப்பட வேண்டிய அவசியம் இவைகளைக் குறித்த மானியமாக இது இருக்கிற காரணத்தினால், இது மிக முக்கியமான மானியம் என்பதை நான் முதலிலேயே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(மாலை 6-30)

மனிதன் வாழ்வது உணவை உண்டு மட்டும் அல்ல அவன் வாழ்வது இல்லை. உணர்வை பெற்றிருக்கிற காரணத்தினாலேதான் மனிதனாக வாழ்கிறான். உணவை மட்டும் வைத்து வாழ்வதாக இருந்தால், மிருகங்கள் வாழ்கின்றன, மாக்களும் வாழ்கின்றன. ஆனால், உணவு, உடை, இருப்பிடம் இவைகளை முறையாகப் பெற்று, அவைகளை தன்னுடைய உணர்விற்கு ஆதாரமாக வைத்து வாழ்வதால்தான் மனிதன் மனிதனாக வாழ்கிறான். அப்படிப்பட்ட வாழ்விற்கு, உணர்வை அடிப்படையாகப் பெற்ற வாழ்விற்கு அவனவன் சேர்ந்திருக்கிற மார்க்கம் அடிப்படையாக அமைகிறது என்பதை நாம் இந்த நேரத்தில் மறந்து விடக்கூடாது.

கோயில் நிலங்களை, கோயில் சொத்துக்களை பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டும். நாட்டிலே பற்றாக்குறை இருக்கும் போது, எல்லா மக்களுக்கும் பகிர்ந்து அளிக்கும் வகையில் அந்த கோயில் நிலங்களை கையகப்படுத்தி பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை இன்றைக்கு நாம் ஒரு பாஷனாக நாம் பேசுகின்ற பேச்சுக்களில் பேச வேண்டும் என்ற நிலைமை நாட்டிலே இருந்து வருகிறது. அது கேட்பவர்கள் சிலரை வசீகரிக்கக் கூடியதாக இருந்தாலும், உணர்வுபூர்வமாகஅறிவுபூர்வமாக அடிப்

(திரு எம். ஏ. லத்தீப்) [1979 ஏப்ரல் 1

படையாக எவ்வளவு தவறு என்பதை நாம் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். மனிதனுடைய உணர்வுகளை பாதிக்கும் வகையில் நாம் பேசும்போது. மனிதசமுதாயத்தினுடையஅடிப்பை—களைத் தகர்த்து விடும் என்பதை நாம் நினைவு கூர்ந்து பார்க்க வேண்டும். கோயில்கள் மூலமாகத்தான், அந்தக் கோயில்கள் செம்மையாக நடைபெற்றால்தான் சமுதாயத்தில் இருக்கிற ஒரு பெருமையான உணர்வு–திருப்தி ஏற்படும் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அந்த உணர்வை பாதிக்கும் வகையில் பேசிவிட்டு, அதற்காகத்தான் ஆட்சி இருக்கிறது, நிர்வாகம் இருக்கிறது சமுதாயம் இருக்கிறது என்ற எண்ணத்தில் பேசிவிடுவோமேயானால் அது நிச்சயமாக நாகரிகத்தையும், பண்பாட்டையும் அழித்து விடும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அந்த அடிப்படையில்தான் அரசினுடைய அணுகுமுறைகள் இருக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த அவையில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அறக்கட்டளைகள் அறத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த அறக்கட்டளைகள் யாரையோ ஏமாற்றுவதற்காகத்தான் சேர்த்து வைத்த சொத்துக்களை தங்களுக்கே தக்க வைத்துக் கொள்வதற்காக, நிரந்தரமாக்கிக் கொள்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிற கருத்து மிகவும் வேதனைக்குரிய ஒன்று. அதுவும் இந்த மன்றத்திலே அப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் சொல்லப்படுமேயானால் அதைப்பற்றி நான் பெருத்த வேதனையடைகிறேன். அறக்கட்டளை என்பது அறத்தின் அடிப்படையிலே அமைவது. அந்த அறக்கட்டளை நிர்வாகத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள் ஒரு சிலர் தவறு செய்து இருக்கலாம், ஆனால் அப்படி தவறு செய்த காரணத்தினால், யார் தமது வாய்ப்பையும், வசதியையும், செல்வத்தையும் ஒரு அறத்திற்காக, அறத்தினுடைய அடிப்படையில், தூய்மையான உணர்வோடு விட்டுச் செல்கிறார்களோ அவர்கள் நினைவிற்கும் உணர்வுகளுக்கும் மதிப்பு கொடுக்காத நிலையில் இன்றைக்கு நாம் பேசுவது சரியல்ல என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்பொழுது ஒரு பழத்தை சாப்பிடுகிறோம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், ஒரு ஆரஞ்சுப் பழத்தை சாப்பிடும்போது பழத்தைத்தான் சாப்பிட முடிகிறது. தோலை சாப்பிட முடியவில்லை. அதை ஏன் உற்பத்தி செய்தான் என்று கேட்பது எவ்வளவு அறிவுடையதாக இருக்குமோ அப்படித்தான் சமுதாயத்தில், வாழையடி வாழையாக பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் காலமாக, பல நூற்றாண்டுகளாக வந்திருக்கிற பழக்கவழக்கத்தை ஏன் வந்தது என்று கேட்பது ஆகும்.

1979 ஏப்ரல் 17] (திரு. எம். ஏ. லத்தீப்)

ஒரு மரத்தை அறுக்கிறோம், ஒரு பலகை வேண்டும் என்பதற்காக அதன் தோல் பெரியதாக இருப்பதால் பலகை அறுப்பதற்கு சிரமமாக இருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய தோல் இருப்பதினால் தானே நமக்கு வேண்டிய பலகையை எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை, தோல் ஏன் இருக்கிறது என்று கேட்டால், அந்த தோல் இருப்பதினால்தான் செடி வளர்ந்து மரமாகிறது, இன்றைக்கு பலகை அறுப்பதற்காக நம்மிடம் வந்திருக்கிறது. அதை மறந்து விடக் கூடாது. அப்படித்தான் சமுதாயத்தில் சில பழக்க வழக்கங்கள் காலங்காலமாக தொடர்ந்து வருகின்றன. அவைகள் தேவையற்றது போல இன்றைக்கு தெரியலாம். மாறி வரும் கால நேரங்களில் இவைகள் தேவையற்றதுபோல் தோன்றலாம். ஆனால் சமுதாயம் வாழ்வதற்கும், அது நிலைத்து நிற்பதற்கும் அது ஆதாரமாக இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

இந்து என்று எடுத்துக் கொண்டால் அதற்கு ஒரு நிலை இருக்கிறது, ஒரு தன்மை இருக்கிறது. அந்த தன்மை மூலமாகத்தான் இந்து என்ற நிலை காக்கப்படுகிறது. இந்து என்ற நிலை மூலமாகத்தான் அந்த தன்மை காப்பாற்றப்படுகிறது. ஒன்றுக் கொன்று தொடர்பு உடையது, ஒன்றிலிருந்து ஒன்றை பிரித்து விட முடியாது. ஆனால் இந்து என்ற நிலையை மறுக்கிறேன். இந்து தன்மையை இழந்து பேசுவது அல்லது, இந்து தன்மையை இழந்து இந்து நிலை இருக்கிறது என்று சொல்வதும் எந்த வகையில் அறிவுடையது என்று என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. தெரியவும் இல்லை. ஆகையினால் அவரவர்கள் தங்களுடைய தன்மைக்கு நீதி செய்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

இன்று கோவில்களையெல்லாம் எடுத்து விடவேண்டும். கோவில்கள் எல்லாம் ஏதோ அதிலே பெருத்த செல்வத்தைக் கொண்டு நாட்டை ஏமாற்றிக்கொண்டு இருக்கும் நிறுவனங்கள் என்று, பேசுவது, அது ஒரு பெரும் சமுதாயத்தை, அந்த சமுதாயம் கொண்டு இருக்கிற உணர்வை நாம் மதிக்கவில்லை என்பதற்குத்தான் ஒப்பாகும். நாம் பெரும்பான்மையான உணர்விற்கு மதிப்புத் தர கடமைப் பட்டு இருக்கிறோம் என்பதை புரிந்து கொண்டு நாம் எவ்வளவு செய்கிறோமோ அவ்வளவு நாட்டிற்கு நல்லது. பண்பாடு காப்பாற்றும் வகையில் அது அமையும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்று எல்லா ஜாதியினருக்கும் கோவில்கள் இடம் பெறும் வகையில், அவர்கள் கோவில்களில் பணியாற்றும் வகையில் சட்டத்தை இயற்றுகிறோம் என்று கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஏற்கெனவே அந்தக் கொள்கைகளை

இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே சட்டமாகக்கொண்டு வந்து, அந்தச் சட்டம் உச்ச நீதி மன்றத்தில் திரிசங்கு நிலையில் ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்ற உண்மையை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சமுதாயத்தில் எல்லா மக்களும் இறைவனின் பிள்ளைகள் என்ற வகையில் எல்லோருக்கும் இறைவன் சன்னிதானத்தில் சம அந்தஸ்து பெற்றவர்கள் என்கிறமாபெறும்தத்துவத்தைமெய்ஞ் ஞான தத்துவத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதிலே யாருக்கும் எதிர்ப்பு இல்லை. ஆனால் அவர்களுடைய மார்க்க அனுஷ்டானங்களிலே சில நெறிமுறைகள் இருக்கின்றன. அந்த நெறி முறைகள்காப்பாற்றப்பட்டால் தான், அந்தமார்க்க அனுஷ் டானங்கள் நிலை நிறுத்தப்படும். அந்த நெறிமுறைகளை, அந்த மார்க்க அனுஷ்டானங்களை காப்பாற்றாவிட்டால், ஒரு நீதி செய்யப்போய், ஒருஅநீதி செய்யும் வகையில், ஒரு கட்டிடத் தை எழுப்புவதற்கு பதிலாக அடித்தளத்தையே தகர்த்து எறியும் நிலையில் நாம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால் கட்டிடம் எழும்பாது என்பதை மட்டும் நான் சொல்லிக் கொள்கி கிறேன்.

கோவிலில் பணிபுரிவதற்கு வேதம், ஆகமங்கள் இவைகளை முறையாக கற்று, அவ்வகையில் தேர்ச்சியும், பயிற்சியும் பெற்று இருக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் எல்லா ஜாதியினருக்கும் அவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு இடம் அளிக்கவேண் டும். இந்துக்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் என்ற தத்துவம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தத்துவம், ஆனால் அதே நேரத்தில், எல்லா ஜாதியினருக்கும், எல்லா நிலையில் உள்ளவர்களுக்கும், கோவிலிலே எல்லாப் பணிகளையும் ஏற்றுக்கோள்ளும் வகையில் பூசை, புனஸ்காரங்களை அவர்கள் செய்யும் வகையில், நிலைமை களை உருவாக்க வேண்டும். அந்த மாதிரி நிலையில் வேதங் களையும், ஆகமங்களையும், கற்றுக்கொள்வதற்கு, கற்றுக்கொண்டு அதிலே தேர்ச்சியும், பயிற்சியும் பெறுவதற்கு என்ன பூர்வாங்க மாக பணிகளை நடவடிக்கைகளை நீங்கள் மேற்கொண்டு இருக்கி றீர்கள். ஆந்த பூர்வாங்கமான வேலைகளை மேற்கொள்ளாமல் எல்லோருக்கும் எல்லா நிலையும் தருவோம் என்று சொல்வது அடிப்படை இல்லாமல் கட்டிடம் எழுப்புவதற்கு ஒப்பாகும். ஒரு மாபெரும் சமுதாயம் கொண்டு இருக்கும் மார்க்க உணர்வு களுக்கு நீங்கள் மதிப்பளிக்கவில்லை. அதை மறந்து நீங்கள் செயல் படுகிறீர்கள். ஏதோ வேறு காரணங்களுக்காக இதில் தலையிடுகி றீர்கள் என்பது தான் அதற்கு அர்த்தமாகுமே தவிர சமுதாயத்தில் நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்கும் சமத்துவம், இறைவன் சன்னிதானத்தி தில் அனைவரும் ஒன்று என்ற மெஞ்சான தத்து வத்திற்கு நீங்கள் தருகிற மாபெரும் மதிப்பு என்று என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

1979 ஏப்ரல் 17] (திரு. எம். ஏ. லத்தீப்)

நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் இந்தக் கொள்கை விளக்கப்புத்தகத்திலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்கப்படும் என்று, ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் எல்லோருக்கும் பயிற்சி தர என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். வேத ஆகமங்களை பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அதிலே அவர்கள் தேர்ச்சி பெறவேண்டும் என்று சொன்னால், அவர்கள் அதிலே பூர்வாங்க கல்வி கற்கவேண்டும். அந்த வேத ஆகமங்களிலே அவர்கள் நம்பிக்கை வைத்து இருக்கவேண்டும். அந்த நம்பிக்கை வைத்து இருந்தால் தான், அவர்கள் உள்ளுர உணர்வுகளைப் பெற்று, அந்த வேத ஆகமங்களிலே முறையாகப் பயிற்சிபெற்று, செம்மையாக செயல்படமுடியுமே தவிர, அவர்களுக்கு அந்த உணர்வு இல்லாவிட்டால், அந்த அறிவு இல்லாவிட்டால், அந்தக் கல்வி இல்லாவிட்டால், அந்தத் தேர்ச்சியும் பயிற்சியும் இல்லாவிட்டால், நிச்சயமாக அதிலே எந்தவிதமான முன்னேற்றத்தையும் நம்மாலே காண முடியாது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு.லத்தீப் பேசுகிறபோது ஒருகுறிப்பிட்ட சமுதாயம் தான் வேத ஆகமங்களிலே தேர்ச்சி பெற்று இருக்கிறது. அந்தச் சமுதாயம் தான் கோவிலில் பணியாற்றவேண்டும். எல்லா சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அந்த வாய்ப்பு அளிக்கப்படுமானால் அவர்கள் முறையாக அந்தக் கல்வியைப் பெற்று இருக்க வேண்டும் என்ற பிரச்னையை எழுப்பினார்கள். நான் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்ளவிரும்புவது, அந்தக் குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கோவிலில் அர்ச்சனை செய்கிறபோது, அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை உண்மையாக நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் பழக்கத்திலே அந்தப் பூசையை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அப்படியிருக்கிற நேரத்திலே அவர்கள் கடவுளை பூசை செய்வதற்கு என்னென்ன வாசகங்களை வைக்கிறார்களோ அதே வாசகங்களை தமிழில் வைத்து மற்ற சமுதாயத்தினரும் அந்தப் பணிகளில் பங்கு கொள்கிற வகையில் தான் இந்த அரசாங்கம் மற்ற சமுதாயத்தினருக்கு வாய்ப்பளிக்க இருக்கிறது. அதிலே எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாலை 6-40)

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இது மிகவும் ஒரு நாசுக்கான விஷயமாகையால் தான் வழக்கத்திற்கு மாறாக மிக நிதானமாக பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் ஒன்றை அவர்கள் சொன்னார்கள்.

(திரு. எம். ஏ. லத்தீப்) [1979 ஏப்ரல் 17

அது அவருடைய நிலை. ஆனால் அதைக்கேட்டு நான் வேதனை அடைகிறேன். கோயில்களிலே ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் தான்வேதங்களை ஓதவேண்டும்என்றுநான்சொல்லவில்லை. ஆனால்அங்கேஎன்ன ஓதுகிறார்கள் என்பதே தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் என்ன ஓதுகிறார்கள் என்று உங்களுக்கு தெரியாமல் இருக்குமேயானால் அது உங்களுடைய குற்றமாகத்தான் இருக்குமே தவிர ஓதுகிறவர்களின் குற்றமல்ல.

மேலும் நான் சொல்லும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயம் தான், ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதிதான் இதிலே ஈடுபடவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. யார் ஈடுபடுவதாக இருந்தாலும் முறைப்படி ஈடுபடவேண்டும். அதாவது கோயிலிலே எப்படி அந்த பூஜை புனஸ்காரங்களிலே ஈடுபடவேண்டுமோ அதிலே அதற்குண்டான அணுகுமுறையிலே ஈடுபடவேண்டும். ஆகமங்கள், சாத்திரங்கள், உபநிஷத்துக்கள் போன்றவைகளை நன்கு தெரிந்தவர்கள் ஈடுபடுத்தப்படவேண்டும். இதற்கெல்லாம் மேற்கொண்டு ஒரு நிலையினை எடுப்பதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஆகவே தக்க முறைப்படி கோயிலே செய்கின்ற அந்தப்பணியிலே ஈடுபடவேண்டும். யாராக இருந்தாலும் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். நான் ஒரு சமுதாயத்திற்கு என்று சொல்லவில்லை. அந்தச் சமுதாயத்தினர் இன்றைக்கு வேறு நிலைகளுக்குச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இங்கே இடம் இல்லாவிட்டாலும், ஆண்டவன் வேறு இடங்களிலே வருகின்ற வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுத்திருக்கிறான். இன்றைக்கு அவர்கள் கலெக்டர்கள். இன்ஜினியர்கள் போன்ற நிலைகளுக்கெல்லாம் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் ஒரு சமுதாயத்திற்காகச் சொல்லவில்லை,...

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசுகின்றபோது வேதம், ஆகமம் இதைப்பற்றி எல்லாம் கூறுகிறார்கள். அது அவர்களுக்கு அதிகம் தெரிந்திருக்கலாம். ஆனால் கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் வேத ஆகமங்களைத் தெரிந்துதான் ஆகவேண்டும் என்பதுதான் அவருடைய வாதமா. அவர்கள் மட்டும்தான் கோயில் பூஜைகளைச் செய்யலாம் என்று சொல்கிறாரா என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. முன்னாலே வாழ்ந்த பெரியவர்கள் பலர், அதாவது ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் போன்றவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமிழிலேயே மிக நல்ல முறையில் பாடி கடவுளை வாழ்த்தித் துதித்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே முறைப்படி அதற்குள்ள மொழியைக் கற்றுக் கொண்டுதான் வழிபட வேண்டும், பூஜை போன்ற காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வது தவ .

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு. எம்.ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, எந்த மொழியாக இருந்தாலும் ஆண்டவனுக்கு தெரிந்த மொழிதான். ஆண்டவனுக்குத் தெரியாத மொழி எந்த மொழியும் கிடையாது.

ஆனால் இன்றைக்கு ஓதுவார்கள் இருக்கிறார்கள். திருவாசகத்தை ஓதுகின்ற ஓதுவார்கள் இன்றைக்கு சரியான முறைகளைக் கடைப்பிடித்து அவர்கள் பூஜை புனஸ்காரங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருச்செந்தூர் கோயிலுக்கு எஸ்டிமேட் கமிட்டியுடன் நான் போயிருந்தேன். அப்போது திரு வேழவேந்தன் அவர்களும். வந்திருந்தார்கள். ஜோதி அம்மாள் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். அப்போது அங்கே அந்தக் கோயிலிலே உள்ள ஓதுவார் அவர்கள் பூஜை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். அவர்கள் திருவாசகத்தின் ஒரு பக்கத்தை எடுத்து திருச்செந்தூர் சுவாமிக்கு அர்ச்சனை செய்தார்கள். அதன்பிறகு அவரை ஜோதி அம்மாள் அவர்கள் ஒன்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதாவது முறையாக நடக்கிற வழியிலே நீங்கள் எனக்காக பூஜை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அந்த ஓதுவார் உடனடியாக சமஸ்கிருதத்தில் அர்ச்சனை செய்தார்கள். அவர்கள் எல்லாம் தமிழிலே பயிற்சி பெற்றவர்கள். ஆதலால் சமஸ்கிருதத்திலே சொல்லும்போது கொஞ்சம் தவறாகச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது நான் அங்கே இருந்தேன். அப்போது நான் கொஞ்சம் திருத்திச் சொன்னேன். உடனே அவர்கள் என்னிடம் 'தாங்கள் யார்' என்று கேட்டார்கள். எந்தப் புற்றிலே எந்தப் பாம்பு இருக்குமோ தெரியாது என்பதுபோல சுவாமிகள் தாங்கள் யார் என்று கேட்டார்கள். அப்போது, திரு. வேழவேந்தன் அவர்கள் லத்தீப் சாமியார் என்று சொன்னார்கள்

இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் எந்த ஒரு மொழியாக இருந்தாலும். அதிலே திருப்தி அடைவதிலே ஆட்சேபனை இல்லை, தமிழிலே இருந்தாலும் சமஸ்கிருதத்திலே இருந்தாலும் எந்த மொழியாக இருந்தாலும் நமக்குத்தான் வேறுபாடே ஒழிய ஆண்டவனுக்கு பேதம் கிடையாது, மொழி இல்லாவிட்டாலும் உள்ள உணர்வைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்,

ஆகையால்தான் ஆண்டவன் மீது நம்பிக்கைகள் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னேனே தவிர, தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது, ஒரு முறையாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், எந்த மொழியைக் கடைப்பிடித்தாலும் ஆட்சேபனை இல்லை, ஆனால் உங்களுடைய தன்மை, நிலை எதிர்க்கும் நிலையிலே இருக்கிறது. பி,ஏ,. பாஸ் செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு எஜூகேஷனல் குவாலிபிகேஷன் வைத்திருக்கிறோம். அப்படி எஜூகேஷன் குவாலிபிகேஷன் வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத

திற்கு. ஒரு குறிப்பிட்ட தன்மை இருக்கவேண்டும் என்று சொல் கிறோம். குறிப்பிட்ட குவாலிபிகேஷன் என்று சொல்லும்போது, வேண்டாம் என்று சொல்லலாம்; வேறு காரியத்திற்கும் பயன் படுத்திக் கொள்ளலாம், இன்னொன்று.....

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவர் அவர்களே, வேதம். ஆகமம், வர்ணாசிரமம் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில், எந்த ஜாதிக்காரர் வேண்டுமானாலும், ஆண்டவனை வழிபடுவதற் காக அவர்கள் பூஜை செய்யலாம் என்று சொன்னால், இந்து தர்மம், ஆகமம் போன்றவற்றில் ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியை, ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டு மென்று பிரித்து வைத்திருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, எதையும் செய்யலாம் என்று எடுத்து வைப்பதற்கு ஆகமம் வர்ணாசிரமத்திற்கு எதிரானதல்ல என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, மேலெழுந்த வாரியாக இராதா அவர்கள் பார்க்கிறார்கள், இந்த வாதத்தினு டைய நுணுக்கமான விளக்கங்களுக்குள் அவர் செல்லவில்லை. அதனால் தான் அவர்கள் இதைக் கூறுகிறார்கள். வர்ணாசிரம தர்மம் என்று ஒரு தர்மம் இருந்தாலும், எல்லா தர்மத்திற்கும் எல்லா நிலைக்கும் கருமத்தில் உயர்வு அடைந்தால் அதாவது நல்ல காரியம் செய்தால் உயர்ந்தவர், நல்லொழுக்கம் உள்ளவர் உயர்ந்தவர், தீய ஒழுக்கம் உள்ளவர் தாழ்ந்தவர் என்பதைத் தான் இந்த வேதம் வற்புறுத்துகிறது. ஜாதியை வற்புறுத்த வில்லை, பிற்காலத்திலே பேதங்கள் ஏற்பட்டிருந்தாலும், அது சமுதாய அமைப்புகளுக்கு அந்தக் காலத்திலே தோல், செடிக்கும் மரத்திற்கும் தேவைப்பட்டது. செடி மரம் வளர்ப்பதற்கு அப் போது தோல் தேவைப்பட்டது. சமுதாய அமைப்பில் ஒருவன் கர்மத்தால்தான், நல்லவைகளால் தான் ஒழுக்கத்தால்தான் உயர் கிறான். அதைத் தான் இந்த வேதம் வற்புறுத்துகிறது, நந்தனார் கதையைக் கேட்டிருப்பீர்கள். நந்தனார் ஒரு சிவ பக்தன், நந்தனாருக்கு சிதம்பரத்தில் நந்தி இடம் கொடுத்தது என்றால், அப்படிப்பட்ட மனப் பக்குவத்தை அவர் பெற்றிருந் தார்.. அதைத் தான் நாம் இந்த நேரத்திலே தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, கோவில்களின் சொத்துக்கள் பற்றி, இந்தச் சொத் துக்களை எல்லோருக்கும் பங்கீட்டுத் தரவேண்டும் என்ற கோரிக் கை இருக்கிறது, ஆனால், அந்தக் கோரிக்கையை நீங்கள் தகர்த்து எறிவீர்கள். ஆனால், இதை கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பங்கீட்டுத் தருவதாகக்கூட நீங்கள் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள், இதிலே 10,000 ரூபாய்க்கு குறைவாக

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்கள், 50,000 ரூபாய் வருவாய் வரக்கூடிய கோயில்கள் என்று இப்படி நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்து இருக்கிறீர்கள். அதிகமாக வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களிலே இருந்து குறைந்த வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களுக்குத் தந்து விடலாம். அந்த வருமானம் எந்த அறக் கட்டளைக்காக வழங்கப்பட்டதோ, அந்த நோக்கத்திற்குப் போகவில்லை. செத்து விட்டார்கள் என்று நினைத்தால், நாமும் நாளைக்கு சாகவேண்டி வரும், அப்போது நமக்கும் இந்த நிலை ஏற்படும். ஆகவே, எல்லாவற்றிற்கும், குறிப்பாக இந்த உணர்வுகளுக்கு மதிப்பு தரவேண்டும். கோவில் நிலங்களை பகிர்ந்து கொடுப்பது சௌகரியமாக இருக்கலாம். ஆனால், அதை வேறு காரியங்களுக்கு பயன்படுத்த வேண்டாம். அது ஒரு சமுதாயத்தின் உணர்வை பாதிக்கக் கூடியதாக அமைந்துவிடும் என்பதை தான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(மாலை 3-50)

ஒரு காலத்தில் இருந்ததை எல்லாம் நாம் நினைத்துப் பார்க்கலாம். கோவில்களையொட்டித்தான் பல நகரங்கள், பல ஊர்கள் உருவாகியிருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டின் நாகரீகம், பண்பாடு இவை எல்லாம் அமைந்திருக்கிறது. மதுரையில் சென்று பார்த்தால், அங்கே நாம் பார்க்கிறோம், கீழ ரதவீதி, மேற்கு ரதவீதி, தெற்கு ரதவீதி, இப்படி கோயிலைச் சுற்றித்தான் வீதிகள் எல்லாம் வருகின்றன. கோயிலையொட்டித்தான் பெரு நகரங்கள் எல்லாம் உருவாகியிருக்கின்றன. கோயில் என்று சொன்னாலே— கோ என்றால் அரசன் என்றுதான் பொருள். நம்முடைய மக்கள் உண்மையாகவே மன்னனுக்கு மன்னனாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற மன்னனுடைய இல்லமாக இருப்பதால்— கோயில் என்று குறிப்பிடுகிறோம். உண்மையிலேயே மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற அந்த தன்மையை நாம் அகற்றி விடக்கூடாது. கோயில்கள் எல்லாம் தமிழ் வளர்ந்திருக்கிறது. தமிழ் இசை வளர்ந்திருக்கிறது. தமிழ் எண்ணங்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன. மதுரை கோயில்தான் சிவபெருமான் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து தமிழை வளர்த்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது. முருகப்பெருமான் தமிழினுடைய அவதாரம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி எல்லாம் பெரும்பான்மையான மக்களுடைய நம்பிக்கை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. அதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே இங்கே பேசுகிறவர்கள்கூட, இதில் மாற்றம் வேண்டும் என்று பேசுங்கள். அதே நேரத்தில் மற்றவர்களின் உணர்வுகளை தகர்த்தெறியக்கூடிய வகையிலோ அவர்களுடைய எண்ணங்களுக்கு ஊறு ஏற்படும் வகையிலோ பேசுவது சரியல்ல. ஏதோ

சமூக விரோத செயலாக இருக்கின்ற வகையில் அறக்கட்டளை எல்லாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் பேசுவது நல்ல தல்ல என்பதை நான் வற்புறுத்தி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்று, மிக வேதனைக்குரிய ஒன்று, கோயில்களில் சிலை திருட்டு நடைபெறுகிறது. அடிக்கடி தமிழ்நாட்டு சிலை கள் திருடு போகின்றன. அதுவும் பூஜையில் இருக்கின்ற மூலவர் களை, மூலஸ்தானங்களில் இருக்கின்ற மூலவர்கள் இன்றைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால்-ஒரு கொலை செய்தால் ஒரு மனிதன் மடிகிறான். ஆனால் ஒரு கோயிலில் இருந்து சிலை திருடப்பட்டால் அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த-இந்து சமுதாயத்தைச் சார்ந்த அத்தனை பேர்களுடைய உள்ளங்களிலும் கத்தி பாய்ச்சப்படுகிறது என்றுதான் பொருள். எவ்வளவோ பெரிய மக்களுடைய உணர்வுகளுக்கு பாதிப்பு. ஒவ்வொரு கோயில்களிலும் மக்களுடைய உனர்வுகளின் கேந்திர மாக இருக்கின்ற மூலவர்கள் திருடப்படுகிறார்கள் என்று சொன் னால் நான் சொல்லுகிறேன், மூலவர்கள் திருடப்படுகிறது என்ற நிலை வந்தால் ஆட்சியினுடைய மூலவர்கள் ஆட்டம் காணுவார் கள். ஆகவே அது ஆட்சிக்கு நல்லதல்ல என்கின்ற வகையில் நான் கேட்டுக்கொள்வது தயவுசெய்து யார் இந்தத் தவறை செய்கிறார்கள் என்பதை கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். தவறான வர்களை பிடித்துவிடாதீர்கள், எங்கெங்கேயோ புழக்கடையில் கொண்டு வந்து போட்டுவிட்டு பிடித்து விடாதீர்கள்—அரசியல் காரணங்களுக்காக—நீங்கள் பிடித்துவிடாதீர்கள். (குறுக்கீடு.) ஆக அப்படி ஏதாவது இருந்தால் ஆண்டவன் அதற்கு தண்டனை கொடுப்பான்.....

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், இந்த அமைச்சரவை தவறாக எங்கேயோ எதையோ கொண்டு போய் போட்டு விட்டுப் பிடித்துவிட்டதாக ஒரு தவறான தகவலை இந்த மன்றத் திற்கு தருகிறார்கள். இது சரியா.....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் எந்த குறிப்பிட்ட இடத்திற்கும் போகவில்லையே, நீங்கள் ஏன் அங்கே போகிறீர்கள், தயவு செய்து நீங்கள் அங்கேயெல்லாம் போக வேண்டாம். ஆக, எது செய்தாலும், இதய தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். நல்ல நோக்கம் இருக்கவேண்டும். நீதி நிலைக்க நம்முடைய நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அதுதான் நிலைக்கும், இல்லா விட்டால் நிலைக்காது. இதுதான் தர்ம நீதி, இதற்கு மாறு பாடாக எதுவும் நிலைக்காது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள இரண்டு மூன்று விஷயத்தைப்பற்றி சொல்லிவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். திருக்கோயில் என்ற சஞ்சிகை வெளியிடுவதாக இந்த கொள்கைக் குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடந்த தடவை எனக்கு நான்கு ஆண்டுகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் வந்து கொண்டிருந்தது. இப்போது அந்த சஞ்சிகை எனக்கு வருவதில்லை. என்ன காரணம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒருவேலை 'திருக்கோயில்' வெளியிடுவது இல்லையா ? இல்லாவிட்டால் லத்தீப் ஆச்சே எதற்காக இவருக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களா ? என்னவென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அது வந்து கொண்டிருந்தது எனக்கு நிறுத்தப்பட்டு இருந்தால் அது கண்டனத்திற்குரியது. எனக்கு ஏன் அனுப்பப் படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும், நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வாணியம்பாடியில், பாலாற்றின் இரு கரைகளிலும் ஒரு கரையில் சைவத்தின் மூலக்கோயிலாக ஒரு கோயில் இருக்கிறது. இன்னொரு கரையில் வைஷ்ணவத்தின் மூலக்கோவிலாக இன்னொரு கோவில் இருக்கிறது. ஏன் மூலக்கோயில் என்று சொல்லுகிறீர்கள் என்று சொல்லுவார்கள். இவ்வளும் சொல்லுகிறேன். இதை ஆராய்ச்சி செய்து பாருங்கள். தமிழ் நாட்டு நாகரீகத்திலே— முதல் நாகரீகம் பாலாற்று நாகரீகம்தான். அதற்குப் பிறகுதான் பொருனை ஆற்று நாகரீகம், அதற்குப் பிறகுதான் காவேரி ஆற்று நாகரீகம். சோழர் காலத்தில் உருவானது, பின்னால் பாண்டியன் காலத்தில் நிலைநாட்டப் பட்டது. இதற்கெல்லாம் ஆதாரமாக இருப்பது முதல் நாகரீகமாக இருப்பது, பாலாற்று நாகரீகம்தான். இதற்கு ஆதாரங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இன்றைக்குக்கூட அங்கு இருக்கின்ற அகத்தீஸ்வரர் ஆலயம் என்று ஒன்று இருக்கிறது— வாணியம்பாடிக்கு பக்கத்திலுள்ள பழைய வாணியம்பாடி என்ற ஊரில் இருக்கிறது. அந்த ஆலயத்தை வந்து பாருங்கள். அங்குள்ள சிலாசாசனத்தைப் பார்த்தாலே நீங்கள் புரிந்து கொள்ளமுடியும். எவ்வளவு புராதனமானது என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியும். அதை திருப்பணி செய்வதற்கு மூன்று இலட்சம் ரூபாய் அரசாங்கம் அந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதாக சொல்லி இன்று ஆறு, ஏழு ஆண்டுகளாகியும் அது என்னவானது என்று தெரியவில்லை.

அதேபோல் தான் சுந்தரப்பெருமாள் கோவில் என்ற கோவில் வாணியம்பாடி நகராட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியில் இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய வைஷ்ணவ ஸ்தலம். அது இன்றைக்கு மிக மிக கவனிப்பு இல்லாத நிலையில் இருக்கிறது. அத்துடன் இதன் சிலாசாசனங்களை பார்த்தால் வேதனையாக இருக்கிறது. எவ்வளவு பெரிய கோவிலாக இருந்தது, இன்றைக்கு கேட்பாரற்றுக் கிடக்கிறதே என்று வேதனையாக இருக்கிறது.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 ஏப்ரல் 17

இவ்வளவு பெரியகோயில், இன்றைக்கு கேட்பார் அற்று சரியாக பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இதற்கு நாமும் காரணம்; நான்கூட காரணம். கோயில்களின்பேரில் நம்பிக்கை இல்லாமல் போனதும் ஒரு காரணம். எப்படி இருந்தாலும், இந்த இரண்டு கோயில்களும் பராமரிக்கப்பட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பிரசித்திப்பெற்ற இந்த இரண்டு கோயில்களையும் பாதுகாக்க வேண்டும். காரணம், பாலாற்றின் கரையிலே இருந்துதான் பின்னர் காவிரிக்கரைக்கு நாகரீகம் பரவிற்று. எனவே, பாலாற்றின் கரையிலே இருக்கும் அகத்தீஸ்வரர் கோயிலையும், இன்னொரு பக்கத்திலுள்ள அழகுபெருமாள் கோயில் அதாவது சுந்தரப்பெருமாள் கோயிலையும், ஆம்பூரிலே உள்ள திருநாகேஸ்வரர் கோயிலையும், வைகுண்ட பெருமாள் கோயிலையும், பள்ளிக்கொண்டாவிலே உள்ள பள்ளிக்கொண்ட பெருமாள் கோயிலையும், இப்படி வரும்போது, பாலாற்றங்கரையிலே இருந்து காஞ்சிக்கு வருகிறோம். காஞ்சியும் பாலாற்றங்கரையிலே இருக்கின்றது; அண்ணா அவர்கள் பிறந்த பிரசித்தி பெற்ற ஊர். அன்றக்கு நாகரீகத்திலே மிகச் சிறந்து விளங்கிற்று. இந்தக் கோயில்களை எல்லாம் தயவுசெய்து, திருப்பணி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அகத்தீஸ்வரர் கோயில், வாணியம்பாடி., சுந்தரப்பெருமாள் கோயில், வாணியம்பாடி, திரு நாகேஸ்வரர் கோயில், ஆம்பூர், வைகுண்டபெருமாள் கோயில், ஆம்பூர், இங்கே ஒரு கல்யாண மண்டபம் கட்ட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு வரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இதை எல்லாம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மானியத்தின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

*திரு. பொ. உத்திராபதி : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்து அறநிலையக் கட்டளை மானியக் கோரிக்கையின்மீது நான் சிலகருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாம் சட்டமன்றத்தில் பேசுகின்றபோது, இரு குரல்கள் வந்திருக்கின்றன. ஒரு பக்கம் கோயில் நிலத்தை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்னொரு பக்கம் எடுக்கக்கூடாது என்ற குரலும் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் சொல்வதெல்லாம், நமது அடுத்த மாநிலமான கேரளாவில் 1970 ஆம் ஆண்டு முஸ்லீம் லீக், காங்கிரஸ் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உள்ளிட்ட கூட்டணி ஆட்சி அன்றைக்கும் நடந்து கொண்டு இருந்தது, இன்றைக்கும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஆட்சியிலே பத்மநாபசுவாமி கோவிலுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை எடுத்து, அல்லிருக்கக்கூடிய உழுகின்ற குத்தகைதாரர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

நிலத்தை எடுத்து, சர்வ கட்சி குழு அமைக்கப்பட்டு, நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள், அடுத்த மாநிலத்தில், அப்படி கொடுக்கின்றபோது, அந்த சுவாமி வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அந்தக் கோவிலிலே உள்ள பணியாளர்களுக்கு, ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அந்தக் கோயிலுக்கு அதன் மூலம் வருமானம் கிடைக்கின்றது. அது கொடுக்க முடியும். இன்றைக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் தமிழகத்திலே செய்ய வேண்டுமென்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு சிறிய கோயில்களைப் பற்றி பிரச்னை இல்லை.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவாரூர் தியாகராஜ சுவாமிக்கு 7,000-க்கும் அதிகமான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலத்தை ஒரு தனிப்பட்ட மனிதர்** என்பவர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அன்றைக்கு தி.மு. கழகமும், அண்ணா தி.மு. கழகம் ஒன்றாக இருந்த காலத்தில் முன்னாள் முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில், திருவாரூரில் தியாகராஜ சுவாமிக்கு உள்ள நிலத்தைப் பார்த்து,

"ஏர் ஓட்டும் உழவனுக்கு நிலம் இல்லாதபோது
தேர் ஓட்டம் உனக்கு ஏன் தியாகராஜா"

என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், இந்த நிலங்களை எல்லாம் எடுப்போம், இந்த நிலத்தை நம்பி வாழ்கின்ற ஏழைகளுக்குக் கொடுப்போம் என்று அன்றைக்கு இரண்டு கட்சிகளும் ஒன்றாக இருந்தபோது சொன்னது, இன்றைக்கும் பசுமையாக நினைவிலே இருக்கின்றது.

அதேபோல், அன்றைக்கு 1960-லே சட்டம் வருகின்றபோது, பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் எல்லாம் கட்டளை என்ற பெயரால் அவர்கள் குடும்பத்திலேயே வாரிசு வாரிசாக, யார் முதலிலே செத்தாலும், அதற்கு அடுத்தவர், அதற்குப்பின் அதற்கு அடுத்தவர் என்று நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, தங்களுடைய பொருளாதாரத்தைப் பெருக்கக் கூடிய வகையிலே, அன்றைக்கும் சட்டத்தை ஏமாற்றி, ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க (பக்கம் 255) அகற்றப்பெற்றது.

அதேபோல் திருத்துறைப்பூண்டி கோயிலில் இருக்கக்கூடிய நிலத்தில் பெரும்பகுதியை பினாமியாக வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தை எல்லாம் எடுக்க வேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். அப்படிச் சொல்லுகிறபோது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பக்தர்களுக்கு விரோதமாகவோ அல்லது கோயில்களை இடிக்கவேண்டுமென்றோ சொல்லவில்லை. கோயில்களைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். கோயில் வேலை செய்யக்கூடிய இலட்சக்கணக்கான ஹரிஜனர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாக மாற்றுங்கள். அதேநேரத்தில் அந்தக் கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் சுமார் 60,000 குத்தகை விவசாயிகள் உழுது கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மாறாக 200 ஏக்கரை, 300 ஏக்கரை தன் பெயரால், தன் மகன் பெயரால், தன் மனைவி பெயரால், தன் மருமகன் பெயரால் பினாமியாகக் குத்தகைக்கு வைத்துக் கொண்டு ஒரே நபர் பெரும் பண்ணையாக வைத்துக்கொண்டு நடத்துகிறார். அந்த நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அப்படிக் கொடுப்பதன் மூலம்தான் தமிழகத்தில் உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்க முடியும். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். இந்த அடிப்படையில் உண்மையான குத்தகை விவசாயிகளுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்கவேண்டும். குத்தகை விவசாயிகள் கடந்த தான்கு ஆண்டுகளாக வெள்ளம், புயல், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதை அரசாங்கமே அங்கீகரித்திருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்டவர்களுடைய குத்தகைகளை எல்லாம் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(இரவு 7—00)

மனைக்கட்டைப் பொறுத்தவரை இன்றைக்கு தமிழகத்திலே மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் வெகு விரைவில் எல்லோருக்கும் மனைப்பட்டா கொடுப்போம் என்று சொல்லிகொண்டிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். ஆனால் தமிழகத்திலே பெரும்பகுதி குடியிருக்கக்கூடிய இடங்கள் அத்தனையும் கோயில் இடங்கள். உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால் திருத்துறைப்பூண்டி நகரம் பூராவும் 5 சதவிகிதம் போக 95 சதவிகிதம் பேர் கோயில் மனையில்தான் குடியிருக்கிறார்கள். அதே போன்றுதான் வேதாரண்யத்திலும், அதே போல்தான், தஞ்சையிலும், அதே போல்தான், மன்னார்குடியிலும், தமிழகம் பூராவும் 90 சதவிகிதம் பேர் கோயில் மனையில் தான் இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தை அவர்களுக்கே பட்டா வழங்க அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

கருணை இல்லம் என்று நடத்துகிறார்கள். கோவிலுக்கு 50 குழந்தைகளை வைத்துப் பராமரிக்கிறார்கள். வரவேற்கிறோம். அவர்கள் அநாதைக் குழந்தைகள். ஆனால் என்ன நடக்கிறது? உண்மையில் 50 குழந்தைகளையும் வீட்டில் குழந்தைகளைப் பாதுகாப்பது போல் பாதுகாக்கிறார்களா? அந்த அளவுக்குக் கிடையாது. திருத்துறைப் பூண்டி கோவிலில் பார்க்கிறேன். அவர்களுக்கு நல்ல உணவு கிடையாது. நல்ல உடை கிடையாது. ஆனால் செலவுக் கணக்கு எழுதுகிறார்கள். என்ன பண்ணுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் சரி செய்து அந்தக் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கோயில்களுக்கு அறங்காவலர்களாக யாரை வேண்டுமானாலும் போடுங்கள். எங்கள் கட்சியைப் பற்றி அதிலே பிரச்சினை இல்லை. அறங்காவலர் என்று எந்தக் காலத்திலே போட ஆரம்பித்தார்களோ அன்றிலிருந்து கோவில் பொருளாதாரம் எப்படி சீரழிக்கப்பட்டது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தயவு செய்து எங்கள் மாவட்ட அமைச்சர் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். எங்களுடைய மாவட்டத்திலே நிறையக் கோயில்கள் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் கோட்டூரில் கோயில் இருக்கிறது. அங்கே அறங்காவலர் போடப்பட்டு அவர் எல்லாவற்றையும் சாப்பிட்டு விட்டார். சாப்பிட்டுவிட்டால் கூட பரவாயில்லை. கோயிலுக்குள் என்னென்ன செய்யக்கூடாதோ அவ்வளவு செய்தார். அந்த சாமி அவரை நன்றாக வாழ வைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. சாமியிடம் பக்தியுள்ளவர்கள் வாழ வழிவகை இல்லை. சாமி சொத்தை கொள்ளையடிக்கிறவர்கள் வருஷா வருஷம் நிலம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், சாமி அவர்களைத்தான் வாழ வைக்கிறது. இது போன்று தமிழகத்திலே நிறைய நடைபெற்றிருக்கிறது.

தமிழகத்திலுள்ள முக்கால்வாசி சாமிகள் அமெரிக்காவுக்கு குடியேறிவிட்டது. லண்டனுக்குக் குடியேறிவிட்டன. அங்கே இருந்து சிவபுரம் நடராஜரை சம்மன் செய்து கைது செய்யப்பட்டு இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) திருட்டுப் போன சாமியைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். லத்தீப் அவர்கள், எப்படித் திருட்டுப் போகிறது, ஏன் திருட்டுப் போகிறது என்று கேட்டார்கள். பதினைந்து வருஷத்திற்கு முன்பு எங்காகிலும் கோயில் திருட்டுப் போனதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோமா?

அன்றைக்கு இருந்த அறங்காவலர்கள் எப்படி இருந்தார்கள் எப்படி பாதுகாத்தார்கள்? ஆனால் 10 வருடங்களுக்குள்? கோயில்களின் நிர்வாகம் எவ்வளவு சீர்கேடாக இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். எதிர்காலத்திலே நம்முடைய அறநிலையத் துறை அமைச்சர் கோயில்களை எந்த அளவிற்கு

பாதுகாக்கவேண்டுமோ பாதுகாத்துக்கொள்ளுங்கள், எந்த அளவிற்கு பக்தர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டுமோ பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் அந்தக் கோயில்களிலே பணியாற்று கின்ற லட்சக்கணக்கானவர்கள் சென்னையிலே ஒரு மாநாட்டை நடத்தி கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த ஊழியர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாக மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற கோரிக்கையை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பினாமியாக வைத்துக்கொண்டு, சட்டத்தையும் நாட்டு மக்களையும் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றவர்களிட மிருந்து நிலத்தை எடுத்து நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். 60 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட குத்தகை விவசாயி களுக்கு அந்த நிலத்தைச் சொந்தமாக்க வேண்டும். அதன் மூலம் அந்தக் கோயில்களுக்கு எந்தவித பாதகமும் வராது. அந்த வருமானத்தை அரசாங்கமே நேரடியாக ஏற்றுக்கொண்டு கோயில்களின் நிர்வாகத்திற்கு வேண்டிய செலவுகளைக் கொடுத்து 1 மூட்டை அரிசி தேவையென்றால் 2 மூட்டைகூட கொடுங்கள், ஆனால் அறங்காவலர்கள் என்ற முறையிலே இடைத் தரகர்கள் கையில் கொடுக்காமல் அரசாங்கமே நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பு அளித்த துணைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. இரா. அமிர்தராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அறநிலையத் துறை மானியக் கோரிக்கை யின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னால் மாண்புமிகு அமைச்சர் இராம வீரப்பன் அவர்கள் இந்து அறநிலையத் துறையின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட தற்குப் பின்னர்தான் அந்த புண்ணிய ஸ்தலங்கள் எல்லாம் புனிதமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே தி.மு.க.வும் அண்ணா தி.மு.க.வும் ஒரே கொள்கை கையை வைத்திருக்கிறார்கள், பெரியாரின் கொள்கையை வைத் திருக்கிறார்கள் என்று பாராட்டிப் பேசினார்கள். இன்று இந்து மக்களுக்கான வர்ணாசிரம கருத்துக்களை ஆதரித்துப் பேசினார்கள். அவர் எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசுவதில் சிறந்த ஆற்றல் உள்ளவர் என்பதால் நான் அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.....

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : தவறான நோக்கம் கற்பிக்க வேண்டாம். அந்த அந்த நிலைமைகளுக்கு அந்த அந்த தன் மைகள் இருக்கவேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன். அந்த நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்த தன்மை இருக்கிறது என்று சொன்னேன். அந்தத் தன்மை உங்களுக்கு இருக்கிறது என்றால் அந்த தன்மையோடு இருங்கள், இல்லாவிட்டால் பேசாமல் இருங்கள்.

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு இரா. அமிர்தராஜ்: அறநிலையத் துறையைச் பொறுத்தமட்டில் எனது தொகுதியில் உள்ள திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணிய சுவாமி ஆலயத்திற்குப் பாத்தியப்பட்ட நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்களை குத்தகைக்கு குனியார்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வருடந்தோறும் சரியாகக் கொடுக்காமல் பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள், நெல் போன்ற தானியங்களையும் சரியாகக் கொடுக்கவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து நிலுவையை வசூல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்செந்தூர் ஆலயத்திற்கு வருகின்ற யாத்திரீகர்கள் தங்குவதற்கு அங்கே 3 கூடங்கள் கட்டப்பட்டன. தங்குகின்ற யாத்திரிகர்கள் தங்களுடைய பொருட்களைப் பாதுகாப்பாக வைப்பதற்கும் அவர்கள் தங்குவதற்கு தான் கட்டி வைத்தார்கள். ஆனால் இவைகளுக்கு சந்தர்ப்பங்களிலே யாத்திரிகர்கள் வந்து தங்குவதற்கு இடம் கொடுக்காமல் அவர்களுடைய பொருள்களை வைப்பதற்கும் இடம் கொடுக்காமல் ஆலயத்திற்கு பாத்தியப்பட்ட பொருட்களை சேமித்து வைத்திருக்கிறார்கள். வருடந்தோறும் லட்சக்கணக்கான யாத்ரீகர்கள் வருகிறார்கள். ஆகவே அந்தக் கூடத்தில் இருக்கின்ற அந்தப் பொருட்களை எடுத்து அதைக் காலி செய்து யாத்திரீகர்கள் வந்தால் அவர்கள் தங்குவதற்கும் அவர்களின் பொருட்களை வைப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்செந்தூர் ஆலயத்திலிருந்து வருகின்ற வருமானத்தை குத்தாலம் பராசக்தி மகளிர் கல்லூரி பராமரிப்புக்கும், சங்கரன் கோவில் பராமரிப்பிற்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. குத்தாலம் பராசக்தி மகளிர் கல்லூரிக்கு 75 ஆயிரம் ரூபாயும், சங்கரன் கோவில் பராமரிப்புக்கு 45 ஆயிரம் ரூபாயும் கொடுக்கப் படுகிறது. அந்த ஆலயம் இருக்கிற இடம் திருச்செந்தூர் அந்த திருச்செந்தூர் நகரத்தில் எந்தவிதமான உதவியும் அந்த ஆலயத்திலிருந்து செய்யப்படவில்லை அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற செந்தில் ஆண்டவன் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளிக் கட்டடங்கள் பழுது அடைந்து சீர்கேடான நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்தக் கட்டடங்களை பாரமரிப்பதற்கு அந்த ஆலயத்தின் நிதியிலிருந்து நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 7-10)

கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் திருச்செந்தூருக்கு வருகை தந்த நேரத்திலே, அந்த ஆலய நிதியிலிருந்து சுமார் எட்டு இலட்சம் ரூபாயை, கண் மருத்துவ

மனைக்கும், பிரசவ விடுதியும் அமைக்க வேண்டுமென்று, இன்றைய தினம் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கியில் போடப் பட்டிருக்கிறது. பிரசவ விடுதியும், கண் மருத்துவமனையும கட்ட வேண்டுமென்று, சுமார் இருபது ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் ஆடம்பரச் செலவு செய்யப்பட்டு, வரவேற்பு கொடுக்கப் பட்டு, அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. அந்த இரண்டு மருத்துவ மனைகளுக்காகவும். பொதுமக்கள் அந்த அடிக்கல்லைப் பார்த்து விட்டு இது சுமைதாங்கிக் கல்லாக மாறிவிட்டது என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு அந்த நிலையை மாற்றி, அந்தக் கண் மருத்துவமனையும் பிரசவ விடுதியும் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அந்த ஆலயத்திற்கு வருஷத்திற்கு 300 கோட்டை நெல் பச்சரிசியாக ஆக்கப்படுகிறது. அப்படிப் பச்சரிசி யாக்கப்படும் பொறுப்பைத் தனியார் ஆலை ஏற்றிருக்கிறது. வருஷந்தோறும் அளவுக்கு அதிகமாக அந்த ஆலையில் அறைக்கப் படுவதால், ஆலயங்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நஷ்டம் அதிகமாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். எனவே, அந்த ஆலயமே அறவை மில்லை வைத்துக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட குவிண்டால் நெல்லைச் சேமித்து வைத்துப் பாதுகாக்கக்கூடிய சேமிப்புக் கிடங்கு அந்த ஆலயத்தில் இல்லை. எனவே, அங்கே ஒரு சேமிப்புக் கிடங்கை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கந்த சஷ்டி சமயத்தில் இலட்சக்கணக்கான பக்தர்கள் அந்த ஆலயத்திற்கு வருகிறார்கள். ஆனால், வருகின்ற பக்தர்களுக்குத் தேவையான விடுதிகள் கிடைப்பதில்லை. இருக்கின்ற விடுதிகளையும் வெளியிலே உள்ள தனியார்கள் அதை வாடகைக்கு அமர்த்திக்கொண்டு, 7 ரூபாய், 15 ரூபாய் என்ற அறைகளை 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் வரையில் ஒருவார காலத்திற்குப் பக்தர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை அந்தப் பகுதியில் இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையைப் புரிந்து கொண்டு தனியார் விடுதிகளில் பக்தர்களிடத்தில் அபரிமிதமான வாடகையை கந்த சஷ்டி திருவிழா சமயத்தில் வசூலிக்கிறார் கள். இதைத் தடுக்கக்கூடிய முழுவையோ அல்லது நல்ல நடவடிக்கையையோ எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர்களை கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. இரா. அமிர்தராஜ்]

அடுத்து, குலசேகரம்பட்டிணத்தில் முத்தாரம்மன் கோயில் இருக்கிறது. அங்கு முன்பிருந்த குழுவினர் கல்யாண மகால் ஒன்றைக் கட்டினார்கள். பொதுமக்களைப் பொறுத்தவரையில் அந்தக் கல்யாண மகால் கட்டியதில் ஊழல் நடந்திருப்பதாகவும், டண முறைகேடு நடந்திருப்பதாகவும் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தக் கல்யாண மகால் கட்டப்பட்ட கணக்கைச் சரி பார்க்க, உடனடியாக அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது ஆலய நிதிகளிலிருந்து கல்லூரிகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பலயிடங்களில் கல்லூரிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் திருச்செந்தூர் ஆலயம், தமிழகத்திலே மிகப்பெரிய ஆலயம், அதிகப்பணத்தை வருவாயாகத் தரும் ஆலயம். அந்தப் பகுதியில் ஒரு கல்லூரி கூட இல்லை. ஆகவே, அமைச்சரவர்கள் அங்கே பெண்கள் தொழில் பயிற்சி கல்லூரி ஒன்றை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் உடன்குடியில், மின்சாரத் துணை நிலையம் சப் ஸ்டேஷன் அமைக்க நிலம் கையகப்படுத்த வேண்டிய சூழ்நிலையில், செட்டியாபத்து சிதம்பரேஸ்வரர் கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை எடுக்க வேண்டுமென்று கமிஷனருக்கு மனு அனுப்பி, ஆறு மாத காலமாகியும் இந்த நிலத்தில் துணை மின் நிலையம் அமைக்கலாம் என்ற அனுமதி மின் கோட்டப் பொறியாளர் அவர்களுக்கு வந்து சேரவில்லை. அதையும் செய்து தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், காட்பாடி தொகுதியில், மகாதேவர் கோவிலையும், பெரணமல்லூர் தொகுதி, வடபாதி மங்கலத்தில் உள்ள மகாதேவர் கோவிலையும் சீர்செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்செந்தூர் ஆலய நிதியிலிருந்து அந்தத் திருச்செந்தூர் பேரூராட்சிக்குட்பட்ட இடங்களில் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்து அறநிலையத் துறையின் சார்பாக இன்றைக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலிலே வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் உலகத்திலேயே மிகவும்

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்] [1979 ஏப்ரல் 17

தொன்மை வாய்ந்த பழம்பெரும் நாகரீகங்களைத் தன்னலத்தே கொண்ட தமிழ் கலாசாரத்தை அடிப்பயைாகக் கொண்டு விளங்குகிற இந்து சமயத்தைத்தான் இன்றைக்கு மற்றவர்கள் வெகு சுலபமாக தாக்கிப் பேசக்கூடிய நிலைமை நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. உலகத்திலே எந்த ஒரு மதமுமே இந்த அளவுக்குத் தாக்குதலுக்கு ஆளாவதில்லை, ஆனால் இன்றைய தினம் நம்முடைய இந்து சமயம் ஒன்றுதான், நம்முடைய இந்து சகோதரர்களாலேயே அது சர்ச்சைக்குரிய ஒரு மதமாக மாற்றப்பட்டு, மற்றவர்கள் நம்மைப் பார்த்து நகைப்பதற்கு இடமளிக்கும் வகையில் அவர்கள் ஆக்கிவிட்டார்கள்.

இன்றைக்கு அறக்கட்டளைகளைப் பொறுத்த வரைக்கும் கோயில்களுடைய சொத்துக்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும், கோயில்களுக்கு எழுதி வைக்கப்பட்ட அந்தச் சொத்துக்களிலே வரக்கூடிய வருமானங்கள், அந்தக் கோயில்களுடைய உற்சவங்களையும், கோயில்களுடைய அன்றாட நிர்வாகங்களை நடத்துவதற்கும் பயன்பட வேண்டுமென்ற உயர்ந்த, சீரியநோக்கத்தோடுதான் இந்த அறக்கட்டளைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இந்த அறக்கட்டளைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய, அற நிலையத் துறையின் சார்பாக இன்றைக்கு அறங்காவலர்கள் என்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு நோக்கத்தின் அடிப்படையில் அறங்காவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அந்த நோக்கத்தையே தகர்த்தெறியக்கூடிய நிலைமைகள் கடந்த காலத்தில் நாட்டில் நடைபெற்று வந்தன. அறங்காவலர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் கொள்ளையர்களை விட படுமோசமான நிலையில் அன்றைக்குக் கோயில் சொத்துக்களை அவர்கள் ஏப்பம் விட்டிருக்கிறார்கள். அம் மாதிரியான கோயில் சொத்துக்கள் அறங்காவலர்களால் எந்த அளவு பராஜீனம் செய்யப்படுகிறதோ அந்த அளவில் அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்க அரசாங்கம் முன் வர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், சிவன் சொத்து குலநாசம் என்று சொல்வார்கள். ஆனால், அப்படி கோயில்களுடைய சொத்தைத் தின்று ஏப்பம் விட்டவர்கள்தான் இன்றைக்கு நன்றாக கொழு, கொழு என்று இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கோயில்களுடைய சொத்து எந்த அளவிலும், எந்த நிலையிலும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் நம்மிடையே இருவித கருத்துக்கு இடம் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய இந்து சமயத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் இந்து சமயங்களுடைய சொத்துக்கள் மிகவும் அனாதையாகி விட்டன. இன்றைக்குக் குத்தகைதாரர்.....

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு எம். ஏ. லத்தீப்: நம்முடைய சேலம் ஆறுமுகம் அவர்கள் பார்ப்பதற்கு கொழு கொழு என்று இருக்கிறார்கள். என்ன காரணம் என்று..... (சிரிப்பு)

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என் பெயரே ஆறுமுகம். அல்லல் படுபவர்களுக்கு ஆறுதல் தருவதற்காகத்தான் இந்த ஆறு தலை கொண்ட ஆறுமுகம் இருக்கிறேனே தவிர, கோயில் சொத்துக்களை ஏப்பம் விடக்கூடிய வன் நான் அல்ல என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெளிவாகக் கூறிக்கொள்கிறேன். நானே ஒரு சாமி. அதுவும் தகப்பன் சாமி.

இன்றைய தினம் நம்முடைய தமிழகத்திலே உள்ள இந்த நிலக் குத்தகை தாரர்கள் சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அந்தச் சட்டத்திலே உள்ள ஓட்டகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சில நிலத் திமிங்கலங்கள், நிலக் கிழார்கள் என்று சொல்லக் கூடிய பெரு நிலச்சுவான்தார்கள், சில பெயர்களிலே, அவற்றை அந்தக் கோயில் நிலங்களை பினாமியாகக் குத்தகை எடுத்துக் கொண்டு, ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு, பல ஆண்டுகளாக குத்தகை கொடுக்காத நிலைமை நாட்டிலே இருந்து வருகிறது.

இந்துசமய அறக்கட்டளைகளைப் பொறுத்தவரைக்கும் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் ரூ. 19 கோடி அளவுக்கு குத்தகை வசூலாகாமல் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, ரூ. 19 கோடி குத்தகை பாக்கி வைத்திருப்பவர்கள் —இன்றைக்குச் சுறுசுறு குத்தகைதார்கள் என்று சிலரை ஊர்வலமாக விட்டு, நாட்டிலே ஆற்றக்கூடிய ஒரு நாடகம் நடந்து கொண்டிருந்தபோதிலும் அவர்களுக்குப் பின்னால், இந்தப் பேரும் பேரும் திமிங்கலங்கள் இருந்து, கோயில்களுடைய சொத்துக்களை ஏப்பம் விடுவது நம்முடைய அமைச்சருக்குத் தெரியாததல்ல. ஆகவே, அந்தக் குத்தகைதாரர் சட்டத்தை திருத்தி, குத்தகைகையக் கொடுக் காமல் கோயில் நிலத்தை இப்படி தனியார் சிலர் அபகரித்துக் கொண்டு, ஏகபோக உரிமை நடத்துவதை வெளியேற்றுவதற்கு வேண்டிய கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்பது, கோயில் நிலத்தில் மூன்று போகம், இரண்டு போகம் நல்ல விளைச்சல் ஏற்பட்ட போதிலும், இன்றைக்கு அந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, குத்தகையைத் தராமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு சில ஏகபோக ஆதிக்கக்காரர்களை வெளியேற்றுவதற்காக வேண்டி, சட்டத்தைத் திருத்தியாக வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இந்த இந்து அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தவரைக்கும் நிர்வாகமும், நிதியும் ஒருவராலேயே பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது அன்றைக்கு நாட்டிலே வேறு எந்த துறையிலும் நடக்காத விசித்திரமான ஒரு சம்பவம். இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த ஒரு அதிகாரியால் வழக்கு பதிவு செய்யப்படுகிறது. அந்த வழக்கைப் பதிவு செய்தவரால் அதற்கான குற்றப் பத்திரிகை தயாரிக்கப்படுகிறது. அவராலேயே சாட்சிகள் தயாரிக்கப்பட்டுகிறது. அவரே அதை விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்கக் கூடிய நிலை இந்த இந்து சமய அறநிலையத் துறையிலே தானிருக்கிறது. ஆகவே, நிர்வாகம் வேறு, நீதி வேறு என்ற அடிப்படையில், அந்த நிர்வாகத்திலேயிருந்து நீதியைத் தனியாகப் பிரித்து, நிர்வாகத் துறையிலே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நீதி மன்றத்திற்கு சென்றுதான் நீதியைத் தேடவேண்டுமே தவிர, அந்தக் குற்றப் பத்திரிகை தயார் செய்து அவரே தான் தொடுத்த வழக்குக்கு விரோதமாக நீதியை, தீர்ப்பை வழங்கமாட்டார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலையில் இன்றைக்கு இந்து சமய அறநிலையத்துறை நிர்வாகத்திடமிருந்து நீதியைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 7-20)

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு கோவிலில் இருக்கிற 10,15 ஆண்டு காலமாக பணியில் இருக்கிற மணியக்காரர் என்று சொல்லப்படுகிற பலபேர் மணியக்காரர்களாகவே இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு எந்த விதமான பதவி உயர்வும் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படியே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 10 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன என்று சொன்னால், அந்த மணியக்காரருக்கு நிர்வாக அதிகாரி என்ற அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தப்பட்ட சட்டத்திலே வகை செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் காவல் துறையைச் சேர்ந்த பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிற கான்ஸ்டிபிலுக்கு கூட சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஆக பதவி உயர்வு வருவதற்கு இடம் இருக்கும்போது, மணியக்காரர்கள் மணியை சம்பாதிக்கக் கூடிய நிலைமையில் இல்லாமல், அந்தப் பணியிலேயே தங்களுடைய வாழ்நாளை முடித்து விடக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு வசதியைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே உள்ள கோயில்களில் உள்ள புராதனமான சிற்பங்களும் ஆபரணங்களும் களவாடப்பட்டு வருகின்றன, அது மட்டும் அல்ல உயர்ந்த தங்கத்திலும் வைரத்திலும் செய்து வைக்கப்படும் அவைகளை திருடிவிட்டு, அதற்கு மாற்றாக போலி உலோகங்களைக் கொண்டு செய்து வைத்து விடுகிற நிலைமை இருப்பதாக இன்றைக்கு பேசப்படுகிறது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

ஆகவே மூன்று வருடங்களுக்கு ஒருமுறை அந்தக் கோயில்களில் இருக்கக்கூடிய ஆபரணங்களை, சிலைகளை மதிப்பீடுகள் செய்வதற்காக அப்பிரைசர் என்ற ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்து மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல, கோயில்களில் இருக்கக்கூடிய சிலைகள், ஆபரணங்களை போட்டோ எடுத்து ஆல்பம் தயாரித்து, அந்த ஆல்பத்தையும், கோயில்களில் அப்போது இருக்கிற சிலைகள் ஆபரணங்களையும் மதிப்பிடுவதற்காகவேண்டிய ஒரு தனி அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோயில் பணியிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் இந்தப் பணியிலே பதவி உயர்வு பெற முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சம்பளமும் மிகவும்குறைவு. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே இருக்கிற கோயில்களில் வேலை செய்யும் பணியாளர்களை அரசு ஊழியர்களாக மாற்ற வேண்டும். அதனால் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு கிடைக்கும் அத்தனை சலுகைகளும் அவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் பணிக்காலத்தில் இறந்து விட்டால் அவர்களின் குடும்பத்திற்கு 10,000 ரூபாய் வழங்கப்பட வேண்டும்

இன்றைக்கு நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் அவர்கள் கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள். நமது நாட்டில் சிலைகள் அதிகமாக திருடுபோவது பற்றி, அதுவும் பிள்ளையார் சிலைகள் தான் அதிகமாக திருடு போகின்றன என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய பழக்கத்திலேயே சொல்வார்கள் திருட்டுப் பிள்ளை யாருக்குத்தான் சக்தி அதிகம் என்று. ஆகவே நமக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும் யார் அப்படிச் செய்வது என்று. ஆகவே சிலை திருடியவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி நிச்சயமாக அவர்களை கடுமையாக தண்டிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி சிலை திருடுபவர்களுக்கு அந்த கோயிலில் பணிபுரியக் கூடிய நிர்வாகிகள் உடந்தையாக இருக்கிறார்களோ என்று சந்தேகப்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே உள்ள கோயில்களில் விலை உயர்ந்த சிலைகளும், ஆபரணங்களும் திருட்டுப் போகாமல் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது அரசினுடைய கடமை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு திருவாரூரிலே, திருவரங்கத்திலே, மதுரையிலே திருவில்லிபுத்தூரிலே உள்ள கோயில்களில் உள்ள சிற்ப வேலைப் பாடு அமைந்த மரச் சிற்பங்களும் உலோகச் சிற்பங்களும் பாழ் அடைந்து வருகின்றன. வெளிநாட்டுக்காரர்கள் அதிகமாக வருகின்ற இந்த இடங்களில் உள்ள கோயில்களுக்கு அந்த சிற்பங்

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்] [1979 ஏப்ரல் 17

களுக்கும் சிலைகளுக்கும் பராமரிப்பு செய்து கொடுத்து பாதுகாக்க வேண்டியது நம்முடைய அரசின் கடமை. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களின் துறை சார்பாக இவை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : திரு. சோ. பால கிருஷ்ணன : சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : ஒரே நிர்வாக அதிகாரி பல கோயில்களை நிர்வாகம் பார்க்க வேண்டியிருப்பதால் எந்தக் கோயிலிலும் செம்மையாக பணியாற்ற முடிவதில்லை. அதற்காக நிர்வாகியை ஒரு கோயிலுக்கு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், இந்து அறநிலையத் துறையைச் சேர்ந்த பணியாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்

இன்றைக்கு பல இடங்களில் இருக்கிற பழமையான பழக்க வழக்கங்களை அறநிலையத் துறையில் இருக்கக் கூடிய பணியாளர்கள் நடைமுறையில் மாற்றி வருகிற அந்த நிலைமையை போக்க வேண்டும். அவர்கள் அந்தப் பழமையை தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். அந்த நிலைமையை அப்படியே பாதுகாப்ப தற்கும், புராதன பாரம்பரிய உரிமைப்பெற்றவர்களுக்கு, அவர் களுக்குரிய மரியாதை தொடர்ந்து காட்டப்படுவதற்கும் அங்கே இருக்ககூடிய அதிகாரிகளுக்கு நம்முடைய அரசின் சார்பாக உத்தரவு இடப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் புராதன பாரம்பரிய உரிமை பெற்றவர்கள் அலட்சியப் படுத்தப்படுகிறார்கள். பழமையான சில பழக்க வழக்கங் கள் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி புகார்கள்கூட அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த பழைய பழக்க வழக்கங்களை தொடர்ந்து கடைபிடிக்க வேண்டும் என்றும், நியாயமான உரிமைப் பெற்றவர்களுக்கு அவர்களுக்குரிய மரியாதை காட்டப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. கா. வே. கந்தசாமி : மாமன்றத்தின் துணைத் தலை வர் அவர்களே, அறநிலையத்துறை மானியக் கோரிக்கை மீது எனக்கு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றிதனை தெரிவித்து, என் உரையை ஆரம்பிக்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் மிகப் பெரிய ஸ்தலமானது பழனி கோயில்தான். தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் கோயில்களிலே அதிகப்படியான வரவு அந்தப் பழனியில்தான் இருக்கிறது. சென்ற 5 6 ஆண்டுகாலமாக 1971-ல் இருந்து பழனி கோயிலில் பூசைகள் சரிவர நடைபெறாமல் இருந்ததால் மலையாளத்தில் இருக்கின்ற ஐயப்பன் கோவிலுக்கு பக்தர்கள்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. கா. வே. கந்தசாமி]

எல்லாம் அதிகப்படியாக சென்று கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது 2 ஆண்டு காலமாகத்தான் பழனி கோயிலில் ஏதோ ஒரு சுமாரான முறையில் பூசைகள் நடைபெறுவதால் இப்போது பழனி கோயிலுக்கு தமிழ்நாடு பக்தர்கள் வந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். வனத்துறையில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு இருக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், இந்த அறநிலையத்துறையிலும் அதிகமான கவனம் செலுத்த வேண்டும். வனத்துறையில் கிடைக்கின்ற மரங்களை வெட்டி வீழ்த்திவிடாமல் காப்பாற்றும் வகையில் சட்டத்தில் இருக்கின்ற ஓட்டை உடைசல்களையெல்லாம் அடைத்துக் கொண்டு வரும் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பாராட்டுத் தெரிவிக்கின்ற அதே நேரத்தில் இந்த அறநிலையத்துறையிலும் நிறைய ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. அந்த ஓட்டைகளை அடைக்க—செம்மையாக அடைக்க வேண்டும், அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் திறமையைக் காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழனியில் **ஒருவரே 200 கடைகளுக்குச் சொந்தக்காரராக இருக்கிறார். அவர் கோவில் நிலங்களில் கடைகளைக் கட்டிக் கொண்டு பலவிதமான விபூதி, பன்னீர் போன்றவைகளை வைத்துக் கொள்ளை அடித்து வருகிறார். அந்தக் கடைகளை எல்லோருக்கும் பிரித்துத் தரவேண்டும். வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ஏலம் கொண்டு வரவேண்டும். அவர் எருமை சாணிய எரித்து விபூதி தயாரித்து பல உலக நாடுகளுக்கு அனுப்பி, பல இலட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை சம்பாதித்துக்கொண்டு இருக்கிறார். அதையும், அந்தப் பழனி கோயில் மூலமாக அந்த விபூதியைத் தயாரித்து தமிழ் நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுமைக்கும் அனுப்பி, அனைவரும் நல்ல முறையில் விபூதி பெற ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள ஆதிஸ்வரன் கோயில், திருப்பணிக்கு, முன்னாலே இருந்த அரசு 1 இலட்சம் ரூபாய் அளித்தது. அந்த 1 இலட்ச ரூபாயில் மதிற் சுவர் கட்டுவதாக இருந்தது. அன்று இருந்த ஆட்சியாளர்கள் அந்தக் கோவில் பணத்தை எடுத்து அதற்காக 25,000 ரூபாய் செலவு செய்து இருக்கிறார்கள். 75,000 ரூபாய் கொள்ளை அடித்து இருக்கிறார்கள். அதையும் நன்கு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க (பக்கம் 255) அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. கா. வே. கந்தசாமி] [1979 ஏப்ரல் 17

தமிழ் நாட்டு கோவில்களின் பெயர்களைச் சொல்லிக்கொண்டு ஆங்காங்கு பத்திரிக்கைக்கு விளம்பரம் வேண்டும் என்று முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள்கேட்டுக் கொண்டதாகச்சொல்லி, கோவிலில் பணம், செக்குகள் வாங்கி வைத்துக் கொண்டு மோசடி செய்தது இந்த அரசுக்கு நன்கு தெரியும். இருந்தபோதிலும் அவர்கள் பேரில் இன்னும் சரிவர நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதையும் எடுக்க வேண்டும்.

என்னுடைய ஊரில் —பொள்ளாச்சியில்—உள்ள சுப்பிரமணியச் சுவாமி கோவில் கட்டுவதற்கு ரூபாய் 50,000 பழனி கோவிலிலிருந்து வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். அதைச் செய்வதற்காக பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டு, குழி மட்டும் பறித்து விட்டுச் சென்று விட்டார்கள். அந்தக் குழிகள் அப்படியே இருக்கின்றன. மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கோவிலுக்கு—அந்த சுப்பிரமணியர் கோவிலுக்கு பழனி கோவிலில் இருந்து 1 இலட்சம் ரூபாய் பெற்று அந்தக் குழிகளையும் நிரப்பி, கடைகளையும் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டு இருக்கிற அறநிலையத் துறை மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இந்த அறநிலையங்களைப் பாதுகாப்பதில் தங்களுடைய அக்கரையையும் ஆர்வத்தையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்திப் போன்ற வர்கள் சிவன் சொத்து நன்கு காக்கப்பட வேண்டும் அல்லது அது மற்றவர்களுக்கு ஏதோ கெடுதலாக வந்து விடும். விஷ்ணு சொத்துக்கள் இந்த நாட்டிலே எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம் என்ற அந்த நோக்கத்திலா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

(இரவு 7.30)

சிவன் சொத்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள்தான் இந்த நாட்டிலே இன்றைக்கு சாவார்கள் என்கிற கருத்தை வைத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த நேரத்திலே நான் கூட எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். இன்னபிற சாமிகளின் சொத்துக்கள் எல்லாம் ஓட்டு மொத்தமாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சொத்துக்களும் காக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோளாகும். இங்கே பலபேர் சொல்லுகிறபோது, இந்த ஆலயங்களில் ஊழியர்களாக இருக்கின்ற 50 ஆயிரம் பேர்களும்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

அரசு அலுவலர்களாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்ற யோசனை தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் அப்படி ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்கின்றபோது அந்த 50 ஆயிரம் பேர்கள் ஆலயங்களிலே பணிபுரிகின்றபோது 19 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரவேண்டிய வசூலைச் செய்ய முடியாத நிலையிலே பல கோயில்கள் இருக்கின்றன. அதாவது 6 கால பூஜை, 7 காலப் பூஜை என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். ஆனால் ஒரு காலப் பூஜை கூட நடக்காமல் இன்றைக்கு பல்வேறிடங்களிலே கோயில்கள் சாத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதிகமான நிலங்களை உள்ளடக்கிய ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை ஆண்டாண்டுகாலமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் தாங்கள் வழங்க வேண்டிய குத்தகைப் பாக்கியைத் தராத காரணத்தால் இந்த நிலை இருக்கிறது. நாம் எல்லாம் திராவிட உணர்வு கொண்டவர்கள். கோயில் என்று சொன்னால் அது கொடியவர்களின் கூடாரமாக இருக்கக்கூடாது என்பதைத்தான் அன்றைக்குப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். அதை இந்த ஆலயங்கள் நாட்டில் எந்த அளவிற்கு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் அதிலே உள்ள காரண காரியங்களின் உள்ளே புக வேண்டும் என்ற அந்த உணர்வோடு சொல்லவில்லை. பண்டைய மூதாதையர்கள் எல்லாம் எந்தெந்த காரணங்களுக்காக அந்த ஆலயங்களுக்குத் தங்களுடைய சொத்துக்களை எழுதி வைத்து அவை பராமரிக்கப் படவேண்டும் என்கிற நல்ல எண்ணத்தோடு வைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சொத்துக்களை எல்லாம் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு குத்தகை கட்டாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்களே, அதற்காக வேறு வகையிலே பல்வேறு சட்டத்தைப் போட்டு அவைகளின் மூலமாக அந்தப் பாக்கிகளை வசூல் செய்வதற்கு ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னாலும்கூட அந்த ஆலயத்திற்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களை பலபேர் தனித் தனியாக எடுத்துக் கொண்டு வாடகை கொடுக்காமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அந்தக் கோயில்களிலே பூஜைகள் நடத்த முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் அரசுக்குச் சொந்தமான ஆலயங்களின் நிலங்களிலே சில மடாதிபதிகள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மடாதிபதிகள் பெரிய பெரிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி, முக்கியமான பெரிய பெரிய ஆட்களை அழைத்து அவர்களை மகிழ்வித்து வருகிறார்கள். இதனை நாட்டிலே பலபேர் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதை அரசும், அமைச்சரவர்களும் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக நம்முடைய மரியாதைக்குரிய ஆறுமுகம் அவர்கள் எடுத்துச்

சொல்கிறபோது ஒன்றைத் தெரிவித்தார்கள், அதாவது இந்த ஆலய ஊழியர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கவில்லை என்று சொன்னாலும் 15 ரூபாயிலிருந்து 300 ரூபாய் வரை சம்பளம் பெறுகின்ற ஏறத்தாழ 50 ஆயிரம் பேர்களை உள்ளடக்கிய இந்த ஆலயத்தினுடைய பணியாளர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற அதே நேரத்தில், அதாவது கோயில்களிலே பூஜை ஒழுங்காக நடப்பதற்காக அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற அதே நேரத்தில் ஆலயத்திற்கு சேரவேண்டிய 20 கோடி ரூபாயை வசூல் செய்வதற்கு உடனடியாக, சட்டங்களை இயற்றி யார் யாரிடத்தில் இருந்து வசூல் செய்ய வேண்டுமோ அவர்களிடமிருந்து ஆலயத்திற்கு சேரவேண்டிய தொகையை வசூல் செய்கிற அளவுக்கு மரியாதைக்குரிய அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீண்ட காலமாக கட்டிடங்களைக் கட்டி வைத்துக் கொண்டு, அதாவது குத்தகை என்ற பெயராலே பல ஆலயங்களைச் சேர்ந்த கட்டிடங்களை வைத்துக் கொண்டு இருக்கின்ற நிலையை மாற்றி அரசினுடைய சட்டத்தின் மூலமாக அப்படிப்பட்ட நிலங்களை அரசே எடுத்துக் கொண்டு அல்லது ஆலயத்திற்கு அதைச் சொந்தமாக்கி அதனை வாடகைக்கு விடுகிற ஒரு நிலையைக் கொண்டுவந்து அந்த ஊழியர்களைக் காப்பாற்றுகிற வகையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதால் இன்றைக்கு அந்தச் சார்புடைய மக்கள் எல்லாம் இந்த அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும், மேலும் அவர்கள் வரவேற்கின்ற வகையில் அந்தத் துறையை அவர்கள் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அறநிலையத்துக்குச் சொந்தமான நிலங்களை பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். எனது பேசுகிறபோது, கம்யூனிஸ்ட் உறுப்பினர் கூட கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். அந்த நிலங்களையெல்லாம் ஏழை எளியவர்களுக்கு மற்ற மாநிலத்தில் இருப்பது போல் நாமும் வழங்கலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைகு அந்த நிலங்களையெல்லாம் பெரிய நிலச் சுவாந்தார்கள் தங்களுக்குச் சொந்தமாக மற்றவர்கள் டையில் வைதுக்கொண்டு ஏறத்தாழ 30, 40 அல்லது 50 ஏக்கர் என்ற அளவிற்கு கூலி விவசாயம் செய்து அதற்குச் செலுத்த வேண்டிய வரியை செலுத்தாத காரணத்தால் சில ஆலையங்களில் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் செய்யப்படாத நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

கிறேன். முன்னாள் ஆட்சியைச் சொல்லவில்லை என்றாலும் இன்றைக்கு ஆலயங்களில் விக்ரகங்கள், சிலைகள் வெகு இடங்களில் காணப்படாமல் இருந்தாலும், வைக்கப்பட்டிருக்கிற சிலைகள் கூட உண்மையான சிலைகளா அல்லது பழைய சிலைகள் வெளியே போகிற அளவிற்கு, அமெரிக்கா போன்ற வெளி நாடுகளில் இங்கே இருக்கிற புராதன சிலைகளுக்கு அதிகமாக மதிப்பு இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் அவையெல்லாம் வெளிநாடுகளுக்கு கடத்திச் செல்லப்படுகின்றன. கடத்தியவர்கள் அறங்காவலர்களை என்று மட்டும் சொல்ல மாட்டேன். பல்வேறு வகைகளில் கடத்தப்பட்ட அந்தச் சிலைகள் எல்லாம் மீண்டும் தமிழகத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சிலைகள் கொண்டு வரப்பட்டது மட்டுமல்லாமல் இன்னும் தொடர்ந்து அந்தச் சிலைகளை கடத்துகின்ற வேலை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. கடத்திக்கொண்டிருக்கின்ற அந்த வேலையை விரைவில் தடுத்து நிறுத்தி இந்த தமிழ்நாட்டின் கலாச்சாரத்திற்குச் சொந்தமான அந்தச் சிலைகள் இனி கடத்தபடாத அளவிற்கு சட்டங்களைப் போட்டு மிகக் கடுமையான தண்டனையை அளிக்க வழிவகை காண வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு நம் முடைய மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் ஏதோ இந்த ஆட்சியில் இப்படிப்பட்ட தவறுகள் இருக்கின்றன என்றும் அவைகளையெல்லாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்றும் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். எங்களுக்கு இருக்கும் அக்கறையெல்லாம் இந்த நாட்டில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற, வணங்கப்படுகின்ற, அந்தச் சிலைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடத்திச் செல்வதை தடுத்து நிறுத்தும் அளவிற்கு, அப்படிக் கடத்தி செல்பவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை அளிக்கத் தக்க வகையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அந்தச் சிலைகளைப் பாதுகாப்பதோடு அற நிலைய துறையின் மூலம் 20 கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்தும், அந்தத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான ஊழியர்களுக்கு பாதுகாப்பு தருகிற வகையில் இந்த அரசு வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

(இரவு 7-40.)

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று அவை முன்பு தமிழக அரசின் சார்பாக விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டுள்ள இந்து அறநிலைய பாதுகாப்பு மான்யத்தை வரவேற்று கீழ்க்கண்ட எனது கருத்துக்களை சுருக்கிக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்து மதத்தினுடைய புனிதத் தன்மை

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1979 ஏப்ரல் 17

கெட்டு விடாத அளவுக்கு அதனுடைய அடிப்படை நோக்கங்களை தகர்த்தெரியாத அளவுக்கு பாதுகாப்பு நடவடிக்கையாக இந்த அரசு கையாண்டிருக்கின்ற நடைமுறை கொள்கைகளுக்காக இந்துக்கள் சார்பாக இந்த அரசை நான் பாராட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். தெய்வ நம்பிக்கை உடையவர்களும் இல்லாதவர்களும் இந்த நாட்டில் இருப்பதற்கு சம உரிமை பெற்றவர்கள். இந்த நாடு சமய சார்பற்ற நாடு என்று அரசியல் சாசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மைனாரிட்டி ப்ரட்டக்ஷன் ஆக்ட் என்று மைனாரிட்டி இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும் என்று விஷேச சட்டப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் துரதிருஷ்ட வசமாக மைனாரிட்டி ப்ரட்டக்ஷன் ஆக்ட் என்று கான்ஸ்ட்டிட்யூஷன் லா ப்ரவீஷன்ஸ் பண்ணும் போதே இப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத் தோடு தான் கொண்டு வந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் மைனாரிட்டியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் இந்தியாவில் மெஜாரிட்டியாக இருக்கின்றவர்களால் சுரண்டப்பட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காகவும் மைனாரிட்டி இனத்தவர் தாக்கு தலுக்கும், ஆக்கிரமிப்புக்கும் ஆளாகிவிடக்கூடாது என்று எண்ணி அவர்களுக்கு தனிப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற நல் நோக்கத்தோடு தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக இன்று நாட்டில் என்ன நிதர்சனமாக நடக்கிறது என்றால் மைனாரிட்டி என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள், அல்லது பகுத்தறிவு வாதிகள் என்ற பெயரால் ஒரு சிலர் எதற்கும் கட்டுப்படாத வர்கள் மார்க்ஸிஸ சித்தாந்தம்போன்ற சித்தாந்தங்களைஉடைய வர்களாக இருப்பவர்கள் — மாண்புமிகு உறுப்பினர் மாரிமுத்து அவர்கள் கூட தெய்வத்தை நிந்திக்க நான் தயாராக இல்லை ஆனால் இன்னும் தெய்வ நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். நாம்தான் புரிந்து கொள்வீர்கள் என்று சொன்னேன். இப்படி பொறுமையோடு இருப்பவர்களை பெருமையாக நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதற்காக தனக்கே புரியவில்லை என்ற காரணத்திற்காக சீப்-இன்சினியரிடம் ஒரு கட்டிடத்திற்கு எஸ்டிமேட் போட்டுத் தரவேண்டும் என்று கேட்டால் அரை மணி நேரத்தில் தயார் செய்து கொண்டு வருவார், மாண்புமிகு நாஞ்சில் வின்சென்ட் அவர்கள் வக்கீல் படிப்பு படித்தவர், அவரைப்போய் எஸ்டிமேட் போட்டு விட்டுவரும்படி சொன்னால் ஆறு மாதங்கள் ஆனாலும் போட முடியுமா ? எஸ்டிமேட் போடவில்லை என்பதற்காக அவருக்கு அறிவு ஆற்றல் இல்லை யென்றோ, அவர் சொல்வது கரக்ட் இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியுமா, அப்படிச் சொன்னால் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார் களா ? அதே போன்று அரித்மெடிக்கல் — மேத்தமெட்டிக்கல் — கணிதத்தைப் பார்த்து கொள்ள அதற்குரிய மனை யோடு பக்குவத்தோடு உரிய காலத்தில் பயின்றால் தான் புரியும் என்கின்றநிலை இருக்கும்போது, ஆன்மீகத்தை தெய்வ உணர்வை

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. கே. கந்தசாமி)

சாதாரண புறக்கண்களால் உணரமுடியாத ஒன்றை அகக் கண்களால் உணர முடியும் என்றுக்கூடிய மிகப் பெரிய ஒன்றை எடுத்துச் சொன்னால், எடுத்தவுடனே கடவுளை காட்டு, பார்ப்போம், இல்லையெனறால் கல்லை ஏன் கும்பிடுகிறாய் என்கின்ற ஒரு நிலை ஏற்படுகின்ற ஒரு துர்பாக்கியமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இதை நீங்கள் சர்ச் டக்கம் போய் பேசுங்கள் பார்ப்போம். பகுத்தறிவுவாதிகளே உங்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், உரிய மரியாதையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் கிருத்துப் பள்ளியில் படித்தவன், ஆண்டவன் ஏசு அவர்கள் அன்பு குழந்தையாக உலகத்தை திருத்த வந்தவர் என்று நான் நம்புகிறவன். அதே போல் அல்லா அவர்களையும் நம்புகிறவன். எல்லா மதமும் ஒன்று என்ற அடிப்படையில் உணர்வுகளை புரிந்திருக்கின்ற காரணத்தால் அத்தனை தெய்வங்களையும் நம்புகிறவன் நான். இதே நிலையில் இருக்கின்ற இந்துக்களையும், அவர்களுடைய வேதத்தையும் குறை கூறி, கோவில்களை இழித்து பேசுவதும் கேலியாகப் பேசுவதும்—நீங்கள் உங்களுடைய கலாச்சாரத்தை பண்பாட்டை திராவிட இனத்தினுடைய ஒரிஜினல் பவுன்டேஷனை எங்கே கொண்டு போய் நிறுத்துகிறீர்கள் we are the descendents of great chera, chola pandiya என்று கூறுகிறீர்கள். உலகத்திற்கே 'கல்தோன்றி மண்தோனறா காலத்தே முன் தோன்றி மூத்த குடி தமிழ் குடி' என்கின்ற உதாரணங்கள் எல்லாம் சொல்லி தமிழன் யார். சேர சோழ பாண்டியர்களுடைய பரம்பரையினர் தான் எங்கள் மூதாதையர் என்று சொல்கிறீர்கள். நம் நாட்டிலுள்ள தஞ்சாவூரை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், பிரகதீஸ்வரர் கோவில் இருக்கிறது. யார் அதை கட்டியது? தந்தை பெரியார் கட்டினாரா, இல்லை அவருடைய தந்தையார் கட்டினாரா, அல்லது எனனுடைய தந்தையார் கட்டினாரா, இல்லை, நம்முடைய பொதுத தந்தையார்கள்—நம்முடையமூதாதையர் அறிவு ஆற்றலில்உலகத்திற்கே அறிவாளி என்று மதிக்கப்பட்டு பாராட்டப்படுகின்ற . The world's great civilization என்று அத்தனை மனித வர்க்கத்தாலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட தமிழன் கட்டினான். யார் அந்த ஆதித் தமிழன். சேர, சோழ, பாண்டியர்களால் உருவாக்கப்பட்டு அவர்களால் வழி படப்பட்டு, அறங்களையும் தர்மங்களையும் அன்புத் தெய்வமாக இருக்கின்ற அன்பையும் கண்டு, அந்த அன்புத் தெய்வங்களை கோவில்களில் அமைத்து, அறம் நிலைக்க வேண்டும், தர்மம் நிலைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்....Charity must start from home என்று கூறுவது போல, அந்த ஆண்டவனை பிராத்திக்கும்போது அந்த ஆண்டவன் உபதேசம் செய்கிற வழியில் வேண்டும் என்று உபதேசிக்கின்ற இடத்தில் அன்ன சத்திரங்கள் மிளிர வேண்டும் என்ற தர்மத்தையும் போதித்து, தர்மங்களையும் நடத்தி வந்த அந்த ஆலயங்களை மறுப்பது ஏன்? அதை உங்கள் மூதாதையர் கட்டவில்லையா? இன்றைக்கு தமிழர்களுடைய கலாச்சாரம் நிர்வாகத் திறமை, நாகரீகம் இவையெல்லாம் இருக்கிறது என்றால் அவற்றை எங்கே போய் நாம் காட்டுகிறோம்.

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1979 ஏப்ரல் 17

மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவிலைப் பார்க்கிறோம். காஞ்சீபுரத்தைக் காட்டுகிறோம். இன்னும் எல்லோராவைக் காட்டுகிறோம். இப்படி மிகவும் புராதனமான கோவில் சித்திரங்களைக் காட்டுகிறோம். சிற்பங்களைக் காட்டுகிறோம். அந்தச் சித்திரங்களில் உள்ள கலை உணர்வுகளை நாம் காட்டுகிறோம். அவைகளை யெல்லாம் ஒத்துக் கொள்கிறோம். ஆனால், இதிலே மைய மூலபீடமாக உள்ள தெய்வத்தை, சுவாமியை ஒத்துக் கொள்ளவில்லை, என்றால் அது என்ன நியாயம்? அப்படி ஒத்துக்கொள்ள வேண்டிய உரிமை நமக்கு இருக்கிறது. ஆனால், அதைப் புரிந்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் என்ன நியாயம்? ஆனால், நிந்தனை செய்யக்கூடாது.

காஞ்சீபுரத்திற்கு மடத்திற்கு சென்றிருந்தோம். அங்குள்ள சாதுக்களையும், சுவாமிகளையும் பார்த்தோம். அவர்கள், வழக்கமாக இருந்து போகட்டுமே, அதனால் என்ன? என்று சொன்னார்கள். அதற்கு நாங்கள், தேர் வந்தால், சுவாமி ஊர்வலம் வந்தால் இடைஞ்சலாக இருக்காதா என்று கேட்டபோது, அவர்கள் சாதுக்கள் பயந்து நாங்கள் என்ன செய்வது, கூட்டம் பாட்டிற்கு வந்து போகட்டுமே என்று பதில் அளித்தார்கள், இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், 'குட்ட குட்ட குனியவும் கூடாது, குனியக் குனியக் குட்டுபவன் முட்டாள்' என்று எங்கள் தேவர் பெருமான் சொன்னார்கள். எல்லைனப் போன்றவர்கள் இந்து மதத்தைப் புரிந்து கொள்வார்கள். சாதாரணமாக, மூடப் பழக்கத்தை கொண்டு ஏமாற்றுகிற கூட்டத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ''உள்ளத்தில் உள்ளார் அடி'' என்று ராமலிங்க அடிகள் சொன்னார்கள். அதைப்போல், ஜாதி சமயங்கள் எல்லாம் தூக்கி எறியப்பட வேண்டும். 'ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்' என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், அண்ணா அவர்கள் சொல்வதற்கு முன்பே இது சொல்லப்பட்டு வந்தது என்று சொன்னபோது, அவர்கள் அதை ஒத்துக் கொண்டார்கள். அப்படி இருக்கின்றபோது, நிந்திப்பது, அவமானப்படுத்துவது, கேலிப் பொருளாக்குவது ஆகியவற்றுக்கு இடமளிக்கக்கூடாது. அதே நிலையில், மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ சொல்கிறார்கள். அவர்கள் பகுத்தறிவிலே நம்பிக்கை கொண்டவர்கள்.....

1979 ஏப்ரல் 17]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: நான் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டு வரும்போது, எப்போது அவர்கள் முடிக்கிறார்கள் என்பதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: எனக்குத் தெரியும், இப்படிப்பட்ட பேச்சுக்களில் அவர்களுக்கு அதிகமாக 'அட்ராக்ஷன்' இருக்காது என்று. என்றாலும், நாங்கள் எங்கள் கடமையை ஆற்ற வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். ஜனநாயகப்படி நாங்கள் கூறவேண்டிய கடமை இருக்கிறது. இதிலே மெஜாரிடியாக இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜனாப் லத்தீப் அவர்கள்கூட தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் பேசியதை வின்சென்ட் அவர்களும், சந்திரன் அவர்களும், என்ன சொல்கின்றீர்கள், ஒன்றுமே புரியவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

திரு. எம். வின்சென்ட் (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்): தலைவர் அவர்களே, நான் ஒன்றும் அதை ஏளனமாகச் சொல்லவில்லை. லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள். நிலையைப் பற்றியும், தன்மையைப் பற்றியும் பேசினார்கள். அப்படிப் பேசும்போது, ஆரஞ்சுப் பழத்திற்கும் தோலை வைத்திருக்கிறேன், மரத்திற்கும் தோலை வைத்திருக்கிறேன் என்று அவர்கள் ஆரம்பத்திலே பேசிய காரணத்தினால், இந்த நிலை, தன்மை விளங்கவில்லை என்றுதான் பேசினேன். இது குற்றச்சாட்டாக இல்லை.

திரு. கே. கந்தசாமி: அவர்கள் இப்படி விளக்கம் சொல்லத் தேவையில்லை. அவர்கள் கெட்ட நோக்கத்தோடு பேசவில்லை. நல்ல நோக்கத்தோடு தான் எதை எதைப் பற்றியெல்லாம் பேசினார்கள் என்பதைச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கே புரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். சாதாரண கிராம மக்களுக்கு எப்படிப் புரியும்? ''கல்லைப் பார்த்தால் நாய், நாயைப் பார்த்தால் கல்'' என்பதைப் போல், சித்திரத்தைக் காணும் போது, பக்தன் ஆண்டவனைக் காண்கின்றான், சிற்பி அதன் கலையைக் காண்கின்றான். ஆனால், சாதாரண மக்கள் கிராமத்திலே இருக்கின்றவர்களுக்கு கல்லாகத் தோன்றும். ஆகவே, அவர்கள் கலையைக் காணவில்லை. கல்லைத் தான் காண்கின்றார்கள். கல்லை, தெய்வம் என்று சொன்னால், அதை ஒரு சர்ச்சையாக எடுத்துக்கொண்டு, விவாதிக்கக் கூடாது. 'அன்பே தெய்வம்' என்று நாம் அனைவரும் ஒரு கருத்திற்கு வந்தபோது, முதலிலே வேறுபாடு இல்லை. ஆகவே, இந்த அளவிலே நிறுத்திவிட்டு, இன்று தமிழக அரசு பெரியார் அவர்களுடைய நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடுவதற்காக ஒரு

கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டு தொடர்ந்து கொண்டாடுவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் கொண்டாடுவதிலே எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

(இரவு 7-50)

சட்டமன்ற விடுதிக்குள் நுழைகிற வாயிலில் அண்ணா சிலைக்கு எதிரிலே அண்ணா சாலையில் பெரியார் நூற்றாண்டு விழா என்று சொல்லி ஒரு போர்டு வைத்து அதிலே சில வாசகங்களை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அரசு அனுமதியோடோ அல்லது அரசோ அதை வைத்திருக்கிறது என்றுதான் கருதுகிறேன். அதிலுள்ள சில வாசகங்கள் பலர் மனதைப் புண்படுத்தும். காலையில் பேப்பர் வாங்கப்போகும்போது கிராமத்திலிருந்து சட்டசபைக்கு வருகிறவர்கள் பலர் அதைப் பார்த்து ஏன் இப்படி எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிற நிலை இருக்கிறது. ஒரு கருத்தைப் பரப்புவதில் ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் பிறர் மனதைப் புண்படுத்துவதாக இருக்கக்கூடாது. ''மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு'' என்று சொன்ன பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய தொண்டர்களாகிய நீங்கள் அந்த மாதிரி எழுதி வைப்பதை அனுமதிக்கக்கூடாது. அந்த வாசகங்கள் என்ன என்று நீங்களே போய்ப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

பெரியார் நூற்றாண்டு விழா ஆண்டையொட்டி ஒரு புத்தகத்தை வெளியிடுவதற்காக ஒரு அமைப்பை வைத்திருப்பதாகக் கருதுகிறேன். அதிகாரிகள் மூலம் செய்தால் சரி வராது. ஒரு கமிட்டி போடவேண்டும். உங்கள் அரசு சார்பாக இருக்கக்கூடிய சிலரைப் போடுவதோடு இந்து மதத்தில் நம்பிக்கையுடையவர்களையும் உறுப்பினர்களாகப் போட்டால் யார் மனமும் புண்படாத அளவுக்கு அந்தத் தொகுப்பைப் பிரசுரிக்க ஒத்தாசையாக இருக்கும். தெய்வ நம்பிக்கையுடையவர்களையும் போடுங்கள். உதாரணமாக மேலவைத் தலைவர் மாண்புமிகு ம.பொ. சி. அவர்களைப் போடுங்கள், ரிடையர்டு ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியாரைப் போடுங்கள். இந்து அற நிலையத் துறைத் தலைவராக இருந்த ரெட்டியாரைப் போடுங்கள். அப்படி அவர்களை எல்லாம் குழுவில் போட்டால் ஆட்சேபிக்கக்கூடிய கருத்து அதிலே வராது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. கே. கந்தசாமி]

டெம்பிள் லாண்ட்சிலிருந்து 19 கோடி சில்லரை ரூபாய் அரியர்ஸ் வர வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நான் மிக வேதனையோடு குறிப்பிடுகிறேன். இந்து அறநிலையக் கட்டளை என்று தனியாக ஏன் வைத்திருக்கிறார்கள்? எந்த அடிப்படை நோக்கத்தோடு அறக்கட்டளைகளை ஏற்படுத்தினார்கள்? எந்த மாற்றங்கள் செய்தாலும் அடிப்படை நோக்கத்தை மையமாக வைத்து சூழ்நிலைக்கேற்ப செய்வதில் தவறு இல்லை. 19 கோடி ரூபாய் பாக்கியை சாதாரண மாரடோரியமாக செய்துவிடக்கூடாது. தஞ்சாவூர் நெற்களஞ்சியம் அங்கே ஒருவர் கூட அங்கே குத்தகை தரவில்லை. கோயில்கள் இருளடைந்து கிடப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைக்கலாம், அது இலேசு. அண்ணா பெயரால் டிரஸ்ட்டை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். தந்தை பெரியார் பெயரால் டிரஸ்டை மூன்று கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உள்ள சொத்துக்கு பொதுமக்கள் தந்த அந்தச் சொத்துக்கு டிரஸ்ட் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எதற்காக அவற்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சில நல்ல நோக்கங்களை லட்சியத்தை நிறைவேற்ற அமைத்திருக்கிறார்கள். அதை மாற்ற உரிமை உண்டா? அதே போன்று ஆதியில் அறக்கட்டளைகளை ஏற்படுத்தியவர்கள் சில தர்ம காரியங்களுக்காக நல்ல காரியங்களுக்காக, தெய்வ பிரசாரங்களுக்காக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கு சாதாரண சட்டத்திலிருந்து அவற்றிற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டும். நன்றாக நிலத்தில் விளைந்திருந்தும் கோயில்களுக்கு நெல்லை கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கலந்து குத்தகைதாரர்கள் சட்டத்தை இதற்குப் பொருந்தாது செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கோயில்களைச் சரியானபடி பராமரிக்க முடியும்.

கோயில்களில் பணியாற்றக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எக்சிகியூட்டிவ் ஆபீசர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கக் கூடியவர்கள் தஞ்சையில் மாநாடு போட்டார்கள். அவர்களுக்கு என். எம். ஆர். க்குக் கிடைப்பது கூடக் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டும். இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, நான் அதிக நேரம் பேசப் போவதில்லை. இந்த அறநிலைய பாணியத்தின் பேரிலே மதங்களைப் பற்றி நன்கு புரிந்து உணர்ந்தவர்கள் எல்லாம் உரையாற்றினார்கள். நான் அந்த அளவுக்கு அதையெல்லாம் படித்து பெரிதாகப் புரிந்தவன் அல்ல. ஒன்று மட்டும் நான் சொல்ல முடியும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1979 ஏப்ரல் 17

ஸ்பிரிச்சுவலிஸம், மெட்டிரியலிஸம் என்று இரண்டு தத்துவங்கள் உண்டு. ஸ்பிரிச்சுவலிஸத்தை முறியடிக்க வேண்டும் என்றும் இல்லையென்றும் நிரூபிக்க வேண்டுமென்றால் தர்க்க ரீதியாகதான் அது முடியும் என்று ஏஞ்சல்சே சொல்லியிருக்கிறார். ஸ்பிரிச்சுவலிசம் என்பது ஒரு தத்துவம். அந்தத் தத்துவம் உணர்வுப் பூர்வமாக சொல்லப்பட்ட ஒன்று. அதை விஞ்ஞான ரீதியாக நிரூபிக்க முடியாது. கடவுள் நம்பிக்கை என்பது ஒரு உணர்வு. அந்த உணர்வை வெளியே எடுத்துச் சொல்ல முடியும். கடவுள் எங்கே இருக்கிறார் என்றால் அதை விஞ்ஞானப் பூர்வமாக நிரூபணம் பண்ணமுடியாது. மெட்டீரியலிஸ்ட்களுடைய வாதம் வேறு. இப்போது கடவுள் நம்பிக்கை பற்றி நாம் மோத வேண்டிய அவசியம் இல்லை. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அது தேவைப்பட்டது. ஐரோப்பிய நாடுகளிலே அரசியல் மாற்றங்கள் விரும்பப்பட்ட போது முற்போக்கான மாற்றம் கொண்டுவருவதற்கு கடவுள் நம்பிக்கையை ஒழிக்கவேண்டியிருந்தது, மதமும் கிடையாது, கடவுளும் மதமும் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு தடைக்கற்களாக இருந்தன என்று அவர்கள் கருதினார்கள். ஆட்சி என்று ஒன்று இருந்தாலும் அவர்கள் மதத் தலைவர்களின் கட்டளைக்குட்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள். ஆகவேதான் சமுதாய மாற்றத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றால் மதத்தைச் சாட வேண்டும். என்ற நிலைமை இருந்தது, ஆனால் இன்றைக்கு சமுதாயத்திலே முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றால் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இல்லை. நாம் எத்தனையோ சமுதாய மாற்றங்களை செய்துகொண்டிருக்கிறோம், அதற்கு கடவுளோ, மதமோ குறுக்கிடவில்லை. ஜமீன் ஒழிப்பு வந்த போது கடவுளுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களை எடுத்துவிட்டோம், அப்போது அவைகள் ஒன்றும் குறுக்கே வந்துவிடவில்லை. இன்னும் பல மாற்றங்கள் வரலாம், ஆனால் அவைகள் எல்லாம் குறுக்கே வராது. அதைப்போல் அவைகளை இப்போது நாம் சாடிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் நாட்டிலே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அதைப்பாதுகாப்பது அரசாங்கத்தினுடைய கடைமை ஜனநாயக அமைப்பிலே செய்ய வேண்டிய பணிகளிலே அதுவும் ஒன்று. இந்த அறநிலையத் துறை ஒழுங்காக செயல்பட வேண்டுமென்பதிலே அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது. கோவில்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்களும் சரி கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களும் சரி மாற்றுக் கருத்து சொல்ல முடியாது. இந்த அறநிலையங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றால் எப்படிப் பாதுகாப்பது, எங்கே இருந்து பாதுகாப்பது என்பது தான் நம்முடைய பிரச்சினை. எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். 19, 20 கோடி ரூபாய்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வரை பாக்கிவர வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது ஏன் வரவில்லை. எப்படி வரவில்லை, நீங்கள் அதை எப்படி வசூல் பண்ணப்போகிறீர்கள் என்பது தெரியவில்லை. நான் செலக்ட் கமிட்டியில் பல மாவட்டங்களுக்குச் சென்றிருந்த போது பார்த்திருக்கிறேன், கோயில்களிலே இருக்கிறவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அந்தச் சொத்துக்களை எடுத்துக் கொண்டு அதற்கான நட்ட ஈட்டைக் கொடுத்தால் அதைப் பேங்கிலே போட்டு அதன்மூலமாக வருகிற வருமானத்தை வைத்து கோயில் காரியங்களை நடத்தலாம், குத்தகைக்கு விட்டு ஒழுங்காகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆழ்ந்த நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் அந்தச் சொத்துக்களைக் கொடுத்தார்கள். எந்த நம்பிக்கையின் பேரிலே கொடுத்தார்களோ அந்த நம்பிக்கை அந்த எண்ணத்திற்கு மாறாக சொத்துக்களை விட்டுவிடக்கூடாது என்பது சிலருடைய வாதம். நடைமுறையிலே பார்க்கின்ற போது நடக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும், அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதிலே மிகத் தீவிரமாக இருக்கிறார்கள். எப்படியும் காப்பாற்றியே தீருவேன் என்று சொல்கிறார்கள். காப்பாற்றுங்கள். ஆனால் நீங்கள் காப்பாற்றுகிற சொத்துக்களிலிருந்து வருவாய் சரியாக வராது, நிரந்தர வருமானம் வராது. அதனால் வீண் வம்பும் சண்டையும் வந்து குத்தகை பாக்கிகளை ரத்து செய்யக்கூடிய நிலைமை தான் வரும். எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் ஓட்டைத்தான் பார்க்கும். ஆகவே இது சாத்தியமில்லை. ஆகவே அந்த நிலங்களைக் கொடுத்துவிட்டு காம்பன்சேஷன் வாங்கி அந்தப் பணத்தை வங்கியிலே போட்டு அதன் மூலமாகக் கிடைக்கிற வருமானத்தை வைத்து நிரந்தரமாக வருகிற வருமானத்தை வைத்து கோயில் காரியங்களை நடத்த முடியும். திருக் கோயில்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். ஒழுங்காக வேலைகள் நடக்க வேண்டும். கலைகள் எல்லாம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும், நீண்ட நெடுங்காலமாக உள்ள கலைகளின் உருவமாக கோயில்கள் திகழ்கின்றன என்பதில் எல்லாம் அபிப்பிராய பேதம் இல்லை. நிலத்தையும் அப்படியே வைத்துக் கொண்டு அவைகளை காப்பாற்றப் போகிறீர்கள் என்று சொன்னால் கடவுளை நீங்கள் காப்பாற்ற முடியாது. இனாம் நிலங்களை எடுத்த போது அன்யுட்டி கொடுத்தார்கள். அதைப்போன்று அதற்காக நட்ட ஈடு கொடுத்து அதன் மூலமாக வருவாயைப் பெற்று காரியங்களை நடத்த வேண்டும்.

(இரவு 8-00)

அன்யுட்டி கொடுக்கலாம், அதேமாதிரி எதையாவது செய்து ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதை வைத்துக் காப்பாற்றுவது என்று நினைத்தால் அது காரிய சாத்தியமில்லை. யதார்த்த நிலையை வைத்துப்பார்க்க வேண்டும். கற்பனையை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கக்கூடாது.

வேதம், ஆகமம் ஆகியவற்றைப் பார்த்தால் தீண்டாமை இருக்கிறதா, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால்,— நான் அவைகளை உள்ளே படித்தது இல்லை, தீண்டாமை என்று கிடையாது என்றுதான் காந்தியடிகள் சொல்கிறார். அதிலே ரொம்ப ஆழ்ந்து சொல்லும்பொழுது, இந்து தர்மத்திலே தீண்டாதவன் என்று வைக்க வேண்டுமென்று எங்கும் சொல்லவில்லை என்று காந்தியடிகள் சொல்கிறார். அதை நம்பி நான் சொல்கிறேன். ஆகவே, அறநிலையம் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்குத் தீவிரமாக ஈடுபடவேண்டும். பல கோயில்களில் அரிசனங்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை. பெரிய ஊர்களில் ஸ்ரீரங்கம், இராமேஸ்வரம், மதுரை இந்தமாதிரி கோயில்களிலே உபரிநிலங்களை விட்டாகிவிட்டது. (குறுக்கீடு) நீங்கள் அரிசனங்களை டிரஸ்டியாகப் போட்டாலும் அவர்கள் கோயிலுக்குள்ளே போகவில்லை, பல கோயில்களில் இப்படி யிருக்கிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி : நூலைவர் அவர்களே மதுரையைப் பற்றி சொல்கிறார்கள். அங்கே நடைமுறையிலே இருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : பெரிய கோயில்களில் திறந்து விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் எந்த டிரஸ்டியைப் போட்டாலும், எட்டித்தான் நிற்கிறார்கள். உள்ளே போகவில்லை. எனவே, நீங்கள் ஒரு முடிவெடுத்து, அறநிலையத்தில் சேர்க்கப்பட்ட கோயில்கள் எங்கேயிருந்தாலும், அரிசனங்கள் உள்ளே போய் சாமி கும்பிடுவதற்கு வசதி செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இத்தனை அறநிலையங்கள் இருந்தும், அவர்களை ஒதுக்கி வைத்தால் என்ன நியாயம் ? எனவே, இதை அறநிலையப் பணியாக எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் போகும் இடங்களில் பெரும்பாலும் கோயில்களைப் பார்க்காமல் வருவதில்லை. உள்ளே போய்ப் பார்ப்பேன். அங்கே நல்ல கலைகள் இருக்கின்றன. தூணில் செதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதுபூராவும் வர்ணத்தை அடித்துவிட்டிருக்கிறார்கள். போய்ப்பார்த்தால் என்னவென்றே புரியவில்லை. கருங்கல் சிலைகளின்மீதெல்லாம் வர்ணத்தைப் பூசி வைத்திருக்கிறார்கள். முதலில் அதை நிறுத்த வேண்டும். அவற்றில் அழுக்குப் பிடித்து விடுகிறது என்று வெள்ளையையோ, வர்ணத்தையோ பூசுகிறார்கள் போல் தெரிகிறது. அவ்வாறு இல்லாமல் கருங்கல்லில் சுத்தப்படுத்துவது என்றால் அதற்காகத் தனியாக ஏதோ கெமிகல்ஸ் எல்லாம் இருக்கிறது. இரண்டொரு இடங்களில் அப்படிப்பட்ட முறையில் சுத்தம் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள், அது பார்ப்பதற்கு ரொம்ப அழகாக

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இருக்கிறது. மெச்சத் தகுந்த அளவில் அதுஇருக்கிறது. எனவே, அந்தக் கலைகளின் மீது வெள்ளை, வர்ணம் முதலியவற்றை அடிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைச் சொல்வதற்காகத்தான் நான் முதலில் எழுந்தேன். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அறநிலையங்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில், பல கோயில்களில் ஆறு மாதம் முதல், இரண்டு வருஷங்கள் வரையில் சம்பளம் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு எப்படிக் கொடுக்கப் போகிறோம்? நாம் சென்று சாமி கும்பிடுவதற்காக அவன் ஏன் பட்டினி கிடக்க வேண்டும்? நாம் பக்தியோடு சென்று வழிபடுவதற்காக அவன் தன்னைத் தானே தியாகம் செய்து கொண்டிருக்கிறான். அவனுக்குச் சோறு போடுவதற்கு என்ன வழி என்று பார்க்க வேண்டும்.

கோயில் பணியாளர்கள் அரசுப்பணியாளர்களாகப் பாவிக்கப் படவேண்டும்மென்று ஆக்டிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கிடு) அப்படித்தான் அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரி இருந்தால் அரசுப் பணியாளர்களுக்கு நீங்கள்கொடுக்கும் சலுகைகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு அரசு முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அட்லீஸ்ட் இன்றைக்கு நீங்கள் இந்தப் பாக்கியுள்ள சம்பளத்தைப்பற்றியாவது அறிவித்தாக வேண்டும். கொடுத்து விடுவோம் என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று அறநிலையத்துறை அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கிடு) எப்படிச் செய்வீர்களோ எனக்குத் தெரியாது. அவனுக்குச் சோறு போட்டாக வேண்டும். நாங்கள் எப்படி வழியைச் சொல்ல முடியும்? என்வே, சம்பளப் பாக்கியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாக்கி என்னென்ன குறைகள் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவை உங்களுக்கும் வந்திருக்கும். ஆனால் முதலிலே சோறு போட்டாக வேண்டும்.

குளித்தலை சட்ட மன்ற உறுப்பினர் சிவாயமலை இரத்தின கிரீஸ்வரர் கோயில் கோபுரம் புதுப்பிக்கப்படாமல் பாழடைந்திருக்கிறது, அதைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். இதையும் கருத்திலே கொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரொம்பப் பெரிய கோயிலாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன், வணக்கம்.

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீது இந்த மாமன்றத்திலே 9 கட்சிகளைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 14 பேர் கடந்த 3 மணி நேரங்களாக இங்கே தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் செய்தி, சுற்றுலா, வனம் மற்றும் பல துறைகளையெல்லாம் சேர்த்து ஒரு ½ நாள் மானியக் கோரிக்கைகளுடைய விவாதம் போதும் என்று ஒதுக்கி, இந்த அற நிலையத் துறைக்கு ஒரு நாள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களே என்று நான் அந்த நிகழ்ச்சி நிரலைப் பார்த்தபொழுது, கொஞ்சம் புரியாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தேன். அது இப்போது தான் புரிந்தது, அதுவும் காலையிலே இதை எடுத்துக் கொண்டிருந்தால், அவசர அவசரமாக ஒரு மணி நேரத்திற்குள்ளே இந்த விவாதம் முடிவு பெற்றிருக்கும், மானியத்தை நிறைவேற்றி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தந்திருப்பார்கள். ஏனென்றால், இன்னும் வேண்டும், வேண்டுமென்ற கோரிக்கையிலே, இதிலே வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கு ஒன்றுமே இல்லை. ஆகவே, மாலை நேரத்திலே, இப்பொழுது, இந்த மன்றத்தை நடத்தி, இங்கே மிகப் பெரிய பிரச்னைகளை விவாதத்திற்கு உரியனவாக ஆக்கி, பல்வேறு உறுப்பினர்களும் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே ஒரு நாள் தனியான விவாதம் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நடைபெற்ற விவாதங்களிலே இருந்து என்னாலே புரிந்து கொள்ளமுடிகிறது. ஆகவே, நான் மிக விரைவிலே விடை அளித்துவிட்டு, இந்த மன்றத்தின் கூட்டத்தை முடித்து விடலாம் என்றுதான் கருதுகிறேன். என்றாலும், இங்கே பல்வேறு பிரச்னைகளும் உணர்வுகளும் எழுப்பப்பட்டு இருக்கிற காரணத்தினாலே, அவைகளுக்கு விளக்கம் சொல்கிற அந்த நிலையில், ஏதாவது கொஞ்சம் அதிக நேரமானாலும் மாமன்ற உறுப்பினர்கள் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும். காரணம், இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தவர்கள் இந்த மன்றத்திலே இப்பொழுது இல்லை. ஏனென்றால், அவர்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிற பொழுது அதற்கு என்ன அரசாங்கத்திலேயிருந்து பதில் அளிக்கப்படுகிறது என்று தெரிகிற பொறுப்போடு அவர்கள் இருப்பார்களானால், அவர்கள் எடுத்து வைக்கிற கருத்துக்களுக்கும் அந்தப் பொறுப்பு, மதிப்பு, மரியாதை, மக்கள் மன்றத்தில் கிடைக்கும் என்ற உணர்வை நான் இந்த மன்றத்தில் எடுத்து வைப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தவறாகக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று தான் கருதுகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

முதலில், இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பு எடுத்துக் கொண்ட காரணத்தாலே இங்கே சமயங்களைப் பற்றிய கருத்தாடல்கள், கருத்து பரிமாறல்கள் நடைபெற்றன. அது கொஞ்சம் சுவையாகவும் இருந்தது, பலன் உள்ளதாகவும் இருந்தது. ஆனாலும், நான் அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே பேசுகிற காரணத்தாலே அதற்குள்ளே நுழைய முடியாது, வெளியிலே பேசுவதானால் என்னுடைய கருத்தை நான் சார்ந்திருக்கிற இயக்கத்தின் கருத்தைச் சொல்ல முடியும்.

இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள், இந்த அரசாங்கத்தின் மீது, இது ஆரம்பத்திலே ஏதாவது ஊனம விளைவித்துவிடுமோ என்று அஞ்சினோம். ஆனால், எங்களுடைய அச்சத்திற்கு ஆதாரம் இல்லை. இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பணிகளை நிறைவேற்றியே திரும் என்கின்ற உத்தரவாதத்தை நடைமுறையிலே தெரிந்துகொண்டோம் என்று இங்கே இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் சவுந்திரராஜன் அவர்களிலேயிருந்து தொடங்கி, அநேகமாக, அத்தனை உறுப்பினர்களும் இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள், வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதற்காக, நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் சார்பிலே, இந்த அரசின் சார்பிலே அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, நான் இங்கே பேச வேண்டாமென்று கருதினாலும் தந்தை பெரியாருடைய பெயர் இங்கே இழுக்கப்பெற்று அவருடைய கொள்கைகளைப் பற்றியும், இங்கே விவாதிக்கப்பட்ட காரணத்தாலே, அதைப்பற்றி ஒரு விளக்கத்தைத் தரவில்லையானால் பெரியாருடைய அந்தக் கல்லூரியிலே பயின்ற மாணவர்கள் அடங்கிய இந்த அமைச்சரவை, இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய கடமையிலேயிருந்து நழுவியது என்ற குற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய நிலை வந்து சேரும் என்ற காரணத்தினால் அந்த விளக்கத்தைத் தருவதற்கு நீங்கள் அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 8-10)

பெரியாரைப்பற்றி முதலிலே பேசிய ஜனதா கட்சி உறுப்பினர் பெரியவர் ஜெபமணி அவர்கள் இங்கே இல்லை என்றாலும் நான் சொல்ல வேண்டிய கருத்தைச் சொல்கிறேன். அவர்கள் மிகத் தெளிவாக தந்தை பெரியார் அவர்கள் எப்படி லட்சியங்களை இந்த நாட்டிலே எடுத்து வைத்தார்கள் அவர்கள் பயன்படுத்திய

மிகச் சிறந்த சொற்கள், ஒழுக்க நெறியை அவர்கள் எப்படி காப்பாற்றினார்கள் என்பதை எடுத்து காட்டியதை நான் தந்தை பெரியாருடைய மாணவன் என்றமுறையிலும் இந்தஅரசினுடைய சார்பிலேயும் அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தந்தை பெரியார் அவர்களைப் பற்றி இந்த நாட்டு மக்களுக்கு ஒருவேளை சரியாக தெரிவிக்கப்படவில்லையோ என்கிற எண்ணுடைய அந்த அய்யம்கூட இந்த மாமன்றத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்பேசுவதைக் கேட்டு தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியும் என்ற நிலைமைக்கு நீங்கிவிட்டன. தந்தை பெரியார் அவர்கள் சில லட்சியங்களை இந்த நாட்டிலே பரப்ப வேண்டும் என்று விரும்பிய காரணத்தினால், சமுதாயத்தில் அடிமட்டத்தில் இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட, நசுக்கப்பட்ட, அடக்கப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஏனைய எளியவர்களுக்கு உயர்வு கிடைக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தினாலே அதற்காக தங்களுடைய வாழ்க்கையை அர்ப்பணம் செய்தவர்கள் அந்த உணர்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்காக குறுக்கே வந்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அந்தத் தடையை நீக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டார். மலையை தகர்க்க வேண்டுமானால் வெடி வைத்தால்தான் தகர்க்க முடியும் என்ற நிலை ஏற்படுகிற போது, வெடி வைத்துத் தகர்த்தார். அது மண் மலையாக இருந்து வெட்டிச்சாய்க்க வேண்டுமென்றால், வெட்டிச்சாய்த்தார், அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டால் அப்புறப்படுத்தினார். அதை எப்படி செய்ய வேண்டுமோ அப்படிச் செய்தார். இப்படி அவர்கள் லட்சியங்களை நிறைவேற்றினார்கள். அப்படி லட்சியங்களை நிறைவேற்றும் நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜெபமணி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதுபோல், அவருடைய 50 ஆண்டு கால அரசியல் வாழ்க்கையில், அவர்எந்த சமுதாயத்தை எதிர்த்து புரட்சி செய்யாதாரோ, அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரைக் கூட துன்பப்படுத்தவில்லை, தாக்கவில்லை என்ற மிகப் பெரிய வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நிகழ்ச்சியை உலகத்திலேயே படைத்துவிட்டு சென்றிருக்கிறவர் தந்தை பெரியார் ஒருவர்தான் என்பதை அவருடைய மாணவன் என்கிற முறையிலே இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எத்தனையோ பேர்கள் புரட்சி செய்தார்கள், இவரும் புரட்சி செய்தார். அவருடைய பேச்சிலே கனல் தெறித்திருக்கிறது. அனல் பறந்திருக்கிறது. புரட்சி பரப்பப்படவேண்டும் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் வாழ்க்கையிலே, நம் முடைய மாண்புமிகு அருமை உறுப்பினர் ஜெபமணி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல யாரையும் புன்படுத்தியது இல்லை. பிள்ளையார் சிலையை உடைக்க வேண்டும் என்று சொன்னபோது

கூட கோவிலில் இருக்கிற பிள்ளையார் சிலையை கொண்டு வந்து உடை என்று சொல்லவில்லை. பிள்ளையாரைப்போன்ற ஒரு உருவத்தை செய்து அதைக் கொண்டு போய் உடை உன்னுடைய உணர்வை காட்டு என்றுதான் சொன்னார்கள். இந்த பெருமையான சிறப்பை வரலாற்றிலே தந்தை பெரியார் அவர்கள் உருவாக்கினார்கள் என்பதை அவருடைய வழி நடப்பவர்கள் மாணவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்கள், அவருடைய அரசியல் வாரிசுகள் என்று பெருமை பேசுகிறவர்களும்கூட தந்தைப் பெரியாரை அவர்கள் தமது வாழ்க்கையில் சிறப்பான லட்சியங்களை பரப்புகின்ற நிகழ்ச்சியை கூட எவ்வளவு சாத்வீகமான முறையில் நடத்திக் காட்டியிருக்கிறார் என்பதை இது வரையில் புரிந்துக் கொள்ளாமல் இருந்தாலும்கூட இப்போது அறிந்திருக்க முடியும். அண்ணல் காந்தியடிகள் சொல்லிய அகிம்சை சத்தியம் என்பதை தந்தை பெரியார் அவர்கள் சொல்லாமலேயே தம் வாழ்க்கையில் செய்து காட்டினார்கள் என்பதை கடந்த 50 ஆண்டு கால அரசியல் அனுபவம் காட்டியிருக்கிறது. அதை நமது அருமைப் பெரியவர் ஜெயமணி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அதற்காக அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட பெரியாருடைய பெயராலே அரசுக்கு சொந்தமான பொது இடத்திலே ஆத்திகர்களுடைய மனத்தை வருத்துகிற விதத்திலே போர்டுகள் காணப்படுன்றனவே அது ஏன் என்று கேட்டார்கள். நான் ஒன்றை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது அரசினுடைய அனுமதி பெறாமல் வைக்கப்பட்டிருக்கிற போர்டு. ஆனால், அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்ட போது அது யாருக்குச் சொந்தமான இடம் என்பதிலே சிக்கல் ஏற்பட்டது. அதன் ஒருகால் கவர்ன்மேண்ட் எஸ்டேட்டிலேயும், இன்னொரு கால் வெளிலேயும் இருக்கிறது. அந்தக் கால் இருப்பது ஹைவேஸுக்குச் சொந்தமான பகுதி. அந்தப் போர்டை வைத்தவர்கள் கலெக்டரிடம் அனுமதி பெற்றார்களா, கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டேட்டினுடைய அதிகாரிகளிடம், அனுமதி பெற்றார்களா, ஹைவேஸிடம் அனுமதி பெற்றார்களா என்று தெரியவில்லை. இன்றைக்கு அந்தப் போர்டை வைத்தவர்கள் யார் என்று அறியும் நிலைமையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் அப்படிப்பட்ட போர்டை வைக்கலாமா என்று எண்ணுகிற அந்தப் பிரச்சினையில் அரசாங்கம் தலையிடவில்லை. அதை வைப்பது அவர்களுக்குள்ள உரிமை. அதை எதிர்க்கும் உரிமையை மற்றவர்களும் இயற்கையாகவே பெற்று விடுகிறார்கள். அந்த போர்டை வைக்கும் உரிமை, அவர்களுக்கு—ஒருவருக்கு உண்டு என்றால் அதை எதிர்த்து வைக்கும் உரிமை மற்றவர்களுக்கும் உண்டு, ஆனால் இப்படி வரக்கூடாது என்பது

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1979 ஏப்ரல் 17

தான் தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய லட்சியம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழி காட்டும் முறை. அதனால்தான் தந்தை பெரியார் அவர்கள் பிள்ளையார் சிலையை செய்து உடை என்றார். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்நான் பிள்ளையாருக்குத் தேங்காய் உடைக்கவும் மாட்டேன், பிள்ளையார் சிலையை உடைக்கவும் மாட்டேன் என்று சொன்னார். அதுதான் இந்த இயக்கத்தின், இந்த அரசின், புரட்சித் தலைவரின் கொள்கை என்பதை இந்தமன்றத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, அந்த போர்டை உருவாக்கியவர்கள் நயவு செய்து மற்றவர்கள் என்ன எண்ணுவார்கள் என்பதைப் பற்றி கவலைப் படவேண்டாம். ஆனால் பெரியாரின் சீடர்கள் என்பவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். பெரியாரின் வாழ்க்கையில் அவர் எத்தகைய எதிராளிகளானாலும் கொள்கையின்படி எதிரிகள் என்று கருதினார்கள். ஆனால் அவர்களை மதிப்பதிலே பெரியாருக்கு இணையானவர்கள் தமிழகத்தில் யாரும் இல்லை என்பதை பெரியாரின் சீடர்கள் உணர்ந்துகொண்டாகவேண்டும். யாருடைய மனதையும் புண்படுத்த பெரியார் விரும்ப மாட்டார். அவரைப் பற்றிய சிறப்பே, சிறிய பையனைப் பார்த்தால் கூட வாருங்கள் என்று தான் சொல்வார், வா என்று சொல்ல மாட்டார். எழுந்து அவர்களைக் கொண்டு போய் கார்வரை விடுகிற அந்தப் பண்பை உலகத்திலே வேறு எந்தத் தலைவர் பெற்றார்களோ நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவர்களுடைய லட்சியங்களைப் பரப்பிக்கொண்டு வருகிற நாம் மற்றவர்களுக்கு மதிப்பளித்து, அந்த உணர்வுகளை பரப்ப நாம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித் துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் பேசு கிறபோது, உலகத்திலேயே இந்து மதம்தான் தாக்கு தலுக்கு ஆளாகி இருக்கிறது, நீங்கள் வேறு ஒரு கிறிஸ்துவ சர்ச்சிலே போய் சொல்ல முடியுமா என்று எல்லாம் கேட்டார்கள். ஜெபமணி அவர்களும் கேட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றை நினைவு படுத்துகிறேன். சேலம் முகம் அவர்களும் கேட்டார்கள். அவர்களுக்கும் நான் ஒன்றை நினைவு படுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். உலகத்திலே எல்லா மதத்திலும் பகுத்தறிவுவாதிகள் தோன்றி இருக்கிறார் கள். இந்து மதத்தில் மாத்திரம் தோன்றவில்லை. மதத்தைச் சீர்திருத்தவேண்டும் என்று தோன்றிய பெரியவர்கள் எல்லா மதத்திலும் தோன்றி இருக்கிறார்கள். இந்த பகுத்தறிவு இயக்கத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட ''பகுத்தறிவு'' அல்லது ''மரண சாசனம்'' என்ற நூல் ஒரு 50 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னாலே சுய மரியாதை இயக்கத் திலே தந்தை பெரியார் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட நூலை

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

எழுதியவர் ஜான் மெஸ்லியர் என்ற ஒரு பாதிரி. அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் பாதிரியாராக இருந்து கடைசியில் கண் மூடுகிற நேரத்தில் உண்மையை உணர்ந்து என்னுடைய வாழ்நாளில் எனது மனத்திற்குத் தெரிந்து தவறைச் செய்து கொண்டு இருந்தேன். என்று மரண சாசனம் எழுதி வைத்ததைத்தான் தமிழகத்திலே பெரியார் அவர்கள் பகுத்தறிவு இயக்கத்தின் பெயராலே பகுத்தறிவு அல்லது மரண சாசனம் என்ற பெயரில் புத்தகத்தை வெளியிட்டார்கள்.

திரு கே. கந்தசாமி: பாதிரியார் அவர்கள் பகுத்தறிவுக் கருத்தை தந்தை பெரியார் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற அளவிற்கு மரண சாசனம் என்ற புத்தகத்தை எழுதியதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர் ஒரு கிருஸ்டியன் என்று கருதுகிறேன். கிருஸ்டியனாக இருப்பாரானால்—நான் கிருஸ்துவ மதத்திற்கு, கிருஸ்துவர்களுக்கு அளவு கடந்த மரியாதையும், அன்பும் வைத்து இருப்பவன் என்று முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்—ஆகவே, யாரும் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடாது—கிருஸ்துவ மதத்தில் உள்ள மூடப்பழக்க வழக்கங்களைப் பற்றி எந்த அளவிற்கு கண்டித்து இருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக விளக்கம் கூறியிருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்து மதத்தைமட்டும்தானா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: இந்து மதத்தைப் பற்றிப் பேசவில்லை. கிருஸ்துவ மதத்தைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார். அப்படி ஒவ்வொரு மதத்திலும், அந்தந்த மதத்தைச் சீர்திருத்துவதற்காக ஒவ்வொரு நேரத்திலும் பெரியவர்கள் தோன்றி, அதைப் பற்றியகுறைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவேகானந்தர் அவர்கள் கூட இந்து மதத்தில் இருக்கும் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். உத்தமர் காந்தியடிகள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். மூதறிஞர் ராஜாஜி சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு இயக்கம், ஒரு பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களைச் சொல்வது என்பது ஏதோ இந்து மதத்திற்கு மாத்திரம் வந்து இருக்கிறது என்ற உணர்வை நாம் கொள்ளவேண்டாம். அதே நேரத்தில் நான் அதைத்தான் முன்னாலே சொன்னேன், சொல்கிற கருத்துக்களை மற்றவர்கள் மனம் புண்படாமல் எடுத்துச்சொல்லவேண்டும் என்பது தான் பெரியார் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே கற்றுத் தந்து இருக்கிற அரசியல் நாகரீகம், பண்பு என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதற்குப் பிறகு, இன்றைக்கு இந்து சமய அறநிலையத் துறை பற்றி பல்வேறு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களை தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஒரு சிறிய விளக்கத்தை நான் தெரிவிக்க

விரும்புகிறேன். இந்தத் தமிழகத்திலே கோவில்கள் என்றால் வானளாவிய கோபுரங்களைப் பார்த்து அதைப்போலவே, அதற்கு ஏகப்பட்ட கோடிக்கணக்கான சொத்து குவிந்து கிடந்து, அதை யாருமே அனுபவிக்க முடியாமல், ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுக்காமல், அது எங்கேயோ பாழாகிக்கொண்டு இருக்கிறது. வங்காளக் குடாக்கடலில் போய் சேர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது என்ற உணர்வு தெரிந்தோ தெரியாமலோ, அல்லது அரசியல் லாபம் கருதியோ என்னவோ, இங்கே சில அரசியல் கட்சிக்காரர் கள் பல்வேறு கருத்துக்களை வெளியிலே எடுத்துச் சொல்வதைப் போல் இந்த மன்றத்திலே சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(இரவு 8–20)

அவர்கள், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் இங்கு இல்லை. அவர்கள் கேரள மாநிலத்திலே ஒரு கூட்டாட்சி யாக இருந்தபோது அந்த அரசு எப்படிக் கோயில்களின் நிலங்களை வினியோகித்தது என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். அவர்கள் மூலம் இந்த நாட்டுக்கும் தெரிவிக் கிறேன், இந்தியாவிலேயே தமிழகத்திலே இருப்பது போன்ற கோயில்கள் எந்த மாநிலத்திலேயும் இல்லை. கேரளாவிலே கோயில்கள் என்ற பெயராலே, அதாவது சில கோயில்கள்தான் கோயில்கள் என்று மதிக்கத்தக்க அமைப்போடு இருக்கின்றன. பாக்கி எல்லாம் வனங்களிலும், காடுகளிலும் மலைப்பகுதிகளிலும் ஆங்காங்கே சிறிய மரக்கொட்டகைகளாக இருக்கின்றன. உறுப் பினர் திரு. ஜெபமணி அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்றும், ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்றும் சொன்னார்கள். அதைப் போன்று இங்கேதான் ஊருக்கு ஒரு கோயில் என்றல்ல, எத் தனை கோயில்கள் என்று கணக்கிட முடியாத அளவுக்கு இருக் கின்றன. நம்முடைய ரெவின்யூ வில்லேஜ் 14 ஆயிரம் என்று கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். நமக்குத் தெரிந்த அளவு அதாவது கணக்குப்படி இருக்கிற கோயில்களின் எண்ணிக்கை இந்தத் தமி ழகத்திலே 51,883. இது கணக்கிடப்பட்ட கோயில்கள். இதற்கு பிறகு கிராம தேவதை, கிராம கோயில்கள் அதெல்லாம் பல்லாயிரக் கணக்கானவை. இதிலே நம்முடைய துறையின் ஆட்சியின் கீழே வந்திருக்கின்ற கோயில்கள் சுமார் 24,605 இதிலே வருமானம் உள்ள கோயில்கள் அதாவது ரூ. 10 ஆயிரத்தைத் தாண்டி வருமானம் உள்ள கோயில்கள் 1,406. கோயில்களுக்குரிய நிலங்களை எல்லாம் பிரித்துக் கொடுங்கள் என்று சொல்கிறார்களே, 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக் கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருக்கின்ற கோயில்கள் 1,567. பாக்கி

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

50 ஆயிரம் கோயில்களுக்கும் குறிப்பிட்ட அளவு கூட நிலம் கிடையாது. போதுமான வருமானமே கிடையாது. இதுதான் நிலைமை. இதிலே நம்முடைய நிர்வாகத்திற்குள்ளே வந்திருக்கின்ற கோயில்களின் வருமானம் ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் 15 கோடியே. 11 இலட்சம் ரூபாய். வருமானம் என்றால் எல்லோரும் தந்தால்தான், இந்தப் 15 கோடியே 11 இலட்சம் ரூபாய். நிலங்களிலே இருந்து வருகின்ற தொகை 5½ கோடி. பூஜை அர்ச்சனை காணிக்கை போன்ற முறைகளில் 5½ கோடி, வாடகை மூலம் ஒரு கோடி சொச்சம். மற்றும் நம்முடைய சேமிப்புத் தொகையை பாங்குகளிலே போட்டு, ஏதோ சமயத்திற்கு உதவும் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது வட்டி சேர்ந்து கொண்டிருக்கும், அதிலே இருந்து கிடைக்கின்ற வட்டித் தொகையும், தஸ்திக் அலவன்ஸ் என்ற பெயராலே சர்க்கார் கொடுக்கும் தொகையும் சேர்ந்து 2 கோடியே 40 இலட்சம். இப்படி 14 கோடியே 30 இலட்சம் அல்லது 15 கோடி இன்றைக்கு வருமானம் வருகிறது, இது பூராவும் வந்தால், ஆனால் இந்த 5½ கோடி நில வருமானம் என்று சொன்னேனே இது கடந்த 4 ஆண்டுகளாக வருவதே இல்லை. அதிலே, அந்தக் கோயில்களிலே பணியாற்றுகின்ற தாயில்லா ஜீவன்கள் — நானும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன், அரசும் ஏற்றுக்கொள்கிறது. 51 ஆயிரம் பேர் ஆலயப் பணியாளர்கள். 32,400 குருக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 83 ஆயிரத்து சொச்சம் அல்லது 84 ஆயிரம் பேர். அந்த 84 ஆயிரம் குடும்பங்கள் இந்தக் கோயில் வருமானத்தை நம்பி இதிலே பணியாற்றுகிறார்கள் இவர்களுக்கு அரை வயிற்றுக் கஞ்சிக்கல்ல, கால் வயிற்றுக் கஞ்சிக்குத்தான் சம்பளம் தந்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்தச் சம்பளம் அந்த ஆலயத்தின் வருமானத்திலே இருந்து 30 சதவீதத்திற்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று விதி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பளம் 4½ கோடி. நான் முன்னாலே சொன்னேனே அந்தப் 15கோடியிலே 5½கோடி வருவதே இல்லை. ஆகவே மிச்சம் மீதி உள்ள 9½ கோடியில் 4½ கோடி சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதையும் கணக்கிட்டால் 5 கோடி. இதிலேதான் இந்த 25 ஆயிரம் கோயில்களுக்குரிய தினசரிக் கடன்கள் அதாவது ஆலயத்திற்குரிய அத்தனை திட்டங்களும் காரியங்களும் நடைபெறவேண்டும்.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1979 ஏப்ரல் 17

இந்தக் கணக்கை தயவுசெய்து தெரிந்துகொண்டு, அதற்கு மேல் நாம் என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றியும், அரசு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். எப்படியும் செய்யவேண்டும் என்றும், என்னுடைய நிலையைச் சொல்லிவிட்டேன் என்றும், அரசு செய்யவேண்டும் என்றும் இங்கே மிகப் பெரிய பொறுப்பை அரசின்மீது சுமத்தியிருக்கிறார்கள். அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்க எதிர்க் கட்சி உரிமை பெற்றிருக்கிறது. அப்படி அடிக்கடி சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆனால், இந்த மாதிரி நேரங்களில் அரசைக் கை விட்டு விட்டு, அந்தரத்திலே விட்டுவிட்டு, நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமோ தெரியாது, தஞ்சைக்கு நான் போய் இருந்தேன், அங்கே ஒரு மனு கொடுத்தார்கள், அதைப்பற்றி சட்ட மன்றத்திலே சொல்லிவிட்டேன், இன்மேல் அது உங்கள் பாடு, அரசாங்கம், அமைச்சர் பாடு என்று காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் மாரிமுத்து இங்கே சொல்லிவிட்டார்கள் என்றால், இங்க என்ன நடை பெற்று கொண்டிருந்தது? என்ன நடை பெறுகிறது? என்பதை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். சிவன் சொத்து குல நாசம் என்ற ஒரு பழமொழியைச் சொன்னார்கள். சேலம் ஆறுமுகம் அவர்கள் ஆண்டவன் இல்லை என்று சொல்லி, அவர் சொத்தை அனுபவிப்பவர்கள் கொழுகொழுவென்று இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் இப்படி எடை போடாதீர்கள். ஆண்டவன் இருக்கிறாரா, இல்லையா என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது. ஒரு அறிஞர் சொன்னார் "ஆண்டவன் இருக்கிறான் என்று சொல்பவன் முட்டாள்; இல்லை என்று சொல்பவன் அவனைவிட முட்டாள், தெரியாது என்று சொல்பவன்தான் புத்திசாலி" என்று உலகத்தில் தெரியாதது இன்னும் எத்தனையோ இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளும் நாம் புதிது புதிதாகத் தெரிந்துகொண்டுதான் இருக்கிறோம், முடிவில் என்ன இருக்கிறது என்பது யாருக்கும் தெரியவில்லை. ஆகவே நான் சொல்கிறேன். ஆண்டவன் சொத்தை மாத்திம் அவர்கள் ஏமாற்றவில்லை. 'மக்கள் தீர்ப்பே மகேசனின் தீர்ப்பு' என்ற இலக்கணத்தின்படி, மக்கள் சொத்தை தின்று கொண்டிருக்கின்றவர்கள் சில காலம் அப்படிச் செய்யலாம்; என்றைக்கும் அவர்கள் அப்படி இருக்க முடியாது என்பதை நான் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு இந்த மன்றத்தின் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட உணர்வுகளைப் பார்த்தால், கடந்த காலங்களில் நீங்கள் இங்கே பேசினீர்கள், அறங்காவலர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் அறத்தை காக்கவில்லை என்று சொன்னீர்கள். நான் அதற்குள் நுழைய விரும்பவில்லை. நுழைந்தால் அது அரசியலாகி விடும். இன்னும் கூட கொஞ்சம் சொல்லாம் — பிரதான எதிர்க் கட்சி இங்கே இருந்தால் நான் இன்னும் சில விவரங்களைச் சொல்லு

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

வேன். அவர்கள் இங்கே இல்லாத காரணத்தால், இதிலே நுழைய விரும்பவில்லை. அப்படி அறங்காவலர்களைப் போடும் போது, அதற்காக ஒரு கமிட்டி அமைத்திருக்கிறோம். அந்தக் கமிட்டியிலே உங்கள் கட்சிக்காரர்களைத் தான் போடுகிறீர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நம்முடைய உறுப்பினர்களில் சில பேர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெளிவாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு அசிஸ்டென்ட் கமிஷனருக்கும் ஒரு குழு போடப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாக் குழுவிலும், வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், எந்தக் கட்சியிலும் சேராதவர்களும் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். கடலூரிலே ஜீ. வாகீசம் பிள்ளை, தஞ்சையிலே திரு. கே. எஸ். சௌரிராஜன், என்ற ஒரு பக்தர், பிராமண குலத்தைச் சார்ந்தவர். திருச்சிராப்பள்ளியில் திரு. ஏ. வி. ஆர். கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார், ராஜகோபால் நாயுடு—எந்தக் கட்சியையும் சேராதவர்கள். கோயம்புத்தூரிலே சண்முகம் பிள்ளை—எந்தக் கட்சியிலும் சேராதவர், நாகப்பட்டினத்திலே திரு. வேதையன்—முன்னாள் எல்.எம்.ஏ. காங்கிரஸ்காரர்.

(இரவு 8-30)

திருநெல்வேலி—திரு. எஸ். கல்யாணசுந்தரம் பிள்ளை, எந்தக் கட்சியையும் சாராதவர், சிறந்த பக்தர்.

கும்பகோணம்—திரு. ராதா அவர்கள் சொன்னதைப் போல், திரு. பி. ஆர். தியாகராஜன், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், பிராமண சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்.

நாகர்கோயில்—திரு. எ. கனகசபாபதிபிள்ளை, வழக்கறிஞர், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது.

மதுரை—திரு. டி. சுந்தரம், அவரும் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது, எந்தக் கட்சியையும் சாராதவர் என்று தெரிகிறது.

சேலம்—திரு. பி. கோபாலகிருஷ்ணன், வழக்கறிஞர், எந்தக் கட்சியையும் சாராதவர்.

ஈரோடு—திரு. எஸ். ஆர். பொன்னுசாமி, திரு. எம். பி. நாச்சிமுத்து, பெரியவர், கைத்தறித்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டவர்.

ராமநாதபுரம்—திரு. ராம சீனுவாசன் என்ற நாட்டுக் கோட்டை செட்டியார், அகில இந்தியாவிலும் ஆத்திக துறையில் தொடர்பு உடையவர்.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1979 ஏப்ரல் 17

புதுக்கோட்டை—நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார் சமூகத்தைச் சேர்ந்த திரு. வி. என். சிதம்பரம், இவர் தான் குழுத் தலைவர்.

சென்னை—திரு. டி. பாலகிருஷ்ணன், எந்தக் கட்சியையும் சாராதவர்.

காஞ்சிபுரம்—திரு. பிரகாசம், எந்தக் கட்சியையும் சாராதவர்.

ஆகவே இப்படிப்பட்ட முறையில், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கட்சியாக மாற்றி விடாதீர்கள், நல்லவர்கள் வர வேண்டும், நல்ல பற்றுள்ளவர்கள் வர வேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் இந்தக் குழு போடப்பட்டது. இந்தக் குழுவின் மூலமாக மூன்று பேர், இவர்களை எடுத்ததற்குப் பிறகு இந்தக் குழு யாரையாவது விட்டுவிட்டால், ஏனென்றால்—குழுவுக்கு சில நிபந்தனைகள் இருக்கின்றன. மனுக்கள் போட வேண்டும், அவற்றைக் குழு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இவைகளுக்கு எல்லாம் உட்பட வேண்டும். அப்படி வராத சில பெரியவர்கள், சிலர் தனியாக இருப்பார்கள், அவர்கள் கோயில்களுக்காக நல்ல காரியங்களை, நல்ல அறங்களை செய்திருப்பவர்களாக, செய்பவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களைப் பார்த்து போட வேண்டுமென்றால் அரசாங்கம் தேவையானால் இருவரை போடலாம் என்று அந்த அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கே ஆளுகிற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னது போல், இங்கே வந்திருக்கின்ற பட்டியலைப் பார்த்தால், பல பேர், பழைய பெருச்சாளிகள். அந்தப் பெருச்சாளிகளை கண்டு பிடித்து, அந்தப் பெருச்சாளிகள் மீண்டும் வளைபோட்டு உள்ளே நுழைந்து விடாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்குத்தான் இந்தக் குழு போடப்பட்டிருக்கிறது. இல்லையென்றால் இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கவே மாட்டோம். இதற்குச் சில அதிகாரிகளும் துணையாக இருந்தார்கள் என்பதைப் பார்த்தபொழுதுதான் இந்தக் குழுவை போட்டோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, நம்முடைய மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர் அவர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி உறுப்பினர் அவர்களும்— ஏனென்றால் இவர்கள் இருவரும் தான் மாறுபட்ட கருத்தைச் சொன்னார்கள். வேறு மற்ற அத்தனை கட்சி உறுப்பினர்களும் ஒரே கருத்தைத்தான் வலியுறுத்தி இருக்கின்றார்கள். மாண்புமிகு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் புதிய ஒருமுறையை செயல்படுத்த முடியும் என்று அதை பரிசீலனைக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் முதலில் சொன்னார்கள், முதலில் இந்த ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை எல்லாம் எடுத்து பிரித்து கொடுத்து விடுங்கள், கோவில் இடம் இருந்தால், அவர்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

களுக்கு வீடுகள் கட்ட மனைக்கட்டு என்று கொடுத்து விடுங்கள் என்று முதலில் சொல்லி விட்டார்கள். எல்லாம் தீர்ந்து விட்டது, அரசாங்கம் இதை எடுத்துக் கொடுப்பதில் யாருக்கும் நஷ்டம் இல்லை. அரசாங்கம் இதை எடுத்துக் கொடுத்து விடலாம். இப்படி எடுத்துக்கொடுத்த கதையை சொல்லுகிறேன். இப்படி கோவை மாவட்டத்தில் எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்ட கதையைக் கேட்டால், 74ஆம் ஆண்டில் கொடுத்ததில் இதுவரை அரசாங்கத்திற்கு 2½ கோடி ரூபாய் வராமல் பாக்கியாக இருக்கிறது. இதன் காரணமாக நூற்றுக் கணக்கான ஆலயங்கள் இன்றைய தினம் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்றன என்ற கதையை சொல்லுகிறேன். நிலத்தை எடுத்துக் கொடுத்து விடுவதில் ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை. ஜனதாக் கட்சியைச் சேர்ந்த நமது பெரியவர் ஜெபமணி அவர்கள் அருமையாக சொன்னார்கள். வாங்கியதை கொடுக்காதே என்று சொல்லுவதே மிகப் பெரிய பாவம். ஒரு ஒழுக்கக் கேட்டை உருவாக்குகிறோம் என்று தான் பொருள் என்று சொன்னார்கள். இவற்றையெல்லாம் சொன்னால் இதையெல்லாம் சொல்லித்தானே அரசியல் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டிய நிலைமை எல்லாம் வரும். இதன் காரணமாக அவர்களுக்கு சில சங்கடங்கள் ஏற்படலாம், ஆகவே, இதையெல்லாம் தூக்கி கொடுத்து விட்டால், உதறி எறிந்து விட்டால், இந்த 50 ஆயிரம் ஆலயங்கள் தமிழ் மாநிலத்தில் இருக்க வேண்டுமா, இல்லையா என்பதற்கு நீங்கள் முடிவு செய்து விடுங்கள். அதற்குப் பிறகு 90 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்களே, இன்றைக்கு 50 ரூபாய், 60 ரூபாய், 70 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்றெல்லாம் சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த லட்சக் கணக்கான குடும்பங்களின் கதி என்ன என்பதை சொல்லுங்கள். இதற்கு ஒரு வழி வகுத்து அரசுக்கு நீங்கள் சொல்வீர்களேயானால் அதன்மீது இந்த அரசாங்கம் முடிவு எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவர்களே சொன்னார்கள், பினாமி என்ற பெயரில், கோயில் நிலங்களை பலர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து இந்த நிலங்களை எல்லாம் பறிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இங்கே சபையில் இல்லாதவர்கள் சிலரின் பெயரைச் சொல்லி, சில குற்றச்சாட்டுக்களை சொன்னதில், மாண்புமிகு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் உத்திராபதி அவர்கள் * * பெயரைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆளுகிற கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிணத்துக்கடவு கந்தசாமி அவர்கள் பழனியிலுள்ள ஒருவருடைய பெயரைச் சொல்லி அவர் கொள்ளையடித்திருக்கிறார் என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க (பக்கம் 255) அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1979 ஏப்ரல் 17

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இரண்டு நீபர்களின் பெயர்களையும் அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பதில் சொல்வதற்கு அவர்கள் இந்த அவையிலே இல்லை. அவையிலே இல்லாதவர்களைப்பற்றிப் பேசினார், அவர்கள் பதில் அளிக்க முடியாது. அதைச் சொல்கிறபோது, அண்ணா தி.மு.க. அமைச்சர் நிலத் திமிங்கலங்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கி விட்டார் என்ற செய்திகள் வரலாம். நான் அதையும் ஏற்றுக் கொண்டு, உண்மையைச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். அங்கே இருக்கின்ற திருவாரூர் கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் இன்றைக்கு தனிப்பட்டவர்கள் யாரிடத்திலும் இல்லை. அங்கே இருக்கின்ற நிலங்கள் மொத்தம் 854 ஏக்கர்கள் 'வெட்'. 994 ஏக்கர்கள் 'டிரை', 1,848 acres in all. Lands belonging to this temple and 'Kallalais' have been leased out to 620 tenants. 620 குத்தகைக்காரர்களுக்கு இந்த நிலம் பங்கிடப்பட்டிருக்கிறது. குத்தகைக்காரர்களுடைய லட்சணம் என்ன தெரியுமா? அவர்கள் தர வேண்டியது எவ்வளவு தெரியுமா? 10,748 குவிண்டால்கள் குத்தகை பாக்கி. இதனுடைய தொகை எவ்வளவு தெரியுமா? 12,93,318 ரூபாய். ஆனால், பாக்கிகளைப் பெற முடியாமல், திருவாரூர் தியாகராஜப் பெருமாள் இன்றைக்கு பிச்சை எடுக்கின்றார். முன்னாள் முதல் அமைச்சர் மாண்புமிகு நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கருணாநிதி அவர்கள்கூட பெருமையோடு சொன்னார்கள். 'ஓடாமல் இருக்கின்ற தேரை ஓட்டு வித்தேன்' என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இந்த அமைச்சரவையில், முதல் அமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சென்னையிலே இருக்கின்ற மாரியம்மன் கோவிலில் இருந்து 10,000 ரூபாய் கடன் வாங்கி இந்த ஆண்டுத் தேரை ஓட்டினார்கள். அது மாத்திரமல்ல. அங்கே இருக்கின்றவர்களுக்கு, நம்முடைய மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் எப்படியாவது சம்பளத்தைக் கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். சம்பளம் கொடுப்பது மாத்திரம் அல்ல. அந்த ஆண்டவனுக்கு நித்தியபடிக்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் இங்கே திருவேற்காடு மாரியம்மனிடத்திலிருந்து பிச்சை எடுத்திருக்கிறார்கள். இதை ஒரு கணக்கிற்காகச் சொல்கிறேன். ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் தர்மபுரம் ஆதீனத்தில் இந்தக் கோயில் ராஜ கட்டளைக்காக இருந்தது. இந்த நிலத்தை சர்க்கரை ஆலைக்கு கரும்பு பயிரிடுவதற்காக, விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டு, முன்னால் இருந்த அரசு கொடுத்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எனவே, அது தனிப்பட்டவர்கள் இடத்திலே இல்லை.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

பினாமி, பினாமி என்று சொல்கிறோம். நான் அதையும் சொல்கிறேன். தயவுசெய்து நான் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. பெயரைச் சொல்ல வேண்டுமென்று என்னை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பினாமி எங்கே இருந்து வருகிறது? நிலத் திமிங்கலம் என்று எல்லாம் சொல்கிறீர்கள். இங்கே மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் உறுப்பினர் சொல்கிறபோது, கோவில் நிலங்களை எடுத்து, மடங்களின் நிலங்களை எடுத்து, ஆதித் திராவிட மக்களுக்குக்கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் இங்கே சொல்வது, ஒரு ஆதித் திராவிடரைப்பற்றித்தான். அவர் ஒரு அரசியல் தலைவர். நாடாளு மன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர். அவர் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். விவசாயிகளுக்காகப் பாடுபடுகின்றவர். விவசாயிகளினுடைய தலைவர். ஏழை எளிய மக்களின் கண்ணீரைத் துடைப்பதற்கு அங்கேஉள்ள நிலத்திமிங்கிலங்களோடு போராடுகின்றவர். அவருக்கு ஒரு கோயிலினுடைய நிலம், நீங்கள் பினாமி நிலம் என்று சொன்னீர்களே, அந்த நிலம் எப்படி அவர் பெயருக்கு வந்தது? அவருடைய தந்தை, மனைவி, கொழுந்தியாள் ஆகியவர்களின் பெயர்களில் இருக்கிறது. அவருடைய பெயரிலே 1.13 ஏக்கர் நஞ்சை. அவருடைய தகப்பனார் பெயரிலே 7.38 ஏக்கர் நஞ்சை. அவருடைய சகோதரர் பெயரில் 0.66 ஏக்கர். இவருடைய கொழுந்தியார் பெயரில், இன்னொருவர் பெயரில் இருந்த நிலத்திற்காக ரூ. 2,000 கொடுத்து, அவர் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த குத்தகை மாற்றத்திற்கு அனுமதி இல்லாமல் அவர் பெயருக்கு 4.45 ஏக்கர். அவருடைய அத்தைக்கு 2.52 ஏக்கர். அவருடைய மாமனுக்கு 1.48 ஏக்கர்.

(இரவு 8—40)

மொத்தம் அந்தக் குடும்பத்திற்கு 20·62 ஏக்கர். ஆனால் நம்முடையபொது பொறுப்புச் சட்டத்தின்படி என்ன இருக்கிறது தெரியுமோ? ஒருவருக்கு குடும்பத்திற்கு 5 ஏக்கருக்குமேல்குத்தகை விடக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் எவ்வளவு நாசூக்காக, தெளிவாக, துணிவோடு மீறப்பட்டிருக்கிறது? நான் கேட்கிறேன் — 20·62 ஏக்கரைத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வைத்திருப்பவர் ஏழை விவசாயியா?

*திரு. எம். அண்ணாமலை: தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு விவசாயச் சங்கத் தலைவர் குறிப்பாக அரிசன், முன்னாள் M.P., தன் குடும்பத்தின் பேரில் பினாமியாக 20 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். பினாமியாக எந்த உருவில் யார் வைத்திருந்தாலும் எங்களைப் பொறுத்

தவரை இது உண்மையானால் அனுமதிக்க முடியாது என்பதை அறுதியிட்டுச் சொல்கிறேன். அந்தக் காரியத்தைச் செய்தவர் யாராக இருந்தாலும் அரிசனாக இருந்தாலும், பிற ஜன்னாக இருந்தாலும், எந்த ஜன்னாக இருந்தாலும். அனுமதிக்க இயலாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். விளக்கத்திற்காக — அவர்கள் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்தால் தைரியத்தோடு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்காகவும் நன்றி. அதோடு அல்ல. அவர்கள் வைத்திருக்கட்டும். அதைக்கூடத் தவறு என்று சொல்லவில்லை. அவர், இவ்வளவு நிலத்தை வைத்திருக்கிற இந்த ஏழை, அந்த ஆண்டவனுக்குத் தரவேண்டிய 40 சதவிகிதம் குத்தகையைக் கொடுக்காமல் வைத்திருக்கிற பாக்கி 1,558 கலம். இதற்கு என்ன விலை என்பது தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத் தெரியும். 35,000-ல் இருந்து 40,000 ரூபாய் ஆண்டவனுக்கு வைத்திருக்கிற பாக்கித் தொகை. இதோடு விட்டார்களா ?

இன்றைக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏழை அரிசன விவசாயிகளுக்கு நிலத்திலே இறங்கி பாடுபடுகிறவர்களுக்கு ஒரு குடிசை கட்டிக் கொண்டிருக்க இடம் இல்லை. இந்த அரசு சட்டத்தைப் போட்டு அவனுக்கு இடம் கொடுக்க முடிவு செய்கிறது. அவனுக்கு வழங்குகிற இடம் எவ்வளவு தெரியுமா ? 3 சென்ட் அல்லது 5 சென்ட். ஆனால் இந்தப் பெரியவர்கள் ஒரு புஞ்சைக் காட்டையும் வளைத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு தெரியுமா ? அவருடைய தகப்பனார் 0·17 என்ற அளவுக்கு புஞ்சைக் காட்டை வைத்திருக்கிறார். அது மாந்திரமல்ல. பழங்காலத்தில் ஒரு கோயில் இருந்து இடிந்து விட்டது என்று கருதப்படுகிறது, அல்லது இடித்தார்களோ என்னவோ தெரியாது. அப்படிப்பட்ட 2·27 ஏக்கர் புஞ்சை நிலத்தில் இவர் 1·02 ஏக்கரை வைத்துக் கொண்டு அதிலே அவர்கள் வீடு கட்டிக் கொண்டு, குடிசை கட்டிக் கொண்டு வாழ்கிறார்கள் — ஒரு ஏக்கர் இரண்டு சென்டில். எந்தத் தஞ்சையில் 3 சென்ட் நிலத்தை அரிசன ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க முடியாமல் அரசு திண்டாடுகிற இந்தக் காலத்தில் 1 ஏக்கர் 2 சென்டில் குடிசை கட்டிக் கொண்டு, கரும்பு விளைவித்துக் கொண்டு அங்கே குத்தகையையும் கொடுக்காமல்.....

திரு. கே. கந்தசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த பொதுவுடைமைவாதி கோவில் நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டு அல்லது கோவில் இருந்த இடத்தில் கோவிலை இடித்துவிட்டு அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அது எந்த முறையில

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. கே. கந்தசாமி]

அவரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது? எப்போது ஆக்கிரமிக்கப் பட்டது? அப்படி ஆக்கிரமித்திருப்பார்களானால் தெய்வ நெறி களைப் பாதுகாக்கும் இந்த அரசு அவர் மீது சட்ட பூர்வமான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: அந்தக் கதையைத் தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன் — எப்போது நடைபெற் றது? எப்படி நடைபெற்றது? அப்படிச் செய்கிறவர்களே வந்து முன்னால் நின்று கூக்குரல் இடுகிறார்கள். நியாயம், தர்மம் தலைகவிழ்ந்து நிற்கிறது, என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இந்த இடத்தில் எப்போதோ நடை பெற்றிருக்கிறது, இப்போது அல்ல.

இன்னொரு கதையையும் சொல்லுகிறேன். அந்த இடத்தை மனைப் பகுதியாக வைத்திருப்பதற்கு வருஷக் குத்தகை ரூ. 10. 1 ஏக்கர் 2 சென்ட் நிலத்திற்கு அந்தப் 10 ரூபாயும் 14 வருஷங் களாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. 141 ரூபாய் பாக்கி. ஆகவே, எந்தக் காலத்தில் இது நடைபெற்றது என்று மாண்புமிகு உறுப் பினர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு இங்கே விடை இருக் கிறது. நான் இது ஒரு சாட்சாத் சொல்லியிருக்கிறேன். மற்றொரு சான்று மேலவையில் சொல்ல வைத்திருக்கிறேன். ஆகவே, அதைச் சொல்லவில்லை. விவசாய நிலங்களைப் பற்றிச் சொன் னேன்.

கட்டடங்கள் கட்டுகிற இடங்கள், வைரமாக, தங்கமாக மதிக் கப்படுகிற இடங்கள், சென்னை நகரத்திலே 40 கிரவுண்ட் நிலத்தை ஒரு பொது இல்லம் நடத்துகிறோம் என்று சொல்லி, ஒரு ஐந்தாண்டுக் குத்தகைக்கு ஒரு கிரவுண்டுக்கு மாதம் 4 ரூபாய் வாடகைக்கு ரூபாய் 160 மாத வாடகைக்கு, 40 கிர வுண்ட் என்று பேசி, 45 கிரவுண்டை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு, ஐந்தாண்டுக்காலம் முடிந்து அந்தத் துறை கண்விழித்து 5 கிரவுண் டை வாங்கிக் கொண்ட பிறகு, 40 கிரவுண்டையும் ஒப்பந்தப்படி திருப்பி அற நிலையத்திற்குத் தராமல் இந்தக் கேவலம், பிச்சைக் காசு, இந்த ஆண்டவனுக்குத் தருகிற பிச்சைக் காசு, கிரவுண்டுக்கு 4 ரூபாய், 40 கிரவுண்டுக்கு 160 ரூபாய். என்று கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள், இங்கே சொன் னார்களே நம்முடைய மாரிமுத்து அவர்கள் இதை விற்றுவிடுங் கள், பணமாகப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். இதை வங்கிகளிலே போடுங்கள் அந்த வங்கிகளிலிருந்து வருகிற வட்டியிலிருந்து அற நிலையங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று ஒரு பரிசீல னைக்குரிய கருத்தை இங்கே வைத்தார்கள். மாண்புமிகு முன் னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவச்சலம் அவர்களும் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஏன் அவர் காலத்திலே இதைச் செய்யவில்லை என்று நான் இப்போது கேட்கக்கூடாது,

கேட்பது அது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது. அவர் மிகப் பெரியவர், நான் மிகச் சாமான்யன். ஆனால் நான் கேட்கிறேன், இந்த 40 கிரவுண்டினுடைய மிகக் குறைந்த மதிப்பு என்ன தெரியுமா? சென்னையிலே உள்ள கோடம்பாக்கத்திலே ஒரு கிரவுண்ட் 15 ஆயிரம் ரூபாய் என்று வைத்தால் 6 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது. அந்த 6 லட்சம் ரூபாய்க்கு 12 பர்சன்ட் என்று மிகக் குறைந்த வட்டி என்றால் 6 ஆயிரம் ரூபாய் மாதம் இந்த அறநிலையத்திற்கு வரும். விற்றால் தான் 6 லட்சம். அப்படியே விற்று விட்டால் 6 லட்சம் ரூபாயைப் போட்டால் 6 ஆயிரம் ரூபாய் குறைந்த வட்டியாவது கிடைக்கும். கட்டடங்களைக் கட்டி வேறு வகைகளிலே முதலீடு செய்தால் என்ன வருமானம் வரும் என்பது தெரியும். ஆனால் முன்னால் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அஞ்சுகம் இல்லம் என்ற பெயரில் ஒரு பொது நிறுவனம் நடத்துவதாகச் சொல்லி இந்த நாற்பது கிரவுண்டை கையகப்படுத்தி 1976 ஆம் ஆண்டு லீஸ் அக்ரிமென்ட் முடிந்தும் குத்தகைப்படி, அந்த ஒப்பந்தப்படி கொடுக்காமல், பாக்கியைக் கூடக் கொடுக்காமல் இன்றைக்கு வழக்கு மன்றத்திலே அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்வதற்காக வழக்குப்போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது இந்து அறநிலையத் துறை என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சரி, இப்படியெல்லாம் விற்றுவிடுவோம் என்று ஒரு முடிவு எடுத்தால் நமக்கு எப்படி பணம் வந்து சேரும் என்று முன்னாலே இருக்கிற சான்றுகளைப் பார்த்தோம். சரி இப்படி ஒரு முடிவு எடுத்தால் என்ன, பணத்தை வாங்கித்தான் விடுவோமே என்றால் 1974 ஆம் ஆண்டில் அன்றைக்கு இருந்த அரசு ஒரு முடிவை எடுத்து மைனர் இனாம்களை ரயத்துவாரியாக மாற்றி மைனர் இனாம்களை சிறு இனாம்களை எல்லாம் ஒழிப்பது என்று 1960 ஆம் ஆண்டிலே ஒரு முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். 60 ஆண்டுகள் அதை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தால் அவனுக்கு இலவசமாகத் தந்துவிடுவது, அதற்குப் பிறகு ஒரு முடிவை எடுத்தார்கள், 30 ஆண்டுகள் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தால் அவன் 12 ஆண்டுகளுக்கு அதைத் தவணையாக அதைக் கட்டுகிற உரிமையோடு அவனுக்குப் பட்டா செய்து கொடுப்பது என்று அறநிலையத் துறையினுடைய நிலத்தை இதன்படி 13,825·20 ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டது. அதனுடைய தொகை 2 கோடியே 44 லட்சத்து 13 ஆயிரத்து 727 ரூபாய் 76 காசுகள். அதை 4,871 வழக்குகளில் அல்லது எண்ணிக்கைகளில் இந்தப் பிரிவினை நடத்தப்பட்டது. ஆனால் தரவேண்டிய கன்னிடரேஷன் அவர்கள் தருவதை அரசாங்கம் அறநிலையத் துறைக்குத் தருவதாக எடுத்துக்கொண்டது, அவர்களிடமிருந்து 12 வருடங்களில் பெறுவது என்பது திட்டம், ஆணை. ஆனால் 1974 ஆம் ஆண்டிலே திரும்பவும் ஒரு முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. இதற்குக் காரண

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

காரியத்தை தேடித் நான் பார்த்தேன், கோப்புகளிலே, கிடைக்கவில்லை. இந்த 2 கோடியே 44 லட்சத்தை இப்போது கொடுக்கவேண்டாம். சரி, அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டாம் என்பது மாத்திரமல்ல, அவர்களிடமிருந்து வசூலும் செய்ய வேண்டாம் என்பது முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் மொத்தம் பட்டாப் பெற்றவர்கள் 5,014 — அதனால் பாதிக்கப்பட்ட அற நிலையங்கள் 2,608.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ரொம்பக் கசப்பான உணர்வுகள், வருத்தத்தக்க அனுபவங்கள், இப்படிப்பட்ட ஏமாற்றுகிற முயற்சிகள், கொள்ளை கொள்ளை என்று நான் சொல்ல மாட்டேன், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதனாலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள் என்ற அந்தமுறையிலே அந்த வார்த்தையை நான் பயன்படுத்துகிறேன்

(இரவு 8—50)

இப்படிக் கொள்ளையடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அறங்காவலர்களாகவே இருந்தவர்கள், கும்பகோணத்திலே கோவிலை இடித்து, கடை கட்டி, வாடகைக்கு விட்ட கதையெல்லாம் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் நீங்கள் ஏன் வழக்குப் போடவில்லை என்று கேட்கிறீர்கள், தெரிகிறது. அங்கேதான் வருகிறது, இந்த நாட்டிலேயிருக்கிற சட்டங்கள், குற்றவாளிக்குத்தான் அதிகமாகத் துணை போகின்றன. அப்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சட்டங்களை அப்புறப்படுத்தி, இந்தக் குற்றவாளிகளை, நினைத்த நேரத்திலே கொண்டு வந்து மக்கள் மன்றத்திலே நிறுத்தி தண்டனை தருவதற்கான முயற்சியிலே இந்த அரசு சட்டத்தைத் திருத்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

நான் இதையெல்லாம்கூடச் சொல்லவில்லை, இங்கே ஆலயங்களிலே சிலைகள் திருட்டுப்போவதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் கொஞ்சம் கேலியாகக் கூடச் சொன்னார்கள். கேலி பேசுவது என்றால் நாங்களெல்லாம் பேசிப்பேசிப் பழக்கப்பட்டு இன்றைக்கு அனுபவப்பட்டு வந்திருக்கிறவர்கள். ஆகவே, கேலி பேசுவதாலேயே பிரச்னை தீர்ந்து விடாது.

திருச்சி மாவட்டத்திலேயிருந்து புதை பொருள் ஒன்று கிடைக்கப்பெற்றது. —Cholas period—12th Century A. D. அதிலே ஒரு சிலையை மாத்திரம்— 40 இலட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சிலையைக் கடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். அதைக் காவல் துறை பிடிக்கிறது. அந்தத் திருடன்— குற்றவாளி, மூன்று

வருடங்களாக வழக்கு மன்றத்திற்குப்போய் அரசாங்கத்தையும், அரசாங்கத் துறையிலிருக்கிற கல்வித் துறை துணைச் செயலாளரையும், இவரைப் பிடித்து வழக்குப் போட்ட காவல் துறை அதிகாரியையும் Contempt of Court என்று வழக்கு மன்றத்திலே வாதாடுகிறான். இன்றைக்கிருக்கிற சட்டம் இப்படி அந்த மனிதர் இன்றைக்கும் இந்தச் சென்னை மாநகரத்தில் மிகப் பெரிய இலட்சாதிபதியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். எமெர்ஜென்சி காலத்தில் உள்ளே சிறைப் பிடித்து வைக்கப்பட்டார். இன்றைக்கு வெளியே உலாவுகிறார். அந்தச் சிலையின் மதிப்பு 40 இலட்சம் ரூபாய்.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள், சட்டங்கள், சிக்கல்கள் ஆகிய இவைகள் அத்தனையும் இருக்கின்றன. இதற்குள்ளே நுழைந்து, ஆலயங்கள் இன்றைக்கு இருட் குகையாக மாற்றப் பட்டிருக்கின்ற இந்தச் சூழ்நிலையிலே இருளுக்குள்ளே நாங்கள் நுழைகிறபொழுது திக்குத் தெரியாமல், திசை தெரியாமல், தடுமாறிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதிலே தெளிவு கண்டாக வேண்டும்.

இந்த நாட்டினுடைய பழம்பெரும் புராதனச் சின்னங்களை யெல்லாம் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது. அது பகுத்தறிவு இயக்கமானாலும் சரி, ஆத்தீகர்களானாலும் சரி. அதைத்தான் நான் சொன்னேன். தந்தை பெரியார் விரும்பியிருந்தால் இதை வைத்திருப்பாரா? வைத்திருந்தார். அண்ணா சொன்னார், ''ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்'', ''யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்'' என்று இந்த உலகத்திற்கு முழக்கத்தைத் தந்த தமிழகம் இந்த அற நிலையங்களை, அற்புதச் சிற்பங்கள் நிறைந்த கலைப் பொக்கிஷங்களை அது எந்த ஆட்சி வந்தாலும், சரி, அது எத்தனை பெரிய பகுத்தறிவின் உச்சிக்கே சென்ற ஆட்சியானாலும், உலகத்திலே, அவ்வளவு சுலபத்திலே அழிக்க முடியாது என்கிறபொழுது, கலையைக் கரு உருவாக வடித்துத் தந்திருக்கின்ற கருவூலமாகக் கொண்டிருக்கிற, 2,000, 3,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே பெற்றிருக்கிற தமிழகத்திலே அழித்து விட முடியுமா?

இன்றைக்கும் பகுத்தறிவு பேசுகிறவர்கள் மற்றவர் மனம் புண்படாமல் நீங்கள் சிலையை வையுங்கள், தொந்திரவு இல்லாமல் யாருக்கும் இடையூறு இல்லாமல் வையுங்கள். நான்குபேர் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் என்பதற்காக பத்து பேர் மனத்தைப் புண்படுத்தாதீர்கள் என்று சொன்னால், ''நான் வைப்பேன்'' என்ற வகையில் அதிகாரத்தோடு ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் வைக்காமல் இன்றைக்கு வாதாடுகிறார்கள், வல்லடி செய்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களே என்ன சொல்கிறார்கள். மாமாங்கத் திரு

குளத்தைத் தூர் எடுத்தோம். நாங்கள் திருவாரூர்த் தேரை ஓட்டினோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதைச் சொல்லாமல் அரசியல் நடத்த முடியாது. ஆனால் இங்கே சவால் விட முடிகிறது. வெளியிலே சவால் விட்டு மாட்டிக்கொண்டார்கள்.

நான் இங்கே மனம் திறந்து சொல்கிறேன், இன்றைக்கும் ஆலயங்களுக்கு நான் அமைச்சர் என்ற முறையில் செல்கிற பொழுது திருநீறு தருகிறார்கள். குங்குமம் தருகிறார்கள். அதை நான் வாங்குகிறேன். மரியாதையோடு வணங்கி வாங்குகிறேன். ஆனால் அதை யார் நெற்றியிலே இட வேண்டுமோ இடுகிறேன். நான் எல்லாயிடங்களுக்கும் செல்கிறேன். நான் சைவக் கோயில்களுக்குச் செல்லும்பொழுது திருநீறு பூசிக்கொண்டேன் என்றால், வைணவக் கோயில்களுக்குச் சென்றால் என்னுடைய கதி என்ன? அங்கே நாமத்தைப் போட்டுக் கொண்டால் நான் என்ன ஜோக்கரா? என்னுடைய கருத்து, என்னுடைய இலட்சியம் என்ன என்பது வேறு, இந்த அரசின் கொள்கை என்பது வேறு.

ஆனால், இந்த நாட்டு மக்களுடைய உணர்வுகளை, நாம் பாதுகாத்தாக வேண்டும், மதித்தாக வேண்டும். சட்டத்திலே சத்தியம் செய்து கொடுத்து, உறுதிமொழி எடுத்து நாம் இன்றைக்கு வந்திருக்கிறோம். அது மாத்திரம் அல்ல, தமிழ் நாட்டிலே இவைகள் காப்பற்றப்பட்டாக வேண்டும். அவைகள் காப்பாற்றப்பட்டால்தான் தமிழ் உண்டு, தமிழ்நாடு உண்டு, தமிழ் நாகரீகம் உண்டு, தமிழ் கலை என்று சொல்வதற்கு நமக்கு வழி உண்டு, திருவள்ளுவரைச் சொல்வதற்கு நமக்கு சான்றுகள் உண்டு. இல்லையானால், ஒன்றும் கிடையாது. நாம் பாலைவனத்திலேதான் நிற்போம். உலகத்திலே வேறு எந்தக் குறை நமக்கு இருந்தாலும், இன்றைக்குத் தமிழன் தலை நிமிர்ந்து செல்கிறானே, அந்தச் சிறப்புகள் இந்தத் தமிழக அறநிலையங்களிலேதான் உருவாக்கப்பட்டன. ஆகவே, அவைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும்: அவைகளைப் பாதுகாக்கின்றபொழுது அதிலே பணி புரிகின்ற இந்த 90,000 ஜீவன்களையும் காப்பாற்றியாகவேண்டும். இதற்கு ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டும். அதற்கு முடிவெடுக்க அரசு முனைகின்ற பொழுது, தயவு செய்து இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அதற்கு கணக்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும். ரூ. 15 கோடி, ரூ. 18 கோடி பாக்கி என்று இங்கு கணக்கு கொடுத்தது, போன வருஷம் கொடுத்தது. இந்தவருடம் ரூ. 5 கோடியைச் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள். ரூ. 23 கோடி இல்லையென்றால் என்ன கதியாகும் என்பதையும் பாருங்கள். எப்படி சம்பளம் கொடுப்பது என்பதையும் பாருங்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே இந்த அரசு மிகுந்த அக்கறையோடு விவரங்களைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்தக் குத்தகையினுடைய வரம்பு 5 ஏக்கர் என்று இருப்பதை 2½ ஏக்கர் என்று குறைக்கலாமா என்பதை இந்த அரசு பரிசீலித்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி, 2½ ஏக்கர் என்று இருந்தால், அவர்களிடத்திலே இருக்கிற அளவைப் பறித்து அல்லது அதை எடுத்து நிலமற்ற ஏழை, அரிசன, நிலத்திலே பாடுபடுகிற விவசாயிக்குத் தான் கொடுப்போம் என்கிற உறுதியோடு, அரசு இப்படி ஒரு முடிவை எடுக்கலாமா என்கிற பரிசீலனையிலே இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அப்படி தெரிவிக்கிறபொழுது இன்றைக்கு தேவஸ்வம் போர்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே, அவர்கள் சொன்ன கருத்தைத்தான் உங்களுக்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன். 13 இலட்சம் என்று கேரளாவிலிருந்து தமிழ்நாடோடு இணைந்த பொழுது பொறுத்தார்கள். இன்றைக்கு ஆண்டவனுக்கு மாத்திரம் வீடில்லை எல்லாம், உயராதா, என்று கேட்டார்களே. அதுதான் நிலைமை இன்றைக்கு நிலமாக இருந்தால், அதிலே வருகிற விளைச்சலுடைய மதிப்பு, தானிய மதிப்பு, காலத்திற்கேற்ப வளருகிறது. செலவு வளர்கிற பொழுது, மதிப்பும் வளர்கிறது, வரவும் வளர்கிறது. ஆகவே, இரண்டையும் ஈடுகட்டுக் கொள்கிறோம். இப்பொழுது இங்கே 13 இலட்சம் என்று தீர்மானித்து விட்டோம். கன்னியாகுமரியிலே, தேவஸ்வம் போர்டிலே, இப்பொழுது செலவு உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. 131 ஊழியர்கள், ஐயா, நாங்கள், அந்த அரசாட்சியிலேயிருந்து பொழுது அரசாங்க ஊழியர்களாக மதிக்கப்பட்டோம், உங்களிடத்திலே வந்து மாட்டிக் கொண்டோம், என்ன பாவம் செய்தோம் என்று கேட்டார்கள். அவர்களை அரசாங்க ஊழியர்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்ளுவது என்று இந்தத் துறை இப்பொழுது முடிவெடுத்துள்ளது. 131 பேரை இப்படி எடுக்கிறபொழுது என்ன தெரியுமா, 30 இலட்சத்திற்குள்ளே அடங்குவதில்லை. நீங்கள் பணத்தை ருவாக்கிவிட்டால் பணம் வளராது. பணம் எதன் மதிப்பு எப்போதுமே குறைந்து கொண்டுதான் வரும். ஆனால், சொத்துக்களாக இருந்தால், வளரும். என்றைக்கோ, ஒரு கிரவுண்ட் ஆயிரம் ரூபாய் இருந்தது. இன்றைக்கு 15,000 ரூபாயாக மாறுகிறது. ஆனால், அதை அன்றைக்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்று விட்டால், ஆயிரம் ரூபாய் தான் இன்றைக்குக் கிடைக்கும், 15,000 ரூபாய் கிடைக்காது. ஆனால், ஊழியர்களுடைய சம்பளம் உயர்த்தப்பட வேண்டும். அங்கே படித்தரங்களுக்கான சாமான்களுடைய விலை உயர்ந்து கொண்டே போகின்றன. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சொத்துக்களைத் தீர்த்து விட்டால், இன்றைக்குப் பணமாக்கிவிட்டால், இன்றைக்கு இந்த அனுபவம் நமக்கு முன்னாலே வந்து, அபாயக் குறியாக நின்று கொண்டிருக்கிறது, எச்சரிக்கையாக நின்று கொண்டிருக்கிறது. அதனாலேதான் அதைப்பற்றியும் தீவிர

மாக பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இல்லையெனில் பிரச்சினைகளை எப்படியாவது தீர்த்தாக வேண்டுமென்பதிலே மிகுந்த அக்கறையோடு இன்றைக்கு முதலமைச்சரவர்கள் எனக்கு ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தாக வேண்டும். ஒரு முடிவு கட்டியாக வேண்டுமென்று, இப்படி இழுத்துக்கொண்டே போகக் கூடாது என்று தெரிவித்திருக்கிற காரணத்தாலே இந்தத் துறை, இதை எப்படி சீர்திருத்துவது, இந்தச் சொத்துக்களை எப்படி பாதுகாப்பது, இன்னும் சொல்லப் போனால், திரைப்படக் கொட்டகைகளைப் கட்டி இருக்கிறவர்கள், 100 ரூபாயைத் தருகிறார்கள். —இடத்திற்காக, எத்தனை கிரவுண்ட் என்று உங்களுக்குத் தெரியும், சென்னையிலே சைனா பஜார்—உங்களுக்குத் தெரியும், எவ்வளவு பெரிய நெருக்கடியான இடம், என்று. அதை ஒருவர் ஒட்டலுக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் என்ன தருகிறார் தெரியுமா வாடகை? ரூ. 25. அவர் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற அளவு எவ்வளவு தெரியுமா?

பர்ஸ்ட் ப்ளோர் 2,174 ஸ்கொயர் பீட்; செக்கண்ட் ப்ளோர் 1,249 ஸ்கொயர் பீட்: கிரவுண்ட் ப்ளோர் 687 ஸ்கொயர் பீட். எங்கே? நேதாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸ் சாலையில்.

(இரவு 9-00)

சைனாபஜாரில் ஆண்டவன்-சொத்து, பிள்ளையில்லாச் சொத்து-யாரோ பெரியவர்கள் எழுதி வைத்து விட்டு சென்றார்கள்-சம்பாதித்ததை எழுதிவைத்துவிட்டுச் சென்றார்கள். இன்று போல எங்கேயோ சுற்றி வளைத்து கொண்டு வந்து சேர்த்து அதைக் கணக்கில்சேர்ப்பதற்கு அவர்கள் டிரஸ்ட் எழுதி வைத்து விட்டுப் போகவில்லை. அவர்கள் ஆயுள் காலத்தில் சம்பாதித்ததை எழுதி வைத்துவிட்டுப்போனால், இன்றைக்கு அந்த வாடகையை ரூ 5,285 என்ற அளவிற்கு உயர்த்தினால், உடனே வாடகையை உயர்த்துகிறீர்களே என்று கூக்குரல். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளிலேதான் இந்தத் துறையை அரசாங்கம் சந்தித்துக் கொண்டு இருக்கிறது, நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறது.

இதேநேரத்தில், நம்முடையகுடும்ப நலப்பாதுகாப்புத் திட்டத்தை நம்முடைய ஆலயங்களிலே பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு முதன் முறையாக ஒரு முறையை அமல்படுத்த தீர்மானித்து இருக்கிறோம். அது பற்றி எல்.ஐ.சி.யிடத்தில் பேசுகிறபோது அவர்கள்

அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வைத்து இருக்கும் அந்தத் திட்டத்தை ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். என்றாலும் 2½ ரூ. 5 ரூ. 7½ ரூ. என்று மாதா மாதம் அவர்கள் செலுத்தினால், அவர்களுக்கு ரூ. 2,000, ரூ. 3,000, ரூ. 5,000 என்று இடையில் துர்ப்பாக்கியவசத்தால் மறைந்து விட்டால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். இல்லை என்றால், அவர்கள் வேலையை விட்டு விலகுகிறபோது அவர்கள் செலுத்தியுள்ள தொகை வட்டியோடு திருப்பித்தரப்படும். அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை இந்தத் துறை மூலம் உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே அரசிலே வழங்குகிற திட்டம், கொடுத்த ரூபாய் இறந்தால் கிடைக்கும். அவர்கள் ஓய்வு பெறும்போது திரும்பி வராது. இந்தத் திட்டத்தின் படி அவர்கள் கொடுக்கிற தொகை அவர்களுக்கு வட்டியோடு திருப்பித் தரப்படும். இடையில் இறந்து போனால் ரூ. 2,000, ரூ. 3,000, ரூ. 5,000 என்று தரப்படும். இதை எல்.ஐ.சி. நிறுவனத்தோடு பேசச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதிலே மாறுதல் செய்ய முடியுமா என்பதைப் பற்றியும் முயற்சித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட முயற்சியில் ஈடுபடுகிற இதே நேரத்தில், மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சம்பளத்தைக் கொடுப்போம் என்ற உறுதியைக் கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள்.

நான் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த பாக்கிகளில் ஒரு பாதியையாவது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தருவதற்கு வழி வகுத்து நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து முயற்சிப்போம். இதற்கிடையிலே அரசாங்கம் கை விரித்து விடாது. முன்னாலே இருந்த அரசு 2½ கோடி ரூபாய் பாக்கி வைத்து விட்டுச்சென்று இருக்கிறது. எப்படியாவது, எங்கேயாவது வசூல் செய்து, இன்றைக்கு இந்த ஆலயங்களிலே பணிபுரியும் அரை வயிற்றுக் கஞ்சிக்கு ஆலாய்ப் பறக்கும் அந்தப் பணியாளர்களுக்கு இந்த அரசு அவர்களுடைய சம்பள பாக்கியை தீர்க்க முயற்சிக்கும், சம்பளத்தை உயர்த்த முயற்சிக்கும் என்று சொல்கிற அதே நேரத்தில், அவர்களையெல்லாம் அரசு அலுவலர்கள் ஆக்குங்கள் என்று கேட்கிறார்கள்.

அவர்களை அரசு அலுவலர்கள் என்று ஆக்கினால் பல ஆயிரம் பேர் இப்போதே வீட்டுக்குப் போகவேண்டும். அரசு அலுவலர்கள் என்றால் 55 வயதுக்கு மேலே வேலை பார்க்க முடியாது. அங்கே 60 வயதைத் தாண்டியவர்கள் எல்லாம் வேலை பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். பல விதிகள் இடையூறாக இருக்கின்றன. இதிலே இன்னொரு பரிதாபம் என்னவென்றால், அவர்களிலே சிலருக்கு சேவை மானியம் என்று கொடுத்து, அவனவன் அந்தக் கோவிலில் நீ இந்த வேலையைச்செய்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

நீ நாதஸ்வரம் ஊது, நீ தவில் அடி, நீ விளக்கு கொளுத்து, நீ அந்த வேலையைச் செய் என்று சொல்லி, ஒரு ஏக்கர் நிலம் தந்து, அதிலே வருவதைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு இரு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தை குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டவன் நிலத்தையும் தரமாட்டேன் என்கிறான், குத்தகையையும் தரமாட்டேன் என்கிறான், கோவிலிலும் உனக்குத் தான் சேவை மானியம் இருக்கிறதே என்று சம்பளம் தரமாட்டேன் என்கிறார்கள். இதற்கிடையில் அவர்கள் ஆண்டவனுக்கு அந்தக் காரியத்தையும் செய்யவேண்டும். இப்படிப்பட்ட தர்ம சங்கடமான நிலை இருக்கிறது. தயவு செய்து மாமன்ற உறுப்பினர்கள் இவ்வளவு விவரங்களையும் நன்றாக சிந்தித்துப் பார்த்து, அறநிலையத் துறை என்று வருகிறபோது இங்கே பல்வேறு பாதுகாப்புச் சட்டங்கள், விவசாயிகளுக்கு என்ற பெயரால் கொண்டு வந்த காரணத்தால், வசூல் செய்யமுடியாமல் தடைப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. அதைத்தான் நான் சொன்னேன்.

வித்து விலக்குத் தரவேண்டும், விதி விலக்குத் தரவேண்டும் என்று நீங்கள் அதைப்பரிசீலிக்கும் அதேநேரத்தில், எத்தனையோ விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கடந்த காலத்தில் புயல் வெள்ளத்தால், பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், அவர்களுக்கு உண்மையான நிவாரணம் வேண்டும்.

நான் இங்கே கணக்கைத் தந்தேனே அதைப்போல் ஆயிரக் கணக்கில் இருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் கண்டுபிடித்து வசூல் செய்வதற்கு இங்கே இருக்கின்ற மாமன்ற உறுப்பினர்கள் உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு, இப்படிப்பட்ட ஒரு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி கூறி, இங்கே உறுப்பினர்கள் தந்து இருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை திரும்பப்பெற்றுக் கொண்டு இந்த மானிய கோரிக்கையை நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று கேட்டு, அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது * * * * * என்று சொன்னதற்கு பதிலாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒருவர் என்று இருக்கட்டும். அதேபோல * * * * என்பதற்குப் பதிலாக பழனியிலே ஒருவர் என்று இருக்கட்டும். அந்த இரண்டு பெயர்களையும் சபைக்குறிப்பிலே இருந்தும் பத்திரிகைக் குறிப்பிலே இருந்தும் நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன். (குறுக்கீடு)

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

தயவு செய்து எல்லோரும் உட்காருங்கள். நேரம் ஆகிவிட்டது. நாளைக்கு உறுப்பினர்கள் வேண்டுமானால் 9 மணிக்கு மேல் வரலாம், நான் காலை 8½ மணிக்கே வரவேண்டும். நேரம் ஆகி விட்டது முடித்துவிடலாம்.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, அரசு தரப்பில் அமைச்சரவர்கள் ஒரு அறிவிப்பைச் சொன்னார்கள். சில சிக்கல்களைச் சொன்னார்கள். அரசினுடைய நல்லெண்ணத்தை நாங்கள் பாராட்டுகிற நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். **குதாவது** அவர்கள் குத்தகை பாக்கிக்காரர்களிடமிருந்து வசூல் பண்ண முடியாத நிலவரத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்னும் சென்னையில் சைனா பஜார் போன்ற இடங்களில் தகுந்த வாடகை கொடுக்காமல் எப்படி எல்லாம் ஏமாற்றுகிறார்கள். என்று சொன்னார்கள். சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு அதிகாரம் உடைய அரசு இதற்கான சட்டத்தை மாற்றி, நம்முடைய மன்றத்தின் மூலமாக உடனடியாக நிறைவேற்றி, இந்த 19 கோடி, 24 கோடி, 25 கோடி என்ற அந்தத் தொகையை வசூலிப்பதற்குரிய வழிகளில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா? அதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவரவும், குத்தகையை வசூல் செய்யவும் அதிகாரத்தை கமிஷனர், டெபுடி கமிஷனர் போன்றவர்களுக்கு அளித்து அப்போதைக்கப்போது ரெமிஷன் கொடுக்கவும் அப்படிக் கொடுத்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவும் முன்வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : அதைத்தான் நான் என்னுடைய பேச்சிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். உண்மையான ஏழை எளிய, நிலத்திலே இறங்கிப் பாடுபடுகிற விவசாயிகளுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற நன்மையைப் பயன்படுத்தி, இப்படி விவசாயிகள் என்ற பெயராலே ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசுக்கு அல்லது ஆலயத்திற்கு தரவேண்டிய பாக்கியைத் தராமல் ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையைத் தடுத்து, உண்மையிலேயே அந்த வாடகை போன்றவற்றை வசூலிக்கச் செல்லுகின்றபோது அவர்கள் உடனே வழக்கு மன்றத்திற்கு போகின்ற முறைகளைத் தடுக்கவும், சிலையைத் திருடிக்கொண்டுவந்தால் சிலையைத் திருடியவனைப் பற்றி புகார் செய்த போலீஸ்மீதே கண்டம்பட் ஆப் கோர்ட் என்ற வழக்குப் போடுகின்ற அந்த நிலைமையை மாற்றவும் இப்படிப்பட்ட பல்வேறு சூழ்நிலைகளைச் சேர்த்து மொத்தமான ஒரு சட்டதிருத்தத்தைப் பற்றி அரசு பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் முன்னாலேயே தெரிவித்துவிட்டேன். அதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே சட்டம் இருக்கிறது. ரென்ட் கன்ட்ரோல் ஆக்டிலேயிருந்து ரிலிஜியஸ் என்டோமென்ட்டுக்கு எக்ஸம்ஷன் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இந்த சென்னையைச் சுட்டிக்காட்டினீர்களே, 5 ஆயிரம் ரூபாய் குத்தகை பாக்கி வரவேண்டி இருக்கிறது என்று. சட்டப்படி சரியான வாடகை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். சட்டத்திலே இன்றைக்கு அதிகாரம் இருக்கின்றது. அப்படி இருக்கும்போது அதை ஏன் செய்யவில்லை என்பதுதான் கேள்வி ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு திரு. லத்தீப் அவர்கள் மிகச் சிறந்த வழக்கறிஞர். இருந்தாலும் இதிலே எப்படியோ தவறிவிட்டார். இந்தச் சட்டத்தின் விதிவிலக்கைச் சேலஞ்ச் செய்து சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குப் போய் இந்த விதிவிலக்கு தருவது தவறு என்று அதற்கான தடையைப் பெற்றுவிட்டார்கள். அதை எதிர்த்து இந்த அறநிலையத் துறை உச்ச நீதிமன்றத்திலே வழக்காடிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படி விதிவிலக்கு தந்தாலும் ரென்ட் கன்ட்ரோல் ஆக்ட்டை வைத்துக்கொண்டு கோர்ட்டுக்குச் செல்கிறார்கள். மன்னிக்க வேண்டும். பல வழக்கறிஞர்கள் அதற்காகவே இருக்கிறார்கள். 'நீங்கள் வாருங்கள், நான் ஸ்டே வாங்கித் தருகிறேன்' என்று சொல்லி உடனே கோர்ட்டிலே ஒரு பெட்டிஷன் போடுகிறார்கள், அப்போது ஸ்டே ஆர்டரும் பெற்றுவிடுகிறார்கள். அதனால் அவை எல்லாம் ஆண்டுக் கணக்கில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்படி அறநிலையத் துறையிலே ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள், அந்த சொத்துக்களுக்குரிய நியாயமான வாடகையை வசூலிக்க முடியாமல், தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. எம். அண்ணாமலை : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் தனது தொகுப்புரையில் கம்யூனிஸ்டு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிடும்போது நிலத்தைப் பிரித்துக்கொடுக்கச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இந்த ஆலய ஊழியர்களின் வாழ்க்கை என்ன என்பதைப் பற்றியும் வெளியில் கவர்ச்சியாக பேசுவது போல் பேசினார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது ஏதோ கவர்ச்சிக்காக அல்ல. கவர்ச்சியில் எங்களுக்கு நம்பிக்கையும் இல்லை. இன்றுள்ள வருமானத்தைக் கொண்டே இந்த ஆலய ஊழியர்களைப் பாதுகாக்க முடியும். அமைச்சரவர்கள் பல பினாமிகளையும் முறைகேடுகளையும் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். மேலும் அவருடைய உரையிலே சொல்லும்போது இந்தத் துறைக்குள் நுழையும்போது ஒரு இருண்ட குகைக்குள் நுழைவது போல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பல்வேறு முறைகேடுகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் இதை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துத்தான் சொல்கிறோம். ஒரு

துணி கிழிந்தது என்பது, கிழிக்கப்பட்டதைப் பார்ப்பதல்ல, ஏன் கிழிந்தது என்பதைப் பொறுத்துத்தான் பார்க்கவேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு இந்தத் துறைக்கு வரவேண்டிய வருமானத்தை மடாதிபதிகளும், அறங்காவலர்களும், ஆலையத்தார்களும் அடிக்கும் கொள்ளையை தடுத்தால் பல கோடி ரூபாய் வரவேண்டி இருக்கிறதே, அந்த வருமானம் வந்தால், அதற்கு உதவி செய்தால் அந்த ஆலயப் பணிகளை எந்த வகையிலும் குறையாமல் நடத்த முடியும். அதே நேரத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களையும் பாதுகாக்க முடியும் என்ற ஒரு யதார்த்தமான சமூகக் கண்ணோட்டத்தோடுதான் பேசப்படுகிறதே ஒழிய, ஏதோ கவர்ச்சிக்காகப் பேசுவதல்ல என்பதை நான் இங்கே தெளிவாகக் கூற விரும்புகிறேன் என்பதோடு, பினாமி நிலம் பற்றி குறிப்பிடும் போது முன்னாள் M. P., தலைவர், அரிஜன் என்று குறிப்பிட்டபடி மடாதிபதிகளையும், அறங்காவலர் போன்றோரின் பினாமிகளையும் இணைப் பெயரோடும் பதவி பெயரோடும் குறிப்பிடுவாரா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள்.

திரு. ப. சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் பேசுகின்றபோது நான் குறுக்கிட வேண்டாம் என்று இருந்தேன். அவர்கள் சொல்லுகின்றபோது 40 ஏக்கர் நிலத்திலே அஞ்சுகம் இல்லத்தை நடத்தி வருவதாகவும், அவர்கள் அரசாங்கத்திற்குரிய கட்டணத்தைச் செலுத்தவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அந்த நிர்வாகத்தை நடத்துகிறவர்கள் யார் ? அது எந்த ஆண்டிலே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். 40 இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே சிலை திருட்டு செய்யப்பட்டு அதைப்பிடித்த அதிகாரிமீதே கன்டெம்ட் ஆப் கோர்ட் என்று வழக்கு போட்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட குற்றவாளி யார் என்று மக்கள் தெரிந்துகொள்கின்ற வகையில், அறிமுகப்படுத்துகின்ற வகையில் இங்கே வைக்கப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 9-10.)

அதோடு, 40 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள சிலையைப் பிடிக்க உதவிய அதிகாரிகள்மீது "கன்டெம்ட் ஆப் கோர்ட்" என்று வாதாடியதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட குற்றவாளி யார் ? வழக்கு மன்றத்திலே அவர்கள் பெயர் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும்போது, இந்த மன்றத்திலே அவர்கள் பெயரைச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : அஞ்சுகம் இல்லம் ஏற்படுத்தப்பட்டது 1971-ஆம் ஆண்டில். 1976-ல் அவர்களது 5 ஆண்டு குத்தகை முடிந்துவிட்டது. இந்த 40 இலட்சம் ரூபாய் சிலை விவகாரம் வழக்குமன்றத்திலே இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் பெயரைச் சொல்லக் கூடாது. அப்படிச் சொன்னால், அமைச்சர் பேரிலேகூட "கன்டெம்ட் ஆப் கோர்ட்" வரலாம். அப்படிச் சட்டத்தில் எவ்வளவோ உரிமைகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல. இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. இது புதைபொருள்; எனவே களவாடியது அல்ல என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த விவரத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டாம். பின்னால் சமயம் வரும்போது, இந்த மன்றத்திலே அறிவிக்கப்படும்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கோவில்களிலே உள்ள அரிய தங்க ஆபரணங்களையும், சிலைகளையும் திருடுகிறார்கள். உண்மையான சிலைகளைத் திருடிக் கொண்டு, மாற்றுப் போலி விக்கிரகங்களை வைத்து விடுகிறார்கள். அதே போல் ஆபரணங்கள் திருடப்படுகின்றன. எனவே, ஒரு அப்ரெய்சரை நியமித்து, அங்கே இருக்கக்கூடிய விக்கிரகங்களை எல்லாம் போட்டோ எடுத்து வைக்கவேண்டும் என்று அரசு உத்திரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், இப்போது அறநிலையத் துறையில் அசெஸ்ஸர்ஸ் என்ற அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு, பல்வேறு கோயில்களிலே இருக்கும் நகைகள் இப்போது சரிபார்த்து ஸ்டாக் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நான் சென்றபோது, வைரங்கள் இத்தனை கேரட் என்று போடாமல், மதிப்பு போட்டிருந்தார்கள். அதே மாதிரி, தங்கத்தையும் எவ்வளவு எடை என்று போடாமல், எவ்வளவு மாற்று என்று சொல்லாமல், மதிப்பு போட்டிருந்தார்கள். அவைகளை எல்லாம் மாற்றி, வைரத்திற்கு இவ்வளவு காரட் எடை என்றும், தங்கத்திற்கு இவ்வளவு எடை என்றும் முறையாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, முறையாக அவைகளை எல்லாம் கணக்கெடுப்பதற்கு, அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே, சிலைகளைக்கூட தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையின் மூலம் நிர்ணயிக்கப்பட்டு, படங்கள் எடுக்கப்பட்டு, அவைகள் பரிசோதிக்கப்பட்டு, கணக்கிடப்பட்டு, பாதுகாப்பான இடங்களில் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

திருவாளர்கள் ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன், செ. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"மானியக் கோரிக்கை எண் 12—

1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,61,42,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்."

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 9·14 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

(9) பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்

139. இராமநாதபுரம் மாவட்டம், இராஜபாளையம் மலையடிப்பட்டியில் உள்ள கஸ்தூரிபாய் காந்தி மகளிர் மன்றத்தினரால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு விற்கப்படும் பொருட்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிக வரிகள் அறக்கட்டளைகள் துறையின் 12—3—1979 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற அரசாணை எண் 274-ல் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் I/1959) 53 (5) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது.]

140. தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு தனியார் மின்சக்தி விநியோக நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) விதிகளில் திருத்தம் ஒன்று செய்வது குறித்து பொதுப்பணித் துறையின் 14—2—79 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற அரசாணை எண் 228-ல் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு தனியார் மின்சக்தி விநியோக நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 30/1973) 21 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது].